Viva la Musica

130 let glasbenega šolstva na Ptuju
1878–2008

Besedilo Lidija Žgeč
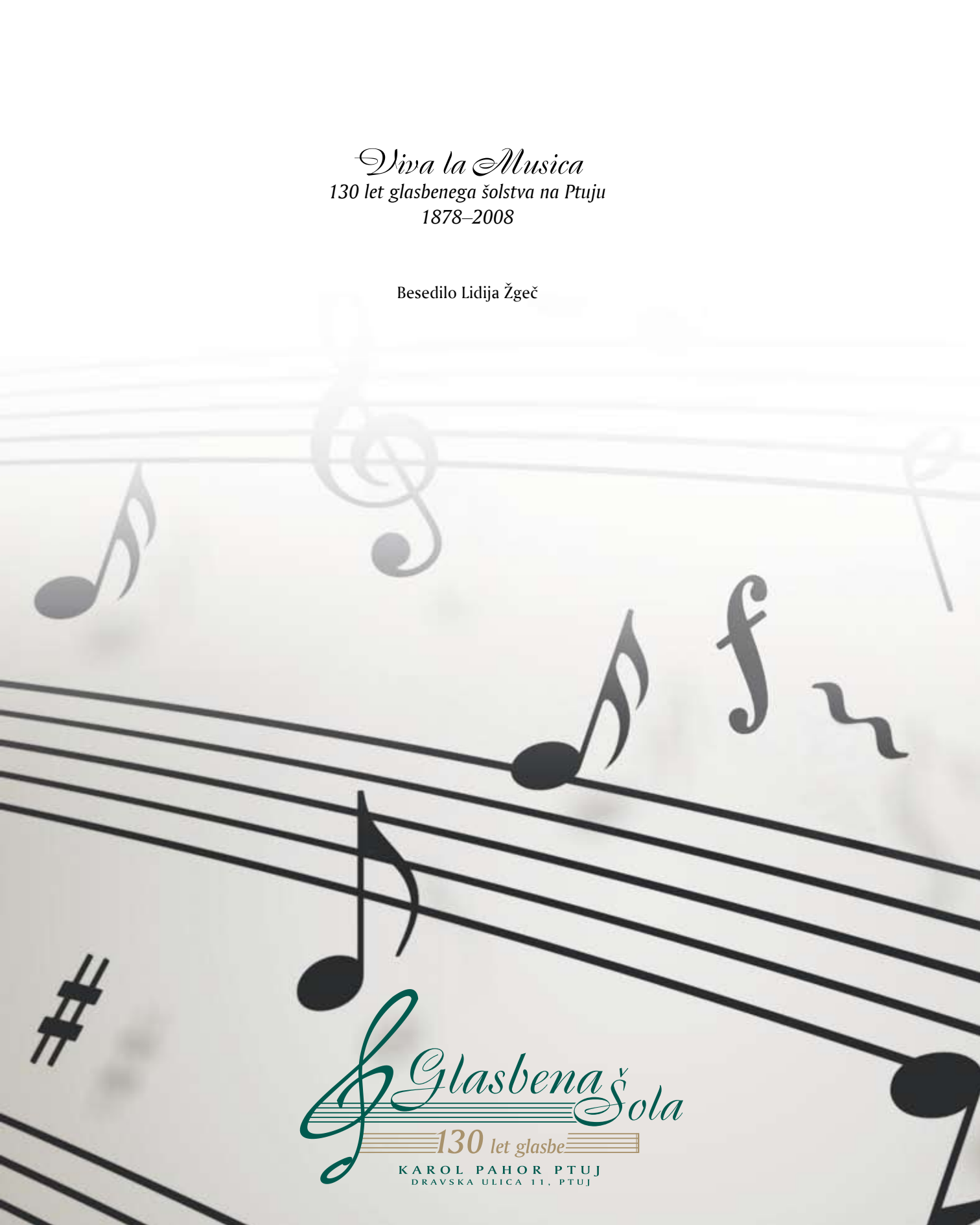
Viva la Musica

130 let glasbenega šolstva na Ptuju

1878–2008

Izdala in založila: Glasbena šola Karol Pahor Ptuj

Zanjo: Štefan Petek

Besedilo: Lidija Žgeč

Uredila: Darja Koter

Fotografije: Arhiv Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj, Zgodovinski arhiv Ptuj

Jezikovni pregled: Dušanka Pešec

Oblikovanje: Aleksandra Kolednik, Altius d. o. o.

Tisk: Altius d. o. o.

1200 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.018.54:78(497.4Ptuj)(091)

ŽGEČ, Lidija
Viva la musica : 130 let glasbenega šolstva na Ptuju : 1878-2008 / besedilo Lidija Žgeč ; [fotografije arhiv Glasbene šole Karol Pahor Ptuj, Zgodovinski arhiv Ptuj ; prevod angleškega povzetka Irena Bezjak, prevod nemškega povzetka Slavica Bratuša]. - Ptuj : Glasbena šola Karol Pahor, 2008

1. Glasbena šola Karol Pahor (Ptuj)
242470912

VSEBINA

Spremna beseda
Štefan Čelan 7
Štefan Petek 9

Uvod 11

Nemško glasbeno društvo (Pettauer Musikverein) in začetki glasbenega šolstva na Ptuju 13

Društvena glasbena šola (1878–1920) 14
Glasbena šola Narodne čitalnice 17
Ravnatelj Erich Wolf Degner 18
Obdobje od leta 1888 do 1910 22
Obdobje ravnatelja Karla Ettlerja (1910–1920) 25

Mestna glasbena šola (1919–1922) 27
Javni nastopi in koncerti 29

Glasbena šola Glasbene matice (1922–1941) 31
Prva leta (1922–1926) 31
Šola pod vodstvom Karola Pahorja (1926–1930) 32
Obdobje od leta 1930 do 1941 37
Javni nastopi in koncerti 40

Glasbena šola med drugo svetovno vojno (1941–1945) 51

Okrajna glasbena šola Ptuj 53
Povojno obdobje (1945–1950) 53
Javni nastopi in koncerti 57
Ravnatelj Jože Gregorc 59
Obdobje od leta 1950 do 1977 60
Glasbenopedagoško delo in šolski ansambli 77

Javni nastopi in koncerti ... 81
Eleonora Šrol-Senčar, dolgoletna ravnateljica ... 88

Glasbena šola Karol Pahor Ptuj ... 90
Obdobje od leta 1977 do 1998, ravnatelj Antona Horvata ... 90
Obdobje od leta 1998 do 2008, ravnatelj Štefan Petek ... 110

Uspehi učencev in učiteljev (1980–2008) ... 130
Dosežki učencev na regijskih, državnih in mednarodnih tekmovanjih ter na revijah ... 130
Prejemniki Žgečevih plaket in priznanj za pedagoške dosežke ... 137

Jubilejno leto 2008/2009 ... 138
Oddelki in zaposleni v jubilejnem letu ... 138
Učenci in učitelji v fotogaleriji ... 140

Summary ... 148

Zusammenfassung ... 151

Izbor virov in literature ... 154

Kratice ... 156

Imensko kazalo ... 157

Sto trideset let glasbenega izobraževanja na Ptuju

Bogata zgodovina glasbene ustvarjalnosti je zgovoren dokaz, da je glasba človekova osnovna kulturna potreba in univerzalna zvočna govorica, ki veliko prispeva v zakladnico obče človeške kulture. Hkrati pa lahko posamezniki v svojih okoljih preko glasbe dokažejo lastno izvirno ustvarjalnost kot nenadomestljiv izraz narodove kulturne samobitnosti.

Ob tej priložnosti je treba zapisati, da je tudi na glasbenem področju, tako kot na številnih drugih, pomembno zagotoviti ustrezne oblike izobraževanja. Glasba torej potrebuje vzore in učenje, kar omogoča stik z njenimi vrednotami. Vrhunske glasbene vzgoje si ni mogoče predstavljati brez glasbene umetnosti in glasbenopedagoške znanosti. Umetnost omogoča glasbeno ustvarjalnost, pedagoška znanost pa razvija sposobnosti, spretnosti in znanja za doseganje določene ravni muzikalnosti.

Na znanstvenem področju v zadnjem času spremljamo raziskave o glasbeni inteligenci kot eni izmed sedmih lastnosti človeškega uma. Rezultati raziskav so pokazali, da je glasbena inteligenca hkrati pomembna za sam razvoj glasbe ter za pridobivanje sposobnosti mišljenja in za sodobno multimedijsko komunikacijo. Učencem odpira svet višjih kulturnih potreb, jih osvešča umetniških vrednot in jim hkrati razvija kritičnost in estetsko občutljivost.

Vsem tem in mnogim drugim ciljem uspešno sledite tudi v naši Glasbeni šoli Karola Pahorja Ptuj, ki je v svoji bogati zgodovini izobrazila številne vrhunske glasbene ustvarjalce in ljubitelje glasbe. Veliko modrosti in strokovnega napora so skozi zgodovino razvoja tega zavoda prispevali posamezniki in kolektiv kot celota ter s tem pripomogli, da se lahko v vseh občinah Spodnjega Podravja veselimo številnih vrhuskih glasbenih dosežkov.

Ob tej priložnosti bi se želel iskreno zahvaliti vsem tistim, ki so to bogato zgodovino soustvarjali. Vsem sedanjim in bodočim generacijam pa želim veliko vizionarstva in poguma na nadaljnji razvojni poti.

Dr. Štefan Čelan,
župan Mestne občine Ptuj

Dragocena dediščina glasbenega šolstva na Ptuju

Dragocena kulturna dediščina najstarejšega mesta na Slovenskem je nedvomno bogatejša tudi po zaslugi glasbenega šolstva, saj od leta 1878 na Ptuju obstaja organizirano glasbeno izobraževanje. Vsako zgodovinsko obdobje je šoli vtisnilo svoj pečat. Današnja Glasbena šola Karola Pahorja Ptuj je naslednica različno organiziranih ustanov, ki so skozi dolgo zgodovino prehajale druga v drugo, se prilagajale družbenim ureditvam in ekonomskim možnostim okolja, hotenjem in željam generacij, ki jih je glasba na tak ali drugačen način zanimala. Leta 1878 je skupina zanesenjakov začutila potrebo po organizirani glasbeni vzgoji mladine. Očitno so se naši predniki že tedaj zavedali, da ima glasbena ozaveščenost velik vpliv na intelektualni, duševni in socialni razvoj mladih.

Del zgodovine predhodnih glasbenih šol je objavljen v dveh zbornikih avtorja Draga Hasla iz let 1959 in 1969, danes pa je pred nami nov pregled zgodovinskih dejstev. Na vse predhodnice šole smo lahko upravičeno ponosni, saj so zgradile njeno prepoznavnost, ki je ves čas sledila svojemu osnovnemu poslanstvu – glasbeni vzgoji mladih generacij na ptujskem območju. Šola od leta 1975 nosi ime po nekdanjem ravnatelju, skladatelju in glasbenem pedagogu Karolu Pahorju, ki je bil odločen in sposoben spreminjati ustaljene vzorce in navade glasbenega izobraževanja. Uspel ga je popularizirati, ga dvigniti na zavidljiv kvaliteten nivo in mu s tem zagotoviti ugled v javnosti.

S 630 učenci in 44 zaposlenimi sodi Glasbena šola Karola Pahorja Ptuj med večje glasbene šole v Sloveniji. Iz nje je izšlo izjemno veliko ljubiteljskih in poklicnih glasbenikov, ki jim glasba lepša in plemeniti življenje. Šola je tako kot nekoč tudi danes pomemben dejavnik kulturnega življenja. Učenci dosegajo vrhunske rezultate na glasbenih tekmovanjih, šolskih prireditvah in na številnih priložnostnih nastopih zunaj šole. Nesporno dejstvo, da glasbeno znanje izjemno pozitivno vpliva na čustveno inteligenco, samopodobo, socialni razvoj in miselne procese mladostnikov, nas še dodatno zavezuje h kvalitetnemu vzgojno-izobraževalnemu delu v prihodnje.

Naša pričakovanja so usmerjena v razvoj in širitev dejavnosti, v zadovoljevanje potreb, ki so odraz časa, v katerem živimo, ter k hitremu odzivu na najnovejša dognanja glasbene stroke in znanosti. V globalnem svetu so glasbene informacije dosegljive vsem in vsakomur, kar tudi od glasbenih šol zahteva aktualno prilagajanje. Mlade generacije smo dolžni pravilno usmeriti in jih opremiti s takšnim glasbenim znanjem, da v poplavi glasbenih zvrsti in glasbenih medijev ne bodo podlegle slabim okusom ali celo agresivnim glasbenim zvrstem. Zahvaljujoč zelo visokemu nivoju javnega glasbenega šolstva na Slovenskem nam to tudi uspeva.

V jubilejnem letu praznujemo, oziramo se nazaj, še bolj zazrti smo v prihodnost. Šolska zgodovina je bogata, številna velika glasbena imena iz preteklosti in doseženi uspehi so veter v naša jadra in smerokaz v bodočnost. Ob tej priložnosti ob jubilejni publikaciji objavljamo tudi glasbeno zgoščenko z enaintridesetimi skladbami, ki so jih učenci ob pomoči učiteljev posneli v tonskem studiu Radia Maribor. Naj bo zgoščenka nazoren dokument o trenutnih glasbenih in pedagoških potencialih naše glasbene šole.

Izvajalci in uporabniki glasbenega izobraževanja so vsak na svoj način v mozaik glasbene šole vložili svoj kamenček; bilo je veliko odrekanj, veliko naporov … Naj se zahvalim učiteljem za dobre rezultate, staršem za zaupanje, članom sveta staršev in sveta šole za podporo, vsem poslovnim in drugim partnerjem za sodelovanje, vsem skupaj in vsakemu posebej za prispevek pri soustvarjanju podobe Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj. Posebna zahvala naj velja kolegici Lidiji Žgeč in dr. Darji Koter, ki sta pripravili jubilejno publikacijo, s katero še slovesneje obeležujemo častitljivo obletnico glasbenega šolstva na Ptuju.

Štefan Petek, prof. in akademski glasbenik,
ravnatelj Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj

Uvod

Ko govorimo o kulturnem in glasbenem življenju na Ptuju, ne moremo mimo glasbene šole, ki je ob drugih umetnostnih in društvenih vzgibih veliko prispevala k bogatitvi kulturnega utripa v mestu. Zgodovina glasbenega izobraževanja obdravskega mesta je vsestransko zanimiva in pomembna, poučevanje glasbe v formalnih in neformalnih oblikah pa je znano daleč nazaj. Najprej je treba omeniti samostanske šole, ki so ljudi v okviru obveznih artes liberales že v srednjem veku izobraževale tudi o glasbenih vedah in predvsem v petju. Tem zgledom so sledile župnijske šole, ki so z urjenjem v glasbi dvigovale raven liturgičnega obredja, zametke glasbenega izobraževanja pa bi lahko iskali tudi v ptujski meščanski milici in njenih naslednicah, ki so že od poznega srednjega veka naprej z godbenim igranjem obeležile vse pomembne mestne svečanosti. Vsaka glasbena skupina je namreč morala skrbeti za svoj podmladek in razvoj, kar se je med mestnimi muziki v neformalnih oblikah dogajalo stoletja. Potrebe po javnem glasbenem šolstvu so se v skladu z razvojem družbe in meščanske kulture začele stopnjevati z razsvetljenstvom, ki mu je sledila doba nacionalnih kultur. Ta pojav je med drugim spodbujal nastajanje društev, v katerih je imela glasba kulturno in politično vlogo. Podobno je bilo tudi na Ptuju, kjer so najprej Slovenci po vzorih ljubljanske, mariborske in celjske čitalnice leta 1863 ustanovili Narodno čitalnico. V pozivu k ustanovitvi so zapisali, da si bo društvo prizadevalo za »duševno povzdigo, izobraževanje jezika in omiko slovenskega naroda«, v svojih pravilih pa izrecno poudarili, da »ne vtika se tedaj društvo v nikake politične zadeve«. Podobna hotenja so se pojavljala v krogu meščanov nemške nacionalnosti, ki so le nekaj let kasneje ustanovili društvo Kasino (1867). Na obeh straneh sta društveni kulturni in politični utrip potekala vzajemno drug ob drugem in v tesni soodvisnosti, glasba pa je postala njun nujni sestavni del.

Posledično se je na Ptuju začel razvoj organiziranega glasbenega šolstva, ki je imel sicer zametke v društvenih okvirih, vendar je sčasoma prerasel v pomembno vzgojno-izobraževalno in kulturno telo.

Nemško glasbeno društvo (Pettauer Musikverein) in začetki glasbenega šolstva na Ptuju

V 19. stoletju je vse večjo potrebo po družabnosti v prostem času čutilo tudi meščanstvo na Ptuju. Mesto je bilo že od srede tega stoletja sedež raznih upravnih institucij, in sicer okrajnega glavarstva, političnega okrajnega urada in davkarije.[1] Od druge polovice 19. stoletja so tukaj ustanavljali razna društva, ki so služila utrjevanju nemške ali slovenske miselnosti. Leta 1863 je bila ustanovljena Čitalnica, ki je vodila slovensko kulturno in politično delovanje, leta 1878 pa so za podoben namen na Ptuju ustanovili nemško usmerjeno glasbeno društvo Pettauer Musikverein, s katerim so prav tako želeli zadostiti vsestranskim potrebam nemškega dela prebivalstva ter utrditi svoj vpliv. Pobudnik za ustanovitev društva je bil trgovec Viktor Schulfink,[2] ki sta ga odlikovali neutrudljiva volja in ljubezen do glasbe. Bil je pianist amater in 32 let osrednja osebnost tega društva. V času svojega delovanja je imel v društvu pomembne funkcije, zato so ga leta 1909 imenovali za častnega člana društva. Ustanovni občni zbor društva je bil 9. marca 1878. V vodstvo je bil za predsednika izbran Wilhelm Pisk, trgovec, podpredsednik je bil Johann Ranner, šolski nadzornik, tajnik Arthur Cafasso, gimnazijski ravnatelj, blagajnik Viktor Schulfink, trgovec, arhivar Karl von Negroni, c. kr. okr. glavar v pokoju, upravitelj instrumentarija pa Viktor Schonwetter, pravnik.[3] Med devetintridesetimi ustanovitelji društva so bili trgovci, posestniki, advokati, uradniki in nekaj obrtnikov. Na seznamu ustanovnih članov so tudi ugledni slovenski intelektualci, in sicer dr. Josip Čuček, dr. Jakob Ploj, dr. Franc Jurtela, dr. Alojz Gregorič in Franc Šegula, med člani društva pa so prevladovali Nemci.[4] V odborih društva so bili ves čas od ustanovitve do leta 1920 zgolj Nemci. Ptujsko društvo Musikverein se ni moglo vzdrževati z lastnimi sredstvi, zato je bilo v veliki meri odvisno od denarnih prispevkov. Podpirali so ga avstrijsko ministrstvo za šolstvo, štajerski deželni zbor (Landtag), ptujska mestna občina, Štajerska hranilnica v Gradcu, šolsko društvo (Deutscher Schulverein), društvo Sudmark, Ptujska mestna hranilnica in Vorschussverein (društvo za predujem).[5]

Predsednik društva Wilhelm Pisk je na ustanovnem občnem zboru razložil cilje ustanovitve društva. Glasbeno društvo naj bi gojilo dobro glasbo, zato naj bi ustanovilo svojo glasbeno šolo in godbo. Zastavljene cilje je kmalu začelo uresničevati in že 20. marca 1878 je prvič nastopila društvena godba na pihala, ki so jo sestavljali godbeniki iz mesta in bližnje okolice. Dva meseca po ustanovitvi pa je bila ustanovljena tudi društvena glasbena šola.[6]

---

1 Blagoje Jevremov, Vpliv občinske politike na delovanje društev v Ptuju pred 1. svetovno vojno, v: *Ptujski zbornik 4*, Maribor 1975, str. 223.

2 Viktor Schulfink je bil trgovec ter velik ljubitelj glasbe in pianist amater. Cvetko Butkovič, *Razvoj glasbenega šolstva na Slovenskem I*, Ljubljana 1992, str. 305.

3 ZAP, fond MD, Kronika ptujskega glasbenega društva Pettauer Musikverein, šk. 13, 7/1; Drago Hasl, *Zgodovina glasbene šole v Ptuju* (*k 40. obletnici slovenske glasbene šole)*, Ptuj 1959, str. 6, 7. Darja Koter, Podobe starodavnega Ptuja z utrinki glasbenega življenja, v: *Ptujski zbornik VI/2*, Ptuj: Zgodovinsko društvo Ptuj, 1996, str. 896–913; Alenka Bagarič, *Ptujsko glasbeno društvo v letih 1878–1882*, diplomska naloga, Filozofska fakulteta, Muzikološki oddelek, Ljubljana 1999, str. 22; Lidija Žgeč, *Glasbeno društvo Pettauer Musikverein (1878–1920) in njegova notna dediščina*, diplomska naloga, Akademija za glasbo UL, Ljubljana 2004.

4 Nekateri Nemci so bili tudi člani Čitalnice. Do ostrejše narodnostne diferenciacije je prišlo proti koncu 19. stoletja, D. Hasl, n. d., str. 3, 4; A. Bagarič, n. d., str. 22.

5 D. Hasl, n. d., str. 15.

6 ZAP, fond MD, kronika ptujskega glasbenega društva Pettauer Musikverein, šk. 13, 7/1; A. Bagarič, n. d., str. 22, 23; L. Žgeč, n. d., str. 34–37.

Društvena glasbena šola (1878–1920)

Glasbena šola društva je bila ustanovljena 1. junija 1878. V začetku šolskega leta se je vanjo vpisalo 17 učencev, ki so bili pretežno otroci meščanov nemške narodnosti, med njimi pa je bilo tudi nekaj slovenskih otrok. To je bil namreč čas, ko je sta obe narodnostni skupini živeli še dokaj složno; nacionalna trenja so se začela stopnjevati v osemdesetih letih. Ravnateljska in učiteljska mesta je društvo razpisovalo v časopisu *Deutsche Musik – Verband Zeitung* v Pragi. Razpise prostih delovnih mest so pošiljali tudi na vse glasbene šole po Nemčiji. V času štiridesetletnega obstoja je Musikverein nameščal samo nemške ravnatelje in učitelje, edini izjemi sta bili ravnatelj Anton Stöckl (1878/79–1881/82) in Filip Emeršič (1890/91–1894/95), ki je pet let vodil oddelek pihal.[7]

Prvi ravnatelj in učitelj na ptujski glasbeni šoli je bil skladatelj in kapelnik ptujske godbe na pihala Anton Stöckl[8] (1851–1902) iz Ljubljane. Na Ptuju je začel službovati 31. maja 1878. Pred tem je vodil orkester pri ljubljanskem Dramatičnem društvu in pri ljubljanski Čitalnici.[9] Od sedemnajstih učencev v prvem šolskem letu se jih je šestnajst vpisalo k pouku violine in eden k violončelu. Trije učenci so bili zaradi socialnih razmer oproščeni šolnine. Mestna občina je nemškemu glasbenemu društvu nakazala 600 goldinarjev podpore in od šole zahtevala, da poučuje šest siromašnih učencev zastonj.[10] Ker je število učencev hitro naraščalo, je društvo leta 1879 Stöcklu dodelilo v pomoč učitelja klavirja Antona Weikslerja, sicer zaposlenega na ptujski nižji gimnaziji. Anton Stöckl je poučeval violino in violončelo ter vodil orkestrske ansamble, Weiksler pa je poučeval klavir. V prvih letih je pouk potekal skupinsko, in sicer tako, da je učitelj pri učni uri poučeval štiri učence hkrati. S takšnim delom seveda niso dosegli dobrih uspehov in zaradi slabega napredovanja učencev so se starši večkrat pritoževali.[11]

Že ob ustanovitvi šole si je vodstvo prizadevalo, da bi ustanovili komorne zasedbe. Tako sta najprej nastala godalni sekstet in godalni orkester z dvanajstimi oz. sedemnajstimi člani, oba pa je vodil Stöckl. Iz tega lahko sklepamo, da je bilo na Ptuju že pred nastankom glasbene šole več godalcev, ki so se ljubiteljsko ukvarjali z glasbo.[12] To nas niti ne čudi, saj je znano, da je v proštijski cerkvi v zadnjih desetletjih 18. stoletja na koru sodeloval tudi orkester,[13] ki so ga ob organistu sestavljali še godalci, pihalci, trobilci in pavkist, ni pa še dognano, ali so bili ti inštrumentalisti hkrati tudi člani mestne godbe. Za godalce domnevamo, da so bili učitelji glasbene šole in gimnazije ter drugi glasbeno dovolj izobraženi meščani. Dokaj visoka raven vokalno-inštrumentalne cerkvene glasbe ne preseneča, saj so imeli Ptujčani od nekdaj mestno muziko, ki je obeležila

7 D. Hasl, n. d., str. 7.

8 Anton Stöckl (1851–1902) je prišel na Ptuj ob koncu sedemdesetih let, in sicer iz Ljubljane, kjer je bil vodja orkestra Dramatičnega društva ljubljanske Čitalnice. Na Ptuj so ga povabili člani nemškega društva Musikverein. Na društveni glasbeni šoli je deloval kot ravnatelj in učitelj, sprejel pa je tudi mesto kapelnika godbe na pihala. Bil je uspešen skladatelj. Leta 1876 je napisal opereto *Čarovnica,* nato več iger s petjem (*Dimež, Strah kranjske dežele, Kje je meja?…*) ter inštrumentiral priredbe za godbo in manjše komorne sestave. Aprila 1882 je odšel učiteljevat v Zagreb na tamkajšnji Glasbeni zavod. Prim. D. Hasl, n. d., str. 7; glej tudi *Enciklopedija Slovenije*, 12. zvezek, urednica Alenka Dermastia, Ljubljana: Mladinska knjiga, 1998, str. 324 (avtor gesla Primož Kuret).

9 C. Budkovič, n. d., str. 305.

10 D. Hasl, n. d., str. 7.

11 C. Budkovič, n. d., str. 305; L. Žgeč, n. d., str. 37.

12 C. Budkovič, n. d., str. 305.

13 Iz notne zapuščine proštijske cerkve je znano, da je na koru od 18. stoletja naprej delovala sicer majhna zasedba, in sicer 1. in 2. violina, viola in orgle, tej zasedbi pa so pogosto dodajali še dva klarina. Konec 18. in v prvi polovici 19. stoletja je iz partitur razvidna klasicistična zasedba orkestra: 1. in 2. violina v dvojni zasedbi, viola, 2 flavti, 2 oboi, 2 klarineta, 1 ali 2 fagota, 2 rogova, 2 klarina, pozavna, pavke, violončelo, kontrabas in orgle. Kasneje se je povečalo število trobil in tipičnih godbenih inštrumentov. Inštrumentalna zasedba je bila na mestnem koru od konca 18. do začetka 20. stoletja kar številčna in za majhno mesto več kot dostojna. Prim. D. Koter, Muzikalije ptujske cerkve sv. Jurija, v: *Ptujska župnijska cerkev sv. Jurija (zbornik razprav)*, Ptuj 1998, str. 260–272.

vse posvetne in cerkvene praznike v mestu. V manjših in srednje velikih mestih ponavadi ni bilo razlike med glasbeniki, ki so igrali v cerkvi in ob drugih mestnih svečanostih, saj je dobrih glasbenikov vedno primanjkovalo. Zato lahko predvidevamo, da so tudi na Ptuju zaposlili iste inštrumentaliste v cerkvi, v mestni godbi in pri gledaliških predstavah.[14]

V drugem šolskem letu, ki se je začelo 16. avgusta 1879, so uvedli nekaj pomembnih novosti. Pouku violine in čela so dodali še dva nova predmeta – petje in klavir, ravnatelj pa je ustanovil tudi godalni kvartet, sestavljen iz učiteljev. V tem letu se je število učencev povečalo s sedemnajstih na triinštirideset.[15] Vodstvo šole je sklenilo, da morajo učenci ob koncu leta opraviti preizkus iz praktičnih in teoretičnih predmetov, kar dotlej ni bilo obvezno. S tem preizkusom so se prepričali o sposobnosti in uspehih učencev in učiteljev. Del končnega preizkusa je bil tudi junijski javni nastop, na katerem je društvo najboljše učence nagradilo.[16] Glasbene večere je prirejal tudi godalni kvartet, ki ga je januarja 1879 ustanovil A. Stöckl v sestavi: Stöckl (1. violina), Gollob (2. violina), Negroni (viola) in Rosan (violončelo).[17]

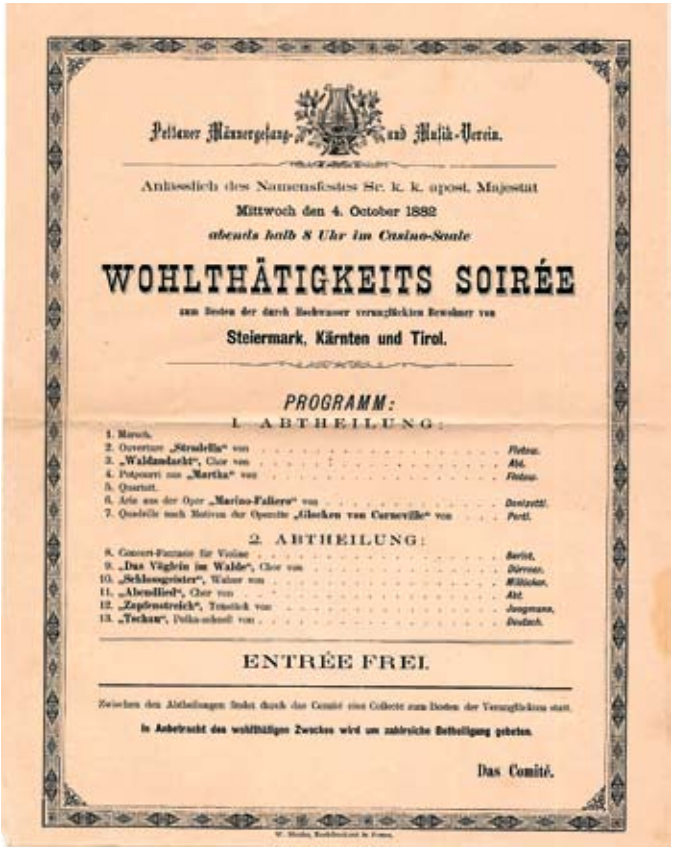

Pettauer Männergesang- und Musik-Verein.

Anlässlich des Namensfestes Sr. k. k. apost. Majestät

Mittwoch den 4. October 1882

abends halb 8 Uhr im Casino-Saale

WOHLTHÄTIGKEITS SOIRÉE

zum Besten der durch Hochwasser verunglückten Bewohner von

Steiermark, Kärnten und Tirol.

PROGRAMM:

1. ABTHEILUNG:

1. Marsch.
2. Ouverture „Stradella" von . . . . . Flotow.
3. „Waldandacht", Chor von . . . . . Abt.
4. Potpourri aus „Martha" von . . . . . Flotow.
5. Quartett.
6. Arie aus der Oper „Marino-Faliero" von . . . . . Donizetti.
7. Quadrille nach Motiven der Operette „Lieschen von Carneville" von . . . Pertl.

2. ABTHEILUNG:

8. Concert-Fantasie für Violine . . . . . Bériot.
9. „Das Vöglein im Walde", Chor von . . . . . Dürrner.
10. „Schlossgeister", Walzer von . . . . . Millöcker.
11. „Abendlied", Chor von . . . . . Abt.
12. „Zapfenstreich", Tonstück von . . . . . Jungmann.
13. „Tschau", Polka-schnell von . . . . . Deutsch.

ENTRÉE FREI.

Zwischen den Abtheilungen findet durch das Comité eine Collecte zum Besten der Verunglückten statt.

In Anbetracht des wohlthätigen Zweckes wird um zahlreiche Betheiligung gebeten.

Das Comité.

Vabilo na koncert moškega pevskega društva in glasbenega društva (Musikverein), 1982

14 Prav tam.
15 D. Hasl, n. d., str. 7.
16 Prav tam, str. 8.
17 D. Hasl, n. d., str. 7.

Že aprila leta 1882 je ravnatelj in kapelnik Anton Stöckl po štirih letih delovanja na Ptuju odšel v Zagreb na Glasbeni zavod, kjer je sprejel mesto glasbenega učitelja. Na ptujski glasbeni šoli in v Čitalnici[18] je deloval od leta 1878 do 1882. Glasbeno šolo in godbo nemškega glasbenega društva je uspešno vodil tri šolska leta. Uvedel je preizkuse praktičnih in teoretičnih predmetov ter razširil programe poučevanja. Kot je bilo že rečeno, se je v njegovem času število učencev občutno povečalo.

Po Stöcklovem odhodu so se ravnatelji menjavali vsakih nekaj mesecev, kar je gotovo slabo vplivalo na razvoj glasbene šole in društvene godbe. Junija 1882 je ravnateljsko mesto najprej prevzel Johann Patat iz Sombora. Po njegovem odhodu pa so se težave kar stopnjevale, saj se je število učencev zmanjšalo in zaradi tega tudi dohodki šole niso več pokrivali izdatkov. Patat je služboval na Ptuju le od junija 1882 do začetka februarja 1883, ko se je najbrž zaradi nizkih dohodkov in ne dovolj obetavnih razmer odločil oditi drugam.[19]
V petem šolskem letu (1882/83) je kratko obdobje, od februarja do aprila, nadaljeval ravnateljsko delo Franc Stahl, ki mu je sicer uspelo dvigniti število učencev na raven Stöcklovega obdobja, vendar je na delovnem mestu kljub temu ostal samo dva meseca. V aprilu istega leta ga je zamenjal Josef Steinberger, ki je prav tako poučeval samo nekaj tednov. Že v juniju ga je nadomestil Carl Maria Walner.[20] Društvena glasbena šola je zaradi pogostega menjavanja ravnateljev leta 1883 zašla v krizo. Poslabšalo se je finančno stanje, padlo je število članov društva, zmanjšalo pa se je tudi število učencev v društveni glasbeni šoli. Iz društva so izstopili tudi nekateri člani slovenske narodnosti, kar so med drugim povzročila tudi nacionalna trenja, ki so se od začetka osemdesetih let ostro stopnjevala. Finančna kriza se je nadaljevala še v naslednjem letu, ko je ravnateljsko in kapelniško mesto prevzel (?) Vilefort.[21] Zaradi pogostega menjavanja ravnateljev so 14. novembra 1884 na društveni seji Musikvereina sklenili, da bodo na letni skupščini obravnavali krizno stanje društva. V sejni zapisnik so zapisali (v prostem prevodu):

»'[…] z upadom članstva, ki izključno sledi nacionalnim interesom, z zmanjšanjem števila učencev zaradi nacionalne konkurenčne institucije, z izstopom članstva, ki v trenutnih razmerah stavlja previsoke zahteve za godbo, zaradi vedno manjše podpore diletantov in zaradi vedno večje nesposobnosti in zahtev po plačanih močeh (pri godbi na pihala, op. avtorice), ni mogoče zadostiti vsem društvenim zahtevam brez privatnih posojil, ki jih je treba vračati […].«[22] Glasbeno društvo se je v tem obdobju spopadalo s hudimi finančnimi težavami, ki so bile posledica upadanja članstva, zmanjšanja števila učencev in vedno večje potrebe po najetih godbenikih, saj so zaradi visokih izvajalskih zahtev odhajali tudi nemški člani. Člani slovenske narodnosti so društvo

18 Narodna čitalnica je bila ena izmed prvih društev na Ptuju in dolgo časa edino slovensko društvo. Priprave na njeno odprtje so se začele junija 1863, a je deželna vlada v Gradcu društvena pravila potrdila šele naslednje leto, zato je čitalnica začela delovati junija 1864. Bila je zbirališče slovenskih izobražencev in meščanov ter jedro kulturno-izobraževalnega dela. S kulturnimi, dobrodelnimi in zabavnimi prireditvami so si prizadevali čim bolj razširiti javno rabo slovenščine med takratne plasti družbe. Prirejali so številne *bésede* z igrami, recitacijami, pevskimi nastopi, koncerti, predavanji, zaključile pa so se običajno s plesom. Na teh prireditvah so pretežno nastopali domači amaterji in tudi drugi uglednejši gosti. Za glasbeni del čitalniških prireditev je vzorno skrbel čitalniški pevski zbor pod vodstvom dobrih zborovodij. Čitalnica je od ustanovitve do leta 1882 delovala v različnih prostorih, ki ji niso omogočali večjih prireditev. Maja 1982 pa je sedež čitalnice v naslednjih desetletjih prizorišče najpomembnejših narodnih prireditev lokalnega in vseslovenskega pomena postal Narodni dom na Jadranski ulici 1. Prim. A. Bagarič, n. d., str. 17–19; D. Koter, Ustanovitev slovenskega pevskega društva in njegov pomen za razvoj zborovskega petja na slovenskem Štajerskem do konca 19. stoletja, v: *18. slovenski glasbeni dnevi*, Ljubljana 2003, str. 87–100; L. Žgeč, n. d, str. 26, 27.

19 D. Hasl, n. d., str. 7.

20 D. Hasl, n. d., str. 9.

21 Z navedenim kapelnikom Vilefortom sem se ukvarjala že v diplomski nalogi, vendar njegovega imena zaradi pomanjkljivih virov ni bilo mogoče ugotoviti.

22 ZAP, fond MD, sejni zapisnik nemškega glasbenega društva Pettauer Musikverein, 1884 (14. 11.), šk. 13, 7/1; L. Žgeč, n. d., str. 39.

zapuščali postopoma, število učencev pa se je zmanjšalo zaradi nove konkurenčne šole pri Narodni čitalnici, ki je pritegnila slovenske učence. Nov zagon je šola doživela s prihodom ravnatelja Ericha Wolfa Degnerja leta 1985. Degner je šolski glasbeni pouk reformiral in se vsestransko vživel v glasbeno delo na šoli in pri Glasbenem društvu. Učitelji so odslej ostajali na šoli dalj časa, kar je vplivalo tudi na večji uspeh šole.

Glasbena šola Narodne čitalnice

Probleme in zadrege nemškega glasbenega društva je leta 1883 izkoristila ptujska Čitalnica, ki je tega leta pod vodstvom Josefa Steinbergerja ustanovila svojo glasbeno šolo, v kateri je Steinberger otroke čitalničarjev poučeval petje in godbene inštrumente. Steinberger je bil pred tem kapelnik godbe na pihala in učitelj na glasbeni šoli *Musikvereina*. Konkurenčno glasbeno šolo je vodil do septembra 1886, ko je odšel na Dunaj.[23] Čitalnica mu je za vodenje šole plačevala le deset goldinarjev, zato je možno, da je bil eden izmed razlogov za njegov odhod tudi skromna denarna nagrada. Zbor je vodil le eno leto. Nasledil ga je Stanko Pirnat, ki je delo opravljal brezplačno. V letu 1885 je na tem mestu omenjen dr. Franc Gross, oktobra leta 1886 pa je Čitalnica najela novega kapelnika Čeha Antona Jiřka, ki je vodil pevske vaje in glasbeno šolo do julija 1887, ko je ta dokončno prenehala delovati.[24]

Slovenska čitalniška glasbena šola je delovala štiri leta (1883–1887) in je bila nekaj časa uspešna tekmica nemški glasbeni šoli, a je žal delovala le kratek čas. Redno petje je v Čitalnici uvedel dr. Tomaž Romih leta 1880. Prvi zborovodja je bil Anton Weiksler, organist mestne proštijske cerkve in učitelj na društveni glasbeni šoli Musikvereina (deloval od 1879 do 1886). Ivan Strelec je v svojih *Zgodovinskih črticah* zapisal, da je bilo leta 1883 v ptujski Čitalnici toliko odličnih pevcev, da so aprila 1883 ustanovili poseben čitalniški pevski odsek, temu pa je sledila ustanovitev Slovenskega pevskega društva.[25]

V drugi polovici 19. stoletja si je tako nemško kot slovensko prebivalstvo zelo prizadevalo ustanoviti glasbena in literarna društva. Največje sledove na kulturnem področju so zapustili Čitalnica (ustanovljena 1863), Musikverein (ustanovljen leta 1878) in bogato pevsko življenje, ki je privedlo celo do ustanovitve Slovenske pevske zveze na Ptuju leta 1884. Po letu 1848 se je vse bolj uveljavljala slovenska beseda, ob njej pa je trdno rasla zavest o slovenstvu. To nam potrjuje tudi ustanovitev Čitalnice leta 1863 in leta 1883 osnovanje slovenske čitalniške glasbene šole na Ptuju. Čeprav se je o šoli ohranilo malo gradiva, lahko iz navedenega sklepamo, da ustanovitev slovenske čitalniške glasbene šole kaže, kako močno so si Slovenci na Ptuju prizadevali, da se osamosvojijo tudi na glasbenovzgojnem področju.[26] Čeprav bi njeno delovanje lahko pomenilo resno konkurenco nemški glasbeni šoli Musikvereina, Slovenci očitno niso imeli dovolj moči, da bi šolo razvijali naprej.

23 I. Strelec, *Zgodovinske črtice o Narodni čitalnici v Ptuji,* Narodna čitalnica, Ptuj 1889, str. 19; A. Bagarič, n. d., str. 16, 17; D. Koter, Ustanovitev slovenskega pevskega društva in njegov pomen za razvoj zborovskega petja na slovenskem Štajerskem do konca 19. stoletja, v: *18. slovenski glasbeni dnevi*, Ljubljana 2003, str. 87–100.

24 D. Hasl, n. d., str. 8.

25 I. Strelec, n. d., str. 22; D. Koter, Ustanovitev slovenskega pevskega društva in njegov pomen za razvoj zborovskega petja na slovenskem Štajerskem do konca 19. stoletja, v: *18. slovenski glasbeni dnevi*, Ljubljana 2003, str. 87–100.

26 ZAP, fond MD, Musikverein, poročilo o ustanovitvi in delovanju, št. 5530 16 1890. C. Budkovič, n. d., str. 306.

Ravnatelj Erich Wolf Degner

S prihodom Ericha Wolfa Degnerja[27] (1858–1908) se je za ptujsko glasbeno šolo začelo novo obdobje. Degner se je Ptuju najprej predstavil na samostojnem koncertu, in sicer kot odličen pianist (12. junija 1885).[28] Bil je prvi umetniški direktor oz. ravnatelj, ki je glasbeni šoli posvetil vse svoje pedagoške in organizacijske sposobnosti. Pred njegovim prihodom je bil upravitelj šole vedno tudi kapelnik društvene godbe, temu pa je bil dodeljen še en pomožni učitelj. Ob Degnerjevem nastopu službe se je to spremenilo. Ta namreč ni bil nameščen kot kapelnik godbe kot vsi njegovi predhodniki, ampak mu je bilo zaupano izključno vodstvo glasbene šole. Dobil je naziv umetniški vodja oz. artistični direktor.[29]

E. W. Degner je glasbeni pouk na društveni glasbeni šoli temeljito reorganiziral. Učni načrt je reformiral po vzoru münchenske glasbene šole, ki jo je vodil znamenit nemški skladatelj, dirigent in pianist Hans von Bülov.[30] Izboljšal je učni načrt in predmetnik ter uvedel obvezen pouk glasbene teorije in zborovsko petje. Šola se je razvila v sedemrazredno šolo z glavnima predmetoma klavir in violina. Nauk o harmoniji je bil obvezen stranski predmet, glasbena zgodovina pa je bila v predmetniku kot neobvezen stranski predmet. Kasneje so poučevali tudi kontrabas, trobila, violončelo, flavto in klarinet. V šolskem letu 1885/86 je bilo vpisanih 50 učencev, od tega 29 dečkov in 21 deklic.[31]

Razporeditev učencev po predmetih individualnega in skupinskega pouka leta 1886

Individualni pouk		
	Glavni predmet	Stranski predmet
Klavir	26 učencev	1 učenec
Violina	19 učencev	/
Flavta	1 učenec	/
Klarinet	1 učenec	/
Kontrabas	1 učenec	/
Skupinski pouk		
Zborno petje	48 učencev	
Harmonija	42 učencev	
Zgodovina glasbe	13 učencev	

27 Erich Wolf Degner (1858—1908) je bil vsestransko izobražen glasbenik, ki je v letih 1885—1888 deloval na Ptuju kot uspešen ravnatelj ptujskega glasbenega društva in glasbene šole Musikvereina. Pod njegovim vodstvom je šola dosegla največje uspehe, kar se je odražalo v številu učencev, v prenovljenem učnem programu in v kulturnem življenju takratnega Ptuja. Leta 1888 je odšel v Gradec, od tam pa leta 1902 v Weimar. Prim. D. Hasl, n. d., str. 10; glej tudi *Muzička enciklopedija*, 1. zvezek, urednik Josip Andreis, Zagreb: Leksikografski zavod FNRJ, 1959, str. 343 (avtor gesla Josip Andreis).

28 C. Budkovič, n. d., str. 306.

29 D. Hasl, n. d., str. 8.

30 Hans von Bülov (1830–1894), nemški skladatelj, dirigent in pianist ter vodja münchenske glasbene šole v letih 1867–1869; C. Butkovič, n. d., str. 306; glej tudi *Muzička enciklopedija*, 1. zvezek, urednik Josip Andreis, Zagreb: Leksikografski zavod FNRJ, 1959, str. 213 (avtor gesla Josip Andreis).

31 ZAP, fond Varia, šk. 4, ovoj 59, poročilo glasbene šole 8. šol. leta, Pettau 1886, str. 10.

Število učencev je od začetnih petdeset hitro naraslo na dvaindevetdeset, saj se je sloves o kvalitetnem delu v nemški glasbeni šoli razširil po Ptuju in bližnji okolici. Prav v tem pa je bil najbrž vzrok, da je prenehala delovati glasbena šola ptujske Čitalnice, ki takšnega razvoja najbrž ni zmogla. Z vedno večjim vpisom učencev se je povečalo tudi število učiteljev in učnih predmetov. Pod Degnerjevim vodstvom od šolskega leta 1885/86 do 1887/88 so na ptujski nemški glasbeni šoli učili naslednji učitelji.[32]

Učitelji	Predmeti
Erich Wolf Degner	klavir, teoretični predmeti, zborno petje, ansambelska igra, zgodovina glasbe
Franz Haring	violina, klavir, zborno petje in ansambelska igra (tudi kapelnik godbe)
Anton Weixler	kontrabas in trobila
Philipp Praga	violončelo, flavta, klarinet
Anton Schobermeier	violina
Karl Oske	klavir, violončelo
Teodor Kolb	violončelo
Waldemar Schlöwat	violončelo

Zraven rednega tedenskega pouka sta E. W. Degner in F. Haring poučevala tudi ansambelsko igro. V šolskem letu 1885/86 je Degner ob reformi učnega načrta uvedel še eno novost. Musikverein je začel v samozaložbi pri tiskarni W. Blanke, Buchdruckerei in Pettau izdajati letna šolska poročila, ki so redno izhajala vse do šolskega leta 1915/16. V nekaterih od teh poročil so bile objavljene tudi glasbenopedagoške razprave. V ptujskem mestnem arhivu in v glasbeni šoli so se ohranile le nekatere številke teh poročil (iz let 1886, 1888, 1890, 1891, 1896, 1897, 1898, 1900, 1903, 1904, 1912 in 1915).[33]

32 ZAP, fond Varia, šk. 4, ovoj 59, poročilo glasbene šole 8. šol. leta, Pettau 1886, str. 10, 11; prim. D. Hasl, n. d., str. 9.
33 ZAP, fond MD, šk.13, fond Glasbena šola, šk. 1/2, letna poročila Musikvereina.

1886

BERICHT
DER
BEHÖRDL. CONCESS. MUSIKSCHULE
DES
PETTAUER MUSIKVEREINES
ÜBER DAS
VIII. SCHULJAHR.

Veröffentlicht am Schlusse des Schuljahres 1885/6.

PETTAU 1886.
IM SELBSTVERLAGE DES VEREINES.

Poročilo glasbene šole nemškega glasbenega društva, šol. l. 1985/6

Avgusta 1885 je avstrijsko ministrstvo za šolstvo in bogoslovje povzdignilo ptujsko glasbeno šolo v javno priznano koncesionirano glasbeno šolo (Behördlich konzessionirte Musikschule).[34] E. W. Degner ni bil le izvrsten glasbenik in učitelj, dober ravnatelj in organizator, ampak je veliko energije posvetil tudi koncertnemu življenju na Ptuju. Društveni orkester je ob večjih nastopih pomnožil z godbeniki filharmoničnih društev iz Celja, Maribora in Gradca. Ti koncerti so ponesli slavo kvalitetnega glasbenega življenja daleč iz Ptuja in dvignili ugled Musikvereinu. Po zapisih kronistov so bili koncerti med Degnerjevim vodstvom na Ptuju velik dogodek.[35]

34 C. Budkovič, n. d., str. 306.

35 Kronist Simon Povoden omenja v svoji *Meščanski čitanki (Bürgerliches Lesebuch)* iz leta 1884, da so ponesli koncerti med Degnerjevim vodstvom glasbene šole njeno slavo daleč preko ozkih meja Ptuja; Mestni arhiv Ptuj, Simon Povoden, Meščanska čitanka (Bürgerliches Lesebuch) v prepisu, Ptuj 1884; D. Hasl, n. d., str. 10.

Fest-Vorstellung

zur 100-jährigen Jubiläumsfeier des Stadt-Theaters in Pettau

unter gütiger Mitwirkung des hiesigen Musikvereines.

Stadt-Theater in Pettau.

Samstag den 27. November 1886. — Direction: ERFURTH.

Ausser Abonnement. Ausser Abonnement.

Fest-Ouverture „PROMETHEUS" von Beethoven

Dirigent: Herr Direktor E. W. Degner.

FESTREDE, gesprochen vom Director Carl Erfurth.

Das Gefängnis.

Lustspiel in 4 Akten von Roderich Benedix.

Erhöhte Preise der Plätze:

Ein Logensitz im I. Stock 60 kr. Ein Logen-Eintritt 45 kr. Ein Parterre-Sperrsitz 50 kr. Ein Gallerie-Sperrsitz 40 kr. Parterre-Eintritt 40 kr. Gallerie-Eintritt 20 kr. Garnisons- und Studentenkarten in's Parterre 20 kr. Garnisonskarte auf die Gallerie 10 kr.

Karten sind von 10 bis 12 Uhr vormittags und von 2 bis 3 Uhr nachmittags an der Theaterkasse zu haben.

Cassa-Eröffnung 7 Uhr. Anfang halb 8 Uhr.

Den P. T. Abonnenten bleiben die Sitze bis 12 Uhr mittags reservirt.

Vabilo na koncert ob 100 letnici Mestnega gledališča s sodelovanjem glasbenega društva (Musikverein), 1986

Ravnatelj Erich Wolf Degner je vodil glasbeno šolo Musikvereina tri šolska leta, in sicer od leta 1885/86 do 1887/88. Avgusta 1888 so ga premestili na glasbeno šolo v Gradcu, že naslednje leto pa je bil imenovan za artističnega ravnatelja Štajerskega glasbenega društva (Steiermarkischer Musikverein). Še isto leto (1888) se je zaposlil na visoki glasbeni šoli v Weimarju (Grossherzögliche Musikschule in Weimar),[36] kjer je prav tako kot na Ptuju poučeval in ravnateljeval. Ptujski glasbeni šoli in Musikvereinu je Degner ostal zvest tudi po odhodu. Učiteljem in vodstvu šole je pomagal z nasveti ter zlasti pri iskanju in zaposlovanju novih učiteljev. Posebej za ptujsko glasbeno šolo je pripravljal svojega študenta Hermanna Kundigraberja, absolventa Štajerske glasbene šole v Gradcu. Pod njegovim vodstvom (1902/03–1903/04) je število učencev naraslo na 113, kar je bilo daleč največ v petindvajsetih letih obstoja šole. V šolskem letu 1903/04 je začela na Ptuju poučevati še ena Degnerjeva učenka, pianistka Marija Rosanelli iz Gradca, ki je ostala na Ptuju do leta 1913. Med njegove naslednike smemo šteti tudi ravnatelja dr. Rodericha Mojsisovicsa, nekdanjega Degnerjevega učenca, ki si je ves čas svojega delovanja (1908–1910) prav tako močno prizadeval, da bi imela šola večji ugled. Izdelal je nov organizacijski in učni načrt, pri katerem se je naslanjal na izkušnje in metode svojega učitelja. Glasbeno društvo je Degnerja zaradi velikih zaslug pri Musikvereinu in pri društveni glasbeni šoli leta 1889 imenovalo za častnega člana. Z odličnimi koncerti, ki jih je prirejal, in z izjemnimi organizacijskimi in pedagoškimi sposobnostmi si je na Ptuju zagotovil visok družbeni ugled, s katerim so se njegovi nasledniki težko merili.

36 D. Hasl, n. d., str. 10.

Ob ustanovitvi glasbena šola ni imela svojih prostorov, zato se je morala večkrat seliti. Pouk je potekal v prostorih gimnazije, v Novem svetu (danes Muzejski trg 3) in v prostorih Kazinoja (danes Cvetkov trg 1). Septembra 1887 se je šola vselila v prvo nadstropje poslopja meščanske bolnišnice na takratnem Wagplatzu (danes Dravska ulica), kjer je glasbena šola na Ptuju še danes.[37]

Obdobje od leta 1888 do 1910

Po Degnerjevem odhodu je v šolskem letu 1888/89 ravnateljsko mesto prevzel Arno Schütze, odličen pianist iz Magdeburga v Nemčiji.[38] Na Ptuju je imel težko delo, saj je nemško glasbeno društvo pred tem porabilo ogromno denarja za velike glasbene prireditve, ki jih je prirejal njegov predhodnik Degner. Zaradi slabih denarnih razmer je moral novi ravnatelj opustiti orkester in se omejiti na komorno muziciranje. Med svojim dve- in polletnim ravnateljevanjem je ustanovil klavirski trio, ki je uspešno nastopal. Sestavljali so ga učitelji Franc Haring (prva violina), Waldemar Schlöwat (violončelo) in Arno Schütze (klavir).[39] Pod njegovim vodstvom so v letih 1888/89 in 1889/90 poučevali klavir Arno Schütze, violino Franz Haring, violončelo Waldemar Schlöwat in bas krilovko Anton Weiksler.[40] Schütze je ptujsko glasbeno šolo zapustil avgusta 1891.

Ravnatelja Schützeja je nasledil pianist Paul Schmidt iz Weimarja. Ob njegovem prihodu sta se zamenjala dva učitelja. Najprej je po triletnem delu (od 1887/88 do 1889/90) odšel čelist W. Schlöwat, ki ga je zamenjal Leopold Suchsland iz Weimarja. Drugi učitelj, ki je v istem letu zapustil društveno glasbeno šolo, je bil A. Weiksler, ki je pet let poučeval bas krilovko. Njegovo mesto je prevzel učitelj trobil Filip Emeršič.[41] Zaradi nestalnega števila učencev ta oddelek ni redno deloval. V zgodovini glasbene šole se oddelek trobil omenja le dvakrat – prvič pod vodstvom Filipa Emeršiča, in sicer od šolskega leta 1891/92 do 1894/95, ter drugič leta 1912/13 pod vodstvom Miklavža Schmidta.[42] Pod Schmidtovim vodstvom se je število učiteljev ustalilo. Poučevali so Paul Schmidt (klavir), Franc Haring (violina) – po njegovi smrti ga je leta 1897 zamenjal Ernst Schmeisser, Leopold Suchsland (violončelo) in Filip Emeršič (trobila).

37 Kronist Simon Povoden omenja v svoji Meščanski čitanki *(Burgerliches Lesebuch)* iz leta 1884, da sta ptujska gospoda brata Ulrich in Bernhard leta 1315 ustanovila meščansko bolnišnico (Špital sv. Duha – Heiligengeistspital) za dvanajst obubožanih meščanov Ptuja. Bolnišnica je imela tudi svojo cerkev, po kateri se je imenovala. Edini ohranjen znak te cerkve je sončna ura na južni strani stene. Leta 1784 so podrli cerkveni strop, cerkev pa so uporabljali za skladišče. Leta 1840 se je bolnišnica delila v oddelek za dvanajst mestnih sirot, v cehovsko bolnišnico z desetimi posteljami in v splošno bolnišnico z dvaindvajsetimi posteljami. Leta 1873 se je v prenovljeno poslopje vselila štirirazredna dekliška šola, leta 1887 pa se je v prvo nadstropje naselila nemška glasbena šola. Prim. D. Hasl, n. d., str. 10; M. Ciglenečki, *Najlepši pa je zame Ptuj*, Maribor: Umetniški kabinet Primož Premzl, 1995, str. 45.

38 D. Hasl, n. d., str. 10.

39 Prav tam.

40 Prav tam.

41 Filip Emeršič je pet let vodil oddelek pihal na nemški glasbeni šoli (1991/92–1994/95) in je bil edini slovenski učitelj v ustanovi. Nemško glasbeno društvo Musikverein je ves čas delovanja nameščalo v glavnem nemške učitelje in ravnatelje, edini izjemi sta bila Filip Emeršič in Anton Stöckl. V osemdesetih in devetdesetih letih 19. stoletja se je napetost med nemškimi in slovenskimi meščani vedno bolj stopnjevala. O tem govori tudi podatek, da je občinski svet F. Emeršiču in še dvema godbenikoma prepovedal sodelovanje na koncertu v Gambrinusovi dvorani v Mariboru, ki ga je leta 1893 priredilo Slovensko pevsko društvo Ptuj. Na tem koncertu je namreč sodelovala tudi godba ptujskega glasbenega društva pod vodstvom kapelnika Franca Haringa, in sicer zaradi slabega društvenega finančnega stanja. Zaradi sodelovanja pri velikem slovenskem pevskem slavju je bilo glasbeno društvo izpostavljeno velikim napadom v nemških časnikih in obtoženo nacionalnega izdajstva. Emeršiču so zaradi udejstvovanja na koncertu odpovedali službo hišnika na dekliški osnovni šoli, vendar so na njegovo prošnjo odpoved spremenili v strog ukor. Prim. D. Hasl, n. d. str. 10, 11.

42 Prav tam.

Prvega aprila 1895 je umrl violinist in kapelnik Franc Haring, ki je na Ptuju deset let (1884/85–1894/95) poučeval violino in vodil ptujsko godbo. Na njegovo mesto je prišel Ernst Schmeisser iz Pössnitza (Poznan na Poljskem), ki je poučeval samo eno leto. Še isto leto so razpustili oddelek trobil. Leta 1896 se je od Ptuja poslovil tudi ravnatelj P. Schmidt, ki je prevzel delovno mesto na Štajerski deželni glasbeni šoli v Gradcu. Po Schmidtovem odhodu so se spremembe kar vrstile. Za pol leta ga je zamenjal Georg Ritter iz Dresdena, njega pa Karl Haüsgen. Temu je uspelo šolo ponovno dvigniti na primerno raven. Poučeval je klavir, glasbeno teorijo ter solistično in zborovsko petje. Med njegovim ravnateljevanjem sta se na šoli zamenjala dva učitelja, in sicer sta odšla čelist Leopold Suchsland (po šestletnem delu) in violinist Maks Mehlborn, ki je na Ptuju poučeval samo v letu 1897. Njega je zamenjal Ludwig Schachenhofer (1897–1900) kot učitelj violine in klavirja.[43] Čeprav sta bila od leta 1897 do 1900 na šoli le dva učitelja, ravnatelj Karl Haüsgen, ki je poučeval klavir, glasbeno teorijo ter solistično in zborovsko petje, in Ludwig Schachenhofer kot učitelj violine in klavirja, je bila šola na solidnem nivoju. V šolskem letu 1899/1900 so na Schulfinkov predlog uvedli nov predmet, in sicer nemško literarno zgodovino. Ta predmet naj bi bil obvezen za vse redne učence eno uro tedensko, obiskovali pa bi ga lahko tudi eksterni slušatelji, ki bi morali plačati en goldinar. Pouk nemške literarne zgodovine je prevzel gimnazijski profesor dr. Raiz.[44] Vpisalo se je 27 eksternih učencev, vendar so po enem letu ta predmet opustili, ker je dr. Raiz odklonil nadaljnje poučevanje zaradi domnevno nesramnih obdolžitev.[45] Karl Haüsgen je prenehal službeno razmerje decembra 1901.

V šolskem letu 1901/02 je bil na šoli popolnoma nov učiteljski zbor. Za ravnatelja je bil nastavljen Karl Bachmann, bivši vojaški kapelnik, zraven njega pa sta poučevala še Anton Schuhbauer violino in Wilibald Schreiber violino in klavir. Toda tudi ta učiteljski zbor se ni dolgo obdržal. Ravnatelji in učitelji so se vse do leta 1910 menjavali po enem ali največ dveh letih.[46] Od sedeminštiridesetih učencev je bilo dvaindvajset gimnazijcev in deset drugih učencev. Društveni odbor je zahteval, da je pouku vsaj enkrat na mesec prisostvoval nadzornik. Odslej je vodstvo šole vsako četrtletje pošiljalo staršem obvestila o napredku in vedenju učencev.[47] Iz teh podatkov lahko sklepamo, da je bila delovna disciplina na šoli razrahljana. Bachmann je deloval na Ptuju od decembra 1901 do sredine julija naslednjega leta.

V šolskem letu 1902/03 je bil umetniški vodja šole pianist Hermann Kundigraber, absolvent Štajerske deželne glasbene šole v Gradcu, ki ga je Degner posebej priporočil za delovno mesto na Ptuju. Učiteljski zbor so v tem letu sestavljali Max Hochberg, učitelj violine, Theodor Lorenz, učitelj klavirja, in ravnatelj Kundigraber.
V tem šolskem letu sta nemško glasbeno društvo in glasbena šola proslavljala 25-letnico obstoja. V kroniki je zapisano, da je bilo to leto »ein Glanzjahr«, saj je pod vodstvom Kundigraberja število učencev naraslo na 113, kar je bilo v petindvajsetih letih delovanja šole največje število. Ob obletnici je društvo z učitelji in učenci priredilo več koncertov, in sicer 3 orkestralne, 3 komorne, 1 dobrodelni koncert ter 3 javne in 2 interna šolska nastopa. Proslava ob 25-letnici obstoja je bila 13. aprila 1903 v mestnem gledališču, kjer so na tretjem orkestralnem koncertu prvič izvajali Degnerjevo *Serenado za mali orkester* za pihala in godala v dveh stavkih.[48] Nemško glasbeno društvo je od takratnega ministrstva za šolstvo ob jubileju dobilo posebno priznanje. Kot

43 D. Hasl, n. d., str. 11.
44 Imena profesorja dr. Raiza žal ni bilo mogoče ugotoviti, ker ga viri ne omenjajo, in ga bo treba raziskati v nadaljnjih študijah.
45 Iz sejnega zapisnika ni razvidno, kakšne so bile obdolžitve. Prim. D. Hasl, n. d., str. 11. 46 ZAP, fond MD-II-7/3, šk. 13, sejni zapisniki Musikvereina, 1899–1900, letna poročila glasbene šole Musikvereina 19, 20, 22. Prim. C. Budkovič, n. d., str. 306.
47 D. Hasl, n. d., str. 11, 12.
48 ZAP, fond MD, šk.13, ovoj 7/3, letna poročila Musikvereina.

potrditev uspešnega delovanja je Musikverein iz Gradca šoli odobril brezplačno izposojo muzikalij.[49]

Na začetku šolskega leta 1903/04 je prišla na ptujsko glasbeno šolo tudi Degnerjeva učenka pianistka Marija Rosanelli iz Gradca. Istega leta je Ptuj zapustil violinist Max Hohberg, nadomestil pa ga je Karl Seiferd iz Gradca. Po 25. obletnici je šola v pedagoškem in umetniškem pogledu vidno napredovala. Po naročilu ministrstva je ustanovo 13. maja 1904 kot nadzornik obiskal direktor konzervatorija na Dunaju (Gesellschaft der Musikfreunde in Wien) Rihard Perger.[50] Po Kundigraberjevem odhodu (15. 7. 1904) v Celje, kjer je prevzel mesto umetniškega direktorja na glasbeni šoli, je ptujska glasbena šola spet nazadovala. Učitelji ptujske glasbene šole so poučevati tudi v dekliški meščanski šoli (Mädchen Bürgerschule), v dijaškem domu in v dekliškem internatu (Mädchenheimu).[51]

Med letoma 1905 in 1907, ko je šola praznovala 30-letnico obstoja, so se ravnatelji in učitelji prav tako pogosto menjavali. V tem času je mesec in pol ravnateljeval Hans Zabel iz Erfurta, ki je šolo zapustil zaradi pljučne bolezni, zato ga je še v istem letu zamenjal Karl Seiferd, ki pa ga je odbor zaradi nesoglasij s Schulfinkom oktobra 1905 odpustil. Odšel je tudi Theodor Lorenz, in sicer v Basel, za učiteljico klavirja pa je bila imenovana Hemmy König. Učitelj violončela je postal Hans Schweyda, sicer učenec ptujske glasbene šole. Kasneje je čelo poučeval tudi Jozef Schindler.[52] Zaradi pogostega menjavanja učiteljev je bilo nestalno tudi število učencev. Nekateri učenci, ki so ostali za krajši čas brez učitelja, so večkrat iskali pomoč v okoliških šolah pri glasbenikih z nižjo izobrazbo.

Ob 30-letnici delovanja šole (l. 1907) je Musikverein za šolske potrebe kupil nov koncertni klavir znamke Bösendorfer, model Rubinstein-Flügel,[53] ki je v tistem času veljal za najboljši koncertni klavir te znamke. Tovrstne inštrumente so zmogli kupiti le redki posamezniki ali društva oz. šole. Kolikor je znano, je bil ta klavir eden redkih odličnih inštrumentov in daleč naokrog se je vedelo, da ima Ptuj odličen klavir, primeren za najzahtevnejše pianiste. Še po drugi svetovni vojni, ko je na Ptuju koncertiralo več pianistov iz Ljubljane in od drugod, so se zelo zanimali zanj. Prav takega si je želela tudi Ljubljana, ki si je prizadevala, da bi ga premestili v dvorano Slovenske filharmonije. Bitka za klavir je trajala eno leto, a Ptuju je inštrument po zaslugi povojnega ravnatelja Jožeta Gregorca uspelo obdržati.[54]

V šolskih letih 1908/09 in 1909/10 je bil ravnatelj šole Degnerjev učenec dr. Roderich Mojsisovics. V njegovem času so učiteljski zbor sestavljali Marija Rosanelli (klavir), Josef Greil (violina), Josef Schindler (violončelo) in Margareta Mojsisovics (violina).

Dr. Roderich in Margareta Mojsisovics sta presodila, da morajo uvesti nekatere novosti, zato je dr. Mojsisovics izdelal nov organizacijski in učni načrt, pri katerem se je naslanjal na metode in izkušnje svojega učitelja Degnerja. Kljub pogosti menjavi učiteljev je šoli hotel zagotoviti »enoten« pouk po učnem načrtu, kar

49 D. Hasl, n. d., str. 12.

50 ZAP, fond MD, šk.13, ovoj 8/1, sejni zapisnik ptujskega Musikvereina in letna poročila glasbene šole. R. Perger je bil rojen 10. 1. 1854 na Dunaju, kjer je leta 1911 tudi umrl. Na tamkajšnjem konzervatoriju je študiral kompozicijo pri L. A. Zellnerju in pri J. Brahmsu, čelo pa ga je poučeval F. Schmidtler. Dirigiral je Gesellschaftkonzerte. Glej: L. Norman, *Grosses Lexikon der Musik*, 1992, München: Orbis Verlag für Publizistik, str. 478.

51 Ptujska glasbena šola je imela po letu 1903 dve nemški podružnični šoli: v dijaškem domu na Prešernovi ulici (Studentenheim) in v današnji OŠ Mladika (Madchenheim). V obeh je bila šolnina 8 kron mesečno za klavir, 5 kron za violino, 6 kron za solopetje in 50 helerjev za obrabnino inštrumenta. ZAP, fond Glasbena šola Ptuj, šk. 18, knjiga št. 2; D. Hasl, n. d., str 12, 13.

52 Prim. ZAP, fond Muzejsko društvo (MD), šk. 13, ovoj 7/1, kronika glasbenega društva Pettauer Musikvereina (1878–1920).

53 Klavir se še danes uporablja v ptujski glasbeni šoli, in sicer v učilnici št. 16.

54 J. Gregorc, Kulturno življenje tik pred II. svetovno vojno in prva leta po njej v Ptuju, *5. ptujski zbornik*, Ptuj 1985, str. 164.

mu je tudi uspelo.[55] Dr. Mojsisovics je predlagal, da mora biti razlika med rednimi učenci in hospitanti, zato so jih odslej ločevali. Redni učenci so morali obvezno obiskovati pouk teorije, medtem ko so hospitanti lahko obiskovali samo inštrumentalni pouk. Ti so plačevali dvojno šolnino in so zato imeli pravico do cele ure pouka, sicer sta imela v eni uri pouk dva učenca. Šolnine so bili oproščeni tisti učenci, ki so bili ocenjeni iz glavnega predmeta dobro (3) ali prav dobro (4), iz pridnosti pa manj kot zadostno (2). V glasbeni šoli so se izobraževali tudi amaterski glasbeniki, ki so privatne ure plačevali po štiri krone. Mojsisovich je med drugim predlagal, da bi uvedli tudi tri razrede teorije in tri razrede zborovskega petja. Ustanovili so ženski pevski zbor, ki je deloval v obliki tečaja, za katerega so članice društva plačevale letno 6 kron za šolnino (nečlanice 9 kron) in 4 krone za vpisnino. Ker so se članice uprle plačevanju prispevka, so sklenili, da bo zborno petje brezplačno.[56]
10. januarja 1910 je umrl ustanovitelj in zaslužni član nemškega glasbenega društva Viktor Schulfink.[57] Le slabo leto pred njegovo smrtjo (1909) so ga imenovali za častnega člana, ob smrti pa so v njegovo čast priredili spominski koncert.[58]

Obdobje ravnatelja Karla Ettlerja (1910–1920)

V septembru leta 1910 je vodstvo glasbene šole prevzel Karl Ettler.[59] Vodil jo je deset let z dveletno prekinitvijo med prvo svetovno vojno (od 2. marca 1917 do 1. januarja 1919). Od vseh predhodnih ravnateljev je Ettler na tem delovnem mestu vztrajal najdlje. Tudi v vojnem času so se vrstile pogoste menjave učiteljev, kar pa je bilo za tisti čas razumljivo. Kot je bilo že večkrat poudarjeno, je bila fluktuacija učiteljev in ravnateljev na glasbeni šoli vseskozi velika, med razlogi zanjo pa so bile največkrat ugodnejše ponudbe iz večjih mest, ki so obljubljale boljše možnosti za glasbeno kariero. Kadrovske spremembe so se med vojno kar vrstile. Pod Ettlerjevim vodstvom so na šoli poučevali Josef Greil violino in klavir, Marija Rosanelli klavir (1903–1913, v šol. l. 1913/14 jo je nekaj mesecev nadomeščala Elsa Trogler), Josef Schindler violončelo (1906–1914), Ida Schachenhofer klavir (1910/11), Karl Schweyda violino (1911/12) in Thekla Fersch prav tako violino (1912–1920).[60]

V šolskem letu 1912/13 je bil pod okriljem šole ponovno ustanovljen oddelek za pihala oziroma trobila, ki ga je vodil Nicholaus Schmidt.[61] Kot je bilo že omenjeno, je oddelek pihal in trobil v času društvene glasbene šole do takrat obstajal le dvakrat, in sicer v času od 1890/91 do 1894/95, ko ga je vodil Filip Emeršič. O uspehih tega oddelka ni nikakršnih podatkov. Dejstvo, da je obstajal le občasno, si lahko razlagamo s pomanjkanjem ustreznega kadra, nekaj pa je k temu verjetno pripomoglo tudi zmotno prepričanje otrok in njihovih staršev, ki so slepo in nepoznavalsko verjeli, da se je inštrument mogoče naučiti v nekaj mesecih. Takšna miselnost je bila

55 D. Hasl, n. d., str. 13.
56 C. Budkovič, n. d., str. 309.
57 Viktor Schulfink je dal pobudo za ustanovitev Musikvereina na Ptuju. Po poklicu je bil trgovec in velik ljubitelj glasbe ter tudi sam amaterski pianist. Dvaintrideset let je bil osrednja osebnost Musikvereina in je imel pomembne društvene funkcije. Velik del notnega gradiva, ki ga je uporabljala godba Musikvereina, je označen z njegovim podpisom, v večini primerov samo z začetnicama »V. S.«. Na podlagi teh podpisov sklepamo, da je Schulfink partiture za ptujske godbenike tudi prepisoval, eno izmed koračnic pa je celo priredil; Glej D. Hasl, n. d., str. 6; L. Žgeč, n. d., str. 51.
58 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 2, letna poročila glasbene šole Musikvereina, št, 27, 28; C. Budkovič, n. d., str. 309.
59 Karl Ettler, roj. leta 1880, je bil v Leipzigu dirigent več moških zborov, deloval pa je tudi kot korepetitor v tamkajšnjem mestnem gledališču. Leta 1910 je prišel na Ptuj, kjer je prevzel mesto ravnatelja na društveni glasbeni šoli Musikvereina. Na tem delovnem mestu je ostal do ukinitve društva in njegove glasbene šole leta 1921.
60 D. Hasl, n. d., str. 13, 14.
61 Nicholaus Schmidt je bil kapelnik ptujske godbe v šol. letu 1912/13; D. Hasl, n. d., str. 13, 14.

na Slovenskem prisotna dlje časa, predvsem pa v 19. stoletju.[62] Poučevanje igranja na pihala in trobila je bilo na Ptuju več kot potrebno, saj je znano, kako aktivna je bila mestna godba.[63]

Decembra leta 1911 je glasbeno šolo zapustil violinist in kapelnik Josef Greil, njegove učence pa je začasno prevzela Thekla Fersch. Od februarja 1912 do junija 1914 je na šoli deloval violinist Albert Prötsch. Po njegovem odhodu so decembra zaposlili violinista Franza Strunza, ki pa je moral že januarja 1915 k vojakom. Pouk violine je spet nadomeščala učiteljica Thekla Fresch, nato pa je prišel na to delovno mesto violinist Karl Picker, nekdanji član dunajskega društva glasbenikov (Tonkünstlerverbanda).[64] V vojnem času so bile pogoste menjave učiteljev razumljive. Marca 1917 je moral k vojakom tudi ravnatelj Karl Ettler. Vršilec dolžnosti ravnatelja je postal Karl Picker, učitelj violine od leta 1916 do jeseni 1918. Kratek čas, od začetka šolskega leta do novembra, je ponovno poučevala Thekla Fresch. Zamenjala jo je učiteljica Marija Schweyda, ki je na šoli ostala do konca šolskega leta 1919/20. Klavir so med Ettlerjevim vodstvom poučevale še Camila Karbelar (1915/16), Ema Haring (1916–1919), Anny Teichmann (1916/17) in občasno Ana Fiala (1918–20).[65] V začetku januarja 1919 se je iz vojske vrnil ravnatelj Karl Ettler, ki je nato šolo vodil do leta 1920, ko je zaradi razpusta Musikvereina prenehala delovati.

Po ustanovitvi Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je nemška glasbena šola pod Ettlerjevim vodstvom delovala še dve leti (1918/19 in 1919/20). V tem času je podvojila svojo dejavnost in poskušala s svojo aktivnostjo izkazovati svojo kulturno in družbeno pomembnost. V šolskem letu 1918/19 so priredili tri interne in tri javne nastope ter dva komorna večera. V naslednjem letu (1919/20) je bilo pet šolskih prireditev, tri svečane koncerte pa so posvetili desetletnici ravnateljevanja Karla Ettlerja. V novih političnih okoliščinah je nemška glasbena šola 24. junija 1920 priredila zadnji koncert.[66] Pokrajinska vlada v Ljubljani je 24. aprila 1921 Pettauer Musikverein in društveno glasbeno šolo razpustila, njeno imetje pa je prevzela Mestna glasbena šola.[67]

62 C. Budkovič, n. d., str. 310; L. Žgeč, n. d., str. 52.
63 L. Žgeč, Mestna godba Ptuj od leta 1855 do 2005, v: *Ptujska (z)godba* (jubilejna publikacija ob 150-letnici Pihalnega orkestra Ptuj), Ptuj 2005, str. 31–62.
64 D. Hasl, n. d., str. 13, 14.
65 Prav tam.
66 C. Budkovič, n. d., str. 310.
67 ZAP, fond MD, šk.13, ovoj 7/3, letna poročila Pettauer Musikvereina 1878–1920, arhivsko gradivo v zvezi z razpustom društva (1890–1821).

Mestna glasbena šola (1919–1922)

Ptujčani so si močno prizadevali, da bi ustanovili slovensko glasbeno šolo. V ta namen so imenovali pripravljalni odbor, ki so ga sestavljali nadkomisar Mihael Meža, profesor Hinko Vodnik, kapelnik Vaclav Engerer, nadučitelj Vinko Šerona, učitelj Mirko Majcen, sodnik dr. Hinko Schreiner ter učitelj Dragotin Kveder. Na njihovo pobudo je 1. julija 1919 mestni urad odprl slovensko glasbeno šolo, ki se je imenovala Mestna glasbena šola in je delovala pod okriljem občine.[68] Zraven Ljubljane je bil Ptuj prvo slovensko mesto, ki je dobilo po zlomu avstro-ogrske monarhije moderno glasbeno šolo. Ob ustanovitvi šola ni imela svojih prostorov, zato je začasno delovala v dijaškem domu v Prešernovi ulici, kjer so sprva uporabljali le dva prostora, in sicer biljardno sobo in spodnjo klavirsko sobo.[69] Zanimanje za vpis je bilo precejšnje. Prvo leto se je vpisalo kar 173 učencev, 72 h klavirju, 25 k violini in 76 k mladinskemu pevskemu zboru. Tako velik vpis je spravil vodstvo šole v zagato, saj so imeli samo dva učna prostora in premalo učiteljev. Za vpis so morali učenci letno plačati 2 kroni, mesečna šolnina pa je znašala 20 kron. Za ravnatelja je bil imenovan Vaclav Engerer, ki je poučeval klavir in violino in vodil dijaški orkester.

Organizacijo novoustanovljene glasbene šole je magistrat zaupal kuratoriju, ki so ga sestavljali okrajni sodnik dr. Bela Štuhec, trgovec Milko Senčar, učitelj Mirko Majcen, nadkomisar Mihael Meža in posestnik Ivan Steudte.[70] Prostori v dijaškem domu so kmalu postali pretesni, zato so dobili na razpolago še dve sobi v Musikvereinu. Prostorska stiska pa ni bila edina težava, s katero se je ukvarjala mlada slovenska glasbena šola, imeli so tudi premalo glasbeno izobraženih učiteljev in notnega gradiva. Učitelje so iskali v Glasbeni matici v Ljubljani, pri čemer jim je pomagal njen ravnatelj Matej Hubad. Iz korespondence med ptujsko mestno upravo in Matejem Hubadom je razvidno, kako težko je bilo takrat dobiti primernega slovenskega učitelja. Zato so strokovno usposobljene učitelje iskali tudi na konservatoriju v Pragi. Zaradi pomanjkanja slovenskih učnih moči jim ni preostalo drugega, kot da so pritegnili honorarne učitelje, in sicer Ferda Frasa in Adolfa Feixa za klavir, Rudolfa Matéa, Franca Tučka in Mirka Majcna pa za violino. V drugi polovici prvega šolskega leta je glasbeni šoli uspelo dobiti novo učiteljico klavirja Olgo Bejolovo iz Prage, ki je poučevala na Ptuju do konca šolskega leta 1921/1922.

Ob začetku delovanja zavoda so že kmalu po ustanovitvi (2. avgusta 1919) organizirali koncert v mestnem gledališču, na katerem sta se predstavila sopranistka Mila Druzovič iz Maribora ter operni kapelnik Ivan Brezovšek iz Ljubljane kot pianist. Ko se je delo na šoli ustalilo, je Mestna glasbena šola 7. marca 1920 priredila svojo prvo produkcijo. Nastopilo je 30 učencev, ki so se izobraževali le dobrih 5 mesecev, a so bili kljub temu zelo uspešni. Ob koncu prvega šolskega leta (1. 6. 1920) so v prostorih Društvenega doma pripravili prvi predstavitveni koncert. Nastopili so učenci klavirja ter otroški, moški in ženski zbor, ki ga je spremljal orkester. Predstavili so se tudi Ptujsko pevsko društvo, violinist prof. Jan Šlajs in pianistka Ruža Deyol iz Maribora, učiteljica Mestne glasbene šole Olga Bejolova in drugi. Koncert je izredno uspel, o čemer je poročal tudi Ptujski list.[71]

---

68 D. Hasl, n. d., str. 20.

69 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 7. (V nadaljevanju: Hasl, Petdesetletnica).

70 Prav tam.

71 D. Hasl, n. d., str. 17; A. Cvetko, n. d., str. 14, 15.

Kuratorij je želel slovenski glasbeni šoli pomagati h kvalitetnejšemu glasbenemu pouku. K temu ga je spodbujala tudi nemška glasbena šola, ki je imela kvalificirane učitelje in je dosegala precejšnje uspehe. Ob koncu šolskega leta 1920/21 so se hoteli prepričati o strokovnosti svojih učiteljev in o doseženih uspehih učencev, o čemer govori ohranjen dopis Mateja Hubada, ravnatelja ljubljanskega konservatorija, ki je 11. in 12. maja 1921 nadzoroval pouk na ptujski Mestni glasbeni šoli in ocenjeval posamezne učitelje.[72] Hubadovo poročilo navaja, da je šola v začetnem stadiju, zato še ni mogoče pričakovati večjih rezultatov. Ker so se po njegovem mnenju učitelji pri svojem delu trudili, je bilo pričakovati, da se bodo razmere izboljšale. Hubad je predlagal redne mesečne konference, o izboljšanju stanja na šoli pa se bo prepričal takoj po novem letu. Obljubil je tudi, da bo poslal muzikalije in učni načrt pripravljalnih razredov ljubljanskega konservatorija.[73] To Hubadovo poročilo je najbrž pismeni odgovor na dopis mestnega urada (št. 2029/10, brez datuma), v katerem se kuratorij obrača na ravnatelja Hubada, naj jim priskrbi dobre in zanesljive učitelje. Na šoli bi namreč potrebovali ravnatelja, ki bi poučeval solopetje, teorijo, harmonijo in kontrapunkt ter klavir kot stranski predmet. Potrebovali so tudi dve učiteljici za klavir, učitelja za violino in čelo ter dodatno učiteljico za klavir v Mladiki. Z razpustom nemškega glasbenega društva se je namreč pomnožilo število učencev na Mestni glasbeni šoli in v naslednjem šolskem letu so pričakovali okrog 300 gojencev.[74]

Tudi z zaposlitvijo pianistke Bejolove kadrovska stiska še vedno ni bila rešena, saj za toliko učencev nista bila dovolj dva akademsko izobražena učitelja. Zato se je ravnatelj Engerer sam odpravil v Prago iskat primerne glasbene učitelje in tudi uspel. V šolskem letu 1920/1921 je glasbena šola dobila dva kvalificirana učitelja, pianistko Ljudmilo Zurynkovo in violinista Bogomila Gregora, ki je bil absolvent praškega konservatorija in bivši član moskovskega opernega orkestra ter profesor na carskem konservatoriju v Nižjem Novgorodu. Šolsko leto 1920/21 je tako potekalo v polni učiteljski zasedbi. Pri pouku klavirja Zurynkova ni imela pričakovanih uspehov, zato jo je mestni svet zamenjal z državno priznano učiteljico Anko Stöhr iz Varaždina, ki jo je priporočil ravnatelj ljubljanskega konservatorija Matej Hubad. Anka Stöhr je poučevala na glasbeni šoli do leta 1928, ko je bila ta že pod okriljem Glasbene matice.

Kot je bilo že rečeno, sta na Ptuju v letih 1919 in 1920 delovali dve glasbeni šoli, slovenska in nemška. Občina si je prizadevala za njuno združitev, vendar do tega ni prišlo. Neuspešna pogajanja so trajala dve leti, dokler se niso trenja med slovenskimi in nemškimi meščani stopnjevala do te mere, da so leta 1920 ukinili Musikverein, njegovo premoženje pa izročili Mestni glasbeni šoli.[75] V tretjem šolskem letu je uspelo Mestni glasbeni šoli rešiti problem prostorske stiske, saj se je lahko preselila iz dijaškega doma v prostore Musikvereina v nekdanjem meščanskem špitalu na Hrvatski ulici, kjer domuje še danes. V zadnjem šolskem letu se je vanjo vpisalo 158 učencev, od tega 116 h klavirju in 42 k violini, za mladinski pevski zbor pa ni ohranjenih podatkov. Učiteljski zbor je bil polno zaseden, tako da je pouk potekal brez posebnih težav.

Mestna glasbena šola je delovala tri šolska leta, in sicer od 1919/20 do 1921/22. Kuratorij šole je skupno s šolsko upravo skrbel za nastope svojih učencev in učiteljev ter za koncertna gostovanja umetnikov v mestu. Pregled šolske dejavnosti so omogočale vsakoletne produkcije, ki so na glasbenih šolah običajne še danes. Ptujsko kulturno življenje so najbolj zaznamovali prav kvalitetni koncerti in druge glasbene prireditve. Cenjeni sta bili pevska in inštrumentalna dejavnost, na kar kažejo tudi podatki o gostujočih pevcih. Veliko pa je

72 D. Hasl, n. d., str. 15; prim. *Ptujski list*, 15. 5. 1921.
73 D. Hasl, n. d., str. 15.
74 Prav tam.
75 D. Hasl, n. d., str. 23.

bilo tudi koncertov, ki jih je prispevalo učiteljstvo glasbene šole.[76] Pri razvijanju slovenske glasbene šole je imel veliko zaslug tudi Matej Hubad, ki je s svojim mentorstvom in pomočjo pri kadrovskih težavah pripomogel k njenemu nastajanju in njeni rasti. Zaradi finančnih težav je šola v naslednjem šolskem letu prešla v pristojnost novoustanovljene Glasbene matice.

Javni nastopi in koncerti

Kmalu po ustanovitvi je slovenska glasbena šola kljub mnogim težavam dokazala, da je pomemben člen kulturnega dogajanja v mestu. 2. avgusta 1919 je šola v mestnem gledališču organizirala že omenjeni koncert sopranistke Mile Druzovič ob klavirski spremljavi opernega kapelnika Ivana Brezovška iz Ljubljane. Izvajala sta slovenske, hrvaške, srbske in češke skladbe.[77] Prišlo je do spremembe v repertoarju, ki je po vojni večinoma obsegal le slovanske avtorje. Kljub kadrovskim in prostorskim težavam je Mestna glasbena šola priredila svojo prvo produkcijo že 7. marca 1920. Na njej je nastopilo 30 učencev, starih od pet do dvajset let. Še v istem mesecu (15. 3. 1920) je vodstvo glasbene šole v gledališču priredilo komorni koncert, na katerem je muziciral godalni kvartet Zika iz Ljubljane in po mnenju kritika v Ptujskem listu poslušalce izjemno navdušil.[78]

Svoj prvi predstavitveni koncert, ki je pokazal rezultate dela v prvem šolskem letu, je imela Mestna glasbena šola 1. junija 1920 v prostorih Društvenega doma (danes Cvetkov trg 1, mestni kino). Predstavili so se otroški pevski zbor Mestne glasbene šole, pomnožena ptujska mestna godba, ptujsko pevsko društvo, pianistka glasbene šole Olga Bejolova ter učitelja mariborske glasbene šole violinist Jan Šlajs in pianistka Ruža Deylova.[79] Koncert je izredno uspel, o čemer poroča Ptujski list, ki pravi, da je »občinstvo pričakovalo koncert z velikim interesom in je napolnilo koncertno dvorano skoraj do zadnjega kotička«.[80] Spored se je začel z nastopom otroškega zbora pod vodstvom Antona Schwaba, sledil pa mu je nastop mešanega dijaškega zbora s spremljavo orkestra, ki je igral pod ravnateljevo taktirko. V nadaljevanju so nastopili še pianistka glasbene šole Olga Bejolova, ki je izvajala Webrov koncert v f-molu, in člana mariborske glasbene šole violinist Jan Šlajs ter pianistka Ruža Deyol. Ta je skupaj z Bejolovo izvajala Smetanovo *Vltavo* v priredbi za dva klavirja. Violinist Šlajs je izvajal Sarasatove *Ciganske melodije* in skladbo *Domovini* B. Smetane ob spremljavi pianistke Deyolove. Oba gosta sta navdušila z mojstrsko in temperamentno igro, ki je zaslužila veliko priznanje in ovacije.[81] V tem letu je bila koncertna sezona v organizaciji Mestne glasbene šole precej pestra. Prvi je bil orkestralni koncert, na katerem je nastopil hrvaški violinski virtuoz Zlatko Balakovič, nato godalni kvartet Zika, na zadnjem koncertu v tem letu v mestnem gledališču pa je koncertiral violinist Norbert Kubat ob spremljavi pianistke Erne Resič.[82]
Med redno koncertno dejavnost lahko štejemo tudi udejstvovanje učiteljev glasbene šole. Na januarskem koncertu v mestnem gledališču leta 1921 so nastopili violinist Bogomil Gregora, pianistki Ljudmila Zurynkova in Olga Bejolova ter baritonist Rudolf Maté.[83] Koncert učiteljev je Mestna glasbena šola priredila tudi marca istega

76 D. Hasl, n. d., str. 7–19; A. Cvetko, n. d., str. 13–17.
77 D. Hasl, n. d., str.16.
78 Prim. *Ptujski list*, št. 13, 28. 3. 1920, H koncertu Zika, str. 6.
79 D. Hasl, n. d., str. 16.
80 Prim. *Ptujski list*, št. 25, 20. 6. 1920, letnik II, Prosveta, veliki koncert Glasbene šole v Ptuju, str. 3.
81 Prim. *Ptujski list*, št. 25, 20. 6. 1920, letnik II, Prosveta, veliki koncert Glasbene šole v Ptuju, str. 3; A. Cvetko, n. d., str. 15.
82 Hasl, n. d., str. 17; A. Cvetko, n. d., str. 14, 15.
83 Prim. *Ptujski list*, št. 6, 6. 2. 1921, letnik III, Koncert Glasbene šole v Ptuju, str. 2; D. Hasl, n. d., str. 17.

leta. Prva točka koncerta je bila Dvoržakova *Sonatina op. 100* v izvedbi violinista Gregora in pianistke Zurynkove, sledila je Smetanova *Koncertna poezija na češke narodne pesmi* in Chopinova *Berceusa*, ki jo je na klavirju izvajala Beyolova. Navdušil je tudi violinist Kubiček[84], ki je zaigral *Rapsodijo* Davida Popperja in *Poemo* Zdeneka Fibicha. Po mnenju kritika v Ptujskem listu so glasbeniki program suvereno izvedli, s koncertom pa dokazali, da se tudi v provinci goji resna glasba, ki služi vzgojnemu namenu.[85] Ob domačih glasbenikih je Ptujčane maja tega leta ponovno navdušil godalni kvartet Zika, zaključni koncert pa je priredilo učiteljstvo glasbene šole z večerom Beethovnovih sonat.[86]

V šolskem letu 1922 je Mestna glasbena šola priredila dva odmevna koncerta gostujočih glasbenikov. Tako sta januarja v dvorani glasbene šole koncertirala Claire Trost - Fildner in Anton Trost,[87] v februarju pa sta nastopila violinist Jan Šlajs, profesor ljubljanskega konservatorija, in pianistka Ruža Šlajs - Deyol iz Ljubljane. Domači glasbeniki so priredili koncert 6. maja v dvorani glasbene šole, na katerem so nastopili ptujski oktet, Bela Štuhec, M. Voršič, B. Komarovski, V. Ondrička in člani glasbene šole profesorja Bogomila Gregora ter pianistki Olga Bejolova in Anka Stohr. Izvajali so pevske, solistične in zborovske ter inštrumentalne skladbe.[88]

84 Imena violinista Kubičeka viri ne navajajo.

85 Prim. Ptujski list, št. 14, 3. 4. 1921, letnik III, H koncertu Mestne glasbene šole v Ptuju, str. 1; A. Cvetko, n. d., str. 16.

86 Hasl, n. d., str. 17.

87 Anton Trost (1889–1973) je bil slovenski pianist in glasbeni pedagog. Klavir je diplomiral v Ljubljani in gledališko umetnost na Dunaju. V letih 1908/09 in 1912–1914 je poučeval na šoli ljubljanske Glasbene matice, od leta 1914 do 1940 pa na dunajskem konservatoriju A. Horaka. Od leta 1939 do 1956 je bil redni profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani in od leta 1940 tudi njen prvi dekan (tedaj rektor). V 20. stoletju je bil prvi slovenski koncertni pianist in se je kot solist predstavil na številnih mednarodnih odrih. Znan je bil predvsem po interpretacijah L. van Beethovna in J. Brahmsa. Leta 1949 je prejel Prešernovo nagrado za izvedbi klavirskih koncertov. Glej *Enciklopedija Slovenije*, 13. zvezek, urednica Alenka Dermastia, Ljubljana: Mladinska knjiga, 1999, str. 324 (avtor gesla Zoran Krstulovič).

88 Ptujski oktet je prepeval v sestavi: Ivan Snoj in Drago Zupančič 1. tenor, Milko Senčar in Ivo Jančič 2. tenor, Aleksander Skaza in Ivan Forčes 1. bas ter Pavle Radič in Valentin Kajnih 2. bas. Imen nastopajočih M. Voršič, B. Komarovski, V. Ondrička viri ne omenjajo. Prim. D. Hasl, n. d., str.18.

Glasbena šola Glasbene matice (1922–1941)

Prva leta (1922–1926)

Mestna občina je kmalu ugotovila, da nima dovolj sredstev za delovanje glasbene šole, neuspešne pa so bile tudi prošnje, naslovljene na deželno vlado. Zato so leta 1922 na Ptuju ustanovili neodvisno Glasbeno matico (dalje GM), ki je prevzela učence in učitelje ter imetje Mestne glasbene šole. Septembra tega leta se je začel na glasbeni šoli GM redni pouk. Prvi ravnatelj je bil Vaclav Engerer, kapelnik mestne godbe, ki je na šoli poučeval violino, klavir in petje ter vodil dijaški orkester. Zraven njega sta bili zaposleni še dve učiteljici klavirja, in sicer Mara Kabaj in Anka Stöhr. Vpisalo se je 120 učencev, od tega 90 h klavirju, 29 k violini in 1 h kornetu. Na šoli sta delovala mladinski zbor in dijaški orkester, vsi učenci pa so obiskovali tudi obvezen pouk teorije. Mladinsko petje je v prvem šolskem letu poučeval nadzornik šole Ferdo Fras, ki je bil na šoli zaposlen honorarno, sicer je bil bančni uslužbenec in ptujski organist. Šola je od leta 1921 delovala v prostorih bivšega Musikvereina na Hrvatskem trgu (danes Dravska ul.), pouk pa je potekal tudi v dijaškem domu in dekliškem internatu Mladika. Že v prvem letu je imela šola dve odmevni produkciji, med uspehi pa velja omeniti tudi, da se je število članov GM povečalo od začetnih 74 na 179. Ravnatelj Engerer je na šoli poučeval do 30. novembra 1923, še naprej pa je vodil orkester dijaškega doma. Njegovo mesto je po odhodu prevzela učiteljica klavirja Mara Kabaj,[89] ki je šolo vodila naslednji dve šolski leti.

V šolskem letu 1923/24 se je vpisalo 122 učencev, ki so se predstavili na javnih produkcijah ob koncu obeh semestrov. V tem letu so inštrumentalni pouk podaljšali z 20 na 30 minut dva-krat tedensko ter razširili predmetnik, tako da so poučevali klavir, violino, petje in mladinski zbor. S pomočjo honorarnih učiteljev so v manjšem obsegu poučevali tudi pihala, violončelo in kontrabas. Glasbeno matico so vedno bolj pestile finančne težave, zato so zaprosili za državno subvencijo, a jim žal niso ugodili. S prošnjami so se obrnili tudi na domače denarne zavode, kjer prav tako ni bilo posebnega uspeha, zato je glavno finančno breme še naprej nosila mestna občina, ki je ponudila višjo subvencijo. Le občasno je GM podprla tudi banska uprava.[90] Ljubljanska Glasbena matica je Ptujčanom zaradi finančnih težav predlagala, da se Glasbene matice Maribora, Celja in Ptuja pridružijo ljubljanski, s čimer bi poenotili učni načrt, imeli skupnega nadzornika za vse glasbene šole in uredili pokojninski sklad za učitelje. Ta ideja ni bila realizirana, saj so Matice kljub svojim težavam želele ohraniti samostojnost in neodvisnost.[91] Po odhodu ravnatelja Engererja je prevzela vodstvo šole pianistka Mara Kabajeva, violiniste pa pomožni učitelj Franc Markež. Glasbena šola se je tudi v naslednjih letih trudila za vsestranski napredek na organizacijskem področju, za pridobivanje kakovostnega učiteljskega kadra ter za boljši uspeh učencev. Ob zaključku šolskega leta 1924/1925 je GM junija priredila zaključni koncert učiteljev glasbene šole v svoji dvorani.[92] V tem šolskem letu jim je uspelo ustanoviti amaterski godalni kvartet v sestavi Franc Markež (1. violina), Bogo Orožen (2. violina), Dragotin Kveder (viola) ter Albin Stritar (violončelo), načrtovali pa so tudi matični pevski

89 Pianistka Mara Kabajeva je bila rojena 28. 6. 1887 v Hotedršici. Po dveletnem izobraževanju na učiteljišču je obiskovala glasbeno šolo GM v Ljubljani in absolvirala na praškem konservatoriju. Na ptujski glasbeni šoli GM je službovala dolga leta, bila pa je tudi njena ravnateljica.
90 D. Hasl, n. d., str. 26; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, *Pahorjev zbornik*, Ljubljana: Akademija za glasbo, 2005, str. 34.
91 Prav tam.
92 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 5, vabilo na koncert; A. Cvetko, n. d., str. 20.

zbor v mešani zasedbi in orkester, ki jim ga je uspelo realizirati šele v Pahorjevem obdobju.[93] V šolskem letu 1925/1926 je bilo vpisanih 96 učencev. Pouk violine je namesto pomožnega učitelja Markeža začasno prevzel kapelnik mestne godbe Franc Tuček, odbor pa si je v tem letu zelo prizadeval najti primerno osebo z ustrezno izobrazbo, ki bi prevzela vodstvo šole in pripomogla k njenemu ugledu.

Šola pod vodstvom Karola Pahorja (1926–1930)

Nov zagon je glasbena šola GM dobila s prvim septembrom 1926, ko je mesto ravnatelja sprejel violinist in skladatelj Karol Pahor (1896–1974). O začetnem obdobju, njegovih prioritetah in načrtih za program šole izvemo iz zapisnika 1. konference učiteljskega zbora.[94] Ena izmed njegovih prioritet je bila ustanovitev mladinskega zbora, ki naj bi ga sestavljali učenci vseh ptujskih osnovnih šol. Med vpisnimi pogoji so imeli prednost tisti otroci, ki so bili pri glasbenem pouku ocenjeni z odlično ali prav dobro oceno, ter tisti, ki so imeli dober glas in posluh. Ta cilj je šola kmalu realizirala in zbor je hitro napredoval. Pahor se je kot ravnatelj zavzel tudi za nekatere organizacijske spremembe. Po vzoru ljubljanske GM je uvedel sodobno dokumentacijo o delovanju ustanove, uredil je notni arhiv ter v pouk uvedel več sistematičnosti. Do njegovega prihoda so se na glasbeni šoli v glavnem poučevali le klavir in violina ter obvezna glasbena teorija. Pahor je učne načrte razširil in posodobil ter v predmetnik uvedel še violončelo, solopetje, pihala, trobila, harmonijo, zgodovino glasbe in zborovsko petje. Uvedel je nivojski pouk pri glasbeni teoriji in doslednejšo razdelitev po starosti in razredih, zato so učenci dosegali boljše rezultate. V prvi skupini so bili učenci, stari od 12 do 13 let, in začetniki, ki niso bili starejši od 13 let. Na drugi stopnji so učence poučevali praktično teorijo s petjem vaj – solfeggio. V tretjo stopnjo so spadali gojenci, ki so opravili izpit iz 1. in 2. stopnje in so bili že na stopnji prvih letnikov konservatorija. Zanje je bilo predvideno, da so obiskovali tudi pouk harmonije. Med drugim je Pahor zahteval strožje ocenjevanje, kar je povečalo odgovornost učencev in učiteljev, opozoril je na prekomerne učne obveznosti učiteljev šole in predlagal zmanjšanje učne obveznosti s 30 na 24 ur. Zanimanje za glasbeno vzgojo je pod njegovim vodstvom zelo naraslo, saj se je vpis povečal na 136 učencev. Klavir se je učilo 64 učencev, violino 63 in solopetje 9 učencev.[95]

V šolskem letu 1926/27 so bili na šoli zaposleni trije učitelji. O uspešnosti v prvem letu Pahorjevega ravnateljevanja in o številnih novostih lahko sklepamo iz zapisnikov učiteljskih konferenc, v strnjeni obliki pa jih najdemo v *Izvestjih*.[96] Pahor je poleg vodenja šole poučeval violino in harmonijo, vodil mladinski pevski zbor

93 D. Hasl, n. d., str. 26; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 34.
94 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 6, zapisnik 1. konference učiteljskega zbora glasbene šole GM Ptuj dne 3. 9. 1926; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 37.
95 D. Hasl, n. d., str. 27; C. Butkovič, *Razvoj glasbenega šolstva na Slovenskem II*, Ljubljana, 1995, str. 370.
96 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 7, *Izvestja* za šolsko leto 1926/1927, rokopis; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 40.

in godalni kvartet, ob glasbeni šoli pa je bil tudi učitelj petja na državni ptujski realni gimnaziji ter dirigent simfoničnega orkestra Sokolskega društva Ptuj. Zraven njega sta na šoli službovali pianistka Anka Stöhr in Mara Kabaj, ki je poučevala klavir ter osnove glasbene teorije. Pouk violine in klavirja je potekal na dveh nivojih, od 1. do 5. razreda je bil nižji nivo glasbene šole, v 1. in 2. letniku konservatorija pa so poučevali v skladu z učnim načrtom ljubljanske višje šole. Uvedli so tudi pouk solopetja in strožji sistem ocenjevanja po razredih v skladu z učnim načrtom ljubljanskega konservatorija. Pod Pahorjevim vodstvom se je ugled šole zelo dvignil, naraščala sta povprečni uspeh učencev ter število tistih, ki so obiskovali pouk dveh inštrumentov. Že prvo leto je Pahor uresničil svojo idejo o mladinskem zboru in ustanovil 60-članski mladinski pevski zbor, v katerem so sodelovali učenci meščanske šole in obeh osnovnih šol na Ptuju. Program zbora je obsegal enoglasne skladbe s klavirjem ter večglasna dela slovenskih in jugoslovanskih skladateljev. Mladinski zbor je hitro napredoval, kar je razvidno iz programov, saj so na prvem nastopu izvajali le enoglasne skladbe ob spremljavi klavirja, maja na končni produkciji pa so bile na repertoarju že štiriglasne skladbe. Prvič so nastopili ob božiču, januarja in maja v naslednjem letu pa so se predstavili v okviru koncerta šolskih ansamblov in na samostojnem koncertu.[97] Med novostmi so bili mladinski koncerti z uvodnim predavanjem, naraslo pa je tudi število šolskih prireditev v obliki koncertov in letnih produkcij učencev šole. Že jeseni 1926 je Pahor odboru predlagal, da bi se v sklopu GM odvijala vsa glasbena dejavnost Ptuja. Načrtoval je ustanovitev mešanega pevskega zbora in matičnega orkestra pod okriljem GM ter reorganizacijo mestne godbe. Menil je, da lahko taka dejavnost vpliva na vsestransko priljubljenost in podporo GM ter dvigne njen ugled. Odbor je resno obravnaval njegove predloge, vendar je zaradi slabega finančnega položaja GM zbor zaživel šele naslednjo sezono. Mestna občina je sicer v proračunu zagotovila GM subvencijo v višini 30.000 dinarjev, toda ta prispevek in drugi društveni dohodki so komajda zadostovali za izboljšanje materialnega stanja matične glasbene šole. Pahor pa je še v tem letu sprejel vodenje simfoničnega orkestra Sokolskega društva Ptuj, ki je bil ustanovljen spomladi 1926, in se aktivneje vključeval v mestno glasbeno življenje.[98]

V svojem programu se je Pahor zavzemal tudi za delovanje učiteljev v komornih zasedbah, ki so zraven poučevanja redno nastopali v raznih sestavih in na samostojnih koncertih. Napovedal je ustanovitev klavirskega tria in klavirskega kvinteta, medtem ko je godalni kvartet deloval že v prejšnjem letu. Ob tem je tudi predlagal, da učitelje zaradi številnih učnih obveznosti zadolžijo le za dva koncerta letno. Med odmevnejšimi koncerti naj omenimo le koncert ob 100-letnici Beethovnove smrti[99] (1. 4. 1927), ki je obsegal skladbe za klavir, samospeve, z Beethovnovimi deli pa sta nastopila še klavirski trio in Sokolski orkester pod Pahorjevim vodstvom. Dela so izvajali učitelji glasbene šole, in sicer Karol Pahor na violini ter Mara Kabajeva in Anka Stöhr na klavirju. Aprila so koncert ponovili za mladino, s čimer je Pahor uresničeval program uvajanja mladinskih koncertov z uvodnim predavanjem, ki ga je pripravil sam. V šolskem letu 1926/27 je godalni kvartet deloval v sestavi Karol Pahor (1. violina), Bogo Orožen (2. violina), Dragotin Kveder (viola) in Albin Stritar (violončelo). Ansambel je bil v prvem polletju zelo aktiven. Nastopil je na svečani akademiji sv. Frančiška in pomladi leta 1927 na proslavi ob 100. obletnici Beethovnove smrti. V drugem semestru je zaradi službene premestitve kvartet žal prenehal delovati. Ptujske komorne zasedbe so bile takrat zelo aktivne doma in v drugih mestih,

97 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1 in 2, *Izvestja* za šolsko leto 1926/1927. O koncertih glasbena šola poroča v šolskem glasilu *Izvestja*, ki jih je Pahor vsako leto pisal kot poročilo ob koncu šolskega leta (rokopis). Iz poročila je razviden tudi del repertoarja zbora. Prim. D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 41, 42.

98 D. Hasl, n. d., str. 27.

99 Prim. *Jutro*, leto VII, 1. 4. 1927, št. 78, Glasbena matica priredi danes Beethovnov koncert, str. 5; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 38.

ob domačih izvajalcih pa so želeli koncertno sezono obogatiti tudi z gostujočimi glasbeniki. Glasbena matica je običajno ponudila svojo dvorano glasbenim gostom brezplačno, med stroške so včasih prišteli le prispevek za elektriko in kurjavo ter tu in tam brezplačna stojišča za učence glasbene šole. V dvorani GM je stal že omenjen odličen klavir znamke Bosendorfer, ki je bil eden izmed najboljših v tedanji Sloveniji. Med največje dosežke v prvem letu delovanja na Ptuju je Pahor štel delovanje mladinskega pevskega zbora ptujskih šol, ki je bil najuspešnejši med vsemi ansambli. Iz koncertnih programov je razvidno, da je zbor lepo napredoval in pogosto nastopal. Na nastopih so se dokazovali tudi učitelji šole, in sicer kot solisti in v komornih sestavih, uresničili pa so tudi program mladinskih koncertov ter si prizadevali z glasbenimi gosti popestriti glasbeno življenje v mestu.[100]

V drugem šolskem letu 1927/1928 je Pahor predlagal razširitev urnika. Poučevali naj bi solopetje, klavir, violino, violo, violončelo, kontrabas, flavto, oboo, klarinet, pozavno, orkestralno igranje, mladinsko petje, glasbeno teorijo, harmonijo, kontrapunkt, osnove kompozicije, zgodovino glasbe in glasbeni diktat.[101] Kot novost v učnih načrtih je predlagal obvezen pouk teorije za učence klavirja, učencem, ki so zaključili 2. letnik teorije, pa so priporočili tudi pouk harmonije in kompozicije. Izboljšati je želel tudi kvaliteto violinskega pouka, zato je prosil za razbremenitev pouka v dijaškem domu ter predlagal, da pouk dijakov prevzame učitelj Tuček, ki je bil po njegovem mnenju dovolj usposobljen. Tik pred začetkom pouka je Pahor za učitelja solopetja in mladinskega pevskega zbora predlagal Dragotina Hasla,[102] ki je v tem letu honorarno poučeval violino v dijaškem domu. Ob tem je pripravil tudi dopis ravnateljem osnovnih šol, v katerem je predstavil dosedanje uspehe mladinskega pevskega zbora in jih poprosil za sodelovanje pri privabljanju novih pevcev. Poudaril je, da bo sodelovanje brezplačno, za spodnjo starostno mejo novincev pa je postavil 10 let. Zbor je pričel z delom, vendar se je število pevcev precej zmanjšalo, zato uspehov ni bilo mogoče primerjati z uspehi v prejšnjem šolskem letu. Hasl je zaradi nastalih težav ravnatelja prosil za razrešitev te dolžnosti. Težave z urniki in pevci so se stopnjevale, zato je Pahor odboru sporočil, da je zbor zaradi nemogočih razmer marca prenehal z delom.[103] Odborniki so se v odgovoru ravnatelju zavzeli za zbor in poudarili, da je v prihodnje potrebno usmeriti vse moči v to, da bodo razmere v naslednjem šolskem letu ugodnejše. Ob koncu šolskega leta je šolo po šestletnem službovanju zapustila učiteljica klavirja Anka Stöhr, ker sta bila dva učitelja za klavir preveč. Po odhodu v Varaždin je Stöhrova še naprej sodelovala s Ptujčani v komornih zasedbah in na koncertih.[104]

Šola je bila tudi v drugem letu Pahorjevega ravnateljevanja zelo uspešna. Pouk je obiskovalo kar 140 učencev (63 klavir, 64 violino in 9 solopetje) – največje število, odkar je šola obstajala. Mednje so bili všteti tudi gojenci dijaškega doma in mladi člani mestne godbe, ker je pod vodstvom šole potekal tudi pouk pihal in trobil.[105] Med Pahorjeve dosežke lahko štejemo tudi to, da so se učitelji ptujske glasbene šole GM ob koncu leta 1927 včlanili v Društvo učiteljev Ljubljana, kar jim je omogočilo boljšo socialno varnost.[106] V *Izvestjih* je Pahor podrobno navedel uspehe šole in koncertno dejavnost. Učenci glasbene šole so se predstavili marca, ko so priredili klavirski koncert višjih letnikov šole. Sledili sta še dve produkciji v juniju, na katerih so se

100 D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 42.
101 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 7, pismo odboru GM z dne 20. 4. 1927.
102 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 8, pismo odboru GM z dne 31. 8. 1927.
103 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 8, pismo odboru GM z dne 11. 3. 1928; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 44.
104 D. Hasl, n. d., str. 27.
105 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, spisi za leto 1928.
106 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 8, potrdilo o včlanitvi v društvo dne 27. 12. 1927; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 45.

najprej predstavili učenci nižje, nato pa še učenci višje stopnje. Med najuspešnejšimi učenci glasbene šole je bil violinist Albert Fras, ki ga je ravnatelj pisno priporočil za nadaljnji glasbeni študij.[107] Zraven treh šolskih produkcij so v goste povabili člane narodnega železničarskega društva Sloga iz Ljubljane z godbo, pevskim zborom in orkestrom, Mešani zbor GM Maribor pod vodstvom dirigenta Josipa Hladeka Bohinjskega ter slavni češki kvartet Zika, ki je v tem letu na Ptuju že koncertiral. Ob koncu šolskega leta je Pahor odbor GM ponovno seznanil s preobremenjenostjo učiteljev in z njihovimi sramotno nizkimi dohodki. Zavzel se je za svoje kolege in poudaril, da morajo učitelji delati z veseljem in s potrebno motivacijo. Svoje razmišljanje je podkrepil s primerjavo dohodkov ravnatelja GM Maribor, nakar je odbor tudi primerno reagiral in plače zvišal.[108]

V tretjem šolskem letu (1928/29) je po poročilu ravnatelja ob koncu leta pouk obiskovalo 113 učencev. Ponovno so uvedli končne izpite, ki so jih v prejšnjem letu začasno ukinili. O kvaliteti glasbene šole je zgovornejši zapisnik nadzornika GM, ki omenja naraščanje števila učencev, izboljšanje učnega uspeha in javnega nastopanja, pohvali učiteljski zbor in njegov odnos z učenci ter razširjeno koncertno dejavnost GM, ki privablja vse več poslušalcev.[109] Na občnem zboru so to leto osnovali tako imenovani klavirski fond, ki naj bi služil za nakup novega inštrumenta. Glasbena matica je obljubila, da bo v ta fond prispevala vsako leto 4000 dinarjev. V tem letu so ponovno ustanovili godalni kvartet ter klavirski trio, ki so ga sestavljali učitelji šole, in sicer Karol Pahor (violina), Čenda Šedlbauer (violončelo) ter Anka Stöhr (klavir). Pianistka Stöhrova se je po odhodu v Varaždin enkrat tedensko vozila na Ptuj na vaje ter še naprej sodelovala v komornih sestavih na ptujskih koncertih. Po večmesečnih prizadevanjih je šola dobila drugega ustrezno izobraženega čelista, absolventa praškega konservatorija in bivšega člana praške filharmonije Čenda Šedlbauerja.[110] Ta je med svoje reference zapisal, da je bil tri leta član češke filharmonije, od tega dve leti koncertni mojster. Pripravljen je bil poučevati violončelo in kot stranska predmeta klavir in violino. Ob poučevanju se je dokazoval tudi na solističnih nastopih in kot komorni glasbenik. Člani kolektiva so veliko pozornosti posvečali prirejanju koncertov. Klavirski trio je koncertno sezono pričel 2. oktobra na Ptuju, ko jih je poslušal tudi skladatelj Franc Kimovec, ki je ansambel zelo pohvalil.[111] Nastopali so še v Mariboru (12. 4.) in večkrat na Radiu Ljubljana. Šedlbauer je imel na ljubljanskem radiu tudi samostojne nastope, za kar ga je osebno priporočil ravnatelj Pahor.[112] V novembru je matični trio s sodelovanjem Saše Skaza priredil koncert v čast 100-letnice Schubertove smrti, marca naslednje leto pa so organizirali koncert v čast Smetane in Dvořaka s programom češke komorne glasbe in pod častnim pokroviteljstvom takratnega češkega konzula v Ljubljani. Iz šolskega poročila je razvidno, da je bilo število učencev podobno kot prejšnja leta, učenci so vidno napredovali, v prihodnje so načrtovali solfeggio tudi na nižji stopnji šolanja, za višjo stopnjo pa so predlagali obvezen pouk harmonije in zgodovine glasbe. Načrtovali so ponovno delovanje mladinskega pevskega zbora in mladinsko predavanje v izvedbi učiteljev šole.[113]

---

107 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 8, pismo z dne 21. 8. 1928.

108 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 8, Pahorjeva zahvala z dne 20. 7. 1928; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 46.

109 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 1, spisi za leto 1928/1929.

110 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 1, spisi za leto 1928/1929. Ptujčani so zelo dolgo iskali primernega učitelja za violončelo, ki bi bil diplomiran čelist za pouk glavnega predmeta, na nižji stopnji pa naj bi poučeval violino in klavir. Z oglasi so najprej poskušali v reviji *Jugoslovenski muzičar*, nakar so se preko poznanstev s pismi obrnili na Glasbeni zavod v Zagrebu in zatem še v Prago na Državni konservatorij ter na Državno muzičko akademijo v Beograd. Prijavil se je le Čeněk Šedlbauer, star 26 let, absolvent praškega konservatorija in mojstrske violinske šole prof. Buriana. Prim. D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 38.

111 D. Koter, n. d., str. 47.

112 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 1, pismi z dne 14. 9. 1928 in 23. 9. 1928 med urednikom Dolinarjem z ljubljanskega radia in Pahorjem.

113 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 1, pismo odboru GM dne 12. 6. 1929; prim. D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 48.

V zadnjem letu službovanja na Ptuju (1929/1930) si je Pahor še vedno prizadeval za dobre učne rezultate in uspešne nastope ter za veliko število učencev. V *Izvestjih* za šol. leto 1929/30 je podal izčrpno poročilo o delovanju zavoda, iz katerega je razvidno, da je šolo obiskovalo 125 učencev, od tega 58 klavir in 67 violino, kar je lepo število za tako malo mesto, kakršen je bil Ptuj. Poučevali so 5 razredov klavirja in 3 letnike konservatorija, pri violini pa zraven nižje stopnje še 2 letnika konservatorija. Pahor je ponovno želel uvesti solopetje, ki naj bi ga prevzela priznana solopevka Mila Druzovič iz Maribora. Prizadeval si je tudi za delovanje mladinskega zbora ter predavanja o glasbi za mladino, kar naj bi izvajali učitelji šole. Njegovi načrti se žal niso v celoti uresničili, saj je bil 1. maja 1930 premeščen na državno gimnazijo v Maribor, vendar ni znano, ali je dekret o premestitvi posledica njegove osebne želje.[114] Komorne glasbe v tem letu niso gojili, ker ni bilo dovolj umetniške moči, prav tako ni bilo v tem letu matičnega pevskega zbora in nobene matične proslave. Koncertno življenje je v primerjavi s prejšnjimi leti upadlo, učitelji so zraven šolskih produkcij sodelovali le na dveh koncertih. Oktobra tega leta se je s samostojnim koncertom odlikoval Šedlbauer ob klavirski spremljavi Anke Stöhr, v novembru pa sta na koncertu klavirskega virtuoza Petra Dumčića iz Zagreba sodelovala Pahor in Šedlbauer. Med gostujočimi glasbeniki so v tem letu na Ptuju nastopili trio Brandl iz Maribora ter zbora GM iz Ljubljane in Maribora, ki sta navdušila ptujsko publiko in dosegla lep uspeh.[115]

Ptujčani so se že marca 1930 pripravljali na Pahorjev odhod in začeli intenzivno iskali novega učitelja violine. Najprej so se obrnili na GM Ljubljana, kjer ni bilo veliko kandidatov, zato so poskusili še na Češkem.[116] Zaradi velikega primanjkovanja glasbeno usposobljenih učiteljev je pri nas delovalo veliko Čehov in drugih tujih glasbenikov. Kot kandidat se je oglasil tudi Miroslav Logar iz Opčin, ki je bil tik pred zaključkom študija violine na ljubljanskem konservatoriju. Pripravljen je bil prevzeti Pahorjeve violiniste, ob tem pa je izrazil željo, da bi poučeval tudi orkestre. Zaradi težav s potnim listom je službo nastopil šele spomladi leta 1931.[117] Pahor je nastopil službo v Mariboru 1. maja 1930, vendar je svoje obveznosti na Ptuju predal šele 4. septembra tega leta.

Pahor je na ptujski glasbeni šoli GM deloval štiri leta (1926/27 do 1929/30), ob tem pa je bil tudi nepogrešljiv član GM, ki je takrat krojila kulturno življenje v mestu. Kot ravnatelj je reorganiziral glasbeno šolo in uvedel sodobno dokumentacijo o delovanju ustanove, pri čemer se je zgledoval po ljubljanski GM. Razširil in dopolnil je učne načrte ter v predmetnik uvedel zraven pouka violine, klavirja in glasbene teorije pouk violončela, pihal, trobil, solopetja, harmonije, zgodovine glasbe in zborovskega petja. Pri pouku glasbene teorije je uvedel nivojski pouk in doslednejšo razdelitev poučevanja po razredih ter strožji sistem ocenjevanja. V njegovem času so v okviru glasbene šole delovali mladinski pevski zbor, mešani pevski zbor in orkester. Povečalo se je število produkcij in koncertov, ob tem pa je uvedel tudi koncerte za mladino z uvodnim predavanjem. Vestno je skrbel za učiteljski kader, ga spoštoval in se zavzemal za reševanje njegovih težav. Učitelje je znal pritegniti za sodelovanje v šolskih ansamblih in na koncertih, pri katerih je tudi sam sodeloval. Med svoje največje uspehe na Ptuju je štel ustanovitev mladinskega pevskega zbora, saj je s tem dosegel sistematično vključevanje osnovnošolskih otrok v zborovsko petje. Kmalu po prihodu je prevzel tudi vodenje orkestra Sokolskega društva, ki se je kasneje priključil GM. S tem je Matica dobila novo poustvarjalno moč in je lahko ponudila pestro koncertno paleto, saj so koncerti obsegali pevske, komorne in orkestralne programe, kar je Matici dvignilo ugled. Zraven šolskih nastopov in koncertov domačih ansamblov je organiziral veliko koncertov gostujočih

114 D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n.d., str. 48.
115 A. Cvetko, n. d., str. 31.
116 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 2, ovoj 2, pismo GM Ljubljana dne 28. 3. 1930; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 50.
117 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 2, ovoj 2, pismo M. Logarja GM Ptuj dne 8. 4. 1930; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 51.

glasbenikov in s tem dodobra razgibal kulturno življenje na Ptuju, ki ga lahko primerjamo le z razvitejšimi mesti v našem okolju. Pahor je bil v svojem štiriletnem obdobju na Ptuju predvsem odličen ravnatelj, učitelj, dirigent in organizator glasbenega življenja v mestu. Ob številnih obveznostih in zaradi preobremenjenosti pa mu je zmanjkalo časa za skladateljsko delo. Ko je spomladi leta 1930 odšel v Maribor poučevat na Državno moško učiteljišče, je Ptujčanom zapustil dobro organizirano in z učnimi načrti posodobljeno glasbeno šolo, razgibano koncertno dejavnost in številne ideje, ki so bile v pomoč njegovim prav tako uspešnim naslednikom. V spomin na Pahorjevo uspešno obdobje se šola od leta 1975 imenuje po njem.

Poimenovanje šole po Karlu Pahorju, 1975

Obdobje od leta 1930 do 1941

Po Pahorjevem odhodu je vodstvo šole začasno prevzel Čenda Šedlbauer, spomladi 1931 pa je nastopil službo nov ravnatelj Miroslav Logar, ki je bil nameščen kot učitelj na deški osnovni šoli in dodeljen na delo v glasbeni šoli, s čimer so se nekoliko znižali izdatki GM za glasbeno šolo. Učiteljski kolektiv so v tem letu sestavljali Miroslav Logar, Čenda Šedlbauer in Mara Kabaj, v mesecu aprilu in maju pa je honorarno poučeval violino tudi Julij Pavletič. Ponovno so ustanovili godalni kvartet v zasedbi Miroslav Logar (1. violina), Drago Hasl (2. violina), Julij Pavletič (viola) in Čenda Šedlbauer (violončelo). Koncerte so prirejali na Ptuju, v Ormožu, Ljutomeru, Rogatcu in na Radiu Ljubljana. V šolskem letu 1930/1931 je na šoli zopet zaživel mladinski pevski zbor, ki ga je vodil ravnatelj Miroslav Logar. Šedlbauer je septembra 1931 osnoval odrasli pevski zbor, v katerem je združil pevce razpadlega Slovenskega pevskega društva Ptuj. To je bilo na Ptuju ustanovljeno leta 1884 in je imelo pomembno kulturno in politično vlogo, predvsem v obdobju monarhije. Pevce tega zbora in nekaj novih je Šedlbauer združil v nov moški pevski zbor, ki je odslej deloval pod okriljem GM. Prof. Šedlbauer, ki je takrat veljal za najboljšega čelista v Jugoslaviji, je s svojim udejstvovanjem močno razgibal glasbeno življenje na Ptuju, več let pa je sodeloval tudi v Slovenskem godalnem kvartetu.[118]

118 D. Hasl, n. d., str. 27, 28.

Glasbeno matico so še naprej podpirali mestna občina, banska uprava in ministrstvo za šolstvo. Med spisi iz leta 1930/31 je zanimiva prošnja Ubalda Vrabca (1905–1992) iz Trsta za delovno mesto učitelja violine. Za prosto mesto je izvedel od Primorca Vasilija Mirka, delujočega v Mariboru. Pisal je iz Argentine, kamor je odšel na povabilo društva Ljudski oder kot zborovodja in dirigent društvenega orkestra in godbe.[119] Vrabec se je želel čim prej vrniti v domovino. Leta 1931 je prišel v Maribor, kjer se je udejstvoval kot zborovodja. Od leta 1934 je delal kot pedagog na GM Maribor in na glasbeni šoli Železničarskega društva Drava.[120] Torej se po vrnitvi v domovino ni odločil za službovanje na Ptuju, saj je večje mesto, kakršen je bil Maribor, ponujalo več priložnosti za uresničitev načrtov in zamisli.

Tudi naslednje leto je GM pokazala živahno glasbeno delovanje. Godalni kvartet je še naprej uspešno vadil in navduševal s klasičnimi in modernejšimi kvarteti. Nastopali so na Ptuju, v Ljutomeru in Ormožu ter sodelovali pri narodnih prireditvah. S svojim delom je nadaljeval tudi mladinski pevski zbor, v katerem so se kalili mladi pevci za vstop v mešani zbor GM. V tem letu je glasbena šola GM sprejela pod svoje okrilje tudi mladinski oddelek za pihala, ki je deloval do leta 1935/36. Vodil ga je takratni kapelnik mestne godbe Filip Bernard in dosegal lepe uspehe.[121]

Aprila 1932 je GM slovesno proslavila 10-letnico svojega delovanja. V mestnem gledališču so pripravili slavnostni koncert, na katerem so nastopili matični pevski zbor, godalni kvartet, mladinski pevski zbor in nadarjeni učenci s klavirskimi skladbami ter mestna godba. Program so izvedli na visokem umetniškem nivoju. Slavnost je bila obiskana v polnem številu in publika je pokazala, da zna ceniti delo Glasbene matice. Proslavo so prenašali celo po Radiu Ljubljana. Svečanega dogodka so se udeležili visoki uradniki ter zastopniki glasbenih društev, med njimi dr. Vaupotič,[122] namestnik bana dravske banovine, dr. Josip Mantuani, zastopnik ljubljanske GM, dr. Milan Orožen, zastopnik celjske GM, Franc Ziherl, zastopnik ljutomerske glasbene šole, in Vasilij Mirk, predstavnik Ipavčeve pevske župe iz Maribora. Glasbena matica je ob svoji desetletnici dosegla svoj višek, saj je takrat združevala vso glasbeno dogajanje na Ptuju in ga povzdignila na višjo raven.[123]

Ravnatelj Miroslav Logar je vodil šolo do 22. septembra 1932 in med svojim delovanjem na Ptuju izboljšal kakovost violinskega pouka. Od leta 1932 do leta 1940 je šolo vodila dolgoletna učiteljica klavirja Mara Kabaj. Odbor GM je zaupal administrativno vodstvo šole zaslužnemu učitelju in članu odbora Vinku Šeronu, tako da se je lahko ravnateljica posvetila izključno pedagoškemu vodstvu in pouku. Učna moč glasbene šole je ostala tudi v teh letih nespremenjena. Ves pouk so opravljali pianistka Mara Kabaj, Čenda Šedlbauer, ki je poučeval violončelo, violino in klavir, ter Filip Bernard, vodja pihalnega oddelka. V šolskem letu 1932/33 je prenehal delovati mladinski pevski zbor, medtem ko je zbor GM prepeval še naprej in priredil lepo število koncertov. Moški in mešani zbor je vodil Šedlbauer, ženskega pa Logar.[124]

119 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 3, ovoj 1, prošnja Ubalda Vrabca odboru Glasbene matice za delovno mesto učitelja violine, pismo iz Buenos Airesa z dne 13. 6. 1930.
120 M. Špendal, *Iz mariborske glasbene zgodovine*, Maribor: Založba obzorja, 2000, str. 273.
121 D. Hasl, n. d., str. 28.; L. Žgeč, n. d., str. 31–62.
122 Imena dr. Vaupotiča iz nepopolnih virov žal ni bilo mogoče ugotoviti.
123 D. Hasl, n. d., str. 28.
124 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 3, ovoj 3, *Izvestje* 1832/1933, str. 5.

GLASBENA MATICA V PTUJU

Torek 10. maja 1938 v Mestnem gledališču
Začetek ob 20. uri (8. uri zvečer)

VOKALNI KONCERT

Spored:

1. a) S. Premrl: Slovenska govorica
b) V. Vodopivec: Hod na Adrijo
c) P. H. Sattner: O svoboda
Moški zbor

2. a) K. Bendl: Svoji k svojim
b) V. Vodopivec: Žabljanska
c) E. Adamič: Zdravo bodi draga moja
Moški zbor

3. a) Cesar Kjuj: Dve roži
b) Lisinov: Vsaka veliki, vsaki mali, ruska narodna
c) Č. Šedlbauer: Kmečka svatba
Mešani zbor

Odmor.

Narodne pesmi:

4. St. Makarenjec: Vil. vukovar. - srb. nar. pesmi iz Stare Srbije in Makedonije

5. E. Adamič: a) Bog je ustvaril zemljico
b) Mamej, ne reci je vzrastlo
c) Tam v logu pa bič'na imam
d) Dravinja
e) Zbudilna
Mešani zbor

Pevovodja: prof. Šedlbauer Čenda.

VSTOPNICA

Vabilo na koncert pevskega zbora glasbene matice, 1938

Učenci glasbene šole so vztrajno napredovali in se predstavili na dveh produkcijah.[125] V naslednjem šolskem letu so na zavodu prenehali gojiti komorno glasbo, medtem ko je matični pevski zbor aktivno vadil naprej in pogosto nastopal. Tudi v tem letu je zraven domačih glasbenikov v dvorani GM nastopilo nekaj gostujočih glasbenikov. Naj omenimo le Završanov kvartet, pianista Petra Dumčića, Ljubljanski kvintet in nastop GM iz Maribora v mestnem gledališču. Samostojen koncert je pripravil tudi domači čelist Šedlbauer, učenci glasbene šole pa so na javni produkciji nastopili junija leta 1934. Predstavilo se je 20 učencev klavirja, 10 učencev violine in ena učenka violončela.[126] V tem letu se je šola preimenovala v Glasbeno šolo Ptuj.
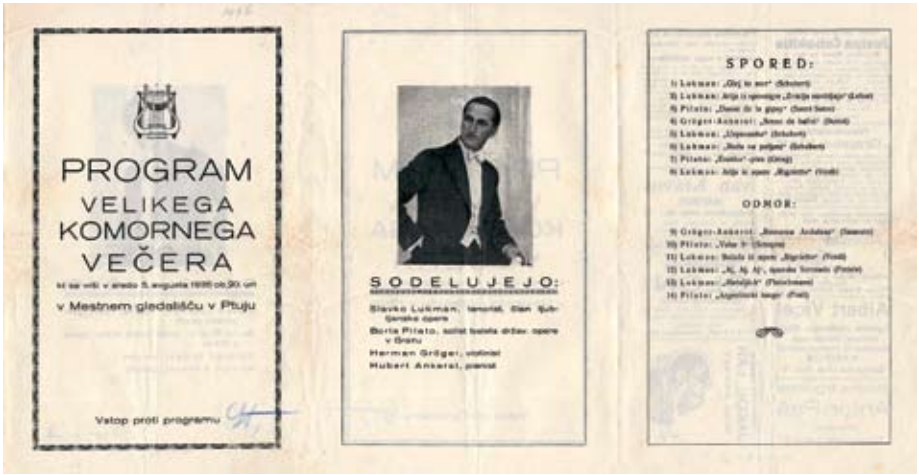
PROGRAM
VELIKEGA
KOMORNEGA
VEČERA

v Mestnem gledališču v Ptuju

Vstop proti programu

SODELUJEJO:

Slavko Lukman, tenorist, član ljubljanske opere
Berta Pilato, solist baleta drž. opere v Gradcu
Herman Gröger, violinist
Hubert Ansorge, pianist

SPORED:

ODMOR:

Vabilo na koncert, 1936

125 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 3, ovoj 3, *Izvestje* 1832/1933, nastopi gojencev, str. 6.
126 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 4, ovoj 1, poročilo 1832/1933, koncerti, str. 5.

Omenili smo že, da se od šolskega leta 1934/1935 ni več redno gojila komorna glasba, občasno so sestavili le priložnostni orkester iz mestne godbe in gojencev glasbene šole, ki je sodeloval na koncertih matičnega pevskega zbora. Mestno godbo je takrat vodil Filip Bernard, ki je poučeval tudi na glasbeni šoli, kjer je vodil mladinski oddelek za pihala, in tako godbi zagotovil nove izšolane inštrumentaliste oz. godbeni podmladek.[127] Učenci mestne godbe so na glasbeni šoli junija opravljali končni izpit, ki se ga je udeležilo 10 učencev. Njihov učitelj Filip Bernard je ob koncu leta prenehal z delovnim razmerjem na Ptuju in se 1. avgusta 1936 zaposlil pri radijskem orkestru v Ljubljani. Leta 1937 je odšel na novo službeno mesto v Ljubljano tudi Šedlbauer, ki se je zaposlil pri opernem orkestru. S svojim vsestranskim udejstvovanjem na glasbenem področju je od leta 1928 do 1937 kvalitetno vplival na ptujsko glasbeno življenje in pustil Ptuju pomemben pečat. Njegovo mesto je na glasbeni šoli septembra 1938 zapolnil čelist Bogomil Čehovin, vendar le do konca februarja 1940, saj je dobil ponudbo za prvega čelista v Beogradu. Na Ptuju je delovalo več dobrih glasbenikov, ki pa so žal ostajali le kratek čas. Običajno so odhajali v večje kraje in na boljša delovna mesta, saj so bile na Ptuju finančne in delovne možnosti vse prej kot ugodne. Tako je morala GM ponovno razpisati novo delovno mesto. Med devetimi prijavljenimi so se odločili za Jožeta Gregorca, ki je skupaj z Maro Kabajevo ostal na šoli do leta 1941. V šolskem letu 1940/1941 je bil Gregorc imenovan za ravnatelja. Poučeval je violino, glasbeno teorijo in harmonijo, Mara Kabaj pa klavir. Gregorcu je uspelo oživiti pevski zbor, ki je po odhodu Šedlbauerja zašel v krizo, v okviru glasbene šole je ustanovil manjši simfonični orkester ter združil mestno in gasilsko godbo v eno mestno godbo, ki je začela pod njegovim vodstvom aktivneje vaditi. Uspešno delo in zastavljene cilje ravnatelja Gregorca je prekinila okupacija 6. aprila 1941.[128]

Glasbena matica je bila od svoje ustanovitve pomembno središče vsega glasbenega dogajanja v mestu. Učitelji so bili v večini vsi priznani umetniki in pedagogi. Matična glasbena šola je veliko prispevala h glasbeni vzgoji ter h kulturno-umetniškemu napredku ptujskega prebivalstva in njegove okolice. Pod njenim okriljem je deloval tudi zbor, ki je s slovensko pesmijo utrjeval narodno zavest. Za uspešno delovanje so bili poleg uspešnih glasbenih pedagogov zaslužni tudi mnogi zagnani člani odbora GM, saj so se v dobrih in slabših časih zavzemali za njen obstoj in kakovostno delo. Naj omenimo le tiste, ki so tesno povezani z zgodovino glasbene šole: dolgoletni predsednik Josip Gorjup, tajnik Dragotin Zupančič, arhivar Dragotin Ferk, administrator Vinko Šerona, zaslužen mecen Bogo Orožen ter Ferdo Fras starejši, ki je bil od začetka delovanja šole do aprila 1941 društveni nadzornik.[129]

Po vdoru okupatorja je nastalo na kulturnem področju zatišje. Glasbena šola se je za nekaj časa za zavedne Slovence zaprla.

Javni nastopi in koncerti

V obdobju med letoma 1922 in 1941 se je pokazalo, kako pomembna je kulturna vloga Glasbene matice na Ptuju, ki je spodbujala in pospeševala mestno glasbeno življenje. Njen cilj je bil vsestransko gojiti dobro glasbo in širiti zanimanje zanjo, kar so uresničevali tudi z glasbeno šolo. Že kmalu po ustanovitvi si je učiteljski zbor zastavil nalogo, da bo ustanovil različne ansamble. Na šoli sta pod vodstvom ravnatelja

127 L. Žgeč, n. d., str. 42.
128 D. Hasl, n. d., str. 29.
129 Prav tam.

Engererja delovala dijaški orkester in mladinski pevski zbor, ki ga je vodil Ferdo Fras, rezultate dela pa so učenci in učitelji pokazali na šolskih produkcijah ob koncu prvega in drugega semestra. V prvem letu je GM zaradi pomanjkanja sredstev priredila le en koncert, in sicer z učiteljicama klavirja Maro Kabaj in Anko Stöhr, s solistično točko pa je sodeloval tudi gost iz Maribora.[130] Naslednje leto so z javnimi produkcijami ob koncu semestrov nadaljevali, prav tako tudi s koncerti. V matični dvorani so priredili dva koncerta učiteljev glasbene šole, od katerih so prvega izvajali dopoldan za mladino, drugega pa v večernih urah. Po besedah kritika je koncert izredno uspel.[131] Javne produkcije in koncerti učiteljev so se po ustaljeni praksi nadaljevali tudi v naslednjih dveh šolskih letih.
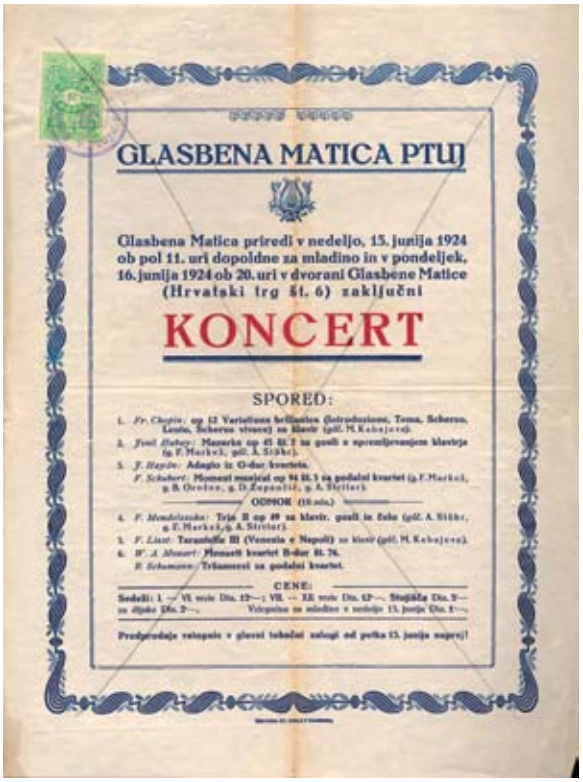
GLASBENA MATICA PTUJ

Glasbena Matica priredi v nedeljo, 15. junija 1924 ob pol 11. uri dopoldne za mladino in v ponedeljek, 16. junija 1924 ob 20. uri v dvorani Glasbene Matice (Hrvatski trg št. 6) zaključni

KONCERT

SPORED:

1. *Fr. Chopin:* op 12 Variationen brillantes (Introduzione, Tema, Scherzo, Lento, Scherzo vivace) na klavir (gdč. M. Kabajeva).
2. *Josef Hubay:* Mazurka op 45 št. 2 na goseli s spremljevanjem klavirja (g. F. Merkel, gdč. A. Stöhr).
3. *J. Haydn:* Adagio in G-dur kvartetu.
   F. Schubert: Menuet muzikal op 94 št. 3 za godalni kvartet (g. F. Merkel, g. B. Orožen, g. D. Zupančič, g. A. Stiftar).

ODMOR (10 min.)

4. *F. Mendelssohn:* Trije II op 49 na klavir, goseli in čelo (gdč. A. Stöhr, g. F. Merkel, g. A. Stiftar).
5. *F. Liszt:* Tarantella III (Venezia e Napoli) na klavir (gdč. M. Kabajeva).
6. *W. A. Mozart:* Menuett kvartet B-dur št. 76.
   R. Schumann: Tržanovci za godalni kvartet.

CENE:

Sedeži: I. — VI. vrste Din. 12·—; VII. — XII. vrste Din. 8·—. Stoječa Din. 5·— za dijake Din. 2·—. Vstopnine za mladino v nedeljo 15. junija Din. 1·—.

Predprodaja vstopnic v glavni tobačni zalogi od petka 13. junija naprej!

Vabilo na koncert učiteljev glasbene šole Glasbene matice Ptuj, 1924

Pomembnejši kulturno-umetniški dogodki so se v GM na Ptuju začeli ob Pahorjevem prihodu. Ob domačih izvajalcih je ustanova želela koncertno sezono obogatiti tudi z gostujočimi glasbeniki, zato so se povezali z mariborskimi organizatorji koncertov in na Ptuj privabili pomembnejše umetnike. Prvi takšen koncert je GM priredila novembra leta 1926 v svoji dvorani. Nastopil je priznan slovenski pianist Anton Trost, ki je sicer živel na

130 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 3, poročilo občnega zbora šolskega odbornika Ferda Frasa z dne 29. 7. 1923. Imena gostujočega glasbenika iz Maribora vir ne omenja.
131 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 4, šolsko in koncertno poročilo za leto 1923/24 z dne 30. 6. 1924.

Dunaju. Koncert je sodil v sklop pianistove turneje po Jugoslaviji.[132] Sledil je koncert pevskega kvarteta Sokolskega društva iz Ljubljane, ki ga je vodil Danilo Bučar. Glasbena matica je običajno ponudila svojo dvorano glasbenim gostom brezplačno, med stroške so včasih prišteli le prispevek za elektriko in kurjavo ter tu in tam brezplačna stojišča za učence glasbene šole. V dvorani GM je stal že omenjen odličen klavir znamke Bösendorfer.

Že prvo šolsko leto Pahorjevega ravnateljevanja (1926/1927) je začel delovati mladinski pevski zbor, v katerem so prepevali učenci vseh ptujskih osnovnih šol. Mladinski zbor je pod Pahorjevim vodstvom hitro napredoval, kar je razvidno iz ohranjenih programov, saj so na prvem nastopu izvajali le enoglasne skladbe ob spremljavi klavirja, maja na končni produkciji pa so bile na repertoarju že štiriglasne skladbe slovenskih in jugoslovanskih skladateljev. Zbor je nastopal na akademiji Sokolskega društva, sodeloval na predbožičnih nastopih, na koncertu GM, na nastopu v okviru koncerta šolskih ansamblov ter pripravil samostojni koncert.[133] Na majskem večeru Glasbene matice sta sodelovala tudi dva učenca glasbene šole, in sicer Marija Ribič na violini in Albert Fras na klavirju. Na sporedu so bile pesmi Emila Adamiča (*Na Jurjevo*), Vinka Vodopivca (*Starček roma na goro*), Stanka Premrla (*Rože za Marijo*), Antona Dobroniča, Franza Schuberta in Moszkovskega.[134]

V Pahorjevem obdobju je že prvo leto na šoli deloval godalni kvartet v sestavi Karol Pahor (1. violina), Bogo Orožen (2. violina), Dragotin Kveder (viola) ter Albin Stritar (violončelo). Ansambel je že v uvodni sezoni nastopil na svečani akademiji sv. Frančiška in pomladi leta 1927 na proslavi ob 100. obletnici Beethovnove smrti. Izvajali so Mozartov *Lovski kvartet*, Beethovnov *Kvartet v F-duru*, Haydnov *Žabji kvartet* in razne klavirske kompozicije, prirejene za godalni kvartet.[135]

Med novostmi so bili tudi mladinski koncerti z uvodnim predavanjem, na katerih so učitelji glasbene šole mlade poslušalce seznanjali s skladatelji, izvajalci in njihovimi glasbili. Eden odmevnejših je bil koncert z Beethovnovimi deli, ki ga je GM priredila 1. aprila ob 100-letnici Beethovnove smrti. Koncert se je začel s Pahorjevim predavanjem, sledile so klavirske skladbe, in sicer *Patetična sonata*, *Sonata št. 2 za violino in klavir*, *Rondo iz klavirskega koncerta v Es-duru* ob spremljavi Sokolskega orkestra, ki je pod Pahorjevim vodstvom izvedel še *Turško koračnico iz atenskih razvalin* in *Žalno uverturo Coriolan*. Dela so izvajali učitelji glasbene šole, in sicer Karol Pahor na violini ter Mara Kabajeva in Anka Stöhr na klavirju. Koncert so čez dva dni ponovili za mladino. Pomemben umetniški dogodek se je odvijal tudi 8. januarja 1927, ko je GM organizirala koncert v čast rojstnega dne kraljice Marije, na katerem so sodelovali Karol Pahor (violina), Anka Stöhr (klavir), matični godalni kvartet in mladinski pevski zbor. Na sporedu sta bila med drugim Lisztova *Ogrska rapsodija* in Haydnov *Godalni kvartet v g-molu (Žabji kvartet)*. O dogodku je poročal tudi *Slovenec,* v katerem je zapisanih precej pohvalnih besed o izvajalcih, manj pa o poslušalstvu, ki naj bi motilo koncert.[136] Prvo leto Pahorjevega delovanja so zaključili 1. junija 1927 z javno produkcijo gojencev glasbene šole.[137]

V *Izvestjih* je Pahor podrobno navedel koncertno dejavnost šole v šolskem letu 1927/1928. GM je v sodelovanju z glasbeno šolo začela koncertno sezono s slavnim češkim godalnim kvartetom Zika, ki je imel v tem letu na Ptuju celo dva koncerta. Prvič so se Ptujčanom predstavili 9. novembra s Schumannovim *Godalnim*

132 Prim. *Jutro*, leto VII, 30. 10. 1926, št. 251. Koncert pianista Antona Trosta, str. 5; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 42.

133 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1 in 2, *Izvestja* za šolsko leto 1926/1927. O koncertih glasbene šole poroča šolsko glasilo *Izvestja*, ki ga je Pahor vsako leto pisal kot poročilo ob koncu šolskega leta (rokopis). Iz poročila je razviden tudi del repertoarja zbora; D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 42.

134 A. Cvetko, n. d., str. 22.

135 D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 38.

136 Prim. *Slovenec*, letnik LV, 13. 1, 1927, št. 9, Ptuj. Koncert Glasbene matice, str. 6.

137 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 7, *Izvestja* za šolsko leto 1926/1927, koncertno poročilo, str. 15–19.

kvartetom v A-duru, Dvořakovim *Godalnim kvartetom v G-duru* ter Škerjančevo *Sonatino da camera*. Drugi koncert so imeli v proštijski cerkvi, in sicer 4. decembra z deli Mozarta, Suka, Haydna, Schumanna, Dvořaka, Beethovna in Čajkovskega. Zraven treh šolskih produkcij so 20. maja v goste povabili tudi mešani pevski zbor GM Maribor pod vodstvom dirigenta Josipa Hladeka Bohinjskega, ki je izvajal dela slovenskih in slovanskih avtorjev (A. Schwab, F. Kimovec, D. Hristov, V. Mirk, E. Adamič, J. Gotovac, J. Pavčič, S. Mokranjac in G. Ipavec). V tem letu so gostili tudi člane narodnega železničarskega društva Sloga iz Ljubljane z godbo, pevskim zborom in orkestrom. Koncertno sezono je glasbena šola zaključila z dvema produkcijama v juniju.[138]

V tretjem šolskem letu (1928/29) Pahorjeve dobe so člani kolektiva glasbene šole koncertno dejavnost še nekoliko razširili. Že 2. oktobra je pričel koncertno sezono s samostojnim koncertom čelist Čenda Šedlbauer v sodelovanju s šolskim klavirskim triom. V *Slovencu* so zapisali, da so izvajalci pokazali, da se glasba na Ptuju zelo skrbno goji in da ima Glasbena matica izvrstne moči.[139] Klavirski trio v sestavi Karol Pahor (violina), Čenda Šedlbauer (violončelo) in Anka Stöhr (klavir) je nastopil 8. marca na Ptuju, 12. aprila 1929 v Mariboru in večkrat na Radiu Ljubljana. Prvega nastopa tria se je udeležil tudi skladatelj Franc Kimovec, ki je ansambel zelo pohvalil.[140]

LJUDSKA UNIVERZA V MARIBORU

Petek, 12. aprila 1929

Kazinska dvorana

KOMORNI VEČER

ki ga priredi

Klavirski trio Glasb. Matice v Ptuju

(Klavir: STÖHR, violina: PAHOR, čelo: ŠEDLBAUER)

SPORED:

1. L. von Beethoven: Trio op. 11
Allegro con brio. — Adagio. — Tema con variazioni

2. R. Strauss: Sonata za čelo in klavir, op. 6
Allegro con brio. — Andante ma non troppo. — Allegro vivo

3. B. Smetana: Trio, op. 15 (G-mol)
Moderato assai. — Allegro ma non agitato. — Presto

Klavir, lastnega izdelka, od tvrdke J. BRANDL

Vabilo na koncert učiteljev glasbene šole Glasbene matice, 1929

138 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 7, *Izvestja* za šolsko leto 1926/1927, koncertno poročilo, str. 17–23; A. Cvetko, n. d., str. 24.
139 Prav tam, str. 25; ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 8, izrezek iz časopisa.
140 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 1, letno poročilo K. Pahorja odboru GM za šolsko leto 1928/1929.

Že v novembru istega leta (24. 11.) je trio pripravil koncert v čast 100-letnice Schubertove smrti, marca naslednje leto pa so organizirali koncert v čast Smetane in Dvořaka s programom češke komorne glasbe in pod častnim pokroviteljstvom takratnega češkega konzula v Ljubljani.[141]
Med gostujočimi glasbeniki je v istem mesecu na Ptuju koncertiral mlad hrvaški violinist z zagrebške Glasbene akademije Ljerko Spiller. Na klavirju ga je spremljal Petar Dumičić. Izvajala sta Mozartove, Bachove, Tartinijeve in Paganinijeve skladbe. Poročevalec je v *Jutru* zapisal, da je publika z zanimanjem prišla poslušat mladega nadebudnega glasbenika – violinista z največjimi umetniškimi kvalitetami. Spiller je v Sloveniji že večkrat koncertiral in kritike so bile zmeraj pozitivne.[142]

LJERKO SPILLER

VIRTUOZ NA VIOLINI

IZVACI IZ KRITIKA:

Priloga h koncertnemu programu dne 6. 10. 1928[143]

141 ZAP, fond Glasbena šola, *Izvestja* 1928/1929, matična proslava, točka 11.
142 A. Cvetko, n. d., str. 25.
143 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 2, ovoj 1, *Izvestja* za šolsko leto 1928/1929, koncertni programi.

O intenzivni koncertni dejavnosti GM se je dober glas razširil celo do Dunaja, kar dokazuje pisna ponudba dunajske koncertne agencije Hippolyt Böhm, da je Ptujčanom pripravljena nuditi svoje usluge.[144] Med gostujočimi koncertanti so se v tem letu zvrstili še ruski virtuoz, pianist svetovnega formata Anatol Vietinghoff-Schell (3. januarja), še v istem mesecu (18. januarja) pa je koncertiral naš rojak, klavirski virtuoz Anton Trost z Dunaja, sicer profesor v Tokiu. Na obeh pianističnih koncertih je bilo kljub izvrstnim nastopajočim malo publike, kar je Pahor pripisoval konfliktom med GM in ptujskimi Nemci. Najbrž je šlo za stare zamere med nemškim pevskim društvom in GM, saj so dogodki ob ukinitvi Musikvereina pustili neizbrisne sledove. Dne 26. aprila je na Ptuju ponovno nastopil praški kvartet Zika.[145]

Godalni kvartet Zika[146]

Koncertno sezono je 24. maja zaključil domači čelist Čenda Šedlbauer ob spremljavi pianistke Anke Stöhr s sonatnim večerom. Učenci glasbene šole so se predstavili na javni produkciji 13. in 14. maja.[147]
Koncertno življenje je v šolskem letu 1929/1930 v primerjavi s prejšnjimi leti upadlo. Komorne glasbe v tem letu niso gojili, ker se je učiteljski zbor nekoliko spremenil. Pahor je bil v tem letu premeščen na Moško učiteljišče v Maribor, kar je gotovo vplivalo tudi na upad komorne glasbe. Učitelji so zraven šolskih produkcij sodelovali le na dveh koncertih. Oktobra tega leta se je s samostojnim koncertom odlikoval Šedlbauer ob klavirski spremljavi Anke Stöhr. Izvajala sta Beethovnova in Haydnova dela. V mesecu novembru pa sta na koncertu klavirskega virtuoza Petra Dumčića iz Zagreba sodelovala tudi Pahor in Šedlbauer. Predstavili so se z deli Bacha, Beethovna, Smetane, Chopina in Liszta.[148]

144 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 1, ovoj 1, letno poročilo K. Pahorja odboru GM za šolsko leto 1928/1929.
145 A. Cvetko, n. d., str. 24.
146 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 2, ovoj 1, *Izvestje* za šolsko leto 1928/29.
147 Prav tam.
148 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 2, ovoj 2, *Izvestje* za šolsko leto 1929/30, koncertno poročilo, str. 17–26.

Poseben uspeh sta doživela pomladanska koncerta zborov GM iz Ljubljane in Maribora. Pahor poroča, da jih je v nabito polni dvorani pozdravil celo župan Mihael Brenčič, z gosti iz Ljubljane pa so prišli kar trije slovenski skladatelji: Anton Lajovic, Emil Adamič in Slavko Osterc, kar je na Ptujčane naredilo velik vtis. Visok obisk si lahko razlagamo tudi kot priznanje ptujski GM in njenim prizadevanjem na področju glasbenega delovanja, ki je v marsičem presegalo druga slovenska mesta. Le mesec dni kasneje, v aprilu, je ptujska GM organizirala koncert mešanega zbora mariborske Matice pod vodstvom Vasilija Mirka. Predstavili so se z aktualnim repertoarjem, izvajali so dela B. Ipavca, A. Lajovica, J. Ravnika, E. Adamiča, O. Deva, G. Kreka, J. Pavčiča, Z. Prelovca, M. Kogoja in Pahorjevo *Vipavsko*, ki je edini znan primer izvedenega Pahorjevega dela v tem času. Omenjen program je prav gotovo dovolj tehten dokaz o kvaliteti zbora GM iz Maribora. Med gostujočimi glasbeniki je jeseni na Ptuju nastopil tudi trio Brandl iz Maribora, vendar je bila prireditev slabo obiskana, saj je večer pred tem organiziralo koncert nemško pevsko društvo (Gesangverein). Ptuj očitno ni zmogel zagotoviti dovolj publike za dva koncerta zapored.[149]

Med pomembnejšimi koncerti v naslednjem šolskem letu (1930/31) moramo izpostaviti koncert vokalnega kvarteta iz Ljubljane in koncert priznanega violinista Karla Rupla. Kvartet GM, ki je ponovno zaživel, se je v tem letu prav tako večkrat predstavil. GM je ustanovila tudi matični pevski zbor, ki se je pod vodstvom Šedlbauerja predstavil na Masarykovi proslavi (29. novembra), nato v dvorani GM (12. decembra) in na vokalno-inštrumentalnem koncertu (12. junija), kjer je zbor odpel samostojni del sporeda. Šolsko leto so ponovno zaključili z javnim nastopom gojencev glasbene šole, in sicer 28. in 29. maja.[150]

V šolskem letu 1931/32 je GM spet pokazala vidnejši napredek. Godalni kvartet v sestavi Miroslav Logar (1. violina), Drago Hasl (2. violina), Julij Pavletič (viola) in Čenda Šedlbauer (violončelo) je nastopal s klasičnimi in modernejšimi kvarteti. Matični kvartet pa ni koncertiral samo v domačem mestu, temveč tudi drugod po Sloveniji: novembra v Ljutomeru, oktobra v Ormožu, sledili so koncerti v Rogatcu in na Radiu Ljubljana ter decembra na Ptuju, kjer je bila dvorana polno zasedena.[151]

149 D. Koter, Karol Pahor na Ptuju, n. d., str. 49.
150 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 3, ovoj 1, poročilo o delovanju šole v letu 1930/31, koncertno poročilo.
151 A. Cvetko, n. d., str. 33.
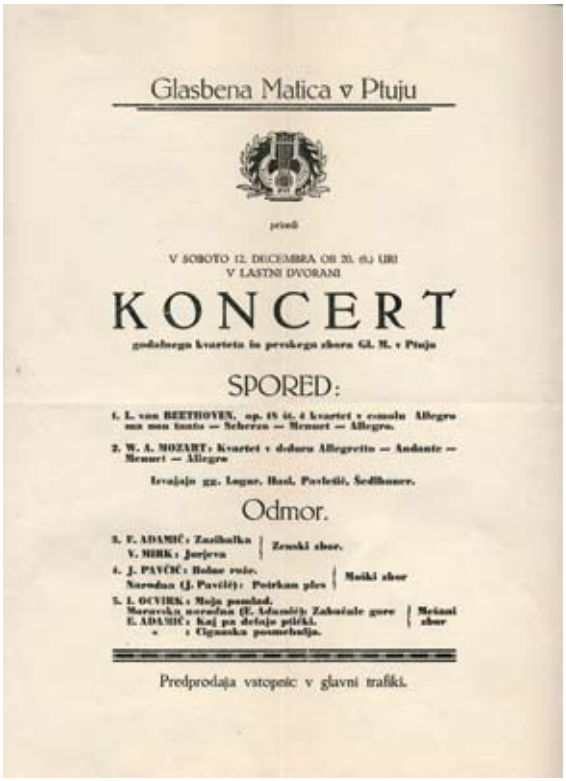
Glasbena Matica v Ptuju

priredi

V SOBOTO 12. DECEMBRA OB 20. (8.) URI
V LASTNI DVORANI

KONCERT

godalnega kvarteta in pevskega zbora Gl. M. v Ptuju

SPORED:

1. L. van BEETHOVEN, op. 95 št. 4 kvartet v c-molu Allegro ma non tanto — Scherzo — Menuet — Allegro.

2. W. A. MOZART: Kvartet v d-duru Allegretto — Andante — Menuet — Allegro

Izvajajo gg. Logar, Hasl, Pavletič, Šedlbauer.

Odmor.

3. F. ADAMIČ: Zaolhalka
V. MIRK: Jurjeva
— Ženski zbor.

4. J. PAVČIČ: Bolne vrste.
Narodna (J. Pavčič): Potrkam pžes
— Moški zbor

5. L. OCVIRK: Moja pomlad.
Narodna narodna (F. Adamič): Zabučale gore
F. ADAMIČ: Kaj pa delajo ptički.
" : Cigaska pesmebnija.
— Mešani zbor

Predprodaja vstopnic v glavni trafiki.

Spored koncerta Glasbene matice, 1931

Enega izmed vrhuncev je GM dosegla 3. aprila 1932 s koncertom ob 10-letnici svojega delovanja. Slavnostni koncert so pripravili v mestnem gledališču in na njem so nastopili pevski zbor GM, godalni kvartet, mladinski pevski zbor in najbolj nadarjeni učenci s solističnimi skladbami. V zaključku se je nastopajočim pridružila še mestna godba. Kot poročajo viri, so glasbeniki program izvedli suvereno in na visokem umetniškem nivoju. Poslušalci, ki so se množično udeležili prireditve, so bili navdušeni. Koncert je bil velik dogodek, kar dokazuje tudi dejstvo, da so proslavo prenašali po Radiu Ljubljana.[152]

V jubilejnem letu se je na GM zvrstilo veliko koncertov. Novembra je na Ptuju ponovno nastopal trio Brandl, sledil je koncert za mladino, na katerem sta nastopila godalni kvartet in učitelj Filip Bernard na flavti ob spremljavi učiteljice Mare Kabaj. Eden odmevnejših koncertov se je odvijal februarja, ko je na Ptuju ponovno igral zagrebški violinist Petar Dumčić. Na sporedu so bile skladbe starih mojstrov 18. stoletja, dela sodobnih hrvaških skladateljev ter Chopinove in Lisztove skladbe.[153] Od glasbenih gostov sta v tem letu nastopila še godalni kvartet Zika in mlad violinist Miran Viher. Med redno koncertno udejstvovanje lahko štejemo tudi dobrodelne prireditve in prireditve narodnega značaja, na katerih sta večkrat nastopala matični godalni kvartet in pevski zbor. V tem letu je namreč na šoli zopet zaživel mladinski pevski zbor, ki ga je vodil ravnatelj Miroslav Logar. Glasbena šola je priredila dve produkciji svojih gojencev. Godalni kvartet je v isti zasedbi deloval še v

152 D. Hasl, n. d., str. 28; A. Cvetko, n. d., str. 33, 34.
153 Prim. *Narodna sloga*, št. 5, 6. 2. 1932, letnik II. Klavirski koncert, str. 2.

letu 1932/33 in redno prirejal samostojne koncerte ter nastopal na mestnih prireditvah, nato pa je prenehal delovati.[154] V tem letu je GM priredila več zborovskih koncertov. V mestnem gledališču je nastopil mladinski zbor Trboveljski slavček (15. 10), pevski zbor Delavsko izobraževalnega društva Svoboda Ptuj (14. 11), organizirali pa so tudi koncert zbora ptujske meščanske šole (23. in 24. 3.), ki je bil popoldan izvajan za mladino, zvečer pa za odrasle. Junija je nastopil še zbor Šestnacka iz Olomuca.[155]

Zelo intenzivno je v tem letu delal tudi odrasli pevski zbor ptujske GM, ki je štel 52 pevcev. Zbor se je delil na moškega in ženskega in se je po potrebi združil v mešani pevski zbor. Septembra sta zbor in godalni kvartet nastopila na proslavi ob 100-letnici rojstva Miroslava Tyrša, ki jo je priredilo Sokolsko društvo v Narodnem domu. Zbor je večkrat pel pri maši v mestni župnijski cerkvi. Med njegovo redno koncertno udejstvovanje lahko štejemo tudi sodelovanje na raznih proslavah, otvoritvah in drugih svečanostih. Matica je 8. aprila v svoji dvorani priredila večer svojega pevskega zbora, na katerem so pevci nastopili v moški, ženski in mešani zasedbi. Od glasbenih gostov je ob koncu leta ponovno nastopil pianist Peter Dumčič, nato pa trio Brandl iz Maribora. Glasbena šola je 12. maja leta 1933 priredila Griegov koncert, ob koncu šolskega leta pa so se po ustaljeni praksi predstavili učenci šole na internem in javnem nastopu.[156]

Dopisnica tria Brandl Glasbeni matici

154 Iz virov ni razvidno, zakaj je godalni kvartet prenehal delovati.
155 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 3, ovoj 3, *Izvestje* 1932/33, str. 5.
156 A. Cvetko, n. d., str. 37.

Naslednje leto GM na svoji šoli ni gojila komorne glasbe, je pa organizirala kar nekaj tovrstnih koncertov. Oktobra je nastopil Završanov kvartet, novembra ponovno klavirski virtuoz Petar Dumčić, in sicer v sodelovanju z domačim čelistom Šedlbauerjem, januarja pa je na Ptuju koncertiral Ljubljanski kvintet.[157]
Med pomembnejšimi nastopi domačega zbora velja omeniti koncert v mestnem gledališču 24. marca. Program so sestavljala dela Adamiča, Lajovca, Ferjančiča, Gröbninga, Mokranjca, Mirka in Foersterja. Zbor je vodil Čenda Šedlbauer, na klavirju pa ga je spremljala Mara Kabaj. S samostojnim koncertom se je 20. aprila predstavil čelist Šedlbauer. Javno produkcijo gojencev je glasbena šola priredila 4. junija 1934. Na njej je zaigralo 20 učencev klavirja, 10 violinistov in violončelistka.[158]

Maja 1935 je glasbena šola priredila Griegov večer. Koncert se je začel s predavanjem o Griegu, ki ga je pripravil učitelj Bogo Orožen, v glasbenem delu pa so nastopili pianistka Mara Kabajeva, pevka Vošnjakova[159] s pesmimi ob klavirski spremljavi Šedlbauerja ter godalni kvartet, ki je izvajal Griegov koncert v g-molu. S tem koncertom je glasbena šola ponovno uresničila idejo o komentiranih mladinskih koncertih, ki jih je uvedel Karol Pahor. Od gostujočih glasbenikov sta v tej sezoni nastopila Ptujčanom že dobro poznan praški kvartet Zika in septet bratov Živko.[160] Pevski zbor GM je ob koncu šolskega leta štel 25 pevcev in 30 pevk. Pripravili so samostojen koncert (7. 6.), nastopali pa so tudi ob različnih drugih priložnostih, npr. v mariborski Unionski dvorani na žalni slovesnosti ob smrti kralja Aleksandra. Izvajali so *Očenaš* Ivana Zajca za mešani zbor z orkestrom ter *Blagovestnika* Vasilija Mirka, prav tako ob spremljavi orkestra. Javni nastop učencev glasbene šole je bil 3. junija v dvorani GM.

Tudi v naslednjih letih so učenci glasbene šole, učitelji in matični pevski zbor zraven svojih koncertov sodelovali na vseh državnih prireditvah, svečanostih in koncertih.[161] Marca 1937 je GM priredila Adamičev večer, na katerem sta nastopila matični zbor in mladinski zbor meščanske gimnazije pod vodstvom R. Burga. Učenci glasbene šole so zaigrali na tradicionalni javni junijski produkciji. V šol. letu 1936/37 je bil pevski zbor Matice v krizi zaradi pomanjkanja moških glasov, tako da ni mogel samostojno nastopati, zato se je združil s pevci ptujskega pevskega društva Železničar. Med pomembnejšimi dogodki tega leta je bila oktobrska proslava ob češkoslovaškem državnem prazniku. Na njej so nastopili zbor GM, pianistka Mara Kabaj, čelist Šedlbauer, češke narodne pa je zapel Vilko Rus. Pred koncertom so pobirali prostovoljne prispevke.[162] Zbor je v mestnem gledališču priredil samostojen koncert novembra, večkrat pa je pel tudi pri mašah v mestni cerkvi ob spremljavi orkestra.[163]

Med pomembnejšimi koncerti v letu 1937 je bil orkestralni koncert v sodelovanju z Glasbeno matico Ljubljana. Na njem je nastopil tudi francoski violinski virtuoz Robert Soetens ob spremljavi ljubljanskega orkestra.

157 Iz virov so razvidna le imena komornih skupin (Završanov kvartet in Ljubljanski kvintet), ne pa tudi zasedba in program nastopov. ZAP, fond Glasbena šola, šk. 4, ovoj 1, poročilo 1832/1933, koncerti, str. 5.
158 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 4, ovoj 1, poročilo 1832/1933, koncerti, str. 5.
159 Imena pevke Vošnjakove viri ne omenjajo.
160 Septet bratov Živko je prihajal iz Maribora, člani so bili bratje Avgust, Lojze, Janko, Vinko, Srečko in Albin, Ivan Kovačič pa je bil sočlan. Glasovno šolan operni pevec je bil Avgust, sicer pa jih je strokovno vodil prof. Vasilij Mirk. Glasovno uravnoteženi so sodili med tedaj pomembne moške zasedbe. Na nastopu so med narodne in umetne pesmi vnesli še kompozicijske posebnosti, kot so Adamičev *Regiment po cesti gre* v osmih improvizacijah ter v povsem modernizirani obliki *Kolo* Vasilija Mirka. Prim. F. Lačen, *Pregled pevske dejavnosti na Ptuju, 50 let Komornega moškega zbora Ptuj* (jubilejna publikacija), Ptuj 2003, str. 15.
161 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 4, ovoj 4, prošnja Ministrstvu za prosveto v Beogradu za letno podporo, 4. 12. 1936.
162 Pevski zbor GM je pogosto nastopal ob narodnih in drugih praznikih ter spominskih dnevih, kot sta bila 30-letnica septembrskih dogodkov na Ptuju leta 1908 in dvajset let Majniške deklaracije.
163 Prav tam.

Samostojen koncert zbora GM so priredili 13. novembra v društveni dvorani, pevci pa so v tem letu gostovali tudi v Murski Soboti (14. 4), in sicer v veliki Sokolski dvorani ob manifestacijskem zborovanju učiteljskih društev.[164] V tem letu je GM zapustil odličen čelist in dirigent matičnega zbora Čenda Šedlbauer, ki je sprejel mesto čelista v ljubljanskem opernem orkestru. V zahvalo za požrtvovalno delo in koncertno udejstvovanje mu je GM 25. junija 1938 v Narodnem domu priredila poslovilni večer.[165]

Glasbena šola je januarja 1939 v svoji dvorani ponovno gostila pianista Petra Dumčića, vendar je bil koncert izredno slabo obiskan. Učenci glasbene šole so se predstavili aprila in junija, maja pa so na Ptuju nastopili učenci upokojenega učitelja Franca Serajnika. Odmeven vokalno-inštrumentalni koncert je GM priredila 16. maja v mestnem gledališču. Nastopili so pianistka Mara Kabajeva, pevka Joštova,[166] čelist Bogomil Čehovin, salonski orkester, kvartet s klavirjem ter mešani, moški in ženski pevski zbor GM.[167]

V šolskem letu 1939/40 so med zadnjimi pred izbruhom vojne gostovali člani Akademskega pevskega zbora iz Ljubljane s Francetom Maroltom. Vrhunski moški zbor je bil predhodnik današnjega priznanega mešanega APZ Tone Tomšič. Koncert so posvetili prebudniškemu času čitalnic in taborov z naslovom Pesmi slovenskega preroda. Leta 1940 je gostoval na Ptuju Pevski zbor moravskih učiteljev iz Brna. V dvorani GM so se v tem letu zvrstili še kitarski koncert v sodelovanju s kitaristom Stankom Prekom (5. 4.), slovanski večer, na katerem so na klavir igrale učenke glasbene šole, ter samostojni vokalno-inštrumentalni koncert GM 5. maja 1940.[168]

V zadnjem letu pred 2. svetovno vojno (1940/41) je zbor GM začel pešati, ker se je poslovil karizmatičen dirigent Čenda Šedlbauer, ki je sprejel službo v Ljubljani. Zbor nekaj časa ni našel pravega naslednika, ki bi se tako poglobljeno posvetil delu, se pa je šola lahko pohvalila z novim dosežkom, saj je pod njenim okriljem Jože Gregorc ustanovil simfonični orkester. Gregorc je s člani korpusa sestavil tudi jazz orkester. Kljub novim možnostim koncertiranja koncertna sezona v tem letu ni bila tako bogata kot prejšnja leta. Do vdora Nemcev na ptujsko območje sta bila v mestu le dva koncerta. Sredi novembra je nastopil zbor Narodno-železničarskega društva Drava iz Maribora, marca pa je koncertiral profesor violine iz Beograda Miran Viher.[169]

Glasbena matica je tudi s koncertno dejavnostjo v obdobju med obema vojnama dokazala, da je bila na Ptuju osrednja glasbena ustanova, ki je vodila kulturni utrip mesta. Prirejala je inštrumentalne, pevske, komorne in orkestralne koncerte ter tako skušala zadovoljiti pričakovanja širšega kroga prebivalstva. Kot potrjujejo viri, so ob domačih glasbenikih nastopali tudi priznani gostje, ki so kulturno raven kvalitetno dopolnjevali, Matici pa dvignili ugled. Glasbena šola in GM sta prirejali umetniške večere ter sodelovali na vseh prireditvah narodnega, humanitarnega in duhovnega značaja.

164 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 5, ovoj 1, sporočilo GM Sokolskemu društvu v Murski Soboti, 17. 1. 1937.
165 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 5, ovoj 1, dopis Glasbene matice Oficirski čitalnici v Ptuju, 24. 6. 1938.
166 Ime pevke Joštove v virih ni navedeno.
167 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 5, ovoj 2, *Izvestje* 1938/1939, Matične proslave in koncerti, str. 8, 9, 11; A. Cvetko, n. d., str. 37.
168 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 5, ovoj 3, naznanitev koncerta Mestnemu poglavarstvu z dne 31. 5. 1940.
169 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 5, ovoj 3, pismo GM Miranu Vihru v Beograd, da je datum koncerta urejen z dne 3. 2. 1941.

Glasbena šola med drugo svetovno vojno (1941–1945)

Po vdoru nemške vojske je na kulturnem, političnem in gospodarskem področju nastopilo zatišje. Tako kot drugod na Štajerskem je bil tudi na Ptuju aprila 1941 prekinjen pouk slovenske glasbene šole. Nemci so v okviru svojega režima na našem ozemlju v sklopu štajerskega glasbenega šolstva (Steierisches Musikschulwerk) ustanavljali svoje glasbene šole za mladino in odrasle, ki so se imenovale Musikschule für Jugend und Volk. Ob otvoritveni slovesnosti spodnještajerskih glasbenih šol, ki je potekala v dvorani Heimatbunda v Mariboru, so predstavili svoje glasbenoizobraževalne smernice in zastavljene ideje, prireditev pa je popestril koncert zbora in orkestra Državne visoke šole za glasbeno vzgojo iz Gradca.[170]

13. septembra je na Ptuju odprla svoja vrata okupacijska glasbena šola. Nemške oblasti so takoj ob začetku pouka poslale v naše kraje svoje učitelje, saj so bile glasbene šole tudi del političnega programa preobrazbe slovenskega ljudstva. Pri vpisu ni bilo starostne omejitve, tako da so se lahko vpisali tudi starejši mladinci. Nemci so si prizadevali, da bi pridobili čim več mladine osnovnih in drugih šol. Šola je bila štirirazredna, poučevali pa so klavir, violino, violončelo, klarinet, krilni rog, harmoniko, kitaro, citre, blokflavto, petje in nauk o glasbi. Šolo je v prvem letu obiskovalo 200 gojencev. Ker se dokumentacija šole ni ohranila, ne poznamo imen vpisanih učencev in tudi ne njihove nacionalne pripadnosti. Lahko le predvidevamo, da so prevladovali otroci nemško usmerjenih staršev oz. tistih, ki so bili nemškega rodu. Med ptujskimi meščani je bilo namreč tudi med vojno še precej nemških družin. Od šolskega leta 1941/1942 do 1943/1944 je šoli ravnateljeval Herman Erjavec, ki je poučeval petje, nauk o glasbi in blokflavto. Ves čas okupacijskega obdobja so poleg ravnatelja poučevali še Ida Schachenhofer in Edita Wressnik klavir, Ervin Richs violončelo, Franz Pohl citre ter Hans Wamlek kitaro in zadnji dve leti tudi petje. Pri drugih predmetih se je učiteljski zbor nekoliko spreminjal. Na oddelku violine sta prvi dve leti poučevala Engelbert Jerabek in Franz Fuchs, v drugem letu pa tudi Alojz Ferčič. Zadnji dve leti med vojno se je število učiteljev violine povečalo, poučevali so Franz Kalister, Kristina Handl in Erwin Lang, kar je najbrž posledica večjega zanimanja za učenje violine. V drugem šolskem letu (1942/1943) se je število gojencev povečalo z 200 na 300. Kot novost so uvedli pouk klarineta, ki sta ga poučevala Viljem Zupanc in Alojz Ferčič, slednji do konca vojne. Vsa leta medvojne nemške šole je bil na predmetniku tudi krilni rog, ki ga je prvi dve leti poučeval Willi Klampfer, nato pa ga je zamenjal učitelj Franz Kalister. Predmetnik je vključeval tudi pouk harmonike. Izvajali so ga Franz Pečnik, Herman Erjavec in Erika Anušek, ki je zadnji dve leti poučevala tudi petje. Ob strokovno usposobljenih učiteljih je na šoli poučevalo tudi nekaj amaterjev, in sicer pretežno ljudske inštrumente, kot so citre in harmonika, ter blokflavto. Glasbena šola je med okupacijo zaposlovala pretežno nemške učitelje, iz imen pa lahko razberemo, da so bili med učitelji tudi Slovenci. Očitno so Nemci v primeru, ko niso uspeli dobiti svojih učiteljev, nastavili tudi domače kvalificirane glasbenike, ki so jih našli med meščani Ptuja ali v bližnji okolici.

Leta 1943 so v Ormožu ustanovili podružnico ptujske glasbene šole, na katero se je vpisalo 115 učencev. Poučevali so klarinet, violino, blokflavto in harmoniko. Štirje učitelji so se v Ormož vozili iz Ptuja, štirje pa so bili domačini. O učnem uspehu šole ni poročil. V zadnjih dveh letih vojnega časa je na ptujski glasbeni šoli postopoma upadalo število vpisanih, najprej na 180 in v zadnjem letu na 120 gojencev. Zadnje leto okupacije je

170 C. Butkovič, *Razvoj glasbenega šolstva na Slovenskem II*, Ljubljana 1995, str. 372.

prevzel ravnateljsko mesto glasbene šole Hans Wamlek, ki je poučeval petje in nauk o glasbi. Ob koncu vojne so vsi nemški učitelji, ki so jih poslale nemške oblasti, odšli iz Ptuja. Arhiv šole je bil z njihovim odhodom uničen, zato težko ocenimo njihove glasbenopedagoške uspehe.[171]

171 D. Hasl, n. d., str. 34, 35.

Okrajna glasbena šola Ptuj

Povojno obdobje (1945–1950)

Po drugi svetovni vojni se je za ptujsko glasbeno šolo začelo popolnoma novo obdobje. V preteklosti je bila praviloma društvena ustanova, najprej nemškega glasbenega društva (Musikvereina), kratek čas je delovala pod okriljem mestne občine in kasneje Glasbene matice. Od leta 1945 naprej je prešla pod državno upravo, zato je uživala vsestransko materialno podporo in skrb ljudske oblasti. Dobila je status okrajne glasbene šole in je bila uvrščena med široko razvejano mrežo slovenskega glasbenega šolstva. Ustanovili so tudi podružnico v Ormožu, ki jo je vodil glasbeni pedagog Rajko Burg. Prva povojna leta so glasbene šole spadale pod Ministrstvo za kulturo in prosveto, nadzorovali pa so jih profesorji Akademije za glasbo iz Ljubljane (dalje AG). Ptujsko glasbeno šolo je prvi vizitiral takratni rektor AG, violinist in profesor Karlo Rupel.[172]

Vodstvo šole in učitelje je pred začetkom pouka čakalo veliko dela. Stavba v Dravski ulici 11, kjer je šola še danes, je bila med vojno poškodovana ob bombardiranju sosednje hiše, predvsem pa je bila uničena in razkrita streha. Klavirji in drugi inštrumenti so stali v vodi, zato je bilo nujno hitro ukrepanje. Občina je ravnatelju dodelila 35 nemških ujetnikov, med njimi sta bila tudi dva glasbenika, ki so mu pomagali pri obnovitvenih delih. Inženir arh. Miroslav Boriš je pripravil načrt za popravilo in nekaj notranjih prezidav. Občina je dala v prvem letu pred začetkom pouka zasilno popraviti le dve učilnici, druga dela pa so zaradi pomanjkanja denarja nadaljevali v dveh poletnih počitnicah v naslednjih letih in temeljito obnovili vse prostore. V prvih počitnicah leta 1946 so k starim prostorom priključili stranski trakt 1. nadstropja s hodnikom, dvema sobama in stranišči. Naredili so novo leseno (hrastovo) stopnišče, ki ga uporabljajo še danes. V vse učilnice so postavili nove peči. V naslednjih počitnicah (1947) so se obnovitvena dela nadaljevala, vzidali so nova večja okna in namestili nova vrata v dvorani in v vseh učilnicah. Dvorana je dobila nov parket (v naslednjih letih tudi druge učilnice). Z adaptacijami v prvih letih po vojni jim je uspelo stavbo v glavnem urediti. Šola je imela 6 učilnic, pisarno s kabinetom, koncertno dvorano in sanitarije v 1. nadstropju, v pritličju pa eno učilnico in sobo s kuhinjo za pomožnega uslužbenca. V prihodnje je bilo treba urediti še učilnice in sanitarije v pritličju, popraviti streho in fasado, prepleskati nekatere učilnice in na novo urediti zasteklitev.[173]

Ko so učitelji pripravili vse potrebno za pouk in uredili šolski arhiv, so 15. oktobra 1945 začeli z rednim delom. Ustanovitev, organizacijo in ureditev šole so ponovno zaupali ravnatelju Jožetu Gregorcu. Med prvimi učitelji so bili redno zaposleni Ferdo Juvanec (violina in klavir), Josip Kuštrin (klavir), Eleonora Šrol (klavir in pripravljalni razred), Božena Nesler Lastavec (harmonika in violina) in ravnatelj Jože Gregorc (solopetje, violina in teorija). Gregorc je v Prosvetnemu referatu v Mariboru zaprosil še za dva učitelja klavirja in učitelja harmonike.[174] Za pouk harmonike je predlagal Franca Hribernika, ki je bil sicer zaposlen v osnovni šoli na Hajdini in se je v času izselitve med vojno v Srbiji preživljal s poučevanjem harmonike in violončela. Hribernika

172 J. Gregorc, Kulturno življenje tik pred 2. svetovno vojno in prva leta po njej v Ptuju, v: *Ptujski zbornik V*, Ptuj 1985, str. 164.
173 D. Hasl, *Zgodovina glasbene šole v Ptuju (k 40. obletnici slovenske glasbene šole)*, Ptuj 1959, str. 36.
174 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 6, ovoj 1, spisi 1945/1946.

so v tem letu zaposlili honorarno, in sicer za pouk violončela in harmonike. Pisarniško delo je v začetku opravljal upokojen šolski upravitelj Ljudevit Musek, za njim Mirko Podgornik in nato dolga leta Janko Stropnik.[175]

V prvem povojnem letu so učenci lahko obiskovali pouk klavirja, violine, violončela, kitare, harmonike in solopetja. Zanimanje za glasbeno vzgojo je bilo veliko, vpisalo se je 170 učencev. K pouku klavirja so se prijavili 103 učenci in k pouku harmonike 42 učencev, 20 se jih je vpisalo k pouku violine, 2 k pouku violončela in 2 kitare ter en učenec k solopetju. Kot odsek glasbene šole je že prvo povojno leto deloval mladinski pevski zbor, ki ga je vodil Franc Hribernik. Vaje so potekale dvakrat tedensko, prepevali pa so predvsem borbene pesmi ter slovenske narodne in umetne pesmi. Na glasbeni šoli so kot samostojen odsek ustanovili tudi simfonični orkester, ki je štel 37 članov, in mali simfonični orkester z 19 člani. Oba orkestra je vodil Jože Gregorc, vaje pa so potekale dvakrat tedensko. Pri delu jih je nekoliko oviralo pomanjkanje prvih violinistov in glasbil. Ker v šolskem arhivu ni bilo notnega gradiva s slovensko ali slovansko glasbo, so si nekaj partitur za mali simfonični orkester izposodili v Ljubljani. Repertoar je obsegal uverture in obsežnejša dela za inštrumentalne in vokalno-inštrumentalne zasedbe.[176]

Na glasbeni šoli se je v celoti ohranil stari šolski arhiv, ki ga je pred Nemci rešila šolska sluginja Terezija Svenšek. Šola je imela za tisti čas lepo zbirko glasbil in muzikalij. Med inštrumenti je bilo 11 klavirjev, 3 harmoniji, 4 kontrabasi, 5 violončel, 2 violi, 57 violin, 7 klarinetov, 1 flavta in 16 trobil. Pred okupacijo je šola razpolagala še z veliko več pihali in trobili (okrog 150), vendar so jih Bolgari, misleč, da so v Nemčiji, zaradi nemških napisov na inštrumentih odnesli. Nekatera boljša glasbila pa so odnesli že nemški učitelji in učenci, ki so iz Ptuja pobegnili po osvoboditvi.[177] Arhiv muzikalij je obsegal približno 2581 enot notnega materiala, učiteljska knjižnica pa je imela 280 strokovnih glasbenih knjig. Siromašnejši učenci, ki niso imeli svojih inštrumentov, so lahko za simbolično odškodnino vadili na šolskih glasbilih. Prav tako so si lahko za skromno plačilo sposojali note. Revnejšim so šolnino znižali, nekatere pa so je celo oprostili.[178]

Naslednje šolsko leto je bilo zaposlenih pet učiteljev, šolski administrator in čistilka. Vpisali so 138 učencev in kot nova predmeta uvedli teorijo in klarinet. V tem letu je opaziti večje zanimanje za solopevski oddelek, ki je štel sedem rednih učencev, vsi pa so kot stranska predmeta obiskovali tudi klavir in teorijo. Redno zaposleni učitelji so bili Jože Gregorc (solopetje, klavir, violina, teorija), Ferdo Juvanec (klavir, violina), Eleonora Šrol (klavir), Josip Kuštrin (klavir, klarinet) in Božena Nesler (harmonika, kitara). Učitelj Franc Hribernik je zopet šel službovat v osnovno šolo na Hajdini, na glasbeni šoli pa je poslej brezplačno poučeval dva učenca violončela. Učitelji so sodelovali na raznih koncertih, proslavah, glasbenih večerih in podobnih dogodkih, nastopali pa so tudi kot solisti.[179]

Pri inštrumentalnem pouku so se v povojnem času spopadali s pomanjkanjem primernega notnega gradiva. Med novostmi je bilo podaljšanje violinskih in solopevskih ur, in sicer tistim učencem, ki naj bi se posvetili nadaljnjemu študiju. Učenci solopetja so bili pretežno stari več kot dvajset let in nekateri so bili že zaposleni, zato teorije niso obiskovali z mlajšimi učenci. Da bi pridobili več učencev violine, so za naslednje leto razpisali natečaj za najboljšega učenca in za nagrado obljubili novo violino. V aprilu so učenci glasbene šole

175 J. Gregorc, Kulturno življenje tik pred 2. svetovno vojno in prva leta po njej v Ptuju, *Ptujski zbornik V*, Ptuj 1985, str. 162.
176 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 6, ovoj 4, spisi 1945/1946.
177 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 7, ovoj 1, spisi 1946/1947.
178 D. Hasl, n., d., str. 37.
179 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 7, ovoj 1, spisi 1946/1947.

pripravili tri javne nastope, ki so lepo uspeli in privabili veliko poslušalcev.[180]

V šolskem letu 1947/48 se je učiteljska zasedba na šoli nekoliko razširila. Na ptujsko gimnazijo je iz Vukovarja prišel glasbeni pedagog, pianist in skladatelj Franjo Luževič,[181] ki je na šoli dosegal vidne zborovske uspehe. Po dveh letih službovanja na gimnaziji se je leta 1947 zaposlil na glasbeni šoli kot učitelj klavirja, kjer je ostal do upokojitve. V tem letu sta se na glasbeni šoli honorarno zaposlila še dva upokojena učitelja, in sicer Mihael Likar, ki je poučeval pihala in kontrabas, ter Vaclav Stanislav, učitelj trobil. V šolskih letih 1948/49–1950/51 se je kolektivu pridružil še honorarni sodelavec prof. Bogomil Čehovin, ki je poučeval violino, violončelo, kontrabas in klarinet. Šola je bila zaradi pomanjkanja sredstev prisiljena redno najemati honorarne pedagoge, čeprav so si vseskozi prizadevali, da bi honorarne učitelje zamenjali s stalnimi uslužbenci. Večja mesta so poklicnim glasbenikom nudila več možnosti za uspeh in uveljavitev, zato so glasbeniki pogosto odhajali drugam. V občinskem odboru so se zaradi takšnega stanja odločili štipendirati nekaj bivših učencev GŠ, ki so šolanje nadaljevali na srednji glasbeni šoli, v upanju, da se bodo po končanem šolanju vrnili na Ptuj. V tem letu se je na glasbeno šolo vpisalo 189 učencev, od tega 92 na klavir, 58 na harmoniko, 23 na violino, 7 na pihala, 8 na trobila in 1 učenec na solopetje. Učenci so svoje znanje predstavili na treh javnih produkcijah v februarju in v juniju. Učiteljski zbor je v tem letu predlagal, da bi s štipendijo oz. finančno podporo omogočili nadaljnji študij glasbe Mirku Kokolu, Slavi Čehič, Maksu Zupaniču, Francu Lahu in Ladislavi Lah, Metki Žižek, Anici Fajfar in Alenki Majer. [182]

Med leti 1945/46 in 1948/49 je bilo največje zanimanje za klavir, takoj za tem pa za harmoniko. V prvem letu se je k pouku harmonike vpisalo 42 učencev, drugo leto 25, tretje 58 in četrto leto 35 učencev. V letu 1949/50 je glasbena šola opustila pouk harmonike, ker je Božena Nesler Lastavec, učiteljica harmonike, odšla na bolniški dopust, 1. septembra 1952 pa je bila invalidsko upokojena. Harmoniko so po ukinitvi predmeta na glasbeni šoli poučevali v okviru Kulturno-umetniškega društva Jože Lacko, kasneje pa v DPD Svoboda Ptuj. V šolskem letu 1949/50 je zaradi pomanjkanja primernih prostorov in prevelikega vpisa večji del pouka teorije potekal na osnovni šoli Mladika. Vodstvo šole je zaradi vse večjega zanimanja za klavir (85 učencev) intenzivno iskalo še enega učitelja.

180 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 7, ovoj 1, spisi 1946/1947, poročilo ptujske glasbene šole za šolsko leto 1946/47.

181 Franjo Luževič se je rodil 29. 8. 1903 v Slancih, občina Teharje pri Celju. Po končani osnovni in glasbeni šoli je končal dva letnika gimnazije in orglarsko šolo. Po nekajletnem službovanju kot organist in zborovodja je študiral na Državni glasbeni akademiji v Zagrebu, kjer je najprej zaključil srednjo glasbeno šolo z zrelostnim izpitom in leta 1935 diplomiral na visoki stopnji. Po končanem študiju je prevzel pravoslavni cerkveni pevski zbor v Vršcu, kjer je honorarno poučeval tudi petje na državnem učiteljišču, zasebno pa še klavir. S septembrom leta 1937 je prevzel službo dirigenta v glasbenem društvu Dunav v Vukovarju, kjer je bil tudi učitelj klavirja na zasebni glasbeni šoli. Leta 1941 je bil tam na državni gimnaziji nastavljen za učitelja petja. Po drugi svetovni vojni se je vrnil v Slovenijo in se leta 1945 zaposlil na ptujski gimnaziji, kjer je z zborom dosegal zavidljive uspehe. Leta 1947 se je zaposlil na Nižji glasbeni šoli na Ptuju, kjer je ostal do upokojitve. ZAP, fond Glasbena šola, šk. 6, ovoj 1, personalne mape 1946–1956.

182 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 7, ovoj 3, spisi 1948/1949.

Pregled števila učencev po predmetih in učni uspeh v šolskem letu 1949/1950[183]

INŠTRUMENT PETJE	*Odličen*	*Prav dober*	*Dober*	*Zadosten*	*Nezadosten*	*Neocenjen*	**skupaj**
Klavir	22	27	27	7	1	1	**85**
Violina	1	9	11	8	/	1	**30**
Violončelo	/	1	1	/	/	/	**2**
Solopetje	/	1	/	/	/	/	**1**
Klarinet	/	2	2	/	/	/	**4**
Flavta	1	/	/	1	/	/	**2**
Krilni rog	/	1	1	2	2	/	**6**
Gozdni rog	1	/	1	/	/	/	**2**
Kontrabas	/	/	3	/	/	/	**3**
skupaj	**24**	**41**	**46**	**18**	**3**	**2**	**135**

Glasbena šola si je vseskozi prizadevala širiti glasbeno vzgojo med prebivalstvom Ptuja in bližnje okolice. Že v prvih počitnicah po osvoboditvi je bil organiziran učiteljski tečaj za tiste, ki so med vojno iz različnih razlogov zamudili šolanje. Na tečaju so predavali Jože Gregorc, Anton Ingolič, dr. Gogola, Švarc in Uršič ter šolski nadzornik Vlado Dernač.[184] Ravnatelj Gregorc je s svojo zagnanostjo pripomogel, da so kmalu ustanovili pevski zbor GM, ki je po vojni ponovno zaživela, in godbo. Oba korpusa sta redno nastopala na mitingih, ki so se takrat na Ptuju in v okolici vrstili skoraj vsak dan. Glasbeni program je kot temelj agitacije političnih oblasti zahteval več izobraženih zborovodij. Zato je okrajna oblast Jožeta Gregorca pooblastila, da v zimskih počitnicah leta 1949 na 10-dnevnem tečaju usposobi nove zborovodje. Praviloma naj bi se tečaja udeležili le ljubitelji glasbe in nikakor ne učitelji ali organisti. Gregorc je proti takšni uredbi protestiral z argumenti, toda vodstvo je ostalo v svojih namenih neizprosno. Da bi bili tečajniki uspešnejši, je k sodelovanju pritegnil Franja Luževiča. Po Gregorčevih besedah so bili udeleženci seminarja pametni, nadarjeni in izredno pridni, vendar jih v 10 dneh niso mogli naučiti več, kakor zna povprečen pevec v zboru. Na koncu tečaja so dobili lepo oblikovane diplome, Lužević in Gregorc pa pošten honorar.[185] Takratne oblasti so s to potezo svoje delo opravile.

Leta 1950 so Gregorca povabili v Maribor, da bi prevzel mesto načelnika za glasbo ter vlogo dirigenta orkestra in komornega zbora pri Radiu Maribor. Ponudba je bila dovolj obetavna, da je Gregorc s 1. septembrom 1950 nastopil novo službo, ravnateljsko delo na ptujski glasbeni šoli pa je predal profesorici Eleonori Šrol.[186]

183 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 7, ovoj 1, spisi 1949/1950.
184 J. Gregorc, n. d., str. 162. Imen predavateljev dr. Gogola, Švarca in Uršiča viri ne navajajo.
185 J. Gregorc, n. d., str. 164.
186 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 4, spisi 1949/1950; J. Gregorc, n. d., str. 168.

Javni nastopi in koncerti

Glasbena matica je v povojnem obdobju še vedno povezovala vso glasbeno dogajanje v mestu. Pod njenim okriljem so takoj po vojni ustanovili mešani pevski zbor, ki je štel 75 članov in je deloval pod vodstvom Jožeta Gregorca. Pevci so kmalu po ustanovitvi nastopili na treh mitingih, na proslavah v Titovem domu (danes mestni kino, Cvetkov trg 1), na narodnem festivalu na ptujskem gradu in na sindikalni prireditvi v mestnem gledališču. Zbor je pripravil tudi samostojen koncert s programom slovenskih narodnih in umetnih pesmi.[187]

Sredi leta 1945 so ponovno začeli nastopati ptujski godbeniki, in sicer s pomlajeno in razširjeno zasedbo, ki jo je k sodelovanju pritegnil dirigent Jože Gregorc. V prvih povojnih letih so jih pestile težave zaradi pomanjkanja notnega gradiva ter z naročanjem novih uniform in inštrumentov. Večino sredstev za delovanje godbe je zagotovila Mestna občina Ptuj, saj Glasbena matica sama tako velikega zalogaja ni zmogla. Novo obdobje je zaznamoval tudi preobrat v repertoarju; odslej so uvrščali na program vedno več jugoslovanskih in slovenskih avtorjev, kar je bilo v skladu s tedanjo politično usmeritvijo. Veselje ob osvoboditvi so tako kot drugod po Sloveniji tudi na Ptuju in v okolici spremljali številni mitingi in zborovanja, na katerih je bila godba nepogrešljiva. Politična zborovanja so bila zastavljena tako, da so na njih sodelovali godbeniki in pevski zbori s programom iz partizanskih časov, med glasbo pa so se zvrstili politični govori. Godba je v povojnem času vsako leto pripravila samostojen koncert v gledališču in mestnem parku, ob tem pa so bili ustaljeni nastopi v čast okrajnim in mestnim sprejemom raznih gostov, člani godbe so igrali prvomajske budnice in sodelovali na proslavah, političnih shodih, pustnih povorkah, plesih in komemoracijah. Kje in kolikokrat je godba nastopala, je nemogoče ugotoviti, saj dokumentacija o tem ni dovolj natančna.[188]

Zraven godbe in mešanega zbora je bil na Ptuju po Gregorčevih zaslugah leta 1945 ustanovljen tudi mali simfonični orkester, ki je deloval kot odsek glasbene šole. Gregorc je k orkestru pritegnil številne prosvetne delavce in glasbenike, izbral pa je le tiste, ki so dobro obvladali vsaj en inštrument. V zameno za njihovo prostovoljno delovanje je mnogim pomagal do zaposlitve. V njegovem času je orkester štel 37 članov, od tega je bilo več kot dvajset godalcev, dvanajst pihalcev in trobilcev ter trije tolkalci. V orkestru so večkrat sodelovali tudi člani pihalne godbe. Vsi inštrumentalisti so bili dobri glasbeniki, tako da so lahko izvajali tudi zahtevnejša dela. Orkester je bil v tistem času po kvaliteti izvajanja in številu članov eden najvidnejših v tem delu Slovenije. Njihov repertoar je obsegal uverture in obsežnejša dela za inštrumentalne in vokalno-inštrumentalne zasedbe.[189]

Zelo odmevna je bila Prešernova proslava 8. februarja 1946, ko sta v mestnem gledališču pod Gregorčevim vodstvom nastopila zbor GM in mali simfonični orkester. Zbor je izvajal *Zdravljico* S. Premrla, *Pod oknom* A. Hajdriha in *Strunam* D. Jenka. Gregorc je kot solist zapel samospeva *Kam* in *Mornar* v priredbi F. S. Vilharja. Simfonični orkester je izvajal uverturo D. Jenka *Kosovo*, skupaj z zborom pa so izvedli še Gregorčevo kantato *Brodnik* za bariton, mešani zbor in orkester. Gregorčeva kantata, ki je bila premierno izvedena 4. 3. 1941 na zadnjem Gregorčevem koncertu pred izbruhom vojne, je tako po dolgem času doživela ponovitev.[190]

187 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 6, spisi 1945/1946.
188 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 6, ovoj 1, spisi 1945/1946, poročilo mestne godbe z dne 17. 12. 1945.
189 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 6, ovoj 1, spisi 1945/1946, poročilo okrajnega orkestra GŠ z dne 17. 12. 1945; J. Gregorc, n. d., str. 167.
190 L. Žgeč, Mestna godba Ptuj od leta 1855 do 2005, v: *Ptujska (z)godba* (jubilejna publikacija ob 150-letnici Pihalnega orkestra Ptuj), Ptuj 2005, str. 46, 47.

Mešani pevski zbor GM je večkrat spremenil ime. Leta 1947 se je preimenoval v mešani pevski zbor SKUD Jožeta Lacka in pod tem nazivom trikrat zaporedoma na republiškem tekmovanju pevskih zborov osvojil prvo nagrado v prvi kategoriji. V letih od 1945 do 1950 je imel izredno veliko koncertov po celotni severovzhodni Sloveniji, vsako leto pa je vsaj enkrat koncertiral tudi v Ljubljani z radijskim prenosom. Večkrat je gostoval v Kranju, sodeloval na pevskih revijah v Zasavju in imel enkrat do dvakrat mesečno redne radijske prenose iz glasbene šole na Ptuju. Leta 1949 so se pevci v počastitev II. kongresa Ljudske prosvete Slovenije udeležili zborovskega tekmovanja v Ljubljani (9.–13. 1. 1949) in ponovno osvojili prvo mesto. V istem mesecu so bili na zveznem tekmovanju v Beogradu, kjer so v hudi konkurenci najboljših jugoslovanskih zborov zasedli drugo mesto. Za nagrado je bil zbor povabljen na desetdnevno turnejo po Srbiji in Vojvodini. O umetniških uspehih turneje pričajo ugodne kritike v srbskih in madžarskih časopisih.[191]

Zraven mešanega pevskega zbora SKUD Jožeta Lacka sta delovala tudi moški zbor in mali moški zbor, ki so ga zaradi njegovega aktivističnega delovanja preimenovali v Lackov zbor. Ko se je dokončno formiral, je štel 16 pevcev. Solistične vložke za bariton je pel Gregorc, saj je bil tudi odličen pevec. Zbor je bil zaradi manjšega števila članov fleksibilnejši, zato je imel več nastopov kot mešani zbor. Kasneje se je številčno okrepil in se na pobudo predsednika mariborske obrtne zbornice preimenoval v moški zbor Obrtnik, s čimer si je pridobil tudi večjo denarno podporo.[192] Ta zbor je bil predhodnik kasneje ustanovljenega Komornega moškega zbora, ki uspešno deluje še danes.

Ptujsko kulturno življenje je bilo v prvih povojnih letih precej živahno. Že prvo leto po vojni je v mestu gostovala tržaška filharmonija z dirigentom Jakovom Cipcijem. V letu 1946 se je zvrstilo več koncertov na visokem umetniškem nivoju. Med nastopajočimi so bili: zbor moravskih učiteljev (dirigent Vaclav Krena), APZ iz Ljubljane (Radovan Gobec), moški zbor iz Kranja (Peter Lipar), mladinski pevski zbor iz Maribora (Oton Bajde), simfonični orkester JLA iz Beograda s solistko Melito Lorkovič (dirigent Franc Klinar), pianist Anton Trost, revijski radijski orkester iz Ljubljane (Bojan Adamič), zvrstili pa so se tudi literarni večeri z glasbenimi solisti. Na Ptuju so gostili ansambla SNG Ljubljana in Maribor.

Tudi naslednje leto (1947) beležimo pestro koncertno dogajanje. Nastopili so zbor Glasbene matice iz Maribora (Pec Šegula), tržaška filharmonija (Jakov Cipci), pevski zbor Srečka Kosovela (Rado Simoniti), trio Brandl iz Maribora, pevski zbor Štefana Kovača iz Murske Sobote (Ferdo Pirc), pianist dr. Roman Klasinc, slovenski godalni kvartet iz Ljubljane, kvartet iz Zagreba, radijski komorni zbor iz Trsta (Ubald Vrabec), pevski zbor JNA iz Beograda, komorni zbor Radia Ljubljana (Ciril Cvetko), med gostujočimi pa so bile tudi predstave slovenskega gledališča iz Trsta ter SNG Maribor in Ljubljana.[193]

191 Prav tam, str. 165.
192 J. Gregorc, n. d., str. 167.
193 Prav tam, str. 172.

Ravnatelj Jože Gregorc

Jože Gregorc se je rodil 24. januarja 1914 v Puli. Po opravljeni gimnaziji v Mariboru se je vpisal na Državni konservatorij v Ljubljani. Na pedagoškem oddelku je študiral glavni predmet solopetje pri prof. Juliju Betettu ter stranska predmeta violino pri prof. Karlu Ruplu in dirigiranje pri prof. Lucijanu M. Škerjancu. V dirigiranju se je izpopolnjeval tudi pri Franu Lhotki, rektorju zagrebške akademije, in pri dr. Schöncherju na Dunaju. Iz solopetja je kasneje diplomiral tudi na visoki stopnji, in sicer na Akademiji za glasbo v Ljubljani leta 1959. Gregorc se je že pred prihodom na Ptuj izkazal kot izvrsten glasbenik na vokalnem in inštrumentalnem področju. Med študijem na konservatoriju je nastopal kot pevec (baritonist) na Radiu Ljubljana, vodil je številne zbore, igral v priložnostnih orkestrih in koncertiral po Sloveniji v različnih zasedbah ter kot solist.

Po končanem študiju v Ljubljani se je leta 1940 zaposlil kot ravnatelj na ptujski glasbeni šoli. Poučeval je violino, solopetje in glasbeno teorijo ter z reorganizacijo poskrbel za kvalitetnejši in sodobnejši pouk. Gregorc je bil zelo aktiven tudi pri ptujski Glasbeni matici, kjer je ustanovil pevski zbor, mali amaterski simfonični orkester in vodil mestno godbo. Tik pred 2. svetovno vojno sta zraven mestne godbe delovali še gasilska in sokolska godba. Po dolgih pogajanjih je Gregorcu uspelo vse tri godbe združiti v eno, s čimer so dvignili kvaliteto igranja, repertoar pa obogatili z zahtevnejšim programom. Združena mestna godba je pod novim vodstvom začela aktivneje vaditi in je kmalu pokazala viden napredek. Gregorčevo zagnano delo je prekinila druga svetovna vojna. Ob koncu šolskega leta 1941 je bil izseljen v Ljubljano, kjer je ostal do konca druge svetovne vojne.

Po končani vojni se je vrnil na Ptuj, kjer je bil ponovno nameščen na mesto ravnatelja glasbene šole. Poskrbel je, da so šolske prostore postopoma obnovili in da se je pouk lahko redno izvajal. Skrbel je za učiteljski kader, kolege spodbujal k umetniškemu udejstvovanju na šoli in zunaj nje ter stremel k izboljšanju glasbenega pouka. Pomemben prispevek h glasbeni vzgoji in skupinskemu muziciranju je doprinesel z vodenjem mladinskega pevskega zbora in šolskega orkestra. V okviru glasbene šole je kot odsek ustanovil simfonični orkester, ki je pomenil za Ptuj veliko pridobitev. Mali simfonični orkester je bil po številu članov in kvaliteti izvajanja eden najboljših v tem delu Slovenije.

Ob številnih zadolžitvah na glasbeni šoli je bil tudi gonilna sila Glasbene matice. Vodil je njen mešani pevski zbor in moški pevski zbor ter moško komorno zasedbo, imenovano Lackov zbor. Pod njegovo taktirko je delovala tudi mestna godba, ki se je številčno okrepila in dosegala vidne uspehe. Ob pomembnejših slovesnostih je godbi priključil tudi pevski zbor GM. V naslednjih letih je Gregorc na Ptuju vodil še mešani pevski zbor DPD Svoboda, komorni moški zbor in zbor Gimnazije Ptuj. Z mešanim pevskim zborom SKUD Jožeta Lacka je dosegel trikrat republiško prvo nagrado in enkrat drugo zvezno nagrado, godba na pihala pa je pod njegovim vodstvom dvakrat osvojila drugo republiško nagrado in bila tudi sicer vsestransko uspešna.

Večkrat je sodeloval na učiteljskih in zborovskih seminarjih ter s svojim znanjem in delavnostjo navdušil marsikaterega mladega učitelja in zborovodjo. Ob vseh obveznostih je bil od leta 1946 še okrajni šolski inšpektor

za glasbo ter svetovalec za odrasle zbore in godbe.[194] Obiskoval je šolske in odrasle zbore ter godbe na Dravskem polju do Središča ob Dravi in jim s svojimi napotki in svetovanjem pomagal k boljšim uspehom.
Tako vsestranskemu in uspešnemu glasbeniku so ponujale zaposlitev različne ustanove od drugod. Leta 1950 je sprejel ponudbo iz Maribora in se zaposlil na Radiu Maribor kot načelnik glasbenega oddelka, kjer je kmalu ustanovil mešani pevski zbor in orkester. Na željo takratnega predsednika Okrajnega ljudskega odbora Ptuj se je leta 1951 vrnil na Ptuj in se zaposlil na gimnaziji, kjer je predaval glasbo in vodil gimnazijski zbor. Leto kasneje (1953) je prevzel mesto direktorja okrajnega gledališča na Ptuju, kjer je prav tako zapustil pomemben pečat. V začetku šestdesetih let se je z družino preselil v Maribor, kjer je bil imenovan za direktorja mariborske filharmonije, hkrati pa je predaval na Gimnaziji Miloša Zidanška. Od leta 1952 do 1959 je bil glavni dirigent UPZ Emila Adamiča, od leta 1954 do 1964 UPZ Slavka Osterca, ki je deloval v Mariboru, od leta 1955 do 1977 pa je bil dirigent moškega pevskega zbora Slave Klavora v Mariboru, ki je pomenil vrh njegovega zborovskega delovanja.

Ob ustanovitvi mariborske pedagoške akademije leta 1960/61 se je tam zaposlil kot honorarni predavatelj, z ustanovitvijo glasbenega oddelka pa je postal njegov prvi predstojnik. Njegovega pedagoškega udejstvovanja so bili deležni številni današnji učitelji glasbe v osnovnem šolstvu, ki delujejo kot zborovodje, dirigenti godb ali na drugih glasbenih področjih. Jože Gregorc je do upokojitve uspešno ustvarjal v Mariboru, ves čas pa je ostal povezan s Ptujem, kamor se je po upokojitvi tudi vrnil in s svojim znanjem pomagal številnim amaterskim glasbenim skupinam. Za svoje zasluge je bil leta 1993 imenovan za častnega občana ptujske občine.

Obdobje od leta 1950 do 1977

V šolskem letu 1950/1951 je vodstvo ptujske glasbene šole prevzela pianistka Eleonora Šrol, ki je na šoli poučevala že od leta 1945. To leto se je vpisalo 120 učencev. Zaradi pomanjkanja učiteljev so morali po odhodu Gregorca opustiti pouk solopetja, violončelo pa ni bilo več uvrščeno med stalne predmete in so ga izvajali le občasno. Na pobudo ravnateljice Šrolove so uvedli pedagoško usposabljanje učiteljev in delovanje po učiteljskih aktivih. Tega leta sta začela delovati klavirski aktiv, vodila ga je Eleonora Šrol, in violinski aktiv, ki ga je vodil Drago Hasl. V aktivih so obravnavali učne načrte, tehniko igranja ter vzgojnopedagoška vprašanja, povezana s poukom violine in klavirja. Nadalje so komentirali pripombe inšpektorjev ter pregledovali gradivo seminarjev in tečajev, ki sta jih občasno prirejala Društvo glasbenih pedagogov in Svet za prosveto in kulturo LRS. Delovanje pedagoških aktivov je prineslo izboljšanje in poenotenje inštrumentalnega pouka.[195]

V naslednjem šolskem letu (1951/52) je bilo k pouku klavirja vpisanih 84 otrok, ki jih je poučevalo pet učiteljev, in sicer Eleonora Šrol, Josip Kuštrin, Franjo Luževič in honorarno zaposleni Alenka Majer in Silvija Weigl. Violino je pri učitelju Dragu Haslu obiskovalo 18 učencev, na violončelo se jih je vpisalo pet in na klarinet štirje, oboje je poučeval Bogomil Čehovin, na trobilih pa je bilo pri učitelju Jakobu Štuclu osem učencev. Nauk o glasbi sta poučevala Drago Hasl in Franjo Petek, pripravnico je prevzela pianistka Alenka Majer, mladinski zbor je vodil Franjo Petek, pionirski orkester pa Drago Hasl. Učenci so svoje delo predstavili na enem internem in treh javnih nastopih v mesecu juniju. Nastopili so mladinski pevski zbor, šolski orkester in posamezni solisti. Zraven šolskih nastopov so učenci sodelovali še na desetih proslavah in drugih prireditvah v mestu. Učiteljski

194 J. Gregorc, n. d., str. 165.
195 D. Hasl, n. d., str. 38.

zbor je vse šolske probleme odslej obravnaval na rednih učiteljskih konferencah.[196]

Ves čas po drugi svetovni vojni je vladalo pri učencih največje zanimanje za učenje klavirja. Ker so bili nekateri drugi inštrumenti slabo zastopani, se je učiteljski zbor trudil učence motivirati tudi za druge smeri, za violino in druge orkestralne inštrumente. Pobude učiteljev so bile posebno uspešne pri violini, kjer se je število vidno povečalo, tako da so v letu 1952/53 honorarno zaposlili še violinista Antona Ribiča, naslednje leto pa še upokojenega učitelja Mirka Podgornika. Zaradi pomanjkanja mlajših članov pri godbi je šola v tem letu organizirala brezplačen tečaj za godbo na pihala, ki jo je vodil Jakob Štucl. Tečaj je obiskovalo 15 učencev, od katerih so kasneje samo trije nadaljevali glasbeno šolanje. Pihala in trobila so bila ves čas manj zasedena kot drugi inštrumenti. Vsi učenci so zraven inštrumenta obvezno obiskovali nauk o glasbi. Ob koncu leta so opravljali letne izpite iz inštrumenta in nauka o glasbi, kar je bil pogoj za napredovanje v višji razred. Razred je bilo dovoljeno ponavljati le enkrat, oziroma ga je bilo treba zaključiti v najmanj dveh letih. Šola je usposabljala učence za nadaljnji študij glasbe na srednji glasbeni šoli.

Oddelek trobil z učiteljem Jakobom Štuclom, šol. l. 1952/53

Na začetku petdesetih let so se v glasbeni šoli med drugim ukvarjali s preobremenjenostjo gimnazijcev, ki so obiskovali tudi glasbeno šolo. Takih učencev je bilo v letu 1952 kar 83. Zaradi pomanjkanja časa pri inštrumentih niso bili vedno dovolj uspešni. Vodstvo glasbene šole je šolski svet gimnazije vljudno prosilo, da njihove učence obremenijo le v nujnih zunajšolskih dejavnostih, in predlagalo, da naj jih kot nastopajoče vključujejo pri proslavah in drugih gimnazijskih kulturnih prireditvah.[197]

V naslednjem šolskem letu 1953/54 je bilo na šoli zaposlenih deset učiteljev, od tega štirje redno in šest honorarno. Zaradi bolniškega dopusta Josipa Kuštrina in odpovedi Bogomila Čehovina sta se učiteljskemu zboru pridružila Mirko Podgornik, ki je poučeval klavir in violino, ter Franc Hribernik za pouk violončela. V

196 Prim. Kronika 1, šol. l. 1950/51. Glasbena šola hrani štiri šolske kronike, od teh so tri v rokopisu; strani niso oštevilčene, zato jih navajam s šolskim letom. Prva šolska kronika obsega obdobje od šolskega leta 1945/46 do 1971/72 (dalje Kronika 1), druga šolska kronika obsega čas od 1972/73 do 1991/92 (dalje Kronika 2), tretja šolska kronika je od leta 1992/93 do 1999/2000 (dalje Kronika 3) in zadnja šolska kronika od leta 2000/01 do 2007/08 (dalje Kronika 4).

197 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 1, spisi 1951/1952, dopis glasbene šole ravnateljici gimnazije z dne 5. 1. 1952.

pripravljalnem oddelku je bilo 11 otrok, na oddelku za klavir je bilo vpisanih 82 in na violini 37 učencev, violončelo so obiskovali trije učenci in oddelek trobil 11 učencev.[198]

Pevski zbor in godalni orkester z dirigentom Dragom Haslom, šol. l. 1953/54

Iz šolskega poročila 1954/55 je razvidno, da se je število učencev v zadnjih letih precej povečalo (186). Zaradi pomanjkanja učiteljev in učnih prostorov so morali veliko otrok odkloniti. Zato je vodstvo glasbene šole odboru DPD Svoboda predlagalo, da razširi svojo harmonikarsko šolo še s klavirskim in violinskim oddelkom. S tem bi dobili priložnost tudi tisti učenci, ki na glasbeni šoli niso bili sprejeti. Pri organizaciji novih oddelkov jim je glasbena šola nudila vso pomoč. V tem letu je šola sicer pridobili dva redno zaposlena učitelja, in sicer Draga Hasla, ki je bil na glasbeno šolo premeščen iz ptujske študijske knjižnice, in Emerika Senčarja za pouk klarineta in violine, vendar tudi to ni zadostovalo za vpis vseh učencev. Na šoli je ponovno zaživel oddelek za kontrabas, ki ga je vodil Jože Rojic. Šola je v tem letu kupila 3 violine, violončelo, kontrabas, trobento, B-klarinet, iz t. i. družbenega imetja pa je pridobila 5 boljših klavirjev.[199]

V drugi polovici petdesetih let je bila šolska stavba ponovno potrebna temeljite prenove. Poškodovani sta bili streha in fasada, tla v učilnicah so bila uničena, urediti je bilo treba hišni vodovod in nabaviti stole za koncertno dvorano. Ob slabih delovnih pogojih je redno delo oviralo tudi pomanjkanje prostorov, saj je bilo za kakovosten individualni pouk šest učilnic za 150 do 200 učencev občutno premalo. Zaradi prostorske stiske so pouk dvakrat tedensko izvajali še na osnovni šoli Mladika.[200]

V letu 1955/56 je število vpisanih še naraslo, tako da je šolo obiskovalo okrog 220 učencev. V začetku septembra so se učitelji redno udeleževali pedagoških seminarjev v Ljubljani, ki jih je organiziralo Društvo glasbenih pedagogov. Vodstvo šole se je zaradi velikega vpisa s prošnjo obrnilo na Okrajni ljudski odbor za prosveto in kulturo, in sicer zaradi potreb po honorarnih učiteljih, dodatnih učilnicah in klavirjih. Šola

198 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1953/54.
199 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 1, spisi 1953/1954, pismo ravnateljice GŠ upravnemu odboru DPD Svoboda z dne 14. 6. 1955.
200 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 6, spisi 1957/1958.

je bila prezasedena, saj so v njej vadili tudi učenci, ki doma niso imeli ustreznega inštrumenta. Redno so gojili ansambelsko igro, in sicer pionirski in mladinski orkester, priložnostne komorne sestave ter pionirski in mladinski pevski zbor. Šolska stavba je v tem letu dobila novo ostrešje, na novo so pobelili nekaj učilnic, dvorano in hodnik, prenovljena pa je bila tudi električna napeljava. Delovanje šole je kot inšpektor pregledal prof. Pavel Šivic.[201]

Učenci klavirja z učiteljico Eleonoro Šrol Senčar, šol. l. 1955/56

Tudi naslednje leto (1956/57) se je število učencev gibalo okrog 225. Še vedno je prevladovalo največ učencev na klavirskem oddelku (73), zraven klavirja pa so poučevali še violino, violončelo, kontrabas, klarinet in trobila. Pripravljalni oddelek je obiskovalo 50 učencev, glasbeni vrtec pa 26 otrok. V učiteljskem zboru ni bilo kadrovskih sprememb. Vodstvo šole se je trudilo za dobre odnose z učenci in starši, za katere so imeli v vsakem semestru en roditeljski sestanek. V letu 1957/58 so še naprej vestno vadili pionirski godalni orkester pod taktirko D. Hasla, pionirski pevski zbor pod vodstvom Eleonore Šrol in mladinski pevski zbor, ki ga je vodil Franjo Petek. Šolski ansambli so se uspešno predstavili na občinskem mladinskem festivalu v mesecu maju in na šolskih nastopih v dvorani glasbene šole.[202]

V šolskem letu 1958/59 oddelek za violončelo ni deloval, ker Franc Hribernik, ki je bil na Ptuju edini čelist, zaradi prezaposlenosti (na OŠ Hajdina) dela ni mogel sprejeti. V prvem polletju je violino honorarno poučeval učitelj Boris Korenjak, v drugem polletju pa so redno zaposlili pianistko Alenko Majer, ki je v prvem polletju poučevala honorarno, redno pa je bila zaposlena na OŠ Mladika. Leta 1959 je glasbena šola praznovala 40-letnico slovenske glasbene šole, v okviru katere so priredili 4 javne nastope učencev in šolskih ansamblov. Na otvoritveni proslavi, ki je bila 4. aprila v gledališču, so nastopili pevski zbor glasbene pripravnice (vodja Alenka Majer) skupaj s pionirskim godalnim orkestrom (D. Hasl) ter mladinski pevski zbor in godalni orkester. Slavnostni govor je imela ravnateljica Eleonora Šrol Senčar, prireditvi pa so prisostvovali tudi vsi pomembni politični in prosvetni delavci. Na drugem nastopu so se najprej predstavili najboljši učenci glasbene šole, drugi del programa pa so izvedli

201 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 1, spisi 1955/1956, dopis Okrajnemu ljudskemu odboru za prosveto in kulturo z dne 8. 7. 1955.
202 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1956/57 in 1957/58.

bivši učenci GŠ, ki so glasbeno pot nadaljevali na SGŠ v Ljubljani. Tretji in četrti nastop v okviru praznovanja so pripravili učenci glasbene šole iz vseh oddelkov. V okviru proslave je GŠ priredila tudi koncert ljubljanskega godalnega kvarteta (Pfeifer, Dermelj, Šuštaršič, Šedlbauer) in razstavo starih glasbil v mestnem muzeju. Šola je ob tej priložnosti izdala tudi brošuro *Zgodovina glasbene šole v Ptuju*, ki jo je sestavil učitelj Drago Hasl.[203]

V šolskem letu 1959/60 je število učencev od prejšnjega leta (206) naraslo na 235 učencev. Predšolske otroke je glasbena šola vzgajala v glasbenem vrtcu in poučevanje nadaljevala v pripravnici (1. in 2. razred OŠ). V začetku šestdesetih let so k inštrumentalnemu pouku sprejeli le učence, ki so imeli dovolj glasbenih sposobnosti in so uspešno opravili sprejemni preizkus. Inštrumentalni pouk so izvajali individualno, pouk v vrtcu, pripravnici in pri nauku o glasbi pa je bil skupinski. Vsi učenci inštrumentalnega pouka so se po nasvetu svojega učitelja vključevali v šolske ansamble, orkestre in pevske zbore. Učenci so lahko izbirali med naslednjimi inštrumenti: klavir, violina, viola, violončelo, kontrabas, pihala (klarinet in blokflavta), vsa trobila in tolkala.
Na šoli je poučevalo 6 redno in 7 honorarno zaposlenih učiteljev. V stalnem delovnem razmerju so bili Eleonora Šrol (ravnateljica, klavir, pevski zbor), Franjo Luževič (klavir), Alenka Majer (klavir), Franjo Petek (nauk o glasbi, mladinski zbor in klavir) in Emerik Senčar (klarinet in violina), med honorarnimi sodelavci pa so bili Tatjana Tomšič (klavir), Drago Hasl, Marija Golc, Marija Lenartič in Kristina Šandor (vsi so poučevali violino), Franc Hribernik (violončelo), Jože Rojic (kontrabas) in Avgust Pevec (trobila).[204]

Učitelji šole, 1959 (Franc Hribernik, Jakob Štucl, Irma Pirš, Alojz Čič, Emerik Senčar, Tatjana Tomšič, Filomena Skalar, Eleonora Šrol Senčar, Maksimiljan Skalar, Vera Gjurasek

203 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1958/59.
204 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1959/60; D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 34, 37.

V naslednjem šolskem letu (1960/61) ni bilo zanimanja za pihala, zato oddelek v tem letu ni deloval. Glasbeni vrtec, pripravnico in pevski zbor je prevzela nova učiteljica Irma Pirš, bivša učenka šole. Ob redni praksi internih in javnih šolskih nastopov se je glasbena šola v tem letu udeležila tudi okrajne revije orkestrov in solistov glasbenih šol v Mariboru ter republiške revije mladih solistov, prav tako v Mariboru. Na obeh revijah je nastopilo več inštrumentalnih solistov in godalni orkester pod vodstvom Draga Hasla. Ta je nastopil tudi na republiški reviji orkestrov in komornih skupin v Ljubljani. Radio Ljubljana je glasbeno šolo povabil k sodelovanju pri snemanju 30-minutne oddaje, v kateri je sodeloval tudi slovenski komponist prof. Marijan Lipovšek. Ptujskim učencem je ob tej priliki posvetil 6 skladbic za klavir in eno za violončelo, ki jih je takrat tudi izvajal.[205]

Zanimanje za glasbeno šolstvo se je iz leta v leto večalo. Z večjim številom vpisanih učencev se je širila tudi kadrovska zasedba. Od že omenjenih redno zaposlenih učiteljev so v šolskem letu 1961/62 honorarno poučevali še Franc Lačen in Emil Carli violino ter Rudi Mohorko klarinet. Ob zaključku prvega polletja je zaradi slabega zdravja odpovedal službo honorarni učitelj Avgust Pevec, ki se je vozil na Ptuj iz Ljutomera, kjer je bil zaposlen na GŠ. Njegove učence je po odhodu prevzel Jakob Štucl, ki je že pred tem poučeval na šoli. V tem letu je pevski zbor pripravnice in glasbenega vrtca vodila Irma Pirš, mladinski pevski zbor je še naprej vodil Franjo Petek in godalni orkester Drago Hasl. Izvedli so 5 javnih nastopov v šolski dvorani, nastopali pa so tudi v ptujski bolnišnici in v OŠ Kidričevo. Tudi v tem letu so učenci nastopali na Radiu Ljubljana in na okrajni reviji GŠ v Mariboru.[206]

V šolskem letu 1962/63 je učiteljski zbor pridobil dva nova člana, in sicer prof. violine Maksimilijana Skalarja[207] in njegovo ženo Filomeno Skalar, ki je bila strokovna učiteljica violine. Skalar je študiral violino v Beogradu, kasneje pa se je izpopolnjeval tudi v Pragi, kjer je zahajal v neko goslarsko delavnico, saj ga je že takrat prevzelo izdelovanje glasbil. Svojo prvo violino je izdelal v začetku tridesetih let v Beogradu, ko se je vrnil iz Prage. Zaposlil se je kot učitelj in kot član beograjske filharmonije. Skalarjeva sta na Ptuju poučevala med leti 1962 in 1969. Na Ptuju sta dozorela njegova violinska šola in odličen učbenik za začetnike, to obdobje pa so zaznamovali tudi začetki glasbene poti obeh mlajših hčera Darke in Monike. Darka se je kasneje posvetila violončelu in pedagoškemu delu, Monika pa je bila 1. violinistka simfoničnega orkestra RTV Slovenija; danes je profesorica na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Skalar je tudi v ptujskem obdobju izdeloval godala, in sicer kar na podstrešju domačega stanovanja na Potrčevi ulici. Njegova družina je velik del Maksimiljanove zapuščine, predvsem orodja in eno violino iz ptujskega obdobja, podarila Pokrajinskemu muzeju Ptuj. Najvitalnejša leta je Skalar preživljal kot predan učitelj violine in vzgojil vrsto dobrih violinistov, goslarstvu pa se je intenzivneje posvečal po upokojitvi.[208]

V letu 1962/63 ni bilo oddelka pihal. Šola je v tem letu priredila 6 javnih nastopov, od katerih je bil prvi posvečen učitelju Franju Luževiču. Na njem so izvajali izključno njegova dela oziroma njegove priredbe.

205 Kronika 1, šolsko leto 1960/61.

206 Kronika 1, šolsko leto 1961/62.

207 Maksimilijan Skalar se je rodil leta 1908 v Šentvidu pri Ljubljani, kot drugi od treh sinov zakoncev Skalar. Otroštvo in mladost je preživel v južnotirolskem mestu Meranu, šolal pa se je na konservatoriju v Beogradu in izpopolnjeval v Pragi. Po izbruhu druge svetovne vojne se je z družino zatekel v Maribor, kjer je do odhoda v Salzburg poučeval na Glasbeni matici. Po vojni je bil član ljubljanskega radijskega orkestra ter kasneje orkestra Slovenske filharmonije. V zgodnjih tridesetih letih 20. stoletja se je začel ukvarjati z goslarstvom, čeprav se je temu intenzivneje posvetil v zadnjih dveh desetletjih življenja, ko ni bil več dejaven kot učitelj. Izdelal je več kot 230 glasbil. Njegovo goslarsko delo je bilo v sedemdesetih letih deležno številnih priznanj, ko je sodeloval na različnih natečajih za godala in bil trikrat nagrajen s prestižno nagrado v Cremoni in Poznanu. Svojo življenjsko pot je sklenil leta 1998. Prim. D. Koter, Pedagog in goslar Maksimilijan Skalar, *Glasba v šoli* l. 4 (1998), št. 3–4. str. 23–26.

208 Prav tam.

Učitelj Luževič je na tem nastopu nekaj svojih skladb izvajal tudi sam. Uvodno besedo o njegovem delovanju in ustvarjanju je imela ravnateljica Eleonora Šrol Senčar.[209]

Nastop Andreje Peček, violina, klavirska spremljava Irma Pirš, 1963

V naslednjem šolskem letu (1963/64) je na šoli prenehal poučevati dolgoletni zaslužni učitelj violine in direktor študijske knjižnice Drago Hasl. Z glasbeno šolo je še naprej sodeloval kot član šolskega odbora. Godalni orkester je v tem letu prevzel Maksimilijan Skalar, pevski zbor glasbenega vrtca in glasbene pripravnice je vodila Tatjana Tomšič, mladinski pevski zbor pa je prevzela Irma Pirš. Zraven Štucla je honorarno poučeval še Vilko Blagovič, in sicer trobila. Vpisanih je bilo 283 učencev, kar potrjuje, da so se Ptujčani vse bolj zavedali pomena glasbene izobrazbe svojih otrok. Na šoli so poučevali klavir, violino, violončelo, kontrabas, trobila in pihala, od skupinskih predmetov pa nauk o glasbi, glasbeno pripravnico in glasbeni vrtec. Učenci so skupinsko muziciranje spoznavali in utrjevali v šolskih ansamblih, kjer so bogatili svoje glasbene izkušnje. Šola je leta 1963 kupila 24 novih glasbil za pihalni orkester. V tem letu so priredili pet javnih nastopov, h katerim je vodstvo šole povabilo tudi pevske zbore ptujskih OŠ, s čimer so želeli ustvariti tesnejše stike in boljše sodelovanje z osnovnimi šolami.

Nada Dostal, 1963

Doris Dolenc, 1963

Godalni kvartet; 1963
Mira Mijačevič, 1. violina,
Mira Budja, 2. violina, Viktorija Bargil, viola,
Nataša Bedenik, violončelo

Violinist Emil Carli, 1964

209 Kronika 1, šolsko leto 1962/63. Eleonora Šrol se je leta 1962 poročila in jo v nadaljevanju navajam z imenom Eleonora Šrol Senčar.

V mesecu maju so priredili poseben koncert violinista Emila Carlija, učenca 10. razreda violine, in petletne nadebudne violinistke Monike Skalar, ki je obiskovala 1. razred violine. Koncert je doživel tak uspeh, da so ga morali ponoviti.[210]

Učenka violine Monika Skalar, pri klavirju Eleonora Šrol Senčar, 1964

V šolskem letu 1964/65 ni bilo kadrovskih sprememb, pouk je potekal v vseh dotedanjih oddelkih, le za predmet kontrabas se ni prijavil noben kandidat. Na javnih nastopih, ki so jih v tem letu priredili v aprilu, so se predstavili učenci vseh oddelkov, na vsakem nastopu pa je sodeloval tudi eden od šolskih ansamblov. Na tretjem javnem nastopu se je prvič predstavila mladinska pihalna godba pod vodstvom J. Štucla. Posebnost v tem letu je bil skupen nastop glasbene šole iz Varaždina in ptujske glasbene šole, ki se je odvijal aprila v okviru tedna bratstva in prijateljstva. V okviru te prireditve je imela srednja glasbena šola iz Varaždina samostojen koncert v dvorani mestnega kina. Klavirski aktiv je še naprej vodila ravnateljica Eleonora Šrol Senčar, medtem ko je violinskega z odhodom Hasla prevzel Maksimilijan Skalar. Šola je v tem letu začela sodelovati tudi z novo ptujsko radijsko postajo, na kateri so imeli učenci GŠ dva radijska nastopa, učitelji pa so pripravili glasbena predavanja, v katerih so predstavili pomembnejše skladatelje.[211]

V šolskem letu 1965/66 je zaslediti porast učencev na pihalnem (24) in trobilnem (34) oddelku. Kontrabas je v tem letu poučeval bivši učenec glasbene šole Ivo Ciani, uvedli pa so tudi pouk tolkal, ki ga je obiskoval en učenec. Močno se je povišalo število otrok v glasbenem vrtcu, saj so ta oddelek uvedli tudi na matičnih enotah ptujskih vrtcev.[212] Med ustaljenimi javnimi nastopi naj omenim poseben koncert maturantov ptujske gimnazije, ki so bili vsa leta tudi odlični učenci glasbene šole in so se s tem koncertom od nje poslovili. To so bili Zorka

210 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1963/64.
211 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1964/65.
212 Glasbena šola je izvajala program glasbenega vrtca tudi na matičnih enotah Med vrti (33 otrok) in v vrtcu na Ljutomerski cesti (30 otrok), kjer je poučevala učiteljica Tatjana Tomšič. ZAP, fond Glasbena šola, šk. 52, ovoj 207, spisi 1966/1967.

Majcen (klavir, 7. r.) in Miran Antauer (klavir, 8. r.), oba iz razreda F. Luževiča, Božena Rudolf (klavir, 9. r.) in Breda Hribernik (klavir, 10. r.), učenki Šrolove, ter Črt Stropnik (violina, 10. r.), Skalarjev učenec. Glasbena šola je z nastopi še naprej sodelovala na Radiu Ljubljana, v ptujski bolnišnici in ob raznih proslavah v mestu.[213]

Naslednje šolsko leto so zaradi boljše koordinacije vzgojno-izobraževalnega dela in reševanja skupnih vprašanj zastopniki vseh glasbenih šol v Sloveniji na občnem zboru dne 5. 11. 1966 ustanovili Skupnost glasbenih šol Slovenije. Redno zaposleni učitelji so se vključevali tudi v Društvo glasbenih pedagogov Slovenije, ki je zastopalo interese pedagogov in uveljavljalo pomembnost glasbene vzgoje. Takšne oblike združevanja in povezovanja so prinesle izboljšanje izobraževalnega dela, spodbujale so prenove učnih programov in splošni razvoj glasbenega šolstva. Delo na šoli je v tem letu potekalo ustaljeno brez posebnosti, učencem, ki jih niso mogli sprejeti k inštrumentalnemu pouku, so ponudili možnost, da se vpišejo k predmetu nauk o glasbi in opravljajo letne izpite iz inštrumentov kot privatni učenci. Pouk glasbenega vrtca je potekal na glasbeni šoli in na matičnih enotah ptujskih vrtcev v času njihovega varstva. Na javnih nastopih se je v tem letu posebej dobro izkazal godalni orkester, ki je vidno napredoval.[214]

V šolskem letu 1967/68 je bila na podlagi razpisa za učiteljico klavirja in korepetitorko za določen delovni čas sprejeta Vera Gjurasek. Zraven nje sta klavir poučevali še Šrolova in Tomšičeva, na oddelku za violino sta poučevala Maksimilijan in Filomena Skalar, ki je vodila tudi šolsko knjižnico. Violončelo je poučeval Franc Hribernik, trobila Jakob Štucl, pihala Emerik Senčar in kontrabas Alojz Čič. Tatjana Tomšič je poučevala še pripravnico, glasbeni vrtec ter 1. in 2. razred nauka o glasbi, druge razrede pa je prevzela Irma Škrinjar.[215]

Delo na šoli v šolskem letu 1968/69 so spremljale priprave na slavje ob 50-letnici slovenske glasbene šole. Ob tem jubileju sta občina in ptujsko stanovanjsko podjetje adaptirala šolsko zgradbo. Poskrbeli so tudi za novo razsvetljavo v dvorani in na hodniku ter kupili nove stole v dvorani. Jubilejno proslavo so izvedli s koncertnim nastopom, ki je obsegal predvsem skupinske točke, in sicer godalni orkester, mladinski pevski zbor in komorne skupine, izdali pa so tudi jubilejno publikacijo *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, ki jo je pripravil bivši učitelj Drago Hasl. Jubilejno proslavo so zaradi adaptacijskih del na šoli prestavili na mesec november 1969, ker nastopanje v dvorani v tem šolskem letu ni bilo izvedljivo. Zaradi obnovitvenih del so v tem šolskem letu odpadli tudi vsi javni nastopi v dvorani, moten pa je bil tudi pouk. Učenci so tako kot vsako leto s svojim nastopom razvedrili bolnike v ptujski bolnišnici, nastopili so na raznih proslavah zunaj šole, Emil Senčar (violina 4. r.) in Monika Skalar (violina 6. r.) sta v maju nastopila na javnem nastopu GŠ Ljubljana Center, oba je na klavirju spremljala Vera Vodišek.[216] V šolskem letu 1968/69 je bil šolski inštrumentarij še številčnejši. Šola je imela 29 klavirjev, 12 pianinov, 3 harmonije, 76 godal, 54 pihal in trobil, 7 tolkal ter 23 Orffovih glasbil.[217]

213 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1965/66.
214 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1966/67.
215 Irma Pirš se je poročila leta 1966 in jo v nadaljevanju omenjam s priimkom Irma Škrinjar. Prim. Kronika 1, šolsko leto 1967/68.
216 Vera Gjurasek se je poročila leta 1969, odslej se piše Vera Vodišek. Prim. Kronika 1, šolsko leto 1968/69.
217 Prav tam.

Pevski zbor z učiteljico Irmo Škrinjar, šol. l. 1968/69

Pregled števila učencev v šolskem letu 1968/69 po predmetih in razredih[218]

RAZRED	*I.*	*II.*	*III.*	*IV.*	*V.*	*VI.*	*VII.*	*VIII.*	**skupaj**
Klavir	12	3	7	9	7	7	1	2	**48**
Violina	10	8	5	4	2	3	1	1	**34**
Kontrabas	/	2	/	/	/	/	/	/	**2**
Klarinet	7	5	2	2	/	/	/	/	**16**
Frulica	2	/	/	/	/	/	/	/	**2**
Trobila	9	7	/	/	/	/	1	/	**17**
Tolkala	1	/	/	/	/	/	/	/	**1**
Inštrumenti skupaj	**40**	**25**	**14**	**15**	**9**	**10**	**3**	**3**	**119**
Nauk o glasbi	31	19	17	9	8	16	/	/	**100**
Pripravljalni razred	29	/	/	/	/	/	/	/	**29**
Glasbeni vrtec	83	/	/	/	/	/	/	/	**83**

Začetek šolskega leta 1969/70 se je zaradi obnovitvenih del začel v popolnoma neurejenih prostorih. Dokončno so jih uredili do novembra, ko so z dvema koncertoma svečano obeležili 50-letnico glasbene šole. Oba koncerta sta lepo uspela, udeležilo pa se ju je tudi veliko gostov iz drugih glasbenih zavodov (AG Ljubljana, Center za glasbeno vzgojo Maribor, SGŠ Varaždin, PA Maribor ...) in bivši pedagogi ter učenci ptujske glasbene šole, ki so se kasneje udejstvovali na glasbenem področju. S 1. novembrom tega leta je redno delovno razmerje odpovedal prof. violine Maksimilijan Skalar, ki je bil do konca šolskega leta nameščen za določen čas, ob tem pa se je zaposlil v Ljubljani na zavodu za glasbeno in baletno izobraževanje.[219]

218 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 36.
219 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1969/70.

Letni učni uspeh pri inštrumentalnem pouku v šestdesetih letih (od 1959/60 do 1968/69)[220]

Šolsko leto	Klavir			Violina			Violončelo			Kontrabas			Pihala			Trobila			Frulica			Skupno		
	vpisani	izdelali	v %	vpisani	Izdelali	v %	vpisani	izdelali	v %	vpisani	Izdelali	v %	vpisani	izdelali	v %	vpisani	izdelali	v %	vpisani	izdelali	v %	**vpisani**	**izdelali**	**v %**
1959/60	85	60	70	53	42	79	4	4	100	4	3	75	11	6	54	10	6	60	/	/	/	**167**	**121**	**72**
1960/61	98	70	71	51	37	72	3	2	66	3	3	100	/	/	/	9	5	55	/	/	/	**164**	**117**	**71**
1961/62	118	82	70	42	25	57	4	3	75	3	2	66	8	4	50	8	5	63	/	/	/	**185**	**121**	**65**
1962/63	111	75	68	47	35	75	4	3	75	3	2	66	/	/	/	22	16	73	/	/	/	**187**	**131**	**70**
1963/64	124	87	70	49	34	70	4	3	75	1	/	/	10	6	60	24	13	54	/	/	/	**212**	**143**	**67**
1964/65	111	69	62	42	31	72	3	2	66	/	/	/	22	10	45	31	19	61	2	/	/	**212**	**131**	**62**
1965/66	82	48	59	32	23	72	1	1	100	2	1	50	22	12	55	21	11	52	4	3	75	**164**	**99**	**60**
1966/67	31	27	87	33	25	76	3	3	100	/	/	/	17	6	35	15	8	53	2	2	100	**101**	**71**	**70**
1967/68	45	39	87	36	19	53	2	2	100	2	2	100	15	12	79	17	14	82	2	2	100	**119**	**90**	**76**
1968/69	48	41	85	34	23	68	/	/	/	2	/	0	16	8	50	17	10	59	2	2	100	**119**	**84**	**70**
Skupaj	**853**	**598**	**70**	**442**	**294**	**69**	**28**	**23**	**82**	**20**	**13**	**65**	**121**	**64**	**53**	**174**	**107**	**61**	**12**	**9**	**75**	1630	1108	**67**

V začetku sedemdesetih let je pouk potekal po ustaljenem šolskem ritmu. Začeli so ga z nekajdnevnim zamikom od osnovnih šol, da so lažje postavili urnike, in je potekal šest dni v tednu – tudi v soboto. Šolsko leto je bilo razdeljeno na dva semestra; prvi je trajal od septembra do konca januarja, drugi pa od februarja do druge polovice junija.

V šolskem letu 1970/71 so uvedli ure glasbenega vrtca tudi v vrtcu na Bregu, tako da je zraven glasbene šole začetni glasbeni pouk potekal v vseh treh vrtcih na Ptuju. Zato se je število otrok na oddelku glasbenega vrtca precej povečalo. V tem letu ni bilo vpisa na kontrabas in violončelo, pa tudi harmonike in kitare niso poučevali, saj je bil pouk teh predmetov organiziran pri DPD Svoboda Ptuj. Glasbena šola je v vseh letih po 2. svetovni vojni skrbela za rast bodočih godbenikov in jih tudi lepo število vzgojila. Da bi bilo tako tudi v prihodnje, je zbor delovne skupnosti sklenil, da bodo na trobilnem oddelku odslej brezplačno poučevali 10 učencev letno, ki se bodo pogodbeno obvezali, da se bodo po treh letih učenja na glasbeni šoli vključili v ptujski pihalni orkester. To idejo so v naslednjem šolskem letu tudi realizirali in število učencev na trobilih se je krepko povečalo. Učenci so se v drugi polovici aprila predstavili na javnih nastopih. Na republiški reviji solistov in ansamblov na glasbeni šoli v Mariboru sta nastopila violinski trio pod mentorstvom Dušana Vodiška in učenec klarineta Stanko Murko

220 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 35.

iz razreda Emerika Senčarja. Sicer so gojenci nastopali še v ptujski bolnišnici, pripravili eno oddajo na RTV Ljubljana in sodelovali na drugih javnih proslavah. Marca leta 1971 sta službo na Ptuju odpovedala pianistka in korepetitorka Vera Vodišek in njen mož Dušan Vodišek, ki je na šoli honorarno poučeval violino. Vera Vodišek je dobila službo na glasbeni šoli Franca Šturma v Ljubljani, kjer je že več let služboval njen mož. Leta 1970 je ravnateljici Eleonori Šrol Senčar potekel mandat, vendar je bila ponovno imenovana.[221]

V naslednjem šolskem letu (1971/72) je šolo obiskovalo okrog 290 učencev. Za vse je bil zraven glavnega predmeta obvezen pouk nauka o glasbi, opravičeni so bili le tisti trobilci, ki so bili že zaposleni in ga zaradi službe niso mogli obiskovati. Poučevali so klavir, violino, kontrabas, klarinet, trobila, blokflavto ter v tem letu ponovno tudi violončelo, ki ga je poučevala Ivanka Mulec (na Ptuju je delovala 2 leti). Šola je po odhodu pianistke Vodiškove objavila razpis za učitelja klavirja, na katerega se ni prijavil noben kandidat, zato so za pomoč prosili bivšega upokojenega učitelja glasbene šole Franja Luževiča. Klavir sta poučevali še Eleonora Šrol Senčar in honorarna sodelavka Greta Glatz. Na razpis za učitelja violine se je prijavil študent zadnjega letnika Akademije za glasbo v Zagrebu Ivan Marciuš, doma iz Varaždina, ki se je na Ptuj vozil dvakrat tedensko iz Zagreba. Violino je honorarno poučeval še Drago Hasl, violončelo Ivanka Mulec, trobila pa Jakob Štucl in študent AG v Ljubljani Marjan Rus.

Godalni orkester z učiteljem Emerikom Senčarjem, šol. l. 1971/72

Skupinske predmete nauk o glasbi, glasbeni vrtec in pripravnico sta poučevali Tatjana Tomšič in Irma Škrinjar. Glasbeno šolo je v tem letu obiskovalo 290 učencev, od katerih se jih je še vedno največ zanimalo za klavir, takoj za njim za trobila in nato za violino. Nekoliko se je povečal tudi oddelek blokflavte.[222]

221 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 56, ovoj 237, spisi 1970/1971.
222 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1971/72.

Pregled števila učencev v šolskem letu 1971/72 po predmetih in razredih

razred	*I.*	*II.*	*III.*	*IV.*	*V.*	*VI.*	*VII.*	*VIII.*	**skupaj**
Klavir	13	15	14	4	7	5	1	1	60
Violina	5	3	4	5	4	1	/	/	22
Violončelo	3	/	/	/	/	/	/	/	3
Kontrabas	1	/	/	1	/	/	/	/	2
Klarinet	5	5	5	1	/	/	1	/	17
Blokflavta	11								11
Trobila	21	2	1	4	1	/	/	/	29
Inštrumenti skupaj	59	25	24	15	12	6	2	1	144
Pripravljalni razred	31	/	/	/	/	/	/	/	31
Glasbeni vrtec	115	/	/	/	/	/	/	/	115

V šolskem letu 1972/73 je učiteljski zbor štel deset članov. Poučevali so Eleonora Šrol Senčar (ravnateljica in prof. klavirja), Tatjana Tomšič (klavir, nauk o glasbi, pripravnica in glasbeni vrtec), Irma Škrinjar (nauk o glasbi, glasbeni vrtec na Bregu in pevski zbor), Ivan Marciuš (violina in orkester), Drago Hasl (violina), Emerik Senčar (klavir in blokflavta), Jakob Štucl (trobila), Marjan Rus (trobila), honorarna sodelavca Greta Glatz (klavir) in Franjo Luževič (klavir). Kontrabas je pogodbeno poučeval Alojz Čič. V tem letu so prvič organizirali tudi skupinski pouk blokflavte. Glasbeni vrtec je obiskovalo 121 otrok, pripravnico I 21 otrok in pripravnico II 23 otrok. Vpisanih je bilo 285 učencev, od tega 62 na klavir, 23 na godala, 16 na pihala, 25 na trobila in 41 na blokflavto. Po odhodu violinista Marciuša na študijski dopust je njegov pouk prevzel Drago Hasl. Na mariborsko srednjo glasbeno šolo so bili to leto sprejeti naslednji učenci: Stanko Rogina (trobenta), Miro Prstec (trobenta), Jelka Vidovič (violina) in Eva Jamnik (klavir). V letu 1972 se je 31. decembra upokojil dolgoletni učitelj trobil in kapelnik Jakob Štucl, ki je na glasbeni šoli poučeval od leta 1949.[223]

Ker v šolskem letu 1973/74 še vedno ni uspel razpis za učitelja klavirja, sta pri pouku še naprej pomagala Franjo Luževič in Greta Glatz. V tem letu je začasno prenehal s poučevanjem violine Marciuš, ker je odšel na služenje vojaškega roka. Njegove učence je poučeval študent violine Miro Mrazovič iz Varaždina, nekaj učencev pa je prevzel Hasl. Godalni orkester je po Marciuševem odhodu prevzela Irma Škrinjar. V tem letu je 4. in 5. razred nauka o glasbi poučevala Magda Damiš. Učitelji in učenci so aprila pripravili štiri javne nastope, udeležili so se revije glasbenih šol v Mariboru, dvakrat so nastopili v televizijski oddaji Prvi aplavz in enkrat na Radiu Ljubljana v oddaji Pet pedi, program pa so popestrili tudi na raznih proslavah in prireditvah na Ptuju.[224]

223 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 57, ovoj 239, spisi 1972/1973.
224 Prim. Kronika 1, šolsko leto 1971/72.

Godalni orkester z učiteljem Ivanom Marciušem, šol. l. 1972/73

V šolskem letu 1974/75 sta na klavirskem oddelku pomagali zunanji sodelavki, študentka Pedagoške akademije v Mariboru Silvija Weigl, ki je na ptujski glasbeni šoli zaključila deset razredov klavirja, in Jožica Đokič Dokša, sicer zaposlena na glasbeni šoli v Ormožu. Damiševa je prišla na GŠ iz OŠ Cirkulane in je v tem letu prevzela polno delovno obvezo pri predmetu nauk o glasbi. Na oddelku pihal je pogodbeno poučeval Anton Horvat. Učenci so se v maju predstavili na treh javnih nastopih in sodelovali na številnih zunajšolskih nastopih. Člani učiteljskega zbora so se ob poučevanju udejstvovali še v pihalnem orkestru DPD Svoboda, v šolskem orkestru, na ptujski pedagoški gimnaziji kot učitelji klavirja in kitare in drugod. To leto je Skupščina občine Ptuj ponovno potrdila ravnateljico Eleonoro Šrol Senčar za dobo štirih let, saj je bilo njeno dotedanje delo v pedagoškem smislu, pri organizacijskih dejavnostih in vseh drugih ravnateljskih dolžnostih nadvse vestno in uspešno.[225]

V šolskem letu 1975/76 je učitelj violine Marciuš pritegnil k sodelovanju v godalnem orkestru tudi bivše učence, ki so bili že zaposleni, vendar so se še vedno ljubiteljsko posvečali glasbi. Orkester je imel v maju samostojen koncert, ki so ga zaradi zanimanja javnosti ponovili. Vstopnino so poklonili dijakom 3. letnika gimnazije za njihov maturantski izlet. Pouk violončela je prevzela Biserka Matjašič iz Varaždina. Na oddelku pihal je začel poučevati Anton Horvat, profesor klarineta, ki je po Jakobu Štuclu postal tudi dirigent pihalnega orkestra. S Horvatovim prihodom so začeli poučevati tudi flavto in tolkala. Glasbeni vrtec je še naprej potekal na matičnih enotah vrtcev, kjer sta ga izvajali učiteljici Damiševa in Škrinjarjeva. Na osnovni šoli v Kidričevem so v novembru leta 1975 ustanovili dislociran oddelek glasbene šole. Osnovna šola je dala na voljo potrebne učilnice in klavir, trobila in pihala pa je za izvajanje pouka posodilo Delavsko prosvetno društvo Svoboda Kidričevo. V prvem letu so na podružnici glasbene šole poučevali klavir (9), violino (1), klarinet (6), trobila (7), tolkala (3) in nauk o glasbi, skupaj kar 26 učencev.[226]

225 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1974/75.
226 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1975/76.

Učenci klavirja z učiteljico Irmo Škrinjar, 1975

V šolskem letu 1976/77 se je število učencev izredno povečalo. Vpis se je pomnožil pri vseh inštrumentih, skupaj za 17 učencev, kar je pomenilo eno učiteljevo delovno obvezo. To leto se je republiškega tekmovanja solistov na glasbeni šoli v Mariboru udeležil klarinetist Jani Zavec. Med zaposlenimi so bili Eleonora Šrol Senčar (klavir), Tatjana Tomšič (klavir, nauk o glasbi), Irma Škrinjar (klavir, nauk o glasbi), Greta Glatz (klavir – honorarno), Silvija Weigl (klavir, pripravnica – honorarno) in Franjo Luževič (klavir – pogodbeno). Na godalnem oddelku je poučeval Ivan Marciuš iz Varaždina, klarinet in kljunasto flavto Emerik Senčar, Anton Horvat klarinet, flavto in tolkala (2 učenca), trobilni oddelek je vodil Marjan Rus, nauk o glasbi pa je predavala Magda Damiš. Ob redni šolski dejavnosti je na šoli deloval godalni orkester, po daljšem presledku pa je pričel vaditi tudi mladinski pihalni orkester, ki ga je prevzel Marjan Rus. Zaradi povečanega vpisa si je šola pomagala z zunanjimi sodelavci. Dislocirano enoto v Kidričevem je vodil Franc Lačen, tamkajšnji ravnatelj OŠ, klavir je poučevala Majda Muhič, trobila Marjan Vidovič in pihala Anton Horvat.[227]

Zadnje leto ravnateljevanja Eleonore Šrol Senčar je bilo na klavirskem oddelku 89 učencev, violino se je pri Marciušu učilo 30 učencev, 4 violončeliste je poučeval Karel Holc in 2 kontrabasista Alojz Čič. Trobilni oddelek je vodil Marjan Rus. Vpisanih je bilo 30 učencev, od tega 18 na trobento, 5 na pozavno in 4 na bariton. Na pihalih je bilo vpisanih 20 učencev, od katerih se jih je 11 učilo flavto in 9 klarinet – vse je poučeval Anton Horvat, pa tudi 2 učenca tolkal. Na dislociranem oddelku v Kidričevem so poučevali Majda Muhič (klavir), Anton Horvat (klarinet, tolkala) in Marjan Rus (trobenta).[228]

227 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 48, ovoj 181, spisi 1976/1977, zapisnik konference učiteljskega zbora z dne 6. 9. 1977.
228 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 56, ovoj 235, spisi 1977/1978.

Učenci klavirja z učiteljico
Tatjana Tomšič, 1976

Učenci klavirja z učiteljem
Franjem Luževičem,1976

Učenci klavirja z učiteljico
Greto Glatz, 1976

Dolgoletna ravnateljica Eleonora Šrol Senčar se je iz zdravstvenih razlogov 31. oktobra 1977 upokojila. Vso svojo delovno dobo (od 1. oktobra 1945) je bila zaposlena na ptujski glasbeni šoli kot učiteljica klavirja, od leta 1950 do upokojitve pa tudi kot ravnateljica. V pedagoškem pogledu je bila izjemna, njeno ravnateljevanje je bilo dosledno in vestno, izkazala pa se je tudi pri organizacijskih dejavnostih ter pri organiziranju številnih koncertov in gostovanj.[229]

Nastop pihalnega orkestra z dirigentom Marjanom Rusom

Pri delovanju šole je imel od leta 1950 pomembno vlogo tudi t. i. šolski svet oz. šolski odbor. Sprejemal je delovne in finančne načrte ter zaključne račune, skrbel za redne dohodke šole, določal je višino šolnine in vpisnine ter revnejšim učencem zniževal šolnino ali jih oprostil plačevanja. Spremljal je učno-vzgojno delo zavoda in odločal o odpiranju novih oddelkov, o novih zaposlitvah učiteljev, odpovedih delovnega razmerja in obravnaval disciplinske postopke članov delovne organizacije. V pristojnost šolskega odbora je sodilo tudi spremljanje učnih uspehov učencev, vzdrževanje učnih prostorov, sodeloval je pri odločanju o nakupu inštrumentov, muzikalij, strokovne literature in drugih potrebnih stvari, skrbel za organizacijo proslav in prireditev ter organiziral koncertna gostovanja.[230]

229 Klavdija Podhostnik, *Razvoj ptujske glasbene šole* (seminarska naloga), Ptuj 1993, str. 19.
230 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 29, 30.

Otroški pevskega zbor pod vodstvom Magde Damiš, 1977

Vodstvo šole se je skupaj z odborom ves čas trudilo, da bi izboljšali delovne pogoje. Ob praznovanju 50-letnice slovenske glasbene šole (1969) je občina na stavbi opravila najpotrebnejša adaptacijska dela. Poslej je ptujska glasbena šola imela sedem učilnic, koncertno dvorano, sobo za strokovno knjižnico in upravni prostor. V pritličju je bilo malo enosobno stanovanje za hišnico, ki je opravljala tudi delo kurirke in čistilke.[231]

Na fotografiji so člani delovne skupnosti glasbene šole v letu 1969. Od leve proti desni: Ivanka Kosi, tajnica šole, Tatjana Tomšič, predmetna učiteljica, Eleonora Šrol Senčar, ravnateljica glasbene šole, Filomena Skalar, strokovna učiteljica, Vera Gjurasek, profesorica, Vida Vidovič, sodnica (predstavnica družbene skupnosti), Irma Škrinjar, strokovna učiteljica, Franc Hribernik, ravnatelj OŠ Toneta Žnidariča (danes OŠ Mladika), Drago Hasl, upravnik Ljudske in študijske knjižnice Ptuj (predstavnik družbene skupnosti), Ivan Rau, tajnik SO Ptuj, Jakob Štucl, glasbeni učitelj, Maksimilijan Skalar, profesor violine, Alojz Čič, diplomiran pravnik in honorarni učitelj na GŠ, Rudolf Čeh, ravnatelj gimnazije (predstavnik družbene skupnosti), Emerik Senčar, glasbeni učitelj, in Stane Tomšič, predmetni učitelj (predstavnik družbene skupnosti).

Delovna skupnost glasbene šole, 1969

231 K. Podhostnik, n. d., str. 17, 18.

V novi knjižnici je bilo nameščenih 546 knjig strokovne glasbene literature in 5100 zvezkov notnega gradiva. Strokovno literaturo so si smeli izposojati predvsem člani učiteljskega zbora in dijaki, medtem ko so učenci imeli pravico izposoje notnega gradiva. Šola je še naprej izposojala tudi inštrumente, saj je imela v ta namen sorazmerno veliko zbirko glasbil. Klavirji in pianini so bili na voljo najbolj nadarjenim, pihala in trobila so dobili v izposojo skoraj vsi vpisani učenci, izjemoma pa so posojali violine in violončela.
V letu 1969 je imela šola v lasti 3 harmonije, 29 klavirjev, 12 pianinov, 76 godal, 54 pihal in trobil, 7 tolkal ter 23 Orffovih glasbil.[232]

Glasbeno šolo je do konca leta 1960 financirala občina, v letu 1961 je njeno financiranje prevzel sklad za šolstvo, od leta 1967 pa temeljna izobraževalna skupnost. Na Ptuju je bila izobraževalna skupnost ustanovljena 13. 6. 1967. Del dohodka je šola pridobila iz šolnin, izposojevalnin glasbil in muzikalij ter drugih prispevkov. V letu 1968 je dotacija temeljne izobraževalne skupnosti glasbeni šoli znašala 85 % sredstev, približno 15 % pa je ustvarila šola sama. V šolskem letu 1969/70 je izobraževalna skupnost predlagala, da bi prispevala samo sredstva za stroške pouka in najemnine, šola pa naj bi sama krila izdatke za plačo tajnice (bila je tudi računovodkinja) in hišnice (opravljala je tudi dela čistilke) ter druge materialne stroške za vzdrževanje šole. Šola je odslej razporejala svoje dohodke po pravilniku o oblikovanju in delitvi dohodka ter po pravilniku o delitvi osebnega dohodka.[233]

Glasbenopedagoško delo in šolski ansambli

V prvem desetletju slovenske glasbene šole (1922–1933) ni bilo zaslediti, da bi se učitelji organizirano poglabljali v glasbenopedagoške probleme. To nalogo so opravljali inšpektorji, ki so občasno prisostvovali pri učnih urah in nato predlagali metodične napotke za izboljšanje učnega procesa. Velik premik v glasbenopedagoškem delu je nastopil v šestdesetih letih, ko so na pobudo ravnateljice Eleonore Šrol organizirali že omenjene pedagoške aktive (pianistov, godal, pihal), ki so skrbeli za izboljšanje in poenotenje inštrumentalnega pouka. Didaktično in pedagoško delo šole je usmerjal tudi Zavod za prosvetnopedagoško službo v Mariboru, ki je organiziral regijske aktive, srečanja ravnateljev in opravljal inšpekcijsko službo po glasbenih šolah. Rezultati načrtnega dela so dosegli svojevrsten vrhunec proti koncu šestdesetih let (v šol. l. 1967/68), ko so posamezni aktivi skupno izdelali in sprejeli nove podrobne učne načrte za vse učne predmete.[234]

V letu 1951 so učitelji glasbene šole pripravili dva mladinska koncerta, ki sta bila tematsko zasnovana in komentirana. Posamezna dela je komentiral Drago Hasl, med izvajalci pa so bili Eleonora Šrol (klavir), Franjo Luževič (klavir), Bogomil Čehovin (violončelo) in trio SKUD Jožeta Lacka. Druga dva koncerta za mladino so pripravili leta 1954, od katerih je bil prvi namenjen učencem glasbene šole, drugi pa gimnazijski in vajenski mladini. Na koncertu je sodelovala godbena sekcija DPD Svoboda pod vodstvom kapelnika Jakoba Štucla, predaval pa je učitelj Drago Hasl.[235] Čeprav so bili komentirani koncerti uspešni, so jih zaradi preobremenjenosti učiteljev sčasoma opustili.

Pomemben prispevek k razširjanju glasbene vzgoje med mladino sta doprinesla tudi skupinsko muziciranje v orkestrih in šolskih ansamblih ter zborovsko petje. Na ptujski glasbeni šoli je od leta 1950/51

232 K. Podhostnik, n. d., str. 18.
233 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 33.
234 D. Hasl, n., d., str. 38.
235 D. Hasl, *Zgodovina glasbene šole v Ptuju (k 40. obletnici slovenske glasbene šole)*, Ptuj 1959, str. 42.

deloval pionirski orkester, ki ga je vodil Drago Hasl. Od leta 1950 se je število učencev violine hitro povečevalo, zato so v šolskem letu 1954/55 zaposlili še violinista Emerika Senčarja. Uspešno delo je rodilo vidne sadove, saj sta od leta 1955/56 delovala pionirski orkester za mlajše učence, ki ga je vodil Emerik Senčar, in mladinski orkester za starejše učence pod vodstvom Draga Hasla. Oba orkestra sta učence seznanjala s starejšo in novejšo glasbeno literaturo ter jih urila v skupinski igri.[236]

Na glasbeni šoli sta takrat delovala tudi dva pevska zbora. Mlajši učenci so obiskovali pionirski pevski zbor pod vodstvom Eleonore Šrol, kjer so prepevali pretežno enoglasne pesmi, medtem ko je mladinski pevski zbor pod vodstvom Franja Petka, v letu 1950/51 je imel 76 članov, izvajal večglasna dela.[237] Šolska orkestra in zbora sta večkrat nastopila skupaj. Kot primer navajam spored pionirskega orkestra z dirigentom Senčarjem in mlajšega pevskega zbora, ki sta izvedla devet skladbic Janeza Bitenca, program orkestra pa je obsegal še dela G. F. Telemana in P. Nikoliča. Pionirski in mladinski orkester sta pod vodstvom Draga Hasla pripravila dela G. F. Händla, A. Mozarta, J. Pleyela, I. Mathesona, J. Ph. Rameauja, F. Luževiča, M. Haydna, Ch. W. Glucka, F. Schuberta, J. Haydna, J. J. Fuxa, Č. Šedlbauerja in drugih.[238]

Nastop pionirskega orkestra in zborčka z učiteljema Emerikom Senčarjem (na levi) in Eleonoro Šrol (na desni)
šolsko leto 1956/57

V letih od 1959/60 do 1962/63 je godalni orkester štel od 16 do 18 članov, vodil pa ga je učitelj Drago Hasl. V tem času so izvajali nekatera popularna baročna in klasicistična dela, pa tudi skladbe F. Luževiča (*Potrkan ples* in *Venček partizanskih*, *Fantazija za godalni sekstet*). Orkestri in pevski zbori ter posamezni nadarjeni solisti so nastopali na šolskih prireditvah in proslavah zunaj šole, v radijskih in televizijskih oddajah ter na pomembnejših glasbenih prireditvah zunaj Ptuja.[239]

236 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 39–44.
237 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 7, ovoj 5, spisi 1950/1951, obvestilo za prvo pevsko vajo in razpored učencev po glasovih.
238 D. Hasl, *Zgodovina glasbene šole v Ptuju (k 40. obletnici slovenske glasbene šole)*, Ptuj 1959, str. 39.
239 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 38.

Godalni orkester je pod vodstvom Draga Hasla med drugim nastopil tudi na okrajni reviji glasbenih šol v Kazinski dvorani v Mariboru (8. 4. 1961) in na republiški reviji orkestrov glasbenih šol v veliki dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani (4. 6. 1961).[240]

V letu 1964/65 je deloval tudi mladinski pihalni orkester, ki ga je vodil Jakob Štucl. Po polletnem delu je orkester že zaigral tri skladbe, in sicer *Mladi junak* in *Pionirska koračnica* A. Fakina ter *Valček* H. Schmitta. Prvič so nastopili na šolski javni prireditvi aprila 1965, nato pa junija istega leta na reviji mladinskih pevskih zborov na Ptuju.[241]

Mladinski pihalni orkester z dirigentom Jakobom Štuclom, šolsko leto 1964/65

Med leti 1963/64 in 1968/69 je godalni orkester vodil Maksimilijan Skalar, ki je med svojim službovanjem na Ptuju vzgojil vrsto odličnih violinistov. S svojo zagnanostjo je mlade glasbenike uspešno uvajal v komorno in orkestralno glasbo. Kot je bilo že omenjeno, je na Ptuju dokončal tudi svojo violinsko šolo, po kateri so se uspešno izobraževali številni slovenski violinisti.

Mladinski godalni orkester je pod njegovo taktirko pripravil naslednji program: menueti L. van Beethovna, J. Haydna in W. A. Mozarta, J. Haydn – *Otroška simfonija*, W. A. Mozart – *Mala nočna glasba*, J. H. Fiocco – *Allegro za solo violino* s spremljavo godalnega orkestra, A. Grečaninov – *Melodija op. 118*, J. Pezel – *Suita*, P. I. Čajkovski – *Pripovedka*, L. Birnov – *Prepelička*, J. Lanner – *Dunajski valček*, J. Haydn – *Melodija*, L. Birnov – *Kitajski ples*, W. A. Mozart – *Allegro*, A. Tansman – *Kolo* in *Chanson negre*, G. Blanchet – *Carillon* in *Kitajski ples*. Skalar je v šolskem letu 1967/68 ponovno ustanovil otroški godalni orkester.

V letih 1967/68 in 1968/69 je Skalar godalni orkester še razširil. V sestavu so bili 4 prve violine, 4 druge violine, 2 tretji violini, 1 violončelo, 2 kontrabasa, 2 klarineta, 2 trobenti, 1 rog, 1 pozavna in pavke. Ob praznovanju 1900-letnice Ptuja in na proslavi 50-letnice slovenske glasbene šole leta 1969 je godalni orkester zaigral *Dve invenciji za solo violino in godala* ter *Kontradanza* D. Škerla in *Serenado za godala* B. Ipavca.[242]

240 D. Hasl, prav tam, str. 40.
241 D. Hasl, prav tam, str. 41.
242 D. Hasl, *Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju*, Ptuj 1969, str. 40, 41.

Godalni orkester z Maksimilijanom Skalarjem ob praznovanju 50-letnice glasbene šole, 1969

K pevski vzgoji sta pomembno prispevala tudi otroški in mladinski pevski zbor glasbene šole. V prvem so prepevali otroci glasbenega vrtca in pripravljalnega razreda (pripravnice). V letu 1959/60 ga je vodila učiteljica Alenka Majer, v letih 1960–1963 Irma Pirš,[243] od leta 1963 do 1969 pa Tatjana Tomšič. Otroški zbor je prepeval samostojno, ob spremljavi klavirja ali godalnega orkestra. Izvajali so enoglasne in dvoglasne otroške pesmi znanih slovenskih skladateljev, kot so J. Bitenc, M. Pirnik, M. Kozina, J. Šček, S. Mihelčič, F. Luževič in drugi.

Otroški pevski zbor z učiteljico Irmo Pirš na šolskem nastopu, 1963

243 Pirš je dekliški priimek, kasneje je prevzela priimek Škrinjar.

Otroški pevski zbor na nastopu ob 50-letnici glasbene šole z učiteljico Tatjano Tomšič, 1969

Mladinski zbor so sestavljali učenci, ki so že obiskovali predmet nauk o glasbi. Prepevali so triglasne zborovske skladbe skladateljev A. Jobsta, R. Simonitija, J. Bitenca, M. Kozine, J. Kuharja, R. Schumanna, F. Luževiča in drugih. Večino pesmi je zbor pel a cappella, nekatere skladbe pa tudi s spremljavo klavirja ali godalnega orkestra. V letih 1959–1963 ga je vodil Franjo Petek, od leta 1963 do 1969 pa Irma Pirš Škrinjar.

Šolski ansambli in inštrumentalni solisti so vsako leto tri do štirikrat nastopili tudi v ptujski bolnišnici dr. Jožeta Potrča. Ti nastopi so bili običajno ob dnevu žena, za 1. maj, 29. novembra in ob novem letu.

Javni nastopi in koncerti

S pomočjo ljubljanske in mariborske koncertne poslovalnice je glasbena šola vsako leto organizirala vrsto kvalitetnih koncertov domačih in tujih umetnikov. Koncerti so bili namenjeni širši ptujski publiki in starejšim učencem glasbene šole, ki so si s tovrstnimi obiski širili glasbenoestetski okus. V šolskem letu 1955/56 je glasbena šola organizirala štiri do pet koncertnih gostovanj v sezoni. Ker je dvorana ptujske glasbene šole majhna, so bili koncerti običajno deficitni, zato je koncertna poslovalnica opozarjala, da v bodoče ne bodo mogli kriti vseh stroškov koncertov.

Vsako leto se je v dvorani glasbene šole zvrstilo tudi veliko internih in javnih nastopov domačih učencev. Nastopi so običajno potekali v mesecu aprilu ali maju, ko so se predstavili učenci vseh oddelkov, orkestri in pevski zbori. Učitelji so javne produkcije skrbno pripravili in te so bile dobro obiskane. Zbor in orkester glasbene šole sta pogosto nastopala tudi zunaj šole, na raznih proslavah, ob kulturnih praznikih in na dobrodelnih prireditvah.[244]

244 D. Hasl, *Zgodovina glasbene šole v Ptuju (k 40. obletnici slovenske glasbene šole)*, Ptuj 1959, str. 42.

Pregled nastopov in koncertov[245]

Leto 1950

- 2. december, koncert tria Brandl iz Maribora v dvorani GŠ (Nada Jevdjenijevič Brandl – violina, Oton Bajde – violončelo, dr. Roman Klasinc – klavir)

Leto 1952

- 5. februar, koncert slovenskega klavirskega tria (Brandlova, Bajde, Lipovšek)
- 13. marec, koncert ljubljanskega kvarteta (Pfeifer, Dermelj, Šuštaršič, Šedlbauer)
- 8. maj, klavirski koncert Antona Trosta

Za te koncerte je glasbena šola razpisala abonma.

Leto 1953

- 6. januar, koncert tenorista Janeza Lipuščka in mezzosopranistke Sonje Draksler ter pianista P. Šivica
- 6. januar, koncert učiteljskega pevskega zbora Emila Adamiča pod vodstvom J. Gregorca
- 5. februar, koncert godalnega kvarteta iz Ljubljane
- 12. februar, koncert ljubljanskega kvarteta s sodelovanjem Antona Trosta pri Brahmsovem klavirskem kvintetu
- 17. marec, koncert sopranistke V. Gerlovič in fagotista B. Tumpeja ob klavirski spremljavi Pavla Šivica
- 26. marec, koncert Slovenske filharmonije (dirigent B. Leskovic, solist U. Prevoršek)
- Koncert domačega čelista Bogomila Čehovina ob klavirski spremljavi dr. Romana Klasinca
- 21. april, koncert študentov Akademije za glasbo iz Ljubljane
- 17. junij, koncert baritonista V. Koširja
- 7. december, solistični koncert Nade Vidmar, pri klavirju Marijan Lipovšek

Leto 1954

- 13. januar, koncert beograjskega dua: Vladimir Markovič, violina, in Katarina Ačimovič, klavir
- Koncert Pavla Šivica z večerom novejše klavirske glasbe in komentarjem nastopajočega[246]
- 7. december, koncert ljubljanskega godalnega kvarteta (Pfeifer, Dermelj, Šuštaršič, Šedlbauer, izvedba godalnih kvartetov Dmitrija Žebreta, Beethovna op. 59/3 in Dvořaka op. 51

Leto 1955

- 2. koncert violinistke Jelke Stanič Krek ob klavirski spremljavi Marijana Lipovška (Beethoven, Prokofjev, Janaček)

Leto 1956

Glasbena šola Ptuj je v sodelovanju s Koncertno poslovalnico Ljubljana organizirala po 4 do 5 koncertov na sezono, vendar je večina koncertov prinesla izgubo, saj je bila dvorana glasbene šole majhna in ni sprejela večjega števila poslušalcev. Koncertna poslovalnica je predlagala, naj ptujska glasbena šola poišče v prihodnje dodatno finančno podporo, ker sami ne zmorejo pokriti vseh stroškov.[247]

- 5. marca 1956 je v dvorani GŠ koncertirala zagrebška pianistka Ella Kovačič s programom: D. Scarlattija, J. S. Bacha, J. Brahmsa, B. Kunca, M. Ravela in F. Chopina. Ella Kovačič je diplomirala na Glasbeni akademiji v Zagrebu pri prof. Evgenu Vaulinu.

245 Koncerti in nastopi so povzeti po šolski Kroniki 1 in 2.
246 Iz virov ni razvidno, kdaj točno je koncert potekal.
247 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 1, spisi 1955/1956, dopis Koncertna gostovanja z dne 29. 3. 1956.

- 20 november, koncert ljubljanskega godalnega kvarteta
- 7. december, koncert na dveh klavirjih – nastop Pavla Šivica in Silve Hrašovec
- Javni nastopi učencev glasbene šole ob zaključku prvega in drugega semestra

Leto 1957

- 14. januar, večer opernih arij, solista ljubljanske opere M. Mlejnikova in D. Čuden[248]
- 2., 3. in 4. april, javni nastopi učencev glasbene šole (vsi oddelki, mladinski orkester, mladinski pevski zbor in pionirski orkester)
- 12. april, koncert mezzosopranistke Božene Glavakove in klarinetista Mihaela Gunzka

Leto 1958

- 14. april, solistični večer: tenorist Mitja Gregorač, flavtist Boris Čampa in pianist Pavel Šivic
- 17. maj, večer francoskih umetnikov, violončelist Jean Fournier in pianistka Ginette Doyen (Vitali – *Chaconne*, Saint-Saens – *Havanaise*, Bloch – *Nigun*, Martinon – *Sonata za violino*, Beethoven – *32 variacij v c-molu*, Ravel – *Alborada del Gracioso*, Debussy – *Sonata za klavir in violino*)
- Zadnji koncert v tej sezoni: praški trio (B. Smetana, B. Martinu in L. van Beethoven)
- 28. oktober, koncert violinista Igorja Ozima

Leto 1959, koncerti ob 40-letnici glasbene šole

- 24. marec, koncert violončelista Mirka Dornerja iz Berlina, pri klavirju Ranko Filjak iz Zagreba
- 9. marec, koncert študentk Akademije za glasbo v Ljubljani: pianistke Marjance Korošec in violinistke Marjetice Korošec
- 3. april, ljubljanski godalni kvartet
- 4. april, svečana akademija v mestnem gledališču
- 6. april, nastop ptujskih učencev in učencev ljubljanske srednje glasbene šole
- 8. in 10. april, nastop učencev ptujske glasbene šole
- Večer opernih arij, sopranistka Mira Končic Mracsek in tenorist Mitja Gregorač ob klavirski spremljavi Pavla Šivica, ki je skladbe tudi na kratko komentiral[249]

Leto 1960

- 15. februar, solistični koncert violinista Roka Klopčiča ob spremljavi Marijana Lipovška (dela Bacha, Beethovna, Škerjanca, Szyimanowskega, Bartoka in Gershwina)
- Koncertna direkcija Slovenije je ob 150-letnici rojstva F. Chopina pripravila več koncertov v Ljubljani, Celju in Kranju. Ker je bilo znano, da ima Ptuj dober koncertni klavir, so organizirali Chopinov večer tudi na Ptuju. Na njem so nastopili najboljši študenti AG Ljubljana, ki so bili tik pred diplomo in so se s svojimi nastopi že uveljavili kot uspešni koncertanti: Aci Bertoncelj, Andrej Jarc, Marija Kocjančič, Marjanca Korošec in mezzosopranistka Vera Klemenšek.
- 18. in 21. aprila so učitelji glasbene šole organizirali koncert za učence ptujskih osnovnih šol s komentarji ravnateljice Šrolove. Na koncertu se je predstavilo 15 inštrumentalnih točk.
- Javni nastopi učencev glasbene šole so bili 6., 7. in 8. junija. Predstavili so se inštrumentalni solisti, godalni orkester in mladinski pevski zbor.

248 Imen omenjenih solistov viri ne navajajo.

249 Iz virov ni mogoče razbrati, kdaj točno se je odvijal koncert. ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 6, spisi 1960/1961.

Leto 1961

- 21. in 27. marca so učenci glasbene šole pripravili 30-minutno oddajo v okviru šolskih oddaj Radia Ljubljana. Nastopili so solisti vseh oddelkov, godalni orkester in otroški ter mladinski pevski zbor. Sodeloval je tudi komponist prof. Marijan Lipovšek, ki je izvajal skladbe, posvečene ptujski glasbeni šoli.
- 8. aprila so se učenci ptujske glasbene šole udeležili okrajne revije orkestrov in solistov glasbenih šol v Kazinski dvorani v Mariboru. Nastopili so godalni orkester pod vodstvom D. Hasla in inštrumentalisti Alenka Železnik (klavir), Breda Hribernik (klavir), Tatjana Čuček (klavir), Emil Carli (violina) in Adolf Žižek (kontrabas).[250]
- Na republiški reviji mladih solistov 22. in 23. aprila v Mariboru je nastopila Alenka Žižek, učenka 6. razreda klavirja, s programom L. M. Škerjanc – *Viharna* in Mac Dowell – *Rajanje vil*.
- 4. aprila se je udeležil revije orkestrov glasbenih šol v dvorani Slovenske filharmonije tudi ptujski godalni orkester pod vodstvom Draga Hasla.
- Februarja 1961 je šolski odbor glasbene šole razpisal abonma za tri koncerte.[251]
- 10. marec, koncert godalnega orkestra s solistom in dirigentom Karlom Ruplom (program: J. S. Bach – *Koncert za violino in godala v a-molu,* P. Ramovš – *Sedem skladb za godalni orkester*, G. B. Martini – *Simfonija a quattro*, Ysaye Exil – *Simfonična pesnitev za godalni orkester brez basov,* M. Tajčevič – *Andante sostenuto iz Divertimenta v D-duru*, A. Vivaldi – *Concerto grosso v a-molu* op. 3/8)
- 11. april, koncert Cirila Kosmača, violončelo, in Acija Bertonclja, klavir (prvi del programa klavirska dela, drugi del dela za klavir in violončelo)
- 8. maj, koncert takrat že mednarodno uveljavljenega Slovenskega okteta.

Leto 1962

- Javni šolski nastopi učencev so se odvijali 9., 10., 11., 16. in 17. aprila. Nastopili so vsi ansambli glasbene šole in številni solisti vseh oddelkov.
- 19. maja so se Ptujčani ponovno udeležili okrajne revije mladih solistov v Mariboru. Tokrat sta nastopila violinist Emil Carli (7. r.) iz razreda D. Hasla in pianistka Irma Šuler (6. r.) iz razreda F. Luževiča.
- Učenci glasbene šole so 5. in 10. marca snemali za radijsko oddajo v Ljubljani. Nastopili so violinisti, pianisti, trobentač in godalni orkester ter pevski zbor.
- 24. aprila so učenci pripravili interni šolski nastop: godalni orkester, mladinski pevski zbor ob spremljavi orkestra ter inštrumentalni solisti.
- 6. junij, nastop učencev na proslavi 70-letnice maršala Tita v OŠ Kidričevo
- Nastopi učencev glasbene šole v ptujski bolnišnici: 27. novembra mladinski pevski zbor in inštrumentalisti v počastitev dneva republike; 29. decembra novoletni nastop z zborom in inštrumentalnimi solisti in 7. marca za dan žena (mladinski pevski zbor in inštrumentalni solisti)

Leto 1963

- 22. aprila so pripravili večer v čast Franja Luževiča z izvedbami njegovih avtorskih skladb. Ravnateljica Eleonora Šrol je spregovorila o Luževičevem umetniškem delovanju. Uvodoma je zapel otroški pevski zbor pod vodstvom Irme Pirš (*Pionirska, Poljska miš in Mama*). Nastopili so še violinski trio, mladinski pevski zbor (*Mladost, Kovač, Travniški zvonček, Poletni večer*) pod vodstvom F. Petka in godalni orkester pod Haslovo

250 Prav tam
251 Prav tam.

taktirko (*Fantazija* in *Potrkan ples*). Koncert se je zaključil z Luževičevo *Pesmijo vstaje*, ki sta jo skupaj izvedla mladinski pevski zbor in godalni orkester.

- Javni nastopi učencev glasbene šole so bili 23., 24., 25. in 26. aprila ter 8. maja. Sodelovali so otroški pevski zbor, mladinski godalni orkester, inštrumentalisti in godalni kvartet.
- Nastopi učencev glasbene šole v ptujski bolnišnici: 26. novembra v počastitev dneva republike mladinski pevski zbor in inštrumentalisti; 28. decembra novoletni koncert z mladinskim zborom, godalnim triom in inštrumentalnimi solisti ter 5. marca za dan žena mladinski pevski zbor in inštrumentalni solisti

Leto 1964

- Javni šolski nastopi učencev šole so bili 20., 21., 22., 23. in 24. aprila. Nastopili so godalni trio, godalni orkester, gostovala sta pevski zbor OŠ Franca Osojnika (zborovodja Ladislav Pulko) in zbor OŠ Toneta Žnidariča (zborovodkinja Manca Terbuc), zapel je mladinski pevski zbor glasbene šole pod vodstvom Irme Pirš, nato pa so zaigrali številni inštrumentalni solisti.
- Nastopi učencev glasbene šole v ptujski bolnišnici: 5. marca ob dnevu žena mladinski pevski zbor in inštrumentalni solisti; 25. aprila, nastop za praznik dela z godalnim orkestrom in inštrumentalisti; 26. novembra, počastitev dneva republike, mladinski pevski zbor in inštrumentalisti; 28. decembra, novoletni koncert z mladinskim zborom, godalnim triom in inštrumentalnimi solisti
- 18. in 21. maj, koncertni nastop violinista Emila Carlija ob zaključku 10. razreda violine in petletne violinistke Monike Skalar (1. razred violine), oba iz razreda Maksimilijana Skalarja

Leto 1965

- 7., 8., 9. aprila so bili v dvorani glasbene šole javni nastopi učencev; nastopili so mladinski pihalni orkester (J. Štucl), godalni orkester (M. Skalar), godalni kvartet, otroški pevski zbor (T. Tomšič) in številni inštrumentalni solisti.
- 8. februar, proslava ob kulturnem prazniku v dvorani glasbene šole, nastop za Društvo prijateljev mladine ter za DPD Svoboda Ptuj
- 6. marec, nastop godalnega orkestra, godalnega tria in posameznih solistov v ptujski bolnišnici ob praznovanju dneva žena
- 27. aprila so v tednu bratstva in prijateljstva v dvorani ptujske glasbene šole organizirali skupni koncert glasbenih šol iz Varaždina in Ptuja.

Leto 1966

- 7. februarja je violinski duo nastopil na Prešernovi proslavi v ptujski srednji ekonomski šoli.
- 7. marca je glasbena šola sodelovala na proslavi ob dnevu žena na OŠ F. Osojnika z violinskim duom.
- 4. aprila so v dvorani šole pripravili koncert mladih violinistk. Nastopile so Monika in Darka Skalar, Vita Gregorc in Majda Gunžer. Izvajale so solistične točke ter violinski koncert za 4 violine in klavir.
- 13., 14., 15. in 26. aprila so bili v dvorani glasbene šole javni nastopi učencev; nastopili so godalni orkester (M. Skalar), otroški pevski zbor (I. Pirš) in posamezni inštrumentalisti.
- Nastopi učencev glasbene šole v ptujski bolnišnici: 7. marca ob dnevu žena so nastopili godalni orkester in inštrumentalni solisti, 28. aprila so na prvomajski proslavi prepevali pevci mladinskega pevskega zbora, violinski kvartet ob spremljavi klavirja in inštrumentalni solisti, 26. novembra ob počastitvi dneva republike pa so nastopili mladinski pevski zbor, violinski trio in solisti. Novoletni koncert so izvedli godalni orkester, godalni trio in nekaj solistov.
- 7. maja so učenci šole s 13 glasbenimi vložki nastopili v oddaji RTV Ljubljana Janko in Metka se pogovarjata.

- 14. maja se je GŠ Ptuj udeležila srečanja mladih glasbenikov v počastitev 25-letnice vstaje, ki ga je priredilo Društvo glasbenih pedagogov v Mariboru. Nastopile so Monika in Darka Skalar, Vita Gregorc in Majda Gunžer ob klavirski spremljavi prof. Vere Gjurasek.
- 18. maja so štirje učenci in violinski kvartet sodelovali na javnem nastopu gimnazije.
- 23. maja se je v Pionirskem domu v Ljubljani odvijalo srečanje mladih glasbenikov, ki ga je organiziralo Društvo glasbenih pedagogov Slovenije. Nastopile so Monika in Darka Skalar z Bartokovimi violinskimi dueti in Vita Gregorc z Vivaldijevim koncertom v G-duru.
- 12. junija je pripravilo pet maturantov ptujske gimnazije in hkrati učencev glasbene šole samostojen koncert. Nastopili so Zorka Majcen (klavir), Breda Hribernik (klavir), Božena Rudolf (klavir), Miran Antauer (klavir) in Črt Stropnik (violina).
- 18. decembra so violinski trio in inštrumentalni solisti sodelovali na otvoritvi nove OŠ F. Osojnika.

Leto 1967

- 17., 19., 21. aprila ter 15. in 16. maja so bili v šolski dvorani javni nastopi učencev; nastopili so mladinski godalni orkester (M. Skalar), godalni trio, otroški pevski zbor (T. Tomšič), klavirski trio in posamezni inštrumentalisti.
- 31. maja so učenci šole z inštrumentalnimi točkami in otroškim pevskim zborom sodelovali v oddaji RTV Ljubljana Iz glasbenih šol.

Leto 1968

- 16., 18., 22. aprila in 15. maja so bili javni nastopi učencev v šolski dvorani ; nastopili so mladinski godalni orkester (M. Skalar), otroški godalni orkester, razširjen godalni orkester, otroški pevski zbor in več inštrumentalnih solistov.
- 13. novembra je na republiški reviji solistov in ansamblov glasbenih šol v Mariboru nastopila učenka 6. razreda violine Lidija Bargil. Igrala je Fibichovo *Sonatino* ob klavirski spremljavi prof. Vere Gjurasek.
- 28. novembra je v ptujski gimnaziji na proslavi ob dnevu republike nastopila učenka Alenka Cenčič s Chopinovim *Valčkom*.
- Nastopi učencev šole v ptujski bolnišnici: 28. novembra ob dnevu republike nastopijo mladinski pevski zbor, godalni trio in inštrumentalni solisti, 26. decembra na novoletnem koncertu pa godalni orkester, godalni trio in nekaj solistov.

Leto 1969

- Ob 50-letnici slovenske glasbene šole so 16. novembra 1969 v šolski dvorani pripravili proslavo in koncert pod pokroviteljstvom predsednika Skupščine občine Ptuj Franja Rebernika. Program se je pričel z nastopom mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Irme Škrinjar s pesmimi J. Kuhar – *Pionirska pesem*, H. Volarič – *Divja rožica* in R. Gobec – *S praporom na delo* ob klavirski spremljavi Vere Vodišek. Sledila je komorna zasedba za tri klarinete in rog, ki je izvajala *Malo suito na narodne teme* J. Gregorca, kot solistka pa se je predstavila Monika Skalar na violini ob spremljavi pianistke Nevenke Hohnjec s skladbo *Iz domovine* B. Smetana. V zadnjem delu sporeda se je predstavil šolski godalni orkester pod vodstvom Maksimilijana Skalarja s programom B. Ipavec – *Serenada za godalni orkester*, D. Škerl – *Contradanza* ter B. Ipavec – *Lovec* in *Kolo*.
- 19. aprila je na svečani akademiji v počastitev 50-letnice ZKJ v Narodnem domu nastopal Janko Murko s solistično točko na klarinetu.

- 19. aprila sta na jubilejni proslavi ob 100-letnici gimnazije v dvorani TGA Kidričevo nastopila godalni orkester glasbene šole pod vodstvom M. Skalarja in Veruška Stanislav (rog) ob klavirski spremljavi Vere Gjurasek.
- 17. maja je na srečanju profesorjev in dijakov ob 100-letnici gimnazije v dvorani TGA Kidričevo nastopil godalni orkester glasbene šole pod Skalarjevim vodstvom z enakim programom kot 19. 4.
- 26. aprila so na proslavi v počastitev 50-letnice ZKJ v ekonomski srednji šoli sodelovali učenci glasbene šole, in sicer godalni duet in duet klarinetov.
- 12. junija je ob 10-letnici glasbene šole v Ormožu nastopila Monika Skalar z violino ob spremljavi Vere Gjurasek na klavirju.
- 17. aprila in 8. maja sta bila v šoli interna nastopa z orkestralnimi, zborovskimi in solističnimi inštrumentalnimi točkami.

Leto 1970[252]

- Učenci šole so z dvema točkama sodelovali na republiški reviji solistov in ansamblov, ki se je odvijala v glasbeni šoli v Mariboru. Nastopila sta violinski trio, ki ga je pripravil Dušan Vodišek, in učenec klarineta iz razreda E. Senčarja.
- Učenci šole so posneli glasbeno oddajo na RTV Ljubljana.
- Javni nastopi učencev glasbene šole so bili v drugi polovici aprila.
- Učenci so izvedli en nastop v ptujski bolnišnici in sodelovali na različnih javnih proslavah.

252 Za leto 1970 ni ohranjenih natančnih podatkov, zato datumi nastopov niso navedeni.

Eleonora Šrol Senčar, dolgoletna ravnateljica

Eleonora Šrol Senčar se je rodila 21. 1. 1913 v Ljubljani. Osnovno šolo je obiskovala v Žužemberku in Sevnici in nato žensko realno gimnazijo v Ljubljani. Po končani gimnaziji se je izobraževala na srednji glasbeni šoli v Ljubljani v okviru takratnega Državnega konservatorija in v letih 1939–1944 študij nadaljevala na ljubljanski Glasbeni akademiji pri prof. Antonu Ravniku. Zaradi vojne je diplomski izpit na AG v Ljubljani na umetniškem oddelku klavirskega odseka opravila šele 25. 2. 1949. Ves čas študija, pred okupacijo in po njej, se je preživljala s privatnim poučevanjem klavirja. Med vojno je bila leta 1941 s starši izgnana iz Sevnice in je aktivno sodelovala v osvobodilnem gibanju v Ljubljani. Leta 1942 je bila v mesecu juniju za kratek čas zaprta.

Po osvoboditvi leta 1945 jo je ravnatelj Jože Gregorc povabil na Ptuj, kjer je bila imenovana za učiteljico klavirja na glasbeni šoli. Prva leta je poučevala klavir in pripravljalni razred in takrat med učitelji dosegala najlepše uspehe v tehničnem in interpretacijskem smislu.

Ob šolskem delu se je udejstvovala pri ljudski prosveti, na ljudski univerzi je vsako leto pripravila glasbeno predavanje, kot solistka in korepetitorka je nastopala na koncertih in narodnih prireditvah ter se aktivno udejstvovala kot odbornica v sindikatu profesorjev in kulturnikov Ptuja.

V šolskem letu 1950/51 je bila imenovana za ravnateljico glasbene šole ter se ves čas zavzemala za njen strokovni dvig in izboljšanje metodike pouka. Pod njenim vodstvom se je izboljšalo organizirano izobraževanje in izpopolnjevanje učiteljev. Šrolova je uvedla sodobnejše metodične postopke pouka in delo v aktivih. Tako sta od leta 1950/51 na šoli delovala klavirski aktiv pod njenim vodstvom in violinski aktiv pod vodstvom Draga Hasla. Aktiva sta obravnavala učne načrte, tehniko igranja ter vzgojnopedagoška vprašanja, povezana s poukom violine in klavirja. Na njeno pobudo so se ptujski učitelji leta 1966 vključili v Skupnost glasbenih šol Slovenije ter s svojimi predlogi in mnenji pripomogli h koordinaciji vzgojno-izobraževalnega dela in reševanja skupnih vprašanja.

Šrolova je bila zelo uspešna tudi pri svojem glasbenopedagoškem delu. V sedemindvajsetih letih poučevanja je vzgojila in izobrazila številne pianiste, od katerih so nekateri svojo glasbeno pot nadaljevali na srednji glasbeni šoli, mnogi izmed njih pa predstavljajo izobraženo koncertno publiko in se vključujejo v ljubiteljsko kulturo v zborih, orkestrih ali komornih sestavih. Dobro se je zavedala poslanstva glasbene šole, ki naj ob izobraževanju učencev za nadaljnji študij vzgaja tudi amaterje in kritične poslušalce.

Eleonora Šrol s svojimi učenci, šolsko leto 1955/56

Kot ravnateljica je veliko skrb posvečala obnovi in pridobivanju šolskih prostorov. Po njenem vztrajnem prizadevanju je občina ob 50-letnici slovenske glasbene šole leta 1969 obnovila učilnice, sanitarije, streho in fasado ter uredila knjižnico in upravni prostor.

Šrolova je intenzivno gojila stike z ljubljansko in mariborsko koncertno poslovalnico in vsako leto organizirala vrsto kvalitetnih koncertov domačih in tujih umetnikov v dvorani glasbene šole. Koncerti so bili namenjeni širši ptujski publiki in starejšim učencem glasbene šole, ki so si s tovrstnimi obiski širili glasbenoestetski okus in zanimanje za glasbo. V glasbeno- vzgojnem pogledu imajo pomembno vlogo koncerti za mladino, ki jih je Šrolova tematsko zasnovala.[253]

Eleonora Šrol je Glasbeno šolo Ptuj uspešno vodila 27 let. S svojim dolgoletnim delovanjem je kljub težavam, ki so jo pestile v prvih letih ravnateljevanja, dokazala, da ustanova predstavlja temelj glasbenega življenja v obdravskem mestu. Zavzemala se je za kadrovske okrepitve, za sanacijo šolske stavbe, za izboljšanje prostorskih in delovnih pogojev, za dodatno izobraževanje učiteljev, za posodabljanje učnih načrtov, za pestro koncertno ponudbo, torej za vsestranski strokovni dvig šole. 31. oktobra 1977 se je iz zdravstvenih razlogov upokojila. Bila je izjemna učiteljica, ki je znala mladim na poseben način približati svet glasbe. Poleg pedagoške usposobljenosti jo je odlikovala plemenitost, saj je znala prisluhniti in je vedno našla čas za tolažilne besede ali vzpodbudne nasvete, s katerimi je mnogim učencem lajšala težke trenutke v življenju. Zgodovini glasbene šole je dala neizbrisen pečat.[254]

253 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 4, spisi 1953/54; ZAP, fond Glasbena šola, šk. 8, ovoj 6, spisi 1957/58, 1961/62, 1966.
254 ZAP, fond Glasbena šola, šk. 48, ovoj 181, spisi 1955–1978; Klavdija Podhostnik, n. d., str. 19.

Glasbena šola Karola Pahorja Ptuj

Obdobje od leta 1977 do 1998, ravnatelj Anton Horvat

Po upokojitvi Eleonore Šrol Senčar (31. 10. 1977) je prevzel vodstvo glasbene šole prof. Anton Horvat, ki je pred tem na Glasbeni šoli Karola Pahorja Ptuj poučeval klarinet, flavto in tolkala.[255] Po predpisanem postopku in javnem razpisu je bil Horvat imenovan za ravnatelja 1. 11. 1977. Rodil se je leta 1939 v Krčevini pri Ptuju. Prvo glasbeno izobrazbo je pridobil na ptujski glasbeni šoli, kjer se je štiri leta učil klarinet in šest let violino. Šolanje je nadaljeval na Akademiji za glasbo v Ljubljani, eno leto pa se je izpopolnjeval tudi na inštitutu za jazz v Gradcu. Kot odlično izobražen in talentiran glasbenik je postal član elitnega vojaškega orkestra (orkester garde JLA) v nekdanji Jugoslaviji. Poln glasbenega entuziazma in novih izkušenj se je vrnil na Ptuj ter se aktivno vključil v kulturno in glasbenopedagoško dejavnost. Leta 1968 je za Jakobom Štuclom prevzel dirigentsko palico mestne godbe. Po njegovi zaslugi se je v njej občutno povečalo število mladih članov, saj jih je Horvat kot pedagog na pihalnem oddelku glasbene šole večinoma sam izobrazil in pritegnil k skupnemu muziciranju. Godba je kmalu prerasla v pihalni orkester. Njegova široka glasbena razgledanost in ambicije po novem so ga že na začetku kariere pripeljale do ustanovitve velikega plesnega orkestra, ki je deloval v okviru DPD Svoboda Ptuj. Po njegovi zaslugi sta na Ptuju poslej delovala pihalni orkester in Big Band. Tesnejše so postale tudi vezi med glasbeno šolo in obema ansambloma. Pod njegovim vodstvom je pihalni orkester dobil številna priznanja in plakete ter tudi Gallusovo listino.[256]

Horvatova zavzetost za glasbeno kulturo se je odražala tudi v funkciji ravnatelja glasbene šole, ki je v njegovem času podvojila število učencev. Ob ravnateljskih obveznostih je na začetku poučeval flavto, klarinet, tolkala in kasneje še saksofon, ki je prav po njegovi zaslugi postal eden najbolj priljubljenih pihal med mladimi Ptujčani. Imel je izjemen posluh za usposabljanje mladih glasbenikov in veliko njegovih učencev je izobraževanje nadaljevalo na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru ter kasneje na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

V šolskem letu 1977/78 je bilo vpisanih okrog 370 učencev, ki jim je glasbena šola omogočala, da si po svojih zmožnostih pridobijo izobrazbo, potrebno za nadaljnjo poklicno glasbeno izobraževanje ali za sodelovanje v ljubiteljskih glasbenih skupinah, kot so orkestri, pevski zbori, folklorna dejavnost ... Organiziran je bil glasbeni pouk za predšolske in šolske otroke. Predšolski so obiskovali program glasbeni vrtec, ki se je v 1. razredu OŠ nadaljeval v pripravnici, otroci 2. razreda pa so se lahko vpisali k pouku blokflavte. Glasbeni vrtec

255 Razpis za ravnatelja je bil v časopisu *Ptujski tednik* 7. 7. 1977. Prijavila sta se dva kandidata – Anton Horvat in Marjan Rus, ki sta izpolnjevala zahtevane pogoje. Izbrali so Horvata, ki je imel večletno pedagoško prakso v vzgojno-izobraževalnem delu, ob tem pa je bil že 9 let dirigent ptujskega pihalnega orkestra in 1 leto plesnega orkestra.

256 L. Žgeč, Mestna godba Ptuj od leta 1855 do 2005, v: *Ptujska (z)godba* (jubilejna publikacija ob 150-letnici Pihalnega orkestra Ptuj), Ptuj 2005, str. 53–60.

in pripravnico je v tem letu obiskovalo 92 otrok. Inštrumentalni pouk je potekal v naslednjih oddelkih: klavir (87), violina (30), violončelo (4), kontrabas (2), blokflavta (37), flavta (11), klarinet (30), trobenta (15), pozavna (4), druga trobila (6) in tolkala (2). Inštrumentalni pouk je potekal individualno 2-krat 30 minut tedensko, vsi učenci pa so obiskovali tudi skupinski pouk nauka o glasbi, in sicer dve šolski uri tedensko.[257]

Na šoli sta delovala dva orkestra: mladinski pihalni orkester pod vodstvom profesorja Marjana Rusa in mladinski godalni orkester pod taktirko Ivana Marciuša, ki sta se s pogostim sodelovanjem na občinskih kulturnih prireditvah uveljavila kot pomembna domača ansambla. Šola je v tem letu pripravila šest javnih in dva interna nastopa, štiri zunajšolske nastope, učenci pa so nekaj skladb posneli tudi za ptujski radio. Poučevalo je 14 učiteljev, od tega jih je bilo 7 v rednem delovnem razmerju (Anton Horvat, ravnatelj; Ivan Marciuš, violina, godalni orkester; Marjan Rus, trobila, pihalni orkester; Irma Škrinjar, klavir; Tatjana Tomšič, klavir; Emerik Senčar, klarinet, blokflavta; Magda Damiš, nauk o glasbi, pripravnica, glasbeni vrtec in otroški pevski zbor), 6 učiteljev pa je bilo zunanjih sodelavcev (Eleonora Šrol Senčar, klavir; Silvija Weigl, klavir; Karel Holc, violončelo; Majda Muhič, klavir in nauk o glasbi – poučevala v Kidričevem; Adolf Vidovič, trobila – poučeval v Kidričevem; Alojz Čič, kontrabas).[258]

Eleonora Šrol Senčar je po upokojitvi poučevala kot zunanja sodelavka, saj je na klavirskem oddelku primanjkovalo ustrezno izobraženih pianistov. Ravnatelj Horvat je ob šolskih obveznostih vodil še Pihalni orkester Ptuj, Marjan Rus pa Pihalni orkester Kidričevo. Delo šole je nadziral inšpektor Branko Rajšter iz Zavoda za šolstvo Maribor. Med drugim je ugotavljal tudi primernost prostorov in njihov obseg ter predlagal, da se ustvarijo pogoji za pouk inštrumentov harmonike in kitare. Zavzel se je tudi za to, da bi šola svojo dejavnost razširila na območje Slovenskih goric in Haloz.[259]

V šolskem letu 1978/79 je moralo vodstvo šole zaradi prevelikega vpisa na klavir opraviti še strožji izbor učencev. Vpisanih je bilo 390 učencev, predmetnik se v primerjavi s prejšnjim letom ni spremenil. Ob povečanem zanimanju za učenje klavirja se je povečalo tudi število učencev na oddelku blokflavte za 11 in pri trobenti za 15 učencev. Kadrovska zasedba je glede na število in strukturo v letu 1977/78 ostala nespremenjena. Na roditeljskem sestanku so učitelji in starši obravnavali predlog o uvedbi 5-dnevnega pouka, kar pa naj ne bi veljalo za vaje mladinskega orkestra, vendar predloga niso potrdili.[260]

13. decembra 1978 so v šolski dvorani proslavili 100-letnico obstoja ustanove. Po uvodnem nagovoru ravnatelja Horvata, ki je predstavil zgodovino šole, so nastopili učenci vseh oddelkov ter pihalni in godalni mladinski orkester. Ob tej priložnosti so podelili priznanja dolgoletnim delavcem šole.

257 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1977/78.
258 Arhiv Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj, delovni načrt Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj za šolsko leto 1977/78.
259 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1977/78.
260 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1978/79.

Ravnatelj Anton Horvat ob praznovanju 100-letnice šole podeljuje priznanja učiteljem:
Eleonori Šrol Senčar, Tatjani Tomšič in Franju Luževiču

Ob šolskih nastopih so učenci sodelovali na otvoritvi razstave fotografij Stojana Kerblerja, godalni orkester je ob krajevnem prazniku nastopil v podjetju AGIS Ptuj, na reviji mladinskih pevskih zborov pa sta se predstavila mladinski pihalni orkester in otroški pevski zbor. Dva učenca klarineta sta se udeležila republiškega tekmovanja glasbenih šol.[261]

V tem letu so potekale priprave na ustanovitev dveh novih oddelkov, in sicer za kitaro in harmoniko, vendar so ugotovili, da za to nimajo ne kadrovskih ne finančnih pogojev. Prišlo pa je do odločitve, da bo pouk potekal pet dni v tednu in da bodo ob sobotah le vaje mladinskega orkestra. Posebno pozornost so posvečali učencem, ki so kazali dobre dispozicije za nadaljnji študij glasbe. Nadarjene učence so usmerjali na SGŠ v Maribor, kjer se je tedaj izobraževalo 6 ptujskih učencev, pridružil pa se jim je še Drago Klein z oddelka za pozavno. Številni učenci so sodelovali pri amaterskih ansamblih, saj jih je 11 igralo v Pihalnem orkestru Ptuj in 8 v Pihalnem orkestru Kidričevo.[262]

Učitelji GŠ so se udeleževali raznih strokovnih posvetov in seminarjev. Med redno zaposlenimi učitelji so bili Anton Horvat (ravnatelj, klarinet, flavta, tolkala), Marjan Rus (trobila), Ivan Marciuš (violina), Irma Škrinjar (klavir), Tatjana Tomšič (klavir, glasbeni vrtec in pripravnica), Emerik Senčar (klarinet) in Magda Damiš (nauk o glasbi). Kot zunanji sodelavci so delovali Eleonora Šrol Senčar (klavir), Greta Glatz (klavir), Jožica Đokič (klavir), Karel Holc (violončelo), Marjan Vidovič (trobila) in Stanko Rogina (trobila). Ob koncu leta so učitelji in učenci pripravili pet javnih produkcij v dvorani glasbene šole in eno v dislociranem oddelku na OŠ Kidričevo. Povečevalo se je tudi število nastopov zunaj šole. Ustanovo je v glavnem financirala Izobraževalna skupnost Ptuj. Upravni organ je bila delovna skupnost, ki je obravnavala predvsem gospodarska in kadrovska vprašanja, medtem ko so na učiteljskih konferencah obravnavali zgolj strokovna in pedagoška vprašanja.[263]

Zanimanje za klavir se je še stopnjevalo, zato so v šolskem letu 1980/81 najprej opravili informativni vpis, ki mu je sledil ožji izbor učencev. Pri sprejemu na klavir so imeli prednost tisti otroci, ki so že obiskovali glasbeni vrtec in pripravnico. V tem letu sta šolo zapustila učitelj violine Ivan Marciuš, ki ga je nadomestila profesorica Metoda Gregl Trop, in Magda Damiš, ki jo je pri pouku nauka o glasbi nadomestila Marjana Višnar. Za tajniška in računovodska dela so zaposlili Mirka Selinška. Zaradi zmanjšanja redno zaposlenih pedagogov in neuspelih razpisov je morala šola še naprej prositi za pomoč zunanje sodelavce, pa tudi redno zaposleni

261 Prav tam.
262 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1979/80.
263 Prav tam.

so imeli povečan delovni obseg. Delovni pogoji so se nekoliko izboljšali, saj so uredili napeljavo za centralno kurjavo, kar je financirala stanovanjska skupnost. V tem letu so kupili pianino, kitaro, violino, metronom in 10 kovinskih notnih stojal.[264]

Vidne uspehe je dosegal mladinski pihalni orkester, ki je uspešno sodeloval na šolskih nastopih in mestnih svečanostih, v tem letu pa se je v tretji jakostni skupini udeležil tudi 6. republiškega tekmovanja pihalnih orkestrov Slovenije na Bledu (13. 6. 1981) ter dosegel II. mesto in dobil srebrno plaketo. Isto leto je nastopal še na območnem tekmovanju v Lendavi, kjer je prav tako dosegel II. mesto. Orkester je v tem letu v ptujskem mestnem gledališču priredil tudi samostojen koncert ter z zanimivim programom in kvalitetno izvedbo pritegnil veliko poslušalcev.[265]

Republiškega tekmovanja učencev glasbenih šol v Mariboru so se udeležili učenci trobil, in sicer Oto Kolednik, Majda Kramberger in Konrad Bezjak iz razreda Marjana Rusa. Med pihalci sta tekmovala Andrej Levanič in Štefan Petek, oba iz razreda Antona Horvata. Vsi učenci so dosegli lepe rezultate: Oto Kolednik je v I. kategoriji osvojil 1. mesto in se tako uvrstil na zvezno tekmovanje učencev GŠ v Sarajevu, kjer je dosegel 2. mesto. Majda Kramberger (pozavna) je dosegla 2. mesto, prav tako Konrad Bezjak, klarinetista Andrej Levanič in Štefan Petek pa 2. oz. 3. mesto.

Ob koncu šolskega leta so priredili 6 javnih nastopov v dvorani GŠ in enega v OŠ Kidričevo. Delovanje šole se je čutilo tudi v širši javnosti, saj so učenci, doma iz sosednjih krajev, uspešno sodelovali na lokalnih prireditvah. Na SGBŠ Maribor so se v tem letu vpisali štirje učenci, dva na klarinet ter po eden na pozavno in na teoretični oddelek.

V šolskem letu 1981/82 je šola nadaljevala s svojo dejavnostjo v vseh dotedanjih oddelkih, na novo pa so ustanovili oddelek za kitaro, ki jo je poučevala Marjana Višnar iz Maribora. Interes za pouk kitare je bil velik, saj se je že prvo leto nanj prijavilo 23 učencev. S tem je šola naredila prvi korak k uresničitvi organizacijskih novosti, zadanih v razvojnem načrtu za obdobje od leta 1981 do 1985. Vpisanih je bilo 346 učencev. Na dislociranem oddelku v Kidričevem so poučevali klavir, trobila in pihala; pouk je obiskovalo 21 učencev.[266]

V začetku šolskega leta je prišlo do nekaj kadrovskih sprememb. Po dolgoletni predanosti šoli se je upokojil učitelj klarineta Emerik Senčar, ki ga je nasledil Rudi Toplak, na novo delovno mesto učitelja kitare je bila sprejeta Marjana Višnar, za pouk nauka o glasbi so sprejeli diplomantko PA v Mariboru Lidijo Ježovnik, ki je poučevala na OŠ Hajdina, ter študentko PA v Mariboru Jolando Selinšek za pomoč na klavirskem oddelku. Rezultate dela so učenci in učitelji pokazali na petih javnih nastopih v mesecu aprilu in maju ter na posebnem nastopu pevskega zbora učencev glasbenega vrtca. Učni uspeh je bil dober, izdelalo je 97 % vpisanih učencev. Na SGBŠ Maribor je nadaljevala šolanje flavtistka Natalija Meglič. Učenec Oto Kolednik z oddelka trobil je ob klavirski spremljavi Jolande Selinšek nastopil na RTV Ljubljana. Učenci so sodelovali na republiškem tekmovanju pihal in trobil ter na zveznem tekmovanju pihal, kjer so dosegli lepe uspehe.[267]

Ob rednem pouku je še naprej deloval mladinski orkester, ki ga je obiskovalo okrog 30 učencev, ter pevski zbor najmlajših, v katerem so pod vodstvom Lidije Ježovnik prepevali učenci glasbenega vrtca in pripravnice.[268]

264 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1980/81.
265 Prav tam.
266 Arhiv Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj, delovni načrt Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj za šolsko leto 1981/82.
267 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1981/82.
268 Prav tam.

Otroški pevski zbor z učiteljico Lidijo Ježovnik, šol. l. 1981/82

Šola je dobro sodelovala z mariborsko SGBŠ, saj so pogosto prirejali koncerte njihovih dijakov in diplomantov (npr. nastop klarinetista Janija Zavca, diplomanta SGBŠ, maja 1982). V tem letu je šola kupila nov pianino znamke Petrov. Ob koncu šolskega leta 1981/82 se je upokojila dolgoletna in prizadevna učiteljica klavirja in nauka o glasbi Tatjana Tomšič.[269]

Kot novost so v šolskem letu 1982/83 že v juniju uvedli vpisovanje novincev na inštrumentalni pouk, ki se je sicer prejšnja leta odvijalo šele v začetku septembra oz. na začetku šolskega leta. Razlog za takšno odločitev je bil predvsem v tem, da naj bi imela šola boljši pregled nad vpisom pri posameznih inštrumentih, starši pa so imeli čas, da so lahko do začetka šolskega leta svojim otrokom priskrbeli glasbilo. Programi se v primerjavi s prejšnjim šolskim letom niso spremenili, vpisalo se je 322 učencev. Na novo so v tem letu zaposlili Feliksa Klemenčiča za pouk na dislociranem oddelku v Kidričevem, in Nevenko Gril za pouk klavirja na matični ustanovi. Oba učitelja sta imela pogodbo za določen čas (eno leto). Osem učiteljev je bilo redno zaposlenih, sedem učiteljev pa je bilo zunanjih sodelavcev (med njimi trije upokojenci). Na dislociranem oddelku v Kidričevem so to leto poučevali klavir, trobila, tolkala, klarinet, blokflavto in nauk o glasbi. Kot prejšnja leta so se učenci predstavili na javnih nastopih. To leto so prvega pripravili že v decembru 1982, druge produkcije so bile v aprilu, med odmevnejšimi pa je bil nastop otroškega pevskega zbora in zbora blokflavt, ki ju je vodil Emerik Senčar. Ob šolskih nastopih so učenci sodelovali na petih prireditvah zunaj šole. Najboljši so se ponovno udeležili republiškega tekmovanja trobil in pihal v Kranju ter zveznega tekmovanja v Hercegnovem in na obeh dosegli 2. mesto. Bivši učenec klarineta Darko Brlek je 2. junija 1983 v dvorani GŠ izvedel svoj diplomski nastop na srednji stopnji.[270]

269 Prav tam.
270 Arhiv Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj, delovni načrt Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj za šolsko leto 1982/83.

Nastop zbora blokflavt z učiteljem Emerikom Senčarjem, 1982

V letu 1983/84 so po daljših prizadevanjih končno uvedli oddelek za harmoniko, ki je pred tem deloval v okviru DPD Svoboda Ptuj. Za učiteljico harmonike so za polovičen delovni čas zaposlili Marjeto Mihelak iz Maribora. Vsi oddelki so delovali v polni zmogljivosti, za pouk kitare pa je bilo toliko zanimanja, da so zaposlili še zunanjega sodelavca Branka Mirta. Število redno zaposlenih delavcev na šoli se je povečalo na 12, še naprej pa so pomagali vsi zunanji sodelavci iz prejšnjega leta. Po ustaljeni praksi so pripravili en javni nastop v decembru in pet nastopov v aprilu. Udeležba občinstva na teh nastopih je bila vedno dobra. Učenci so pogosto nastopali tudi zunaj šole, in sicer na raznih proslavah, otvoritvah razstav, ob kulturnem prazniku, marca pa so se udeležili srečanja mladih glasbenikov v OŠ Gorišnica. V aprilu so učenci godal, klavirja in pihal snemali za Radio Ptuj. Jeseni sta se na SGŠ v Maribor vpisala kitaristka Mojca Kerbler in pianist Danilo Salemovič. Šola je v tem letu nekoliko obnovila učila, kupili so 1 harmoniko, 2 jazz trobenti, 1 B tubo in 1 pianino. Šola je spletla prijateljske vezi z GŠ Zagorje ob Savi in se številčno udeležila X. jubilejne revije zasavskih glasbenih šol, ki je potekala 18. aprila 1984. Od Ptujčanov je nastopilo 6 kitaristk, 1 klarinetist in 1 pianistka.

Glasbena šola je tudi v tem letu pri organizaciji koncertov tesno sodelovala s Centrom za glasbeno vzgojo Maribor, uspešno pa tudi s Kulturno skupnostjo Ptuj in drugimi.[271] Posebno odmeven je bil koncertni večer, ki so ga priredili 11. junija 1984 v Narodnem domu. V prvem delu so nastopili najboljši učenci ptujske GŠ kot solisti na raznih inštrumentih, nato pa gostje iz mariborske opere, ki so skupaj z novoustanovljenim orkestrom ptujske šole izvedli *Uverturo* G. Parisella, arijo iz kantate *Der Schulmeister* G. Ph. Telemanna, *Concert za oboo v d-molu* D. Cimarose in *Simfonijo v e-molu* Ch. Bacha. V zadnjem delu koncerta so skupaj z gosti zaigrali še *uverturo iz Nabucca* G. Verdija, *Concertino za klarinet* C. M. von Webra in *Slovanski ples št. 8* A. Dvořaka. Združenemu komornemu orkestru in ptujskemu simfoničnemu orkestru je dirigiral Maks Feguš, delno pa tudi Simon Robinson. Nastopili so baritonist Milan Baronik, oboist Dušan Krnjak in bivši učenec GŠ Ptuj, ki je takrat študiral na AG v Ljubljani, ter klarinetist Jani Zavec. Največ zaslug za uresničitev koncerta, ki je odlično uspel,

271 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1983/84.

je imela vodja oddelka godal Metoda Gregl Trop. Dvorana Narodnega doma je bila nabito polna, saj se ga je udeležilo več kot 250 poslušalcev.[272]

V šolskem letu 1984/85 je šola nadaljevala dejavnosti v enakem obsegu kot prejšnja leta, le da so povečali vpis na harmoniko, saj je bilo zanimanje otrok za ta inštrument izredno veliko. Povečal se je tudi oddelek kitare, na katerega se je v tem letu vpisalo 34 učencev. Zaradi odpovedi učiteljice kitare Marjane Višnar je v tem letu učence kitare prevzela Olga Zorko, sicer študentka likovne smeri PA v Mariboru, pomagala pa ji je tudi bivša učenka kitare Mojca Kerbler, sicer dijakinja SGBŠ. Na šoli je deloval naslednji učiteljski zbor: Anton Horvat (ravnatelj, klarinet, flavta, tolkala), Marjan Rus (trobila), Stanko Rogina (trobila), Rudi Toplak (klarinet, blokflavta), Metoda Gregl Trop (violina), Marjeta Mihelak (harmonika), Lidija Ježovnik (nauk o glasbi, pripravnica), Olga Zorko (kitara), Irma Škrinjar (klavir), Feliks Klemenčič (nauk o glasbi – poučeval v Kidričevem), Eleonora Šrol Senčar (klavir), Greta Glatz (klavir), Jolanda Selinšek (klavir) in Nevenka Gril (klavir).[273]

V tem letu so pod vodstvom Metode Gregl Trop ustanovili stalni komorni godalni orkester, ki je vadil skozi celo leto in se predstavil z uspešnim koncertom 16. maja v dvorani GŠ, kjer so nastopali tudi učenci iz Zagorja. Orkester je izvajal dela C. Ph. Telemanna, W. A. Mozarta, D. Scarlatija, J. Haydna, C. Tessarinija, K. Pahorja in R. Schumana. Orkester je nastopil tudi v posebni oddaji Radia Ptuj.[274]

Nastop godalnega orkestra z dirigentko Metodo Gregl Trop

Kot poseben uspeh šole šteje tudi usmeritev treh učencev na SGBŠ v Maribor, in sicer iz razreda A. Horvata. Pianist Danilo Salemovič je pod mentorstvom Eleonore Šrol dosegel odlično uvrstitev na regionalni in kasneje tudi na republiški reviji mladih glasbenikov Slovenije v Ljubljani. Izvajal je deli K. Pahorja *Gramozna jama* in D. Šostakoviča *Polka*. Klarinetist Aleš Benkovič se je udeležil tekmovanja učencev in študentov glasbe v Trbovljah in prejel priznanje.[275]

272 Prav tam.
273 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1984/85.
274 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1984/85.
275 Prav tam.

Z naslednjim šolskim letom (1985/86) je šola pridobila dve novi učilnici, in sicer za pouk kitare in pihal (klarineta in blokflavte). S tem je bila začasno odpravljena dotedanja prostorska stiska. Na klavirskem oddelku so v začetku šolskega leta na novo zaposlili Slavico Valh, diplomantko I. stopnje klavirja na AG v Ljubljani. Drugih kadrovskih sprememb v tem letu ni bilo. Valhova je prevzela učence Jolande Selinšek in deset novih učencev. Razpis za učitelja kitare je bil ponovno neuspešen, tako da sta na oddelku kitare še naprej poučevali Olga Zorko in Mojca Kerbler. Godalni orkester je vestno vadil celo leto in vidno napredoval. Na harmonikarskem oddelku se je porodila ideja o skupnem muziciranju in po zaslugi učiteljice harmonike Marjete Babič so ustanovili harmonikarski orkester, ki se je v tem letu že predstavil na javnem nastopu učencev glasbene šole.[276]

Harmonikarski orkester z učiteljico Marjeto Babič, šol. l. 1985/86

Ptujska glasbena šola je dobro sodelovala z glasbeno šolo iz Zagorja ob Savi in SGBŠ iz Maribora. V mesecu maju in juniju so v dvorani ptujske šole nastopili diplomanti SGBŠ in študenti AG iz Ljubljane. Maja je v obliki koncerta potekalo tudi prijateljsko srečanje z Glasbeno matico iz Trsta.[277]

Šolska zgradba je s pomočjo Izobraževalne skupnosti Ptuj in Stanovanjske skupnosti Ptuj v šolskem letu 1986/87 dobila novo fasado na čelni in zahodni strani, hkrati pa so vgradili dodatna okenska krila na zunanji strani zgornjega hodnika.

Ustanovo so še naprej pestile težave s kadri. Namesto Feliksa Klemenčiča so na dislociranem oddelku v Kidričevem zaposlili Jožeta Rožmana, na oddelku kitare pa dijakinjo SGBŠ Jasno Lah, bivšo učenko ptujske GŠ, ki je nadomestila prejšnjo učiteljico Olgo Zorko. Od zunanjih sodelavcev sta v tem letu pomagali tudi flavtistka Natalija Meglič in učiteljica Majda Muhič na oddelku za klavir. Kot je bilo že omenjeno, so posebno navdušenje na šolskih nastopih poželi najmlajši učenci, med njimi prav gotovo zbor blokflavt in otroški pevski zbor pod vodstvom Lidije Ježovnik.

276 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1985/86.
277 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1985/86.

Otroški pevski zbor z učiteljico Lidijo Ježovnik na šolskem nastopu, šol. l. 1986/87

Izjemno plodovito sodelovanje je v tem letu nastalo tudi med GŠ in Srednješolskim centrom Ptuj. Orkester GŠ in mešani mladinski pevski zbor srednješolcev sta pod vodstvom Darje Koter na ptujskem gradu izvedla skupen koncert, ki je bil svojevrsten dogodek.

Nastop godalnega orkestra skupaj z mladinskim zborom SŠC Ptuj
v Viteški dvorani ptujskega gradu pod vodstvom Darje Koter, junij 1987

Učenci so se udeležili tekmovanja glasbenih šol Slovenije v Velenju, in sicer z dvema učencema z oddelka trobil. Tudi v tem letu so v dvorani GŠ nastopali diplomanti SGBŠ (Milan Feguš, Jože Lubej in Karolina Šantl) in drugi glasbeniki.[278]

278 Prav tam.

Na podlagi srednjeročnega programa za obdobje od 1986 do 1990 si je vodstvo šole v šolskem letu 1987/88 prizadevalo povečati oddelek harmonike in kitare, okrepiti oddelek trobil ter ga ponovno ustanoviti tudi na dislociranem oddelku v Kidričevem. Še naprej je potekalo dobro sodelovanje z drugimi OŠ in SŠC Ptuj, s SGBŠ v Mariboru in z drugimi prijateljskimi glasbenimi šolami. Učitelji so najboljše učence pripravljali na regijska in državna tekmovanja.[279]

Učenka kitare Alenka Bagarič na javnemnastopu leta 1987

Zraven ustaljenih oddelkov je v tem letu deloval tudi dislociran oddelek blokflavte na SŠC Ptuj, ki ga je vodila Darja Koter in je štel 13 učencev. Ob začetku šolskega leta je šolo zapustila učiteljica klavirja Nevenka Gril, na njeno mesto pa šola z razpisom ni uspela dobiti drugega učitelja. Zunanji sodelavci so bili: Jolanda Lončarič,[280] Jerneja Bombek, Greta Glatz in Eleonora Šrol Senčar za pouk klavirja, Zvonka Cafuta za pouk harmonike in študentka Natalija Meglič za pouk flavte.

Na dislociranem oddelku v Kidričevem je klavir poučevala učiteljica Majda Muhič, na novo pa je bil ustanovljen tudi vzporeden oddelek trobil, za katerega so redno zaposlili Majdo Kramberger, absolventko I. stopnje AG v Ljubljani. Glede na število vpisanih učencev in kadrovske normative bi šola potrebovala kar 25 redno zaposlenih delavcev, zaradi pomanjkanja glasbenih pedagogov pa je poučevalo le 11 učiteljev, kar je pomenilo prekomerne obremenitve in potrebo po zunanjih sodelavcih. Že več let si je vodstvo prizadevalo pridobiti osebo za hišniška dela. Zaposlili so Otmarja Artenjaka, ki pa je žal novembra 1987 nenadoma umrl. Na njegovo mesto je bil februarja 1988 sprejet Edvard Belčič, ki na šoli uspešno deluje še danes. Do sprememb je prišlo tudi v upravi. Upokojil se je dolgoleten sodelavec Mirko Selinšek, njegovo mesto pa je prevzela Cvetka Zajko kot tajnica šole. Druga delovna mesta so ostala nespremenjena.[281]

279 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1986/87.
280 Učiteljica Jolanda Selinšek se je poročila in jo poslej navajam s priimkom Lončarič.
281 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1987/88.

Na SGBŠ Maribor so bili sprejeti naslednji učenci: Dušan Junger (trobenta), Lilijana Hrga (kitara), Alenka Bagarič (kitara) in Manica Klenovšek (klavir). Na pihalnem in trobilnem oddelku so učence uspešno usmerjali k sodelovanju v Pihalnem orkestru Ptuj in Pihalnem orkestru Kidričevo. Javni nastopi so se zvrstili v decembru, marcu in aprilu. Harmonikarski in godalni orkester sta lepo napredovala in veliko nastopala tudi zunaj glasbene šole. V šolski dvorani so se tako kot vsako leto odvijali koncerti diplomantov SGBŠ iz Maribora in AG iz Ljubljane.[282]

V šolskem letu 1988/89 je tudi glasbena šola čutila nestabilnost takratne gospodarske in politične situacije. Kljub neugodnim pogojem so poučevali v vseh dotlej ustanovljenih oddelkih, in to s polno zasedenostjo. Učenci so se predstavili na javnih šolskih nastopih. Trobilni oddelek se je z dvema trobentačema (Igor Berlak in Robi Feguš) udeležil regionalne revije glasbenih šol v Mariboru in republiške revije. Pripravili so 7 javnih nastopov v aprilu in juniju, harmonikarski orkester je zunaj šole nastopil na devetih prireditvah in na reviji kulturnih skupin v Kumrovcu. Tudi godalni orkester je redno vadil in nastopal na šoli in zunaj nje. Kadrovskih sprememb v tem letu ni bilo, še naprej so bili odvisni od pomoči zunanjih sodelavcev.[283]

Nastop godalnega orkestra z učiteljico Metodo Gregl Trop, 1989

Zanimanje za oddelek harmonike je v osemdesetih letih iz leta v leto naraščalo. V šolskem letu 1989/90 se je dejavnost tega oddelka močno povečala, saj se je vpisalo kar 68 učencev. Kot novo učno moč so zaposlili učiteljico harmonike Sonjo Tušek iz Miklavža pri Ormožu, ki je zaključila SGBŠ v Mariboru na harmonikarskem oddelku. Javni nastopi so se vrstili vsake tri mesece. Harmonikarski in godalni orkester sta večkrat nastopila na prireditvah in proslavah na Ptuju, posebej pa moramo omeniti revijo glasbenih šol ob proslavi obletnice rojstva skladatelja Huga Wolfa. Na prireditvi v Slovenj Gradcu je nastopila učiteljica flavte Natalija Meglič. V dvorani glasbene šole so pripravili dva koncerta, in sicer koncert diplomanta SGBŠ Jožeta Čačkoviča (violončelo) in koncert diplomanta II. stopnje AG v Ljubljani Štefana Petka (klarinet).[284]

282 Prav tam.
283 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1988/89.
284 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1989/90.

Praznovanje okroglega jubileja ravnatelja Antona Horvata z učitelji šole in člani pihalnega orkestra Ptuj, 1989

Tudi v naslednjem šolskem letu (1990/91) je dejavnost šole potekala v vrtincu družbenopolitičnih sprememb, ki so se začele v letu 1990 z uvedbo parlamentarne demokracije in se nadaljevale v letu 1991 v prizadevanjih za osamosvojitev Slovenije. V takratnih razmerah je ptujski glasbeni šoli uspelo svojo dejavnost celo malo razširiti. Z ukinitvijo prejšnjega sistema je šola izgubila ime enovita delovna organizacija in je spet postala zavod. Sredstev za svojo dejavnost ni več prejemala od Izobraževalne skupnosti Ptuj, ampak neposredno iz proračuna ptujske občine.[285]

Godalni orkester, 1990

285 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1990/91.

Vpisanih je bilo 414 učencev, kar je za 116 več kot prejšnje leto. Največji porast je bil na oddelku harmonike in blokflavt, pa tudi pri drugih inštrumentih se je število učencev povečevalo. Učenci so lahko izbirali med naslednjimi programi: klavir, violina, harmonika, kitara, pihala (klarinet, flavta, saksofon, blokflavta), trobila (trobenta, rog, pozavna, bariton, tenor, tuba), nauk o glasbi, pripravnica in glasbeni vrtec.[286]

V tem letu je prišlo do novih kadrovskih sprememb. Redno zaposlitev sta dobili učiteljica klavirja Tanja Kozar in Natalija Meglič, ki je že prej pogodbeno poučevala flavto. Delovno mesto učitelja klarineta je zaradi odhoda Rudija Toplaka februarja 1991 zasedel Damjan Kolarič, na drugo šolo pa je odšla tudi zaslužna pianistka Slavica Valh. Anton Horvat je bil ponovno imenovan za ravnatelja za mandatno dobo štirih let. Prostorska stiska je bila sicer vse večja, vendar so z racionalno načrtovanimi urniki in z deljenim delovnim časom nekako uspeli zagotoviti nemoten učni proces na vseh oddelkih. Učenci so bili uspešni (95 %), največ jih je imelo prav dober ali dober uspeh, veliko pa je bilo tudi odličnih in ti so bili na koncu šolskega leta nagrajeni s pisnim priznanjem. Kot poseben uspeh je treba omeniti samostojen koncert harmonikarskega orkestra v mestnem gledališču (1. 4. 1991) in nastop godalnega orkestra ob kulturnem prazniku (8. 2. 1991) v ptujskem Narodnem domu. Regionalne revije učencev glasbenih šol podravske regije sta se udeležila godalni trio pod vodstvom Metode Gregl Trop in učenka klavirja Barbara Šegula iz razreda Tanje Kozar.[287]

Ravnatelj Anton Horvat in učiteljica Magda Damiš na dnevu prosvetnih delavcev, 1990

Harmonikarski orkester z učiteljico Marjeto Babič, 1990

Število zaposlenih je v zadnjih desetih letih postopoma naraščalo, tako da je bilo v šolskem letu 1992/93 redno zaposlenih 12 učiteljev, ob njih pa ravnatelj, tajnik (opravljal je tudi računovodska dela), hišnik in čistilka. Poleg redno zaposlenih učiteljev so zaradi velikega števila vpisanih učencev pri poučevanju pomagali zunanji sodelavci. Klavir so pogodbeno poučevale upokojena učiteljica Eleonora Šrol Senčar in pet predmetnih učiteljic glasbe iz osnovnih šol: Greta Glatz (Mladika), Jerneja Bombek (Markovci), Jolanda Lončarič (Hajdina), Majda Muhič (Kidričevo) in Liljana Brglez (Cirkovce). Na drugih oddelkih so pomagale Marija Dvornik (harmonika), Lilijana Hrga (kitara) in Suzana Menoni (flavta).[288]

Pri inštrumentalnem pouku je bilo še vedno največje zanimanje za klavir, takoj za tem pa za harmoniko in kitaro. Šola je priredila 8 javnih nastopov in poseben koncert ob 80-letnici prof. Eleonore Šrol Senčar, bivše

286 Prav tam.
287 Prav tam.
288 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1992/93.

ravnateljice šole. Na slovesnem koncertu (28. 1. 1993) so nastopili njeni bivši učenci, otroški pevski zbor, zbor blokflavt, oba orkestra in posamezni inštrumentalisti.

Bivši učenci klavirja učiteljice Eleonoro Šrol Senčar ob njeni 80-letnici, 1993

Eleonora Šrol Senčar, 1993

Šolski kolektiv z bivšo ravnateljico Eleonore Šrol Senčar, 1993

Harmonikarski in pihalni oddelek se je udeležil 22. republiškega tekmovanja mladih slovenskih glasbenikov. Aktivno je deloval in nastopal tudi komorni godalni ansambel pod vodstvom Metode Gregl Trop.

Zaradi spremenjene zakonodaje je ustanova na podlagi določb novega statuta dobila svet šole, ki je postal njen najvišji upravni organ. Sestavljali so ga trije delavci šole, trije člani, ki jih je imenovala Občina Ptuj, in trije člani iz vrst staršev učencev. Glavno odgovornost za poslovanje šole je nosil ravnatelj, ki je z novim statutom dobil večje pristojnosti pri zaposlovanju delavcev in pri politiki osebnih dohodkov.[289]

V zadnjem desetletju je bilo precej sredstev vloženih v prenovo stavbe, in sicer v centralno kurjavo. Stroške te napeljave je pokrila Občina Ptuj, ki je postala tudi pravni lastnik šolske zgradbe.

V novih pogojih, ki jih je zraven občinskih organov vedno bolj usmerjalo Ministrstvo za šolstvo in šport RS, je vpis v šolskem letu 1993/94 glede na prostorske in kadrovske zmogljivosti ter finančna sredstva obsegal maksimalno število učencev. Z razpoložljivimi sredstvi so se nadaljevala investicijska vzdrževanja šolskih prostorov, pridobili so dve novi učilnici iz bivšega stanovanja v pritličju šolske zgradbe ter obnovili in modernizirali opremo upravnih prostorov. Zaradi pomanjkanja ustreznih pedagogov so bili še vedno odvisni od pomoči zunanjih sodelavcev, in sicer pri pouku klavirja, flavte, kitare in harmonike. Poleg dotedanjih redno zaposlenih je zaradi povečanja števila učencev harmonikarskega oddelka dobila redno zaposlitev Jasmina Rihtarič iz Maribora. Od zunanjih sodelavcev sta ob že omenjenih sodelovala še Danilo Salemovič pri pouku klavirja in Marjeta Urbanc kot učiteljica flavte. V tem letu se GŠ lahko pohvali s številnimi nastopi na šoli in zunaj nje. Posebej velja omeniti nastop kvarteta saksofonov (Miha Rogina, Nina Rogina, Božo Ljubec in Miha Fakin) pod mentorstvom A. Horvata in nastop učenca harmonike Boruta Zagoranskega iz razreda Babičeve na reviji glasbenih šol na SGBŠ v Mariboru. Na srednji stopnji v Mariboru so glasbeno šolanje nadaljevali Tomi Berlak (klarinet), Miha Rogina (saksofon) in Dejan Vidovič (harmonika).

[289] Prim. Kronika 2, šolsko leto 1992/93.

Nastop otroškega pevskega zbora pod vodstvom Lidije Ježovnik, 1993

Tako kot se je večalo število nastopov učencev, je bilo tudi vse več koncertov gostujočih glasbenikov. V tem letu sta na Ptuju koncertirala pianist Aci Bertoncelj in klarinetist Igor Karlin (17. 3. 1994), nastopili sta violinistki Maja Peternel in Mojca Menoni, dijakinji SGBŠ Maribor (22. 3. 1994), med diplomanti iste ustanove pa sta se predstavila flavtistka Mateja Kremljak in harmonikar Daniel Ivša (18. 5. 1994). Gostoval je simfonični orkester iz Novega mesta z dirigentom Zdravkom Hribarjem (7. 4. 1994), Ptujčani pa so priredili koncert profesorjev SGBŠ Maribor (23. 5. 1994) in nastop učencev glasbene šole St. Gothard iz Madžarske (7. 6. 1994).[290]

V šolskem letu 1994/95 je bilo zaznati večje zanimanje za pouk harmonike in kitare, po daljšem času pa so uspeli ponovno uvesti predmet violončelo, ki ga je pogodbeno poučeval bivši učenec Jože Čačkovič, kasneje diplomant SGBŠ Maribor in diplomiran pravnik. Oddelek harmonike se je z uvedbo dislocirane enote v OŠ Gorišnica, kjer je poučevala učiteljica Sonja Tramšek, razširil. To leto so bili redno zaposleni Anton Horvat (ravnatelj in učitelj pihal ter tolkal), Marjan Rus (trobila), Natalija Frajnkovič (flavta), Metoda Gregl Trop (violina), Irma Škrinjar (klavir), Tanja Kozar (klavir), Lidija Ježovnik (nauk o glasbi), Majda Kramberger (trobila, blokflavta), Marjeta Babič[291] (harmonika), Jasmina Rihtarič (harmonika), Zvonko Cafuta (harmonika), Sonja Tramšek (harmonika), Jasna Hrženjak (kitara), Lilijana Hrga (kitara) in Damjan Kolarič (klarinet). Pogodbeni sodelavci so bili Eleonora Šrol Senčar (klavir), Greta Glatz (klavir), Jerneja Bombek (klavir), Jolanda Lončarič (klavir), Majda Muhič (klavir), Danilo Salemovič (klavir), Dragica Rakuša (klavir), Kristina Arlati (klavir), Marija Dvornik (harmonika), Amadeja Turnšek (harmonika), Marjeta Urbanc (flavta), Jože Čačkovič (violončelo) in Suzana Menoni (flavta).[292] Sprejemne preizkuse za vpis v SGBŠ Maribor so uspešno opravili Andreja Turk (flavta), Tom Hajšek (klavir) in Martina Turk (klavir).

Med šolskimi ansambli je izstopal godalni orkester, ki je pod vodstvom Metode Gregl Trop od 5. do 9. septembra 1994 sodeloval na mednarodnem festivalu Giuseppeja Tartinija v Piranu in za svoj nastop dobil

290 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1993/94.
291 Marjeta Mihelak se je poročila in jo poslej navajam s priimkom Babič.
292 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1994/95.

posebno pisno pohvalo in čestitke prirediteljev. Godalci so sodelovali tudi na mednarodnem glasbenem festivalu v Monoštru na Madžarskem, nekaj učencev violinskega oddelka pa se je udeležilo 2. mednarodne šole za mlade violiniste na Jezerskem pod umetniškim vodstvom Tomaša Tulačka. V maju 1994 je ansambel pripravil samostojen koncert, na katerem je bil opazen njegov vsestranski napredek. Godalni orkester je od leta 1984 zelo uspešno vodila profesorica violine Metoda Gregl Trop. Letni koncert so popestrili gosti večera, in sicer folklorna skupina ptujske bolnišnice in solistke Natalija Frajnkovič (flavta), Suzana Menoni (flavta), Mojca Menoni (violina) in sopranistka Karmen Ivančič.

Učenci godalnega oddelka na mednarodnem festivalu Giuseppeja Tartinija v Piranu

Harmonikarski orkester, ki ga je zaradi porodniškega dopusta učiteljice Babičeve vodila študentka Amadeja Turnšek, se je predstavil na novoletnem koncertu, ni pa nastopal zunaj šole.[293] Nadaljevalo se je sodelovanje s SGBŠ Maribor, v okviru katerega so na Ptuju priredili koncert srednješolcev. V avgustu je v prostorih glasbene šole potekala mednarodna klavirska šola v organizaciji MUSICA VIVA iz Ljubljane.[294]

V šolskem letu 1995/96 je glasbena šola po svojem ustanovnem aktu opravljala svojo dolžnost in poslanstvo na celotnem območju bivše ptujske občine, s tem da se je njena dejavnost po reorganizaciji lokalne samouprave prilagodila še na delovanje novoustanovljenih občin Kidričevo, Majšperk, Videm pri Ptuju, Gorišnica, Juršinci, Dornava in Destrnik. Vse naštete občine so s pogodbo pooblastile ptujsko mestno občino, da v svojem in njihovem imenu še naprej zastopa pravice in dolžnosti tako imenovanega ustanovitelja. Kljub novi organizaciji občin in v nastalih pogojih razdrobljenega financiranja je šola vendarle pridobila finančna sredstva v sprejemljivih rokih in okoliščinah, da je lahko normalno poslovala.[295]

Pouk inštrumenta in nauka o glasbi je v tem letu obiskovalo približno 340 učencev, pripravnico 31 učencev, skupinski pouk blokflavte 45 učencev in glasbeni vrtec 12 učencev, torej preko 400 učencev. Zanimanje za glasbeno izobraževanje otrok je bilo sicer še večje, vendar jih glasbena šola zaradi prostorskih in kadrovskih omejitev ni mogla sprejeti. Na ptujskem območju je bilo v glasbeno šolo vključenih od 5 do 6 odstotkov osnovnošolcev in predšolskih otrok, medtem ko je bilo republiško povprečje 8 odstotkov. Največje zanimanje je bilo na oddelku klavirja, kitare in harmonike, čeprav je bilo na oddelku harmonike zaslediti rahel upad zaradi uvedbe sintetizatorjev, ki jih na glasbeni šoli niso poučevali. Učence z boljšimi glasbenimi dispozicijami

293 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1994/95.
294 Prav tam.
295 Prim. Kronika 2, šolsko leto 1995/96.

so usmerjali k pouku violine in violončela, da bi tako izpopolnili delovanje godalnega orkestra, ki je uspešno deloval že deset let. V rednem delovnem razmerju je bilo zaposlenih 15 učiteljev, zaradi povečanih delovnih obremenitev pa jim je pomagalo 9 zunanjih sodelavcev, ki so bili zaposleni pogodbeno. Zaradi upokojitve dolgoletne prizadevne učiteljice Irme Škrinjar je šola v redno delovno razmerje za pouk klavirja zaposlila Davorja Brđanoviča iz Varaždina. Zaradi povečanega vpisa učencev kitare so zaposlili Lilijano Hrga iz Dornave. Tajniška dela je opravljala Cvetka Zajko, računovodstvo je vodila Darinka Veg, hišniška dela je opravljal Edvard Belčič, kot čistilka pa je bila na šoli zaposlena Marija Gašparič. Iz kronike je razvidno intenzivnejše strokovno izpopolnjevanje učiteljev glasbene šole. Zavod RS za šolstvo je na novo organiziral študijske skupine po predmetih ter nadzoroval seminarje in posvete.[296]

Šola je pripravila šest javnih nastopov v šolski dvorani, v aprilu pa je na OŠ Gorišnica nastopal tudi harmonikarski oddelek dislocirane enote Gorišnica. Na šolskih nastopih so se predstavili učenci vseh oddelkov, program pa so ob koncu nastopa dopolnile skupinske točke pevskega zbora, skupine blokflavt in godalni orkester. Kot v prejšnjih letih se je vodstvo šole intenzivno vključevalo v kulturno dejavnost v okviru Mestne občine Ptuj. To velja zlasti za vsestransko podporo Pihalnemu orkestru Ptuj, ki bi brez podmladka iz glasbene šole težko uspeval. Glasbena šola je nudila orkestru tudi brezplačno administrativno in organizacijsko pomoč. Učenci so redno sodelovali na skorajda vseh pomembnih kulturnih prireditvah v mestu. Takšnih nastopov je bilo v tem letu kar 21.[297]

Nadaljevalo se je sodelovanje s SGBŠ Maribor, s katero so bili že vsa leta povezani pri reševanju strokovnih vprašanj in s koncertnim sodelovanjem, kar je veljalo tudi za Zavod RS za šolstvo in Skupnost glasbenih šol Slovenije. V dvorani glasbene šole so se tudi v tem letu zvrstila gostovanja drugih glasbenikov. Med njimi sta na koncertnem večeru nastopila violinist prof. Tomaš Tulaček in pianist Steven Wray iz Londona, v domači dvorani pa so izvedli revijo pevskih zborov, ki jo je priredila Zveza kulturnih organizacij Ptuj.[298]

V šolskem letu 1996/97 je bil uveden bistveno ugodnejši sistem financiranja glasbenih šol, s čimer je glasbeno šolstvo postalo enakopravna panoga osnovnošolskemu sistemu. To izboljšanje je doprineslo k napredku in širjenju dejavnosti ter h kakovostnejšemu pouku.[299]

Kot nadstandardni predmet, ki so ga financirali izključno s šolnino, so to leto uvedli pouk sintetizatorja, ki sta ga poučevala pianist Davor Brđanovič in učiteljica harmonike Marija Dvornik, sicer honorarna sodelavka glasbene šole. Večina pouka je potekala v šolski zgradbi na Ptuju, nekaj učencev pa je obiskovalo pouk na dislociranih oddelkih v OŠ Gorišnica in OŠ Kidričevo, kjer so v glavnem poučevali harmoniko, deloma pa tudi klavir.[300]

Poleg rednega pouka sta na šoli delovala godalni in harmonikarski orkester ter zbor blokflavt in otroški pevski zbor pod vodstvom Lidije Ježovnik. Ponovno je pod vodstvom Marjana Rusa začel delovati mladinski pihalni orkester, ki se je že v tem letu dobro uveljavil z nastopom na 4. festivalu godb Slovenije v Ormožu, kjer je dosegel prvo mesto. V aprilu se je učenka Barbara Šenveter iz razreda Metode Gregl Trop udeležila državnega tekmovanja mladih violinistov, kjer je od 54 tekmovalcev dosegla odlično 7. mesto. Istega leta se je udeležila še republiškega tekmovanja mladih glasbenikov Slovenije in dosegla 89.99 točke. 27. mednarodnega srečanja

296 Prim. Kronika 3, str. 35–47.
297 Prav tam.
298 Prav tam.
299 Prim. Kronika 3, str. 48–57.
300 Prim. Kronika 3, str. 48–57.

mladih harmonikarjev v Puli se je pod mentorstvom Marjetke Babič udeležil tudi učenec Dominik Cvitanič, ki je osvojil 3. nagrado v B kategoriji. Sprejemni izpit na SGBŠ Maribor so v tem letu opravili Nina Rogina (saksofon), Gregor Kozar (klarinet) in Dominik Cvitanič (harmonika).[301]

Mladinski pihalni orkester na koncertu v gledališču

V mesecu juliju je ptujska glasbena šola pod mentorstvom prof. Tomaša Tulačka, ki je takrat deloval v Londonu, sicer pa izvira iz Prage, organizirala že 4. poletno šolo za mlade violiniste iz Slovenije. Udeleženci seminarja so na zaključnem koncertu 13. 7. 1997 pokazali odlično znanje.[302]

Učenci na poletni violinski šoli Zaključek poletne violinske šole z vsemi udeleženci in prof. Tulačkom

[301] Prav tam.
[302] Prav tam.

Glasbena šola je v tem letu pripravila naslednje koncerte gostujočih glasbenikov: koncert francoske pianistke Veronique Thual Chauvel iz Pariza, koncert pihalnega kvarteta EVTERPA (študentov AG v Ljubljani), koncert pianista Acija Bertonclja in violinista Jerneja Brcuce, koncert diplomantov SGBŠ Maribor z oddelka kitare, klavirski koncert Polone Maver in Nevenke Leban in koncert diplomantov SGBŠ Maribor z oddelkov trobenta, klarinet in flavta. Izredno odmeven je bil koncert godalnega kvarteta Feguš iz Maribora v refektoriju minoritskega samostana, ki deluje pod umetniškim vodstvom očeta Maksa Feguša, nekoč učenca ptujske glasbene šole.[303]

Zaradi pravnih sprememb v vzgoji in izobraževanju se je v šolskem letu 1997/98 status ustanove nekoliko spremenil. Šola je dobila status javnega zavoda kot ena izmed osnovnih glasbenih šol. V tem smislu je bila z odlokom Mestne občine Ptuj z dne 23. 4. 1998 na novo ustanovljena. Na podlagi tega Mestna občina Ptuj za njeno delovanje poslej zagotavlja vsa pridobljena sredstva in premoženje ter odgovarja za šolsko obveznost. Sredstva za financiranje dejavnosti šole:

- sredstva iz proračuna Mestne občine Ptuj,
- prispevki učencev (šolnina),
- sredstva, pridobljena s prodajo šolskih storitev (koncerti ...),
- sredstva dotacij,
- sredstva sponzorjev in sredstva, pridobljena iz drugih virov.

Morebitni presežek med prihodki in odhodki sme šola uporabiti le za investicijsko vzdrževanje in druge materialne stroške, s predhodnim soglasjem ustanovitelja pa izjemoma tudi za plače.[304]

Na šoli so v tem letu delovali naslednji oddelki: klavir, violina, violončelo, trobila (trobenta. pozavna, bariton, rog), oboa, flavta, klarinet, saksofon, kitara, harmonika, sintetizator, orgle, nauk o glasbi, pripravnica, blokflavta in glasbeni vrtec. Od naštetih oddelkov je bil na novo ustanovljen oddelek oboe, ki sta ga obiskovala dva učenca. Inštrumentalni pouk je obiskovalo 359 učencev, pouk nauka o glasbi 389, blokflavte in glasbenega vrtca pa 93 otrok. Med dodatnimi dejavnostmi je treba omeniti godalni, pihalni in harmonikarski orkester, otroški pevski zbor in zbor blokflavt. Ravnatelj Anton Horvat je ob svojih delovnih nalogah poučeval tudi saksofon. V kolektivu je bilo nekaj sprememb; med njimi naj omenim upokojitev dotedanjega ravnatelja Horvata (31. 12. 1997), ki je šolo uspešno vodil dvajset let. Zaradi pričakovanih statusnih sprememb šole je ravnatelj privolil, da bo opravljal naloge v. d. ravnatelja do konca šolskega leta.[305]

V okviru svoje dejavnosti je šola priredila pet javnih nastopov v šolski dvorani, samostojne celovečerne koncerte vseh treh šolskih orkestrov, posamezniki pa so se udeležili regijskih revij in republiškega tekmovanja mladih glasbenikov. Učenci so s svojimi nastopi želi priznanja na 45 javnih prireditvah zunaj šole.[306]

303 Prim. Kronika 3, str. 48–57.
304 Prim. Kronika 3, str. 58–74.
305 Prim. Kronika 3, str. 58–74.
306 Prav tam.

Učitelj Damjan Kolarič pri pouku, 1998

Med gostovanji naj omenim koncert francoske pianistke Veronique Thual Chauvel iz Pariza, koncert mladih ptujskih violinistk Mojce Menoni in Barbare Šenveter skupaj s študenti AG v Ljubljani, koncert popularne violinske glasbe poljskih violinistk Elizabete Szymanske, Dominike Tolger in pianistke Renate Neuvirt iz Maribora, koncert godalnega kvarteta mariborske opere, koncert tria Mefisto (violina, klarinet, klavir), koncert dijakov SGBŠ Maribor (med njimi je bil tudi bivši ptujski učenec Borut Zagoranski), zaključni koncert diplomantov SGBŠ Maribor in zborovski koncert ženskega pevskega zbora DPD Svoboda Ptuj.[307]

Ravnatelj Anton Horvat se je na vseh področjih izkazal kot izjemno sposoben glasbeni vodja z visokimi profesionalnimi kriteriji, kot človeka pa ga odlikujejo potrpežljivost, razumevanje, prešernost in poseben smisel za humor, s čimer je znal odlično premagovati tegobe, ki spremljajo vodenje tako pomembne ustanove, kot je glasbena šola. Za svoje delo je prejel številna priznanja.

[307] Prav tam.

Glasbena šola od leta 1998 do 2008, ravnatelj Štefan Petek

V začetku šolskega leta 1998/99 je prišlo v vodstvu šole do novih sprememb. Po dvajsetletnem ravnateljevanju Antona Horvata je vodenje ustanove prevzel Štefan Petek, ki je do tedaj poučeval na SGBŠ v Mariboru na oddelku pihal. Štefan Petek je svojo glasbeno pot začel na ptujski glasbeni šoli pri prof. Horvatu, nato na srednji stopnji v Mariboru pri prof. Valterju Petriču, študij klarineta pa je zaključil na AG v Ljubljani pri prof. Alojzu Zupanu. Po končanem študiju se je zaposlil na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, kjer je ostal dve leti, nato pa je prišel v Maribor. Njegova poustvarjalna glasbena pot je zaznamovana z različnimi glasbenimi zvrstmi; od klasike, zabavne, narodnozabavne glasbe do kabareja in džeza. Sodeloval je v različnih glasbenih zasedbah in nastopal kot solist. Svoje glasbene izkušnje je bogatil v orkestru RTV Ljubljana, Opernem orkestru SNG Maribor, pri mariborski filharmoniji, v raznih narodnih in narodnozabavnih ansamblih, od leta 1992 je tudi član mariborskega Totega big banda. Obogaten z glasbenimi in pedagoškimi izkušnjami se je leta 1998 vrnil na Ptuj, postal ravnatelj Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj ter leta 2000 prevzel še mesto dirigenta Pihalnega orkestra Ptuj. Kot ravnatelj si vseskozi prizadeva za nove zaposlitve visoko izobraženih učiteljev, kar pomeni manjšo odvisnost od zunanjih sodelavcev, prav tako pa tudi skrbi za obnovo šole in pridobivanje novih prostorov. Poleg svojih delovnih dolžnosti kot ravnatelj je v tem letu redno poučeval tudi klarinet in saksofon.[308]

V prvem letu Petkovega ravnateljevanja (1998/99) je prišlo do nekaterih kadrovskih sprememb pri učiteljih: odšel je klarinetist Damjan Kolarič in njegovo mesto je zasedel Rudi Toplak, redno so zaposlili Lilijano Hrga, dotlej zunanjo sodelavko, harmoniko in tolkala pa je to leto za določen čas poučeval Dejan Ritlop. Da bi glasbena šola lahko uresničila zastavljen program, so poučevali še naslednji zunanji sodelavci: Amadeja Turnšek (harmonika), Majda Muhič (klavir), Irma Škrinjar (klavir), Mojca Menoni (violina), Anton Horvat (saksofon), Tomas Žganec (oboa) in Marija Dvornik (sintetizator). Poučevalo je 14,5 redno zaposlenih učiteljev, 1 učitelj je bil zaposlen za določen čas, 9 učiteljev je bilo zunanjih sodelavcev.[309]

Letni delovni program je v tem letu zajemal naslednje predmete: klavir, orgle, harmonika, kitara, violina, violončelo, flavta, klarinet, oboa, saksofon, trobenta, pozavna, bariton, rog, tolkala in sintetizator. Skupinski pouk nauka o glasbi je obiskovalo 367 učencev; nižje razrede je poučevala Jolanda Lončarič, višje pa Lidija Ježovnik. Kljunaste flavte se je pri skupinskem pouku, ki ga je vodila Majda Kramberger, učilo 53 otrok, otroci 1. in 2. razreda so obiskovali pripravnico, predšolski otroci pa glasbeni vrtec. V tem šolskem letu je glasbeno šolo obiskovalo skupno 460 otrok. Tako kot prejšnja leta so še naprej delovali harmonikarski orkester, godalni orkester in mladinski pihalni orkester pod vodstvom istih mentorjev.[310]

Učenci so svoje znanje predstavili na javnih nastopih (produkcijah) v dvorani glasbene šole, v tem letu se jih je zvrstilo devet, in na zaključnem koncertu meseca maja v Narodnem domu, kjer so nastopili tudi vsi trije

308 L. Žgeč, Mestna godba Ptuj od leta 1855 do 2005, v: *Ptujska (z)godba* (jubilejna publikacija ob 150-letnici Pihalnega orkestra Ptuj), Ptuj 2005, str. 80, 81.
309 Kronika 3, šolsko leto 1998/99, str. 75–83.
310 Kronika 3, šolsko leto 1998/99, str. 75–83.

šolski orkestri. Godalni orkester se je ob domačih nastopih v aprilu udeležil revije godalnih orkestrov Slovenije v Velenju, pihalni orkester je januarja sodeloval na reviji pihalnih orkestrov v Kidričevem, harmonikarski orkester pa je pripravil samostojen celovečerni koncert v minoritskem refektoriju in nastopil na božično-novoletnem in zaključnem koncertu glasbene šole ter v domu upokojencev. Za uspehe vseh treh ansamblov sta bili potrebni potrpežljivost in veliko dobre volje dirigentov in učencev, ki pa so ob vzpodbudnih kritikah in uspešnih nastopih dobili motivacijo za nadaljnje delo. Glasbena šola se je intenzivno vključevala v kulturno delovanje Ptuja in širše okolice.[311]

Nastop učencev kitare v Minoritskem samostanu, 1999

Med počitnicami so organizirali že 6. tradicionalno violinsko šolo, ki jo je vodil priznan violinist Tomaš Tulaček. Udeležili so se je učenci iz Ptuja, Krškega, Nove Gorice in Kamnika ter violinisti iz Rijeke na Hrvaškem. Poletno šolo sta podprla veleposlaništvo republike Češke v Ljubljani in Mestna občina Ptuj. Ptujska glasbena šola je imela številne prijateljske stike, med drugim tudi z glasbeno šolo v Monoštru na Madžarskem, ki je novembra naslednje šolsko leto gostovala na Ptuju.[312]

Učenci so se potrjevali na regijskem tekmovanju mladih glasbenikov Štajerske v Mariboru; udeležili so se ga: harmonikarja Tomi Černenšek iz razreda Zvonka Cafuta (zlata plaketa) in Matej Kelenc pod mentorstvom Marjete Babič (bronasta plaketa), trobentač Matija Švagan iz razreda Majde Kramberger (srebrna plaketa), klarinetist Daniel Šegula pod mentorstvom Damijana Kolariča (srebrna plaketa) in violinistka Julija Šenveter pod mentorstvom Metode Gregl Trop (zlata plaketa). Učenec Tomi Černenšek iz harmonikarskega oddelka se je udeležil tudi republiškega tekmovanja in dosegel bronasto priznanje.[313]

311 Prav tam.
312 Prav tam.
313 Kronika 3, šolsko leto 1998/99, str. 75–83.

V dvorani glasbene šole so v tem letu gostovali:[314]

- 12. 10. – duet Nika Vipotnik, sopran, in Nataša Neuvirt, klavir,
- 27. 11. – glasbena šola iz Monoštra (Madžarska),
- 11. 5. – trio Mefisto (Mojca Menoni, violina, Gregor Kovačič, klarinet, in Ilonka Kovačič, klavir),
- 15. 5. – Borut Zagoranski, harmonika, in Tomi Berlak, klarinet, absolventa SGBŠ Maribor,
- 19. 5. – Martin Lumber (indijska glasba na glasbilu sitar in tabla),
- 25. 5. – pianistka Veronike Thual Chauvel iz Pariza,
- 27. 5. – Maša Poljanec, klavir, študentka na AG Ljubljana.

V šolskem letu 1999/2000 je prišlo do nekaterih sprememb, ki so bile posledica novo- nastalih občin iz bivše ptujske občine. Odslej so te poravnavale finančne obveznosti po posebni pogodbi, in sicer glede na število otrok posamezne občine. Spremembe pa je prineslo tudi delovanje ptujske glasbene šole v okoliških krajih, in sicer v osnovni šoli v Majšperku, na Vidmu, v Juršincih in na Hajdini.[315]

Delovni pogoji matične šole so se neprimerno izboljšali, saj je ustanova v okviru svoje stavbe pridobila nove prostore. K boljšim delovnim pogojem je pripomogla tudi nabava številnih glasbil in glasbenih pripomočkov, potrebnih za pouk.[316]

Delo je potekalo v dvajsetih oddelkih, kot nadstandardna predmeta pa so v tem letu uvedli diatonično harmoniko, ki jo je poučeval Rudi Toplak, in sintetizator, ki ga je učila Amadeja Turnšek. Šolo je obiskovalo 437 učencev, od katerih jih je bilo največ vpisanih na harmoniko (71), nato na klavir (63), sledita pa kitara (41) in flavta (38). Opazen porast je bil pri vpisu na flavto in pozavno. Poučevalo je 18 redno zaposlenih učiteljev in 12 zunanjih sodelavcev, med katerimi so bili pretežno upokojeni glasbeni učitelji ali študenti.[317]

Kakor v prejšnjih letih so aktivno delovali vsi šolski orkestri, učenci pa so bili aktivni tudi zunaj glasbene šole, saj so nastopili na 62 prireditvah.

V šolskem letu 2000/01 je vpis narasel na 508 učencev; 398 jih je obiskovalo pouk inštrumenta in nauka o glasbi, pri skupinskem pouku kljunaste flavte jih je bilo 48, v programu glasbene pripravnice se je izobraževalo 46 in v mali glasbeni šoli 16 učencev. Inštrumentalni pouk je potekal individualno 2-krat 30 minut tedensko in je obsegal naslednje predmete: klavir, orgle, harmonika, godala (violina, violončelo), pihala (klarinet, flavta, saksofon, oboa), trobila (trobenta, pozavna, bariton, rog, tuba), kitara, tolkala, sintetizator in diatonična harmonika. Pri predmetih kljunasta flavta, nauk o glasbi, pripravnica in mala glasbena šola je pouk potekal skupinsko.[318]

Kadrovska zasedba po oddelkih[319]

- **Klavir:** Davor Brđanović, Mladen Delin, Jolanda Lončarič, Majda Muhič, Tanja Kozar Stošič, Irma Škrinjar, Lidija Žgeč
- **Orgle:** Jolanda Lončarič
- **Harmonika:** Marjeta Babič, Zvonko Cafuta, Jasmina Rihtarič, Sonja Tramšek, Amadeja Turnšek
- **Violina:** Metoda Gregl Trop, Andreja Klinc

314 Prav tam.
315 Kronika 3, šolsko leto 1999/2000, str. 84–101.
316 Ptav tam.
317 Kronika 3, šolsko leto 1999/2000, str. 84–89.
318 Kronika 4, šolsko leto 2000/01, str. 2–9.
319 Kronika 4, šolsko leto 2000/01, str. 4, 5.

- **Violončelo**: Davor Gluhak
- **Flavta**: Natalija Frajnkovič, Klavdija Feguš, Suzana Menoni, Mojca Sok
- **Oboa**: Tomas Žganec
- **Klarinet**: Štefan Petek, Rudi Toplak
- **Saksofon**: Anton Horvat, Štefan Petek, Miha Rogina
- **Trobila**: Majda Kramberger, Marjan Rus
- **Kitara**: Lilijana Hrga, Jasna Hrženjak, Simona Murko
- **Tolkala**: Tomaž Lojen, Boštjan Vavh
- **Sintetizator**: Mladen Delin, Marija Dvornik, Amadeja Turnšek
- **Diatonična harmonika**: Rudi Toplak
- **Nauk o glasbi:** Lidija Ježovnik, Jolanda Lončarič, Amadeja Turnšek
- **Glasbeni vrtec**: Majda Kramberger
- **Pripravnica**: Majda Kramberger, Jasmina Rihtarič
- **Kljunasta flavta**: Majda Kramberger

Kot novost je spomladi leta 2001 državni zbor sprejel zakon o glasbenih šolah, ki je med predmete vključil tudi tako imenovane ljudske inštrumente, kot so citre, diatonična harmonika in tamburica. Na Ptuju so od teh inštrumentov poučevali diatonično harmoniko, za katero je bilo veliko zanimanja. V tem letu se je povečalo število učencev klavirja, harmonike, flavte, oboe, kitare in tolkal.[320]

Učitelji in učenci so pripravili številne interne in javne nastope, od katerih so bili nekateri tematsko obarvani, drugi so zajemali delo vseh oddelkov, na posebnih nastopih pa so se izkazali učenci male glasbene šole, komornih skupin in člani šolskih orkestrov. Tudi v tem letu je bila v juniju na glasbeni šoli organizirana violinska šola pod vodstvom profesorja Tomaša Tulačka.

Kakovostno delo učiteljev in učencev so potrjevali doseženi uspehi na različnih tekmovanjih. Regijskega tekmovanja mladih glasbenikov so se v tem letu udeležili: harmonikarja Matej Kelenc in Tomi Černenšek, trobentač Matija Švagan, violinistki Daša Savič in Barbara Šenveter, trio flavt v sestavi Eva Milošič, Julija Furek in Teja Pintarič ter kvartet saksofonov, ki so ga sestavljali Aleksander Novakovič, Tamara Kostevc, Blaž Švagan in Tomaž Fakin. Vsi učenci so se odlično izkazali in osvojili 2 zlati, 3 srebrne in 2 bronasti priznanji. Violinistka Daša Savič iz razreda Metode Gregl Trop je nastopila tudi na mednarodnem tekmovanju v Italiji in na državnem tekmovanju v Ljubljani, kjer je dosegla zlato priznanje. Mednarodnega tekmovanja v Italiji se je leta 2000 udeležil klarinetist Davorin Horvat pod mentorstvom Štefana Petka in dosegel posebno nagrado.[321]

Vodstvo šole se je tudi v naslednjem šolskem letu **2001/2002** trudilo zagotoviti čim boljše pogoje za kvaliteten razvoj mladih glasbenikov. Oddelki so ostali nespremenjeni, medtem ko je v kadrovski zasedbi prišlo do nekaterih sprememb. Na klavirski oddelek so v redno delovno razmerje sprejeli Majo Desnica iz Srbije, Marjeto Babič, ki je bila na porodniškem dopustu, sta na harmonikarskem oddelku nadomeščala Ivica Obrul in Viljem Babič, na oddelku flavte so sodelovale Mojca Sok, Snežana Draganič, Sandrine Zemljak in Violeta Ozvaltič, saksofon pa je poučeval tudi Miha Rogina. Najbolj se je povečalo število učencev klavirja, flavte, saksofona in violončela, nekoliko manj učencev pa je bilo vpisanih pri predmetu sintetizator.[322]

320 Kronika 4, šolsko leto 2000/01, str. 7.
321 Kronika 4, šolsko leto 2000/01, str. 6, 7.
322 Kronika 4, šolsko leto 2001/02, str. 2–11.

Državnega in regijskega tekmovanja mladih glasbenikov Slovenije so se udeležile flavtistki Katja Drevenšek in Mojca Šosterič pod mentorstvom Natalije Frajnkovič, ki sta na regijskem tekmovanju dosegli zlato, na državnem pa srebrno plaketo, ter pianistka Katja Sevšek, ki je prejela srebrno plaketo. V tem letu je aktivno deloval tudi mladinski pihalni orkester pod vodstvom Marjana Rusa, ki je na 21. tekmovanju slovenskih godb v 4. težavnostni stopnji dosegel zlato plaketo.[323]

V šolskem letu 2002/2003 je bilo v ptujsko glasbeno šolo vpisanih kar 555 otrok, od tega jih je 415 obiskovalo pouk inštrumenta in nauka o glasbi, 60 jih je prihajalo v malo glasbeno šolo in 80 v pripravnico. To leto so sprejeli 105 novih učencev, kar dokazuje, kako pomembno vlogo predstavlja osnovna glasbena izobrazba v današnjem času. Po tradiciji je bilo največ učencev vpisanih na klavir, harmoniko, flavto in kitaro, na oddelku za orgle in oboo pa v tem letu ni bilo vpisanih. Kot učitelja klavirja sta se zaposlila Tom Hajšek in Klavdija Zorjan Škorjanec, delovno razmerje pa je prekinil Davor Brđanović iz Varaždina. Zaradi povečanega števila učencev godalnega oddelka so kot zunanjo sodelavko zaposlili violinistko Veroniko Emeršič, sicer redno zaposleno v Opernem orkestru SNG Maribor. Zaradi prostorske stiske je šola v stavbi bivše policijske postaje na Krempljevi ulici od Mestne občine pridobila pet dodatnih učilnic. Od tega leta so začeli izdajati letno publikacijo, ki prinaša podatke o delovanju in organizaciji šole, pregled in predstavitev programov, kadrovske zasedbe, javne nastope, opozarja na datume vpisa novih učencev ter objavlja razne prispevke učiteljev in učencev šole.[324]

Praviloma osnovno glasbeno šolanje poteka 6 oziroma 10 let, izredno nadarjeni učenci pa so lahko končali šolanje tudi v manj kot šestih oz. desetih letih. Ob individualnem pouku inštrumenta so se učenci uvajali tudi v skupinsko muziciranje pri godalnem, pihalnem in harmonikarskem orkestru ter v številnih komornih skupinah (dueti harmonik, kvintet harmonik, kvartet tolkal, trio klarinetov, trio violin, klavir štiriročno, duet kitare in flavte ter fanfare). Učitelji in učenci so se predstavili na 18 internih nastopih in treh javnih produkcijah, ob tem pa so nastopali tudi zunaj šole. Posebej uspešna sta bila trobentača Matej Kozel in Aleksander Kelenc iz razreda Marjana Rusa, ki sta se udeležila regijskega tekmovanja in dosegla odličen uspeh z zlato in srebrno plaketo.[325]

V dvorani glasbene šole se je v tem letu zvrstilo sedem koncertov gostujočih glasbenikov:[326]

- nastop dijakov violine iz SGBŠ Maribor iz razreda Franja Peternela,
- koncert študentov AG Ljubljana z bivšo učenko ptujske glasbene šole Mojco Menoni,
- koncert kvarteta pozavn iz AG v Ljubljani,
- koncert tolkalne skupine STICK CONTROL, v kateri sodeluje tudi učitelj tolkal Boštjan Vavh iz ptujske glasbene šole,
- koncert flavtistk SGBŠ Maribor iz razreda Violete Ozvatič,
- koncert pianista Davora Žličarja iz SGŠ Varaždin iz razreda Davora Brđanovića,
- koncert pianistke Milanke Črešnik v organizaciji Društva klavirskih pedagogov EPTA.

V osnovnem glasbenem šolstvu so v šolskem letu 2003/04 začeli uvajati prenovljene izobraževalne programe, predmetnike in učne načrte.[327] Nove učne načrte so uvajali postopoma.

323 Prav tam.
324 Kronika 4, šolsko leto 2002/03, str. 2–11.
325 Prav tam, str. 7.
326 Prav tam, str. 8, natančni datumi koncertov v šolski kroniki niso navedeni.
327 Prim. Glasba, glasbena pripravnica, predšolska glasbena vzgoja, ples, plesna pripravnica: izobraževalni programi, predmetniki in učni načrti [pripravila Nacionalna komisija za vsebinsko prenovo glasbenega šolstva, avtorji Primož Kuret … et al.], Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport: Zavod RS za šolstvo, 2003.

Pregled prenovljenega inštrumentalnega pouka[328]

PREDMET	RAZRED	ŠT. MINUT TEDENSKO	NIŽJA STOPNJA		VIŠJA ST.	PRIPOROČLJIVA STAROST		ŠT. UČENCEV
			1. OBD	2. OBD		SPODNJA	ZGORNJA	
Klavir	1 do 6	2 x 30	2	4	/	7	9	109
	7 do 8	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Orgle	1 do 4	2 x 45	/	2	2	11	18	1
Violina	1 do 6	2 x 30	2	4	/	7	9	30
	7 do 8	2 X 45	/	/	/	2	/	/
Violončelo	1 do 6	2 x 30	2	4	/	7	9	5
	7 do 8	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Viola	1 do 4	2 x 30	/	4	/	11	13	0
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Harmonika	1 do 6	2 x 30	2	4	/	7	9	90
	7 do 8	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Trobenta	1 do 4	2 x 30	/	4	/	9	11	18
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Pozavna	1 do 4	2 x 30	/	4	/	9	18	5
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Bariton	1 do 4	2 x 30	/	4	/	10	18	6
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Tenor	1 do 4	2 x 30	/	4	/	10	18	1
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Rog	1 do 4	2 x 30	/	4	/	9	11	2
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Tuba	1 do 4	2 x 30	/	4	/	11	18	1
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Flavta	1 do 4	2 x 30	/	4	/	10	12	53
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Klarinet	1 do 4	2 x 30	/	4	/	10	12	17
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Kljunasta flavta	1 do 6	2 x 30	2	4	/	7	9	4
	7 do 8	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Saksofon	1 do 4	2 x 30	/	4	/	10	12	14
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Kitara	1 do 6	2 x 30	2	4	/	8	10	44
	7 do 8	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Tolkala	1 do 4	2 x 30	/	4	/	9	18	16
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	/	/	/
Petje	1 do 4	2 x 30	/	4	/	ženske 17	24	6
	5 do 6	2 x 45	/	/	2	moški 18	/	/

[328] Kronika 4, šolsko leto 2003/04, str. 5, 6.

Ker se je na Ptuju stopnjevalo zanimanje za petje in balet, so v tem šolskem letu na glasbeni šoli uvedli dva nova oddelka, in sicer balet z baletno pripravnico in oddelek za petje. Na oddelku za balet je začela poučevati Alenka Kostrevc, oddelek petja pa je po polstoletnem premoru prevzel mlad akademski glasbenik in profesor Samo Ivačič. K petju se je prvo leto vpisalo šest učenk, ki so pod dobrim strokovnim vodstvom lepo napredovale in se v naslednjih letih uspešno predstavile na javnih nastopih pevskega oddelka.[329]

K pouku baleta in plesne pripravnice se je v prvem letu vpisalo 17 učenk in nekatere od njih bodo v jubilejnem letu 2008 že zaključile nižje baletno šolanje. Pouk na oddelku baleta se začne pri starosti 6 let oziroma v 1. razredu OŠ s programom plesna pripravnica, ki traja tri leta. Napredovanje učencev v program balet, ki traja šest let in se začne pri starosti 9 let oziroma v 4. razredu OŠ, je mogoče le na podlagi opravljenega sprejemnega preizkusa. Na koncu šolskega leta učenci opravljajo skupinski izpit. Tako kot glasbene discipline tudi ples omogoča otroku celovit telesni in duševni razvoj, ob tem pa spodbuja njegov socialni, čustveni, intelektualni in ustvarjalni napredek.[330]

Zgodovina ptujskega baleta sega v leto 1970, ko je v obliki plesnega studia pod pedagoškim vodstvom Mire Mijačevič oddelek že obstajal. V takratnem studiu so poučevali nekateri pomembni baletni plesalci in pedagogi, kot so Iko Otrin, Liljana Keča Rošker, Edi Dežman in Darja Lepenik. Liljana Keča Rošker je leta 1998 z učenkami prvič pripravila večjo predstavo – prvo sliko baleta Hrestač.[331]

Med kadrovske spremembe v letu 2003/04 štejemo zaposlitev pianista Roberta Ožingerja, saksofonistke Nine Rogina ter že omenjenih učiteljev petja in baleta Sama Ivačiča in Alenke Kostrevc. Uspešno delo so učenci in učitelji pokazali na javnih nastopih in na regijskem tekmovanju, ki se ga je v tem letu udeležilo 5 učencev, in sicer pianistke Hana Jurič, Tina Krajnc, Klara Bezjak, Barbara Babič ter flavtistka Tamara Sevšek.[332]

Nastopajoči na Pahorjevem večeru, november 2004

Štefan Petek, Jakob Jež in Mitja Gobec pred Pahorjevo spominsko ploščo, november 2004

329 Kronika 4, šolsko leto 2003/04, str. 2–13, Samo Ivačič, Poročilo oddelka za petje, šolsko leto 2008/09.
330 Alenka Kostrevc, Poročilo baletnega oddelka, šolsko leto 2008/09.
331 Prav tam.
332 Kronika 4, šolsko leto 2003/04, str. 8.

V novembru 2003 je ptujska glasbena šola gostovala na GŠ Požarevac v Srbiji, kjer so skupaj z glasbenimi kolegi pripravili koncert na tamkajšnji ustanovi. Prijateljske vezi so utrjevali marca istega leta, ko so učenci in učitelji GŠ Stevana Mokranjca iz Požarevca Ptujčanom vrnili obisk. V tem letu so na glasbeni šoli gostovali še učenci in učitelji GŠ Trbovlje, v maju pa so jim ptujski glasbeniki vrnili obisk.[333]

Kvartet saksofonov na gostovanju na Glasbeni šoli Stevan Mokranjac v Požarevcu, november 2003

Nastop godalnega orkestra pod vodstvom Metode Gregl Trop na Glasbeni šoli Stevan Mokranjac v Požarevcu, november 2003

Učitelji in učenci glasbene šole Stevan Mokranjac iz Požarevca na gostovanju na Ptuju, marec 2004

Udeleženci gostovanja v Požarevcu, november 2003

Zaradi vedno večje prostorske stiske so morali pri vpisu zavrniti 30 učencev.[334] Pomanjkanje učnih prostorov so začasno reševali z dodatnimi prostori v stavbi bivše policijske postaje, oddelek baleta pa je imel začasno pouk v Narodnem domu. Ravnatelj šole Štefan Petek si je intenzivno prizadeval, da bi npr. z novogradnjo ali gradnjo prizidka prostorsko problematiko dolgoročneje rešil.

333 Prav tam, str. 9, 10.
334 Prav tam, str. 11.

V šolskem letu 2004/05 je glasbeno šolo obiskovalo 524 otrok. Povečanje števila učencev je zaslediti na oddelkih za petje, klarinet, violončelo, violino in klavir. Pouk klavirja je v tem letu obiskovalo kar 112 učencev, ki jih je poučevalo sedem učiteljev. Na novo so sprejeli Marjana Pačija, ki je zamenjal pianistko Majo Desnica. Učiteljski zbor je zapustil učitelj tolkal Tomaž Lojen, tolkalni oddelek pa je odtlej vodil Boštjan Vavh. Do sprememb je prišlo tudi na godalnem oddelku, kjer je Davora Gluhaka pri pouku violončela zamenjal Aleksander Kuzmanovski. V tem letu je šola v pritličju svoje stavbe pridobila učilnici za klavir in violino.[335]

Obisk učencev OŠ dr. Ljudevita Pivka, februar 2004

Obisk učencev OŠ dr. Ljudevita Pivka, februar 2004

Nastopi učencev so se vrstili tudi v tem obdobju. Orkestri, komorne skupine in posamezni solisti so sodelovali na šolskih proslavah osnovnih šol na Ptuju in v ožji okolici, ob otvoritvah umetniških razstav, na prireditvah v ptujskem domu upokojencev, na Viktorinovih večerih v minoritskem refektoriju, v ptujski knjižnici idr.[336]

Nastop na prireditvi Odprto mesto, september 2004

Nastop kvarteta kitar z mentorico Lilijano Hrga Novak na prireditvi Odprto mesto, september 2004

335 Kronika 4, šolsko leto 2004/05, str. 2–13.
336 Kronika 4, šolsko leto 2004/05, str. 9.

V aprilu je šola gostila GŠ Trbovlje, ki je skupaj s ptujskimi učenci pripravila koncert v šolski dvorani. Med poletnimi počitnicami je ponovno potekala tradicionalna violinska poletna šola pod vodstvom prof. Tulačka, ki so se je udeležili učenci iz raznih slovenskih glasbenih šol. Pedagoški delavci glasbene šole so se redno udeleževali seminarjev v organizaciji Zavoda za šolstvo RS, Zveze društev glasbenih pedagogov in drugih. Dvajset- članski harmonikarski orkester se je pod vodstvom Marjete Babič aprila udeležil tretjega srečanja harmonikarskih orkestrov Slovenije na glasbeni šoli Jesenice in požel lep uspeh.[337]

Učenci Glasbene šole Trbovlje na gostovanju na Ptuju, april 2005

Učitelji so dosledno in kakovostno opravljali svoje delo, kar potrjujejo številni nastopi in uspehi učencev na državnem in regijskem tekmovanju. Na regijskem tekmovanju so nastopili pozavnist Jan Meznarič (zlato priznanje) in štirje tolkalci (Urban Gobec, Matjaž Novak, Rok Lenart, srebrno priznanje, in Julija Furek, zlato priznanje). Jan Meznarič iz razreda Marjana Rusa in Julija Furek iz razreda Boštjana Vavha sta se udeležila tudi državnega tekmovanja, kjer je Julija prejela bronasto plaketo, Jan pa zlato plaketo in posebno priznanje.[338]

Učenke glasbene šole Stevan Mokranjac iz Požarevca na gostovanju na Ptuju, marec 2004

Ravnatelja GŠ Požarevac g. Zorana Marića in predstavnico občine Požarevac go. Milico Radosavljević je sprejel tudi župan Ptuja, dr. Štefan Čelan, marec 2004

337 Prav tam, str. 10.
338 Kronika 4, šolsko leto 2004/05, str. 8.

V dvorani glasbene šole so bili v tem letu naslednji koncerti in nastopi:[339]

- 23. 3. – koncert klavirskega tria v sestavi Jerneja Grebenšek, klavir, Mojca Menoni, violina, in Martin Sikur, violončelo,
- 1. 4. – koncert učiteljev Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj,
- 22. 4. – koncert saksofonista Miha Rogina in pianista Jana Severja,
- 27. 5. – harmonikarski nastop Dejana Vidoviča,
- 18. 6. – nastop flavtistke Katje Drevenšek in pianistke Adriane Magdovski.

Koncert učiteljev, april 2005

Na širšem ptujskem področju se je v zadnjih letih pokazalo veliko zanimanje za džez in zabavno glasbo, zato so na pobudo vodstva glasbene šole ter v sodelovanju s ptujsko gimnazijo in MO Ptuj v tem letu stekle aktivnosti za ustanovitev umetniške gimnazije, ki bi pokrivala potrebe po tovrstnem izobraževanju v širšem prostoru severozahodne Slovenije.[340]

Baletna produkcija v ptujskem gledališču, maj 2005

[339] Prav tam, str. 9.
[340] Kronika 4, šolsko leto 2004/05, str. 2.

Glasbena šola je v šolskem letu 2005/06 nadaljevala s svojim poslanstvom ter učence pripravljala na nadaljnje glasbeno izobraževanje in za amatersko glasbeno dejavnost. Šolski okoliš glasbene šole se je še razširil in je obsegal območja naslednjih občin: Ptuj, Destrnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, Podlehnik, Sv. Andraž. Trnovska vas, Videm pri Ptuju, Zavrč in Žetale.[341]

V začetku šolskega leta (oktobra) je bila zaključena nova faza obnove matične stavbe, med poletjem pa so prenovili tudi prostore na dislocirani enoti v bivši ptujski vojašnici, kamor se je preselilo nekaj oddelkov.[342]

Stavba ptujske glasbene šole na Dravski ulici 11

Šolska stavba na Vičavi 1

Pouk je potekal v enakem obsegu kot prejšnje šolsko leto. Učiteljskemu kolektivu sta se pridružila na oddelku godal violinist Andrej Feguš in na oddelku kitare bivša učenka Tadeja Belčič, študentka kitare na AG, ki je pomagala kot zunanja sodelavka. Nekoliko manjši vpis je bilo v tem letu zaslediti na trobilnem oddelku in pri klarinetu, medtem ko je pri pouku klavirja in petju število učencev še vedno naraščalo.[343]

Pihalni orkester je v tem letu štel kar 37 članov, v harmonikarskem orkestru je igralo 22 učencev, godalcev pa je bilo 20.[344]

341 Kronika 4, šolsko leto 2005/06, str. 2.
342 Prav tam, str. 11.
343 Prav tam, str. 6, 7.
344 Prav tam, str. 3, 4.

Nastop kvarteta kitar, 2006

Na oddelku kitare so ob koncu šolskega leta 2005/06 učenci Rok Medved, Blaž Šaše, Rok Strižič in Tom Peinkiher pod mentorstvom Lilijane Hrga Novak v šolski dvorani pripravili samostojen koncert, ki je bil po zasedbi novost.

Regijskega tekmovanja so se v tem letu udeležili naslednji učenci: violinistki Eva Prešern (zlato priznanje) in Jerca Topolovec (srebrno priznanje), violončelistka Barbara Babič (zlato priznanje), kitarist Vid Topolovec (srebrno priznanje), pevec David Hojsak (bronasto priznanje) in trio flavt Lea Sušek, Tamara Sevšek in Nastja Klein (zlato priznanje). Omenjeni trio in Barbara Babič sta se udeležila tudi državnega tekmovanja in dosegla lep uspeh. Glasbeno šolanje na SGBŠ v Mariboru so nadaljevali flavtistki Nastja Klein in Neža Muhič (mentorica Natalija Franjkovič), harmonikar Gregor Zupanič (mentorica Marjeta Babič), kitarist Tadej Žibrat (mentorica Jasna Hrženjak) in pianistka Nina Tomažič (mentor Marjan Pači).[345] Meseca maja so učenci in učitelji ptujske glasbene šole gostovali v Srbiji na Glasbeni šoli Stevana Mokranjca v Požarevcu, kjer so v šolski dvorani izvedli celovečerni koncert.[346]

Ravnatelj Štefan Petek in ravnatelj GŠ Požarevac Zoran Marić na gostovanju v Požarevcu, maj 2006

[345] Kronika 4, šolsko leto 2005/06, str. 2, 8.
[346] Prav tam, str. 10.

Koncerti in nastopi v dvorani glasbene šole[347]

- 18. 2. – nastop učencev pevskega oddelka SGBŠ pod mentorstvom Jolande Korat
- 3. 5. – nastop dijakinj Ane Nuše Juričinec in Larise Petek iz SGBŠ Maribor
- 19. 4. – nastop pianistk Tine Krajnc in Hane Jurič iz SGBŠ Maribor
- 9. 5. – nastop Jasmine Dajčman iz SGBŠ Maribor
- 6. 6. – koncert godalnega tria Mojce Menoni

Redno šolsko delo je v šolskem letu 2006/07 potekalo na petih različnih lokacijah, večina v Dravski 11, v manjšem obsegu pa so delovale še dislocirane enote. Največja med njimi je bila enota v bivši ptujski vojašnici na Vičavi, nato v OŠ Gorišnica in OŠ Kidričevo, kjer so poučevali harmoniko. Ker matična šola ni imela primerne baletne dvorane, je pouk baleta potekal na OŠ Olge Meglič na Ptuju. Vodstvo šole si je prizadevalo vpisati vse učence, ki so uspešno opravili preizkus znanja, vendar so bile možnosti razširitve minimalne, saj se šola ni mogla širiti brez soglasja Ministrstva za šolstvo in brez ustreznih pogojev.[348]

Delo je potekalo ustaljeno na vseh dotedanjih oddelkih. V tem letu se je upokojila prizadevna in uspešna učiteljica violine Metoda Gregl Trop, ki je vzgojila vrsto odličnih violinistov ter vsa leta službovanja na Ptuju tudi uspešno vodila godalni orkester, ki je nastopal samostojno ali skupaj z gostujočimi glasbeniki. S svojim ambicioznim delom je Tropova zapustila pomembno dediščino, ki je obvezovala tudi v prihodnje. Na oddelku godal so sprejeli učitelja violine Tomaša Tulačka, po rodu iz Češke, in zunanjega sodelavca Andreja Feguša iz Maribora. Tudi na klavirskem oddelku je v kolektivu prišlo do širitve; kot novinka se je zaposlila učiteljica klavirja in orgel Marjetka Urbanič. Pihalni orkester glasbene šole je prevzel dirigent Zmago Štebih, ki še danes uspešno nadaljuje delo svojega predhodnika Marjana Rusa.[349]

Mladinski pihalni orkester in dirigent Zmago Štebih na javni produkciji, april 2006

347 Prav tam, str. 9.
348 Kronika 4, šolsko leto 2006/07, str. 2–15.
349 Prav tam, str. 6, 7.

Ob internih nastopih so učitelji začeli pripravljati še razredne nastope, ki so bili izkaz njihovega dela. Takšni nastopi so bili velikokrat tematsko zasnovani in učenci so najraje nastopali v predbožičnem in pustnem času.

Pustni nastop, Eva Milošič, 2000

Pustni nastop, Polona Pukšič, 2000

Šola je še naprej rasla in pridobivala ugled s številnimi nagrajenimi učenci in ansambli na tekmovanjih, ki se jih je v tem letu zvrstilo rekordno število. Iz razreda Natalije Frajnkovič sta se udeležili regijskega in državnega tekmovanja flavtistki Urška Ljubec in Dunja Kolenko ter dosegli odličen uspeh (zlato in srebrno plaketo). Obeh tekmovanj se je udeležila tudi flavtistka Janja Turk iz razreda Violete Ozvaltič in dosegla na regijskem zlato in na državnem bronasto plaketo. Violinistke Eva Prešern, Eva Vidovič, Živa Šuta in Špela Turk so se pod mentorstvom Tomaša Tulačka udeležile 13. mednarodnega tekmovanja Mladi virtuozi in požele lep uspeh. Pianisti Barbara Vute, Lucija Sevšek in Anže Vedlin iz razreda Marjana Pačija so sodelovali na 1. mednarodnem tekmovanju Ithaka ter dosegli dve 3. nagradi. Mednarodnega tekmovanja v Požarevcu se je udeležilo osem učencev, in sicer Urška Ljubec, Dunja Kolenko, Taja Meznarič, Tibor Pernarčič, Vid Erčevič, Amanda Jus, Ela Peklar in Klara Šenkiš, ki so osvojili 4 prve in 4 druge nagrade, kar je bil za šolo izjemen uspeh. Učenci ptujske glasbene šole so sodelovali tudi na reviji glasbenih šol, baletni oddelek pa se je udeležil 8. tekmovanja baletnih plesalcev in državnega tekmovanja Plesna miniatura Opus 1.[350]

Baletna produkcija v ptujskem gledališču, maj 2006

Gostovanje učenk baleta na OŠ Gorišnica, januar 2006

350 Kronika 4, šolsko leto 2006/07, str. 8, 9.

Ob ustaljenih nastopih (internih, javnih in razrednih) so se v šolski dvorani odvijali tudi nastopi komornih skupin, solistov ali orkestrov, razna gostovanja, tekmovanja in poletne šole. Dobro sodelovaje z drugimi kulturno-umetniškimi društvi in vzgojno-izobraževalnimi ustanovami potrjujejo tudi druge aktivnosti. Med poletnimi počitnicami leta 2006 je glasbena šola skupaj z Društvom za glasbeno umetnost Arsana organizirala poletno šolo za klavir. Njen koordinator je bil Mladen Delin, umetniški vodja pa Sijavuša Gadžijev. Zaradi vedno večjega zanimanja za zabavno glasbo je prvi teden po zaključku pouka (23. do 29. 6. 2006) v prostorih šole potekala poletna šola za zabavno glasbo v sodelovanju s Centrom interesnih dejavnosti Ptuj in pod mentorstvom Mladena Delina, Boštjana Vavha, Natalije Frajnkovič in nekaterih zunanjih sodelavcev.[351]

Naši zvesti obiskovalci produkcij

V tem letu sta bili uspešno izvedeni tudi dve gostovanji. Med gosti so bili učenci in učitelji prijateljske šole Säffle iz Švedske (11. do 16. 9. 2006), ki so v šestih dneh skupaj z domačimi člani godalnega orkestra naštudirali program za celovečerni koncert. Povabilu so se odzvali tudi gostje glasbene šole Stevana Mokranjca iz Požarevca v Srbiji (maj 2007), ki so izvedli samostojen koncert v dvorani ptujske šole in 18. maja nastopili tudi na otvoritvi Puhovega mostu na Ptuju.[352]

Kurent za prijatelje iz glasbene šole Säffle
iz Švedske, september 2006

Koncert skupnega godalnega orkestra
Ptuj - Säffle, september 2006

[351] Prav tam, str. 10.
[352] Prav tam, 11.

K uspehom je treba prišteti tudi vpis učencev na nadaljnje izobraževanje v Glasbeno gimnazijo Maribor, kamor so bili to leto sprejeti: pianistka Ženet Vidovič (mentorica Lidija Žgeč), pianist David Krajnc (mentor Robert Ožinger), pianistka Ana Murko (mentor Mladen Delin), flavtistka Janja Turk (mentorica Violeta Ozvatič) in tolkalist Antonio Hojsak iz razreda Boštjana Vavha.[353]

Koncerti in nastopi v letu 2006/07[354]

- 21. 9. – samostojen recital učenke klavirja Ane Cenčič pod mentorstvom Tanje Kozar Stošič
- 6. 2. – nastop dijakov SGBŠ Ljubljana iz razreda Sijavuša Gadžijeva
- 30. 3. – tretji koncert učiteljev glasbene šole v slavnostni dvorani Ptujskega gradu
- 5. 4. – nastop violinistke Daše Savič in pianista Štepana Kosa
- 20. 4. – nastop učencev godal iz GŠ Celje, GŠ Radeče in GŠ Ptuj pod mentorstvom Aleksandra Kuzmanovskega
- 15. 5. – koncert pianista Boruta Krauta
- 30. 5. – koncert violinista Tomaša Tulačka in pianista Juliana Barbera
- 1. 6. – nastop kitarista Tadeja Žibrata in Astride Kukovič, dijakov SGBŠ Maribor
- 4. 6. – nastop slušateljev poletne šole za klavir pod mentorskim vodstvom Sijavusha Gadžijeva

Koncert učiteljev, marec 2006

Koncert učiteljev, marec 2006

Zanimanje za glasbeno šolanje in balet se je iz leta v leto povečevalo, kar razumemo tudi kot priznanje uspešnemu delu učiteljev in vodstva šole. Tako je bilo v šolskem letu 2007/08 vpisanih že 626 učencev. Individualni pouk je potekal v istih oddelkih kakor prejšnje leto, zvrstilo se je le nekaj sprememb v kadrovski zasedbi. Med novimi zunanjimi sodelavci so bili Dejan Berden (klavir), Vita Gregorc in Simon Peter Feguš (oba violina). Pri pouku violončela je učitelja Aleksandra Kuzmanovskega zamenjal Jernej Feguš, harmoniko in glasbeno pripravnico pa je to leto poučevala tudi študentka Mateja Pirc.[355]

353 Prav tam, str. 2.
354 Kronika 4, šolsko leto 2006/07, str. 11.
355 Kronika 4, šolsko leto 2007/08, str. 2–13.

Skupinski pouk je obsegal predšolsko glasbeno vzgojo oz. glasbeni vrtec, glasbeno pripravnico I in II, baletno pripravnico I, II in III, balet, nauk o glasbi ter skupinsko muziciranje pri godalnem, pihalnem in harmonikarskem orkestru. Povečanje števila učencev zasledimo na oddelku klavirja, violine, saksofona in kitare, nekoliko manj učencev pa je bilo vpisanih na harmoniko. V zadnjem desetletju so se na ptujski glasbeni šoli oddelki vztrajno širili in dopolnjevali, ob pomlajenem pedagoškem kadru pa so vidno rasli tudi uspehi učencev, kar dokazujejo udeležbe in nagrade na tekmovanjih.[356] Regijskega in državnega tekmovanja sta se v letu 2007/08 udeležila tolkalca Urban Peklar in Gregor Nestorov (na regijskem sta oba dobila zlato priznanje in na državnem 1. in 2. nagrado ter zlato plaketo). Regijskega tekmovanja se je udeležil tudi trobentač Aljaž Kolarič in dosegel srebrno priznanje. Na mednarodnih tekmovanjih v Italiji in Sloveniji je nastopilo 12 učencev: pianisti Špela Horvat, Nika Rožanc, Anja Mlinarič, Barbara Vute, Lucija Svenšek in Anže Vedlin, violinistki Eva Prešern in Hana Feguš, flavtistki Taja Meznarič in Dunja Kolenko, harmonikar Klemen Furman ter tolkalec Gregor Nestorov. Zraven inštrumentalistov so se na državnem tekmovanju Plesna miniatura Opus 1 dokazale tudi ptujske nadebudne balerine Julija Hvalec, Vida Bigec, Aleksandra Pečnik in Rebeka Drevenšek.[357]

Učenci tolkal z mentorjem Boštjanom Vavhom na plesu v maskah Rotary kluba Ptuj, februar 2007

Učenke in učenci baletnega oddelka so že od ustanovitve redno nastopali na šolskih in zunajšolskih produkcijah, z njimi pa so kot gostje sodelovali tudi mladi plesalci mariborske srednje baletne šole Matjaž Marin, Ines Uroševič, Yevgenija Koschkina, Kristjan Korat, Petra Turk, Nika Gorič, Mirjana Šrot, Ana Germ, Asja Lorenčič, Jana Dobrijevič in drugi. Koreografije za nastope učencev je pripravljala učiteljica baleta Alenka Kostrevc. Dotlej so se ptujski plesalci predstavili že s štirimi polurnimi predstavami, kot so baletna pravljica Ob gozdu, Prodajalna lutk in Letni časi ter v letu 2008 Hrestač, ki je zaradi velikega zanimanja doživela več ponovitev.

356 Prav tam.
357 Kronika 4, šolsko leto 2007/08, str. 9.

Baletni oddelek z učiteljico Alenko Kostrevc, predstava Hrestač, 2008

Pihalni orkester je pod vodstvom dirigenta Zmaga Štebiha obiskovalo 29 učencev, godalni orkester, ki ga je v tem letu prevzel violinist Simon Peter Feguš, pa je sestavljalo 22 godalcev. Harmonikarski orkester, ki ga že od leta 1984 uspešno vodi učiteljica harmonike Marjeta Babič, je štel v tem letu 23 članov. Orkestri so izvajali glasbena dela različnih skladateljev in različne zvrsti, predvsem pa urili svoje sposobnosti skupnega muziciranja. Njihovo vsestransko delovanje je postalo nepogrešljiv del kulturnega življenja mesta in širše okolice.[358]

Tolkalni oddelek z učiteljem Boštjanom Vavhom, 2008

Gregor Nestorov in Urban Peklar, 2008

358 Kronika 4, šolsko leto 2007/08, str. 2–13; Marjeta Babič, Poročilo harmonikarskega orkestra, šolsko leto 2008/09.

Tudi v tem letu je glasbena šola veliko pozornosti posvečala sodelovanju z osnovnimi šolami in drugimi kulturno-izobraževalnimi zavodi. Tako so v dvorani GŠ pripravili več koncertov za vrtce in začetne razrede OŠ, na katerih so otrokom predstavili različne inštrumente. S to gesto poskuša glasbena šola malčkom približati svet glasbe in jih navdušiti za igranje in ustvarjanje. V maju je v dvorani glasbene šole potekal seminar za učitelje klavirja, ki se ga je pod vodstvom profesorja Sijavuša Gadžijeva udeležilo 26 slušateljev iz različnih slovenskih glasbenih šol. V začetku poletnih počitnic je pod vodstvom Mladena Delina potekala poletna šola za zabavno glasbo v sodelovanju s Centrom interesnih dejavnosti Ptuj.

Učenec violončela Sašo Yacoub iz razreda Jerneja Feguša se je v tem šolskem letu začel izobraževati na Glasbeni gimnaziji v Mariboru.[359]

Koncerti v dvorani glasbene šole (ob rednih šolskih nastopih)[360]

- 28. 3. – četrti koncert učiteljev Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj
- 16. 4. – nastop klavirskega tria Ars Musica
- 18. 4. – nastop učencev profesorice Saške Gerželj iz SGBŠ Maribor
- 23. 5. – preddiplomski recital učiteljice saksofona Nine Rogina
- 25. 5. – revija malih pevskih skupin v organizaciji Sklada ljubiteljskih dejavnosti Ptuj
- 30. 5. – klavirski recital Giuseppeja Guarrera iz Italije

[359] Kronika 4, šolsko leto 2007/08, str. 10, 11.
[360] Prav tam, str. 11.

Uspehi učncev in učiteljev (1980–2008)

Dosežki učencev na regijskih, državnih in mednarodnih tekmovanjih ter na revijah

V šolskem letu 1980/1981

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Andrej Levanič	klarinet	Anton Horvat	2. nagrada	republiško
Štefan Petek	klarinet	Anton Horvat	3. nagrada	republiško
Pihalni orkester	izbirno tekmovanje	Marjan Rus	2. mesto	6. tekmovanje pihalnih orkestrov Slovenije ¨81 v Lendavi
Pihalni orkester	3. jakostna skupina	Marjan Rus	2. mesto	republiško tekmovanje na Bledu

V šolskem letu 1982/1983

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Aleš Benkovič	klarinet	Anton Horvat	2. nagrada	republiško

V šolskem letu 1992/1993

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Nina Rogina	saksofon	Anton Horvat	2. nagrada	republiško

V šolskem letu 1994/1995

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Nina Rogina	saksofon	Anton Horvat	3. nagrada	republiško

V šolskem letu 1995/1996

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Godalni orkester	revija	Metoda Gregl Trop	priznanje	1. revija godalnih orkestrov slovenskih glasbenih šol

V šolskem letu 1996/97

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Pihalni orkester	4. festival	Marjan Rus	1. mesto	4. festival godb Slovenije v zabavnem programu za »Pokal Ormoža 97«

V šolskem letu 1997/1998

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Jure Rogina	klarinet	Damijan Kolarič	zlata plaketa	regijsko
Danijel Šegula	klarinet	Damijan Kolarič	srebrna plaketa	regijsko
Maja Purg	flavta	Lija Frajnkovič	srebrno priznanje	regijsko
Nina Habjanič	flavta	Lija Frajnkovič	srebrna plaketa	državno
Mojca Šosterič	flavta	Lija Frajnkovič	srebrna plaketa	državno
Pihalni orkester	srečanje	Marjan Rus	priznanje	srečanje pihalnih orkestrov ZKO Ptuj

V šolskem letu 1998/99

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Pihalni orkester	območno srečanje	Marjan Rus	priznanje	11. Območno srečanje pihalnih orkestrov v Kidričevem
Godalni orkester	revija	Metoda Gregl Trop	priznanje	revija godalnih orkestrov slovenskih glasbenih šol

V šolskem letu 1999/2000

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Aleksander Novakovič, Tamara Kostevc, Blaž Švagan in Tomaž Fakin	kvartet saksofonov	Anton Horvat	bronasto priznanje	regijsko
Davorin Horvat	klarinet	Štefan Petek	posebna nagrada	mednarodno (Povoletto-Italija)
Pihalni orkester	obmčono srečanje	Marjan Rus	priznanje	območno srečanje pihalnih orkestrov v Kidričevem

V šolskem letu 2000/2001

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Matej Kelenc	harmonika	Marjeta Babič	bronasto priznanje	regijsko
Matija Švagan	trobenta	Majda Kramberger	srebrno priznanje	regijsko
Tomi Černenšek	harmonika	Zvonko Cafuta	zlato priznanje	regijsko
Daša Savič	violina	Metoda Gregl Trop	posebna nagrada	mednarodno (Gorizia-Italija)
Daša Savič	violina	Metoda Gregl Trop	zlato priznanje	regijsko
Daša Savič	violina	Metoda Gregl Trop	zlato priznanje	državno

Barbara Šenveter	violina	Metoda Gregl Trop	srebrno priznanje	regijsko
Eva Milošič, Julija Furek in Teja Pintarič	trio flavt	Lija Frajnkovič	srebrno priznanje	regijsko
Jasmina Dajčman	saksofon	Štefan Petek	posebna nagrada	mednarodno (Povoletto-Italija)
Mojca Šosterič	flavta	Lija Frajnkovič	srebrna plaketa	državno
Katja Drevenšek	flavta	Lija Frajnkovič	zlata plaketa	državno
Pihalni orkester	4. težavnostna stopnja	Marjan Rus	zlato plaketo	21. tekmovanje slovenskih godb v Sv. Antonu, Koper
Godalni orkester	5. revijo	Metoda Gregl Trop	priznanje za sodelovanje	5. revija godalnih orkestrov slovenskih glasbenih šol

V šolskem letu 2001/2002

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Katja Sevšek	klavir	Davor Branovi	srebrna plaketa	regijsko
Pihalni orkester	3. težavnostna stopnja	Marjan Rus	srebrno plaketo	tekmovanje slovenskih godb v Ilirski Bistrici

V šolskem letu 2002/2003

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Matej Kozel	trobenta	Marjan Rus	zlata plaketa	regijsko
Aleksander Kelenc	trobenta	Marjan Rus	srebrna plaketa	regijsko
Harmonikarski orkester	2. srečanje harmonikarskih orkestrov Slovenije	Marjeta Babič	priznanje	2. srečanje harmonikarskih orkestrov Slovenije

V šolskem letu 2003/04

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Hana Jurič	klavir	Mladen Delin	priznanje	regijsko
Tina Krajnc	klavir	Mladen Delin	priznanje	regijsko
Klara Bezjak	klavir	Maja Desnica	bronasta plaketa	regijsko
Barbara Babič	klavir	Maja Desnica	srebrna plaketa	regijsko
Tamara Sevšek	flavta	Lija Frajnkovič	zlata plaketa	regijsko
Ingrid Malovič	klavir	Tanja Kozar Stošič	priznanje za sodelovanje	mednarodno-Mladi virtuozi klavir
Godalni orkester	6. revijo	Metoda Gregl Trop	priznanje za sodelovanje	6. revija Godalnih orkestrov slovenskih glasbenih šol

V šolskem letu 2004/2005

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Jan Meznarič	pozavna	Marjan Rus	zlato priznanje	regijsko
Urban Godec	tolkala	Boštjan Vavh	srebrno priznanje	regijsko
Matjaž Novak	tolkala	Boštjan Vavh	srebrno priznanje	regijsko
Rok Lenart	tolkala	Boštjan Vavh	srebrno priznanje	regijsko
Julija Furek	tolkala	Boštjan Vavh	zlato priznanje	regijsko
Jan Meznarič	pozavna	Marjan Rus	zlata plaketa, 1. nagrada, posebno priznanje	državno
Julija Furek	tolkala	Boštjan Vavh	bronasta plaketa	državno
Harmonikarski orkester	3. srečanje	Marjeta Babič	priznanje	3. srečanje harmonikarskih orkestrov Slovenije

V šolskem letu 2005/06

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Eva Prešern	violina	Metoda Gregl Trop	zlato priznanje	regijsko
Jerca Topolovec	violina	Andrej Feguš	srebrno priznanje	regijsko
Barbara Babič	violončelo	Aleksandar Kuzmanovski	zlato priznanje	regijsko
Vid Topolovec	kitara	Tadeja Belič	srebrno priznanje	regijsko
David Hojsak	petje	Samo Ivačič	bronasto priznanje	regijsko
Lea Sušek Tamara Sevšek in Nastja Klein	trio flavt	Lija Frajnkovič	zlato priznanje	regijsko
Barbara Babič	violončelo	Aleksandar Kuzmanovski	bronasta plaketa	državno
Lea Sušek Tamara Sevšek in Nastja Klein	trio flavt	Lija Frajnkovič	priznanje	državno
Jerca Topolovec	violina	/	/	revija glasbenih šol
Eva Prešern	violina	/	/	revija glasbenih šol
Vid Topolovec	kitara	/	/	revija glasbenih šol
Barbara Babič	violončelo	/	/	revija glasbenih šol

V šolskem letu 2006/07

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Urška Ljubec	flavta	Lija Frajnkovič	zlato priznanje	regijsko
Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	zlato priznanje	regijsko
Janja Turk	flavta	Violeta Ozvatič	zlato priznanje	regijsko
Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	zlata plaketa	državno
Urška Ljubec	flavta	Lija Frajnkovič	srebrna plaketa	državno
Janja Turk	flavta	Violeta Ozvatič	bronasta plaketa	državno
Eva Prešern	violina	Tomaš Tulaček	1. nagrada	13. mednarodno-Mladi virtuozi
Eva Vidovič	violina	Tomaš Tulaček	pohvala	13. mednarodno-Mladi virtuozi
Živa Šuta	violina	Tomaš Tulaček	revijalni nastop	13. mednarodno-Mladi virtuozi
Špela Turk	violina	Tomaš Tulaček	revijalni nastop	13. mednarodno-Mladi virtuozi
Barbara Vute	klavir	Marjan Pači	pohvala	11. mednarodno Goivani Strumentisti
Lucija Sevešk	klavir	Marjan Pači	3. nagrada	1. mednarodno Ithaka
Anže Vedlin	klavir	Marjan Pači	3. nagrada	1. mednarodno Ithaka
Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	1. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	priznanje	mednarodno Požarevac 2007
Urška Ljubec	flavta	Lija Frajnkovič	1. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Taja Meznarič	flavta	Violeta Ozvatič	1. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Taja Meznarič	flavta	Violeta Ozvatič	2. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Tibor Pernarčič	klarinet	Štefan Petek	1. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Vid Erčevič	klarinet	Rudi Toplak	2. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Amanda Jus	saksofon	Nina Rogina	2. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Ela Peklar	klarinet	Rudi Toplak	2. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Janja Turk	flavta	Violeta Ozvatič	2. nagrada	mednarodno Požarevac 2007
Klara Šenkiš	flavta	Mojca Sok	2. nagrada	mednarodno Požarevac 2007

Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	/	revija glasbenih šol
Urška Ljubec	flavta	Lija Frajnkovič	/	revija glasbenih šol
Julija Hvalec	balet	Alenka Kostrevc	/	tekmovanje Opus 1
Aleksandra Pečnik	balet	Alenka Kostrevc	/	tekmovanje Opus 1
Neja Senčar	balet	Alenka Kostrevc	/	8. tekmovanje baletnih plesalcev
Danaja Gnilšek	balet	Alenka Kostrevc	/	8. tekmovanje baletnih plesalcev
Urška Ljubec	flavta	Lija Frajnkovič	/	revija glasbenih šol
Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	/	revija glasbenih šol
Janja Turk	flavta	Lija Frajnkovič	/	revija glasbenih šol
Harmonikarski orkester	4. srečanje	Marjeta Babič	priznanje	4. srečanje harmonikarskih orkestrov Slovenije

V šolskem letu 2007/2008

učenec	*disciplina*	*mentor*	*nagrada*	*rang tekmovanja*
Anže Vedlin	klavir	Marjan Pači	2. nagrada	3.Iternational Music competition-Trst
Aljaž Kolarič	trobenta	Marjan Rus	srebrno priznanje	regijsko
Urban Peklar	tolkala	Boštjan Vavh	zlato priznanje	regijsko
Gregor Nestorov	tolkala	Boštjan Vavh	zlato priznanje	regijsko
Špela Horvat	klavir	Marjeta Urbanič	priznanje za sodelovanje	mednarodno-Mladi virtuozi klavir
Nika Rožanc	klavir	Marjeta Urbanič	priznanje za sodelovanje	mednarodno-Mladi virtuozi klavir
Anja Mlinarič	klavir	Marjeta Urbanič	priznanje za sodelovanje	mednarodno-Mladi virtuozi klavir
Gregor Nestorov	tolkala	Boštjan Vavh	1. nagrada in zlata plaketa	državno
Urban Peklar	tolkala	Boštjan Vavh	2. nagrada in zlata plaketa	državno
Eva Prešern	violina	Tomaš Tulaček	diploma za sodelovanje	12th international string competition
Hana Feguš	violina	Tomaš Tulaček	posebna diploma	Segreteria del concorso…
Klemen Furman	harmonika	Marjeta Babič	diploma za 2. nagrado	4. mednarodno srečanje harmonikarjev

Julija Hvalec	balet	Alenka Kostrevc	/	državno Opus 1
Vida Bigec	balet	Alenka Kostrevc	/	državno Opus 1
Aleksandra Pečnik	balet	Alenka Kostrevc	/	državno Opus 1
Rebeka Drevenšek	balet	Alenka Kostrevc	/	državno Opus 1
Taja Meznarič	flavta	Violeta Ozvatič	bronasta diploma	12. concorso internaziolnale…
Dunja Kolenko	flavta	Lija Frajnkovič	srebrna diploma	12. concorso internaziolnale…
Barbara Vute	klavir	Marjan Pači	diploma za sodelovanje	12. concorso internaziolnale…
Lucija Svenšek	klavir	Marjan Pači	diploma za sodelovanje	12. concorso internaziolnale…
Anže Vedlin	klavir	Marjan Pači	diploma za sodelovanje	12. concorso internaziolnale…
Gregor Nestorov	tolkala	Boštjan Vavh	srebrna diploma	12. concorso internaziolnale…
Hana Feguš	violina	Tomaš Tulaček	srebrna diploma	12. concorso internaziolnale…
Eva Prešern	violina	Metoda Gregl Trop	zlata diploma	12. concorso internaziolnale…

Prejemniki Žgečevih plaket in priznanj za pedagoške dosežke

Društvo ravnateljev ptujskega področja skupaj s Sindikatom vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije ter Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije že od leta 2002 organizira srečanja strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju v počastitev 5. oktobra - svetovnega dneva učiteljev.

Na slovesnosti se pedagoškim delavcem javno podeli priznanja in plakete dr. Franja Žgeča za nadpovprečne dosežke na svojem delovnem področju, ki pomembno prispevajo h kvalitetnejšemu delu v vzgoji in izobraževanju, k razvoju pedagoške teorije in prakse ter k povezovanju z ožjim in širšim okoljem.

Iz kolektiva Glasbene šole Karol Pahor Ptuj je v preteklih letih sedem učiteljev za svoje izredne dosežke pri glasbeno – pedagoškem delu prejelo priznanja ali plakete.

PREJEMNIK	*VRSTA PRIZNANJA*	*LETO PREJEMA*
META GREGL TROP	PLAKETA	2002
MARJAN RUS	PLAKETA	2006
LIDIJA JEŽOVNIK	PRIZNANJE	2006
LIJA FRAJNKOVIČ	PRIZNANJE	2007
MARJETA BABIČ	PRIZNANJE	2007
JOLANDA LONARIČ	PRIZNANJE	2008
JASNA HRŽENJAK	PRIZNANJE	2008

Jubilejno leto 2008/2009

Oddelki in zaposleni v jubilejnem letu 2008/2009

KLAVIR IN ORGLE	
MLADEN DELIN	Klavir in korepeticije
TOM HAJŠEK	Klavir in korepeticije
TANJA KOZAR STOŠIČ	Klavir, komorna skupina in korepeticije
ROBERT OŽINGER	Klavir
MARJAN PAČI	Klavir in korepeticije
MARJETA URBANIČ	Klavir, orgle in korepeticije
LIDIJA ŽGEČ	Klavir in korepeticije

PIHALA	
KATJA DREVENŠEK	Flavta
LIJA FRAJNKOVIČ	Flavta in komorna skupina
SUZANA MENONI-PLANINŠEK	Flavta
VIOLETA OZVATIČ	Flavta
EVA PURKELJC	Flavta
NINA ROGINA	Saksofon in komorna skupina
BOJANA ROJKO	Flavta
MOJCA HRGA	Flavta
RUDI TOPLAK	Klarinet
SANDRINE ZEMLJAK	Flavta
TOMAS ŽGANEC	Oboa

HARMONIKA	
MARJETA BABIČ	Harmonika in harmonikarski orkester
ZVONKO CAFUTA	
JASMINA RIHTARIČ	
SONJA TRAMŠEK	Harmonika in komorna skupina
AMADEJA TURNŠEK	

GODALA	
ANDREJ FEGUŠ	Violina
JERNEJ FEGUŠ	Violončelo
SIMON PETER FEGUŠ	Violina, godalni orkester
VITA GREGORC	Violina

TROBILA IN TOLKALA	
MAJDA KRAMBERGER	Trobila
MARJAN RUS	Trobila in komorna skupina
ZMAGO ŠTEBIH	Mladinski pihalni orkester
BOŠTJAN VAVH	Tolkala in komorna skupina

KITARA	
TADEJA BELČIČ	
LILIJANA HRGA-NOVAK	
JASNA HRŽENJAK	

NAUK O GLASBI, PREDŠOLSKA GLASBENA VZGOJA, GLASBENA PRIPRAVNICA	
LIDIJA JEŽOVNIK	Nauk o glasbi – 6. – 8. razred
MAJDA KRAMBERGER	Glasbena pripravnica II.
JOLANDA LONARIČ	Nauk o glasbi – 1. – 4. razred
JASMINA RIHTARIČ	Predšolska glasbena vzgoja, Glasbena pripravnica I.

BALETNO – PEVSKI ODDELEK	
SAMO IVAČIČ	Petje
ALENKA KOSTREVC	Plesna pripravnica, balet in plesna skupina
TADEJA MLAKAR	Korepetiranje baleta

TEHNIČNO – ADMINISTRATIVNO OSEBJE	
EDVARD BELČIČ	Vzdrževalec
BRIGITA CAFUTA	Tajnica
SILVA FUKS	Snažilka
ŠTEFAN PETEK	Ravnatelj
DARINKA VREG	Računovodkinja

Učenci in učitelji v fotogaleriji

Administrativno-tehnično osebje;
Brigita Cafuta, Silva Fuks, Edvard Belčič, Darinka Vreg

Učenci klarineta z učiteljem Rudijem Toplakom

Mladinski pihalni orkester, dirigent Zmago Štebih

Harmonikarski orkester, dirigentka Marjeta Babič

Učitelj harmonike Zvonko Cafuta
z učencema

Korepetitorka baleta
Tadeja Mlakar

Učitelj Mladen Delin z učenci klavirja

Učitelj klarineta Štefan Petek s svojim učencem

Učenci klavirja z učiteljem Marjanom Pačijem

Godalni orkester, dirigent Simon Peter Feguš

Učenci klavirja z učiteljem Robertom Ožingerjem

Učenci klavirja z učiteljem Tomom Hajškom

Učitelj oboe Tomas Žganec z učencem

Učenci trobil z učiteljem Marjanom Rusom

Učitelj petja Samo Ivačič z učenci

Učenci tolkal z učiteljem Boštjanom Vavhom

Učitelj violine Andrej Feguš z učenci

Učitelj violine Simon Peter Feguš z učenkami

Učitelj violončela Jernej Feguš z učenci

Učenke baleta z učiteljico Alenko Kostrevc

Učenke baleta z učiteljico Alenko Kostrevc

Učenke flavte z učiteljico Evo Purkeljc

Učenci flavte z učiteljico Katjo Drevenšek

Učenke flavte z učiteljico Lijo Frajnković

Učenke flavte z učiteljico Sandrine Zemljak

Učenke flavte z učiteljico Suzano Menoni Planinšek

Učiteljica flavte
Mojca Sok

Učiteljica flavte Violeta Ozvatič z učenkami

Učenci harmonike z učiteljico Amadejo Turnšek

Učenci harmonike z učiteljico Jasmino Rihtarič

Učenci harmonike z učiteljico Sonjo Tramšek

Učenci kitare z učiteljico Jasno Hrženjak

Učenci harmonike z učiteljico Marjeto Babič

Učenci kitare z učiteljico Tadejo Belčič

Učiteljica kitare Lilijana Hrga Novak z učencema

Učenci klavirja in orgel z učiteljico Marjeto Urbanič

Učenci klavirja z učiteljico Lidijo Žgeč

Učenci klavirja z učiteljicoTanjo Kozar Stošič

Učenci predšolske glasbene vzgoje z učiteljico Jasmino Rihtarič

Učenci nauka o glasbi z učiteljico Jolando Lončarič

Učenci klavirja z učiteljico Lidijo Ježovnik

Učenci pripravnice z učiteljico Jasmino Rihtarič

Učenci pripravnice z učiteljico Majdo Kramberger

Učenke violine z učiteljico Vito Gregorc

Učenci trobil z učiteljico Majdo Kramberger

Učenci saksofona z učiteljico Nino Rogina

SUMMARY

Viva la Musica

130 years of musical education in Ptuj
1878-2008

Ptuj has a long history of musical education, as the beginnings of formal and informal music teaching can be traced back as far as to the Middle Ages. Monastic schools were the first to offer music education, especially as regards singing, within mandatory artes liberales. This example was followed by parish schools where musical training was provided to achieve a higher level of liturgy. Nevertheless, we can find the beginnings of music education in Ptuj military band and its successors; one after another, they had been accompanying all the important municipal events with musical performances. Every ensemble was responsible for its future growth, so the town musicians had been informally taking care of their progeny for centuries. The period of Enlightenment, followed by the epoch of national cultures, saw the increasing demand for public music education resulting from the development of society and bourgeois culture. This phenomenon, among other things, initiated the formation of various societies, where music was playing a cultural and political role. Likewise, the Slovenians in Ptuj founded the National Reading Society in 1863. Only a few years later, the townsmen of German nationality founded the society Kasino (1867). Both societies had been performing their cultural and political activities alongside and in interdependence, and music became the inevitable part of their endeavours. Subsequently, organized music education started to develop in Ptuj; it eventually outgrew the range of societies to become a significant body of education and culture. The public music school in Ptuj was founded in 1878 and operated under auspices of German musical society named Pettauer Musikverein. The first headmaster was a composer and conductor of Ptuj brass band, Anton Stöckl (1850-1902). Formerly he had been a conductor of Dramatično društvo (Dramatic Society) in Ljubljana. The school reached one of its pinnacles under the leadership of Erich Wolf Degner (1858-1908), a universally educated musician who was a headmaster between 1885 and 1888. In the history of the school, Degner's period is still nowadays spoken about in superlatives regarding the number of students and modernized curriculum, as well as the improved cultural life in Ptuj. Throughout the 19th century, there had been a considerable fluctuation of teachers and headmasters since Ptuj was a small town thus unable to offer the possibilities for a successful career to ambitious musicians. The last headmaster of Musikverein school was a conductor Karl Etller from Leipzig, who was managing the school from 1910 till the cancellation of German musical society and its school in 1921. The cancellation occurred due to the new political situation after the World War I. A new Slovenian music school, named Mestna glasbena šola (Town Music School) was founded in 1919. It was operating under the patronage of Ptuj community. However, the new school incited further national disputes seeing that national frictions between Slovenian and German populations had been constantly increasing from the last third of the 19th century until the end of the World War I. Moreover, the frictions continued even after the war and after the establishment of the Kingdom of Slovenians, Croats and Serbs, and its successors. The German population of the town wanted to maintain their identity even after the war, especially their cultural institutions they identified themselves with.

The Town Music School had been struggling with financial difficulties, shortage of adequately educated

teachers and lack of scores throughout its existence. Between 1919 and 1920, there were two music schools in Ptuj – Slovenian and German. The community tried to unite both schools, but without success. After the cancellation of Musikverein in 1920, the Society's property was entrusted to the Town Music School. The first Slovenian music school operated only during three school years, from 1919 until 1922. Because of lack of funds providing for the existence of the school, the latter came under the patronage of Glasbena matica (Philharmonic Society) founded in 1922.

Between both Wars, Ptuj Philharmonic Society was the central musical institution of the town, uniting and managing the musical sphere. Besides managing the choir and organising the concerts, one of the most important concerns of the Philharmonic Society was the music school, as its influence on the cultural and artistic growth of the local population was of great significance. The Philharmonic Society had its seat in the premises of the former Musikverein at Hrvaški trg (present Dravska ulica 11), whereas the lessons were also given at students' residence and girls' residential school Mladika (present Mladika elementary school). The first headmaster was Vaclav Engerer and the majority of the teaching staff was from the former music school. The school had a youth choir and a student's orchestra. In the period between both Wars, the headmaster was a composer, violinist and pedagogue Karol Pahor (1896-1974). He worked in Ptuj from 1926 until 1930 and is considered the most meritorious of the period seeing that he concentrated on the expansion of programmes, modernization of curriculum, creation of youth, and mixed choirs, of the orchestra and school ensembles (piano trio and piano quintet), that often gave concerts. After Pahor had left his post, the new headmaster became Čenda Šedlbauer, an excellent cellist from Prague. In the 1930s music school organized artistic evening performances and cooperated in preparation of national, humanitarian and other high-profile events in town. Despite the financial difficulties, the school continued to grow, and maintained its good reputation.

On the eve of war in 1940, the leadership of the school was taken by a violinist, singer and pedagogue Jože Gregorc (1914-2003), whose authority and broad education gave a fresh impetus to the school. Among other things, he conducted an orchestra, a mixed choir, and the town band. However, the beginning of the World War II interrupted the successful period. Gregorc was deported and the Nazi authorities cancelled the school. The Germans founded a new school that operated from the school year 1941/42 until 1944/45. In this period, the school predominantly employed the teachers of German nationality.

After the war had ended, the new era began for the Ptuj music school. Until that period, the school had always been an institution operating within the society, at first within German Musical Society (Musikverein) and then under the auspices of the Philharmonic Society. In 1945, it came under the state government of Yugoslavia and obtained the name Okrajna glasbena šola (District Music School). Professor Jože Gregorc resumed his post and continued to manage the school until 1950. He took care of renovation of the school building and concentrated on providing a high quality education as well as on improvement of musical life in town. The establishment of the youth choir and school orchestra as well as the foundation of symphonic orchestra represented one of the most important contributions to musical education. In addition to his numerous duties, Gregorc founded and conducted a number of choirs, the town band, and the philharmonic orchestra. In the postwar years, he was considered as one of the most prominent personalities of the town and his ensembles achieved outstanding success, which exceeded the local significance.

In 1950, professor Gregorc was succeeded by Eleonora Šrol – Senčar, who remained a successful headmistress for no less than 27 years (1950-1977). Her utmost concern was the condition of the school premises and musical pedagogy. Throughout the long period of her leadership, she had been striving for the reinforcement

of the teaching staff, restoration of the school building, improvement of working conditions, additional training for teachers, modernization of the curriculum, and for a vivacious concert happenings in Ptuj. She maintained good connections with Ljubljana and Maribor concert agencies, so every year she would organize a number of excellent concerts performed by the domestic and foreign artists. The concerts were intended for the audience of the wider Ptuj area and for the students of music school. Such events were providing for a higher standard of cultural life and had a strong educational effect, as the number of concertgoers was constantly increasing. In 1975, the school was named after the Slovenian composer and a former headmaster Karol Pahor.

After the headmistress Šrol had retired, the Music school Karol Pahor was led by professor Anton Horvat (1978-1998). In the time of his management, the number of students considerably increased, as well as the number of teachers. Under Horvat's leadership, the school prospered and obtained new departments, such as the departments for accordion, guitar, saxophone, organ and cello. Besides youth string orchestra and youth brass orchestra, an accordion orchestra was founded in 1985/86. The progress of the school in Horvat's period was evident from a number of public performances, concerts, celebrations and recordings for radio and television. Special achievements of his period are also numerous students, who attended various musical contests on the national and international level. Anton Horvat was also a conductor of Ptuj brass orchestra. He is meritorious for having attracted young musicians to the orchestra. As a professor at the department for brass instruments, he educated and encouraged his students to join the brass orchestra. Moreover, he trained a number of excellent clarinettists and saxophonists, who later decided to continue their musical education at secondary school, at Academy for Music in Ljubljana and elsewhere.

In 1998, professor Štefan Petek assumed the position of the headmaster. In a decade of his management, he has succeeded in employing the teachers with a university degree. During the last ten years, the music school has employed many young pedagogues, who have been striving for even higher quality of education. The result of their excellent work is evident in their students' performances, solo concerts and participations in the regional, national and international contests. The students participate in various cultural events in Ptuj, throughout Slovenia, and abroad. In the school year 2003/04 the school introduced two new subjects, singing and ballet with preparatory ballet class, with which the scope of activities has been importantly extended in terms of quality. Manifold activities offered by the school required much more space than was available in the primary premises, so some departments were moved to other locations in town. However, the school is still lacking the adequate classrooms, ballet hall, library, and teacher's staff room. Ever since its foundation (1878), Ptuj music school has been residing in the former almshouse, built in 1315. In the school year 2008/09, various events and concerts are being prepared in the context of celebration of 130 years long musical education in Ptuj. The institution can be proud of its achievements and acknowledgements so far, yet it is conceiving plans for the future. Above all, their work shall be concentrated on the maintaining of a high quality pedagogical work and obtaining the new classrooms.

ZUSAMMENFASSUNG

Viva la Musica

130 Jahre Musikschulwesen in Ptuj
1878-2008

Die Geschichte der Musikausbildung reicht weit in die Vergangenheit zurück, denn es gibt Beweise für die formelle und informelle Musikbildung seit dem Mittelalter. Als erstes sind hier die Klosterschulen zu erwähnen, die ihre Schüler im Rahmen der obligatorischen artes liberales schon im Mittelalter in Musikwissenschaften und vor allem im Singen ausgebildet haben. Diesem Vorbild folgten die Pfarrschulen, die mit der Musikschulung das Niveau des liturgischen Ritus erhöhten. Ansätze für Musikausbildung kann man auch bei der bürgerlichen Polizei in Ptuj und ihren Nachfolge-Organisationen finden. Eine nach der anderen haben sie schon seit dem späten Mittelalter bei allen Stadtfeiern mit einer Kapelle mitgewirkt. Jede dieser Musikgruppen musste sich um ihren Nachwuchs kümmern, und dieses Bemühen blieb bei den Stadtmusikern über mehrere Jahrhunderte lebendig. Das Bedürfnis nach einer öffentlichen Musikausbildung entwickelte sich zusammen mit der bürgerlicher Gesellschaft und Kultur in der Aufklärung und daran anschließend in der Ära der Nationalkultur. Diese Erscheinung förderte unter anderem auch die Entstehung der Vereine, in denen die Musik eine kulturelle und politische Rolle spielte. So war es auch in Ptuj, wo die Slowenen im Jahr 1863 den slowenischen Kulturverein Narodna čitalnica gegründet haben. Im Kreis der deutschen Bürger wurde wenige Jahre später der Verein Kasino ins Leben gerufen (1867). In enger Zusammenarbeit sorgten sich beide um das kulturelle und politische Leben in der Stadt; Musik war dabei ein wichtiger Bestandteil. Die Folge war die Entwicklung der organisierten Musikausbildung in Ptuj, die ihre Anfänge im Rahmen der Vereine hatte; sie entwickelten sich dann langsam zu einer der bedeutendsten Erziehungs-, Bildungs- und Kultureinrichtungen.

Im Jahre 1878 wurde in Ptuj eine öffentliche Musikschule gegründet, die im Rahmen des deutschen Musikvereins wirkte. Der Verein nannte sich Pettauer Musikverein. Sein erster Direktor war der Komponist und Kapellmeister der Ptujer Kapelle Anton Stöckl (1850-1902), der als ehemaliger Kapellmeister des Dramaturgischen Vereins in Ljubljana nach Ptuj kam. Einen der Höhepunkte erreichte die Schule unter der Führung des universal gebildeten Musikers Erich Wolf Degner (1858-1908), der drei Jahre Direktor an der Schule war (1885-1888). Unter seiner Leitung erzielte die Einrichtung hervorragende Erfolge, die noch heute vorbildlich sind. Sie zeigten sich in der Zahl der Schüler, im modernisierten Lehrplan und im Kulturleben des damaligen Ptuj. Die Lehrer und Direktoren wechselten immer wieder rasch, weil die Stadt im 19. Jahrhundert ziemlich klein war und ambitionierten Musikern keine Möglichkeit für eine richtige Karriere bieten konnte. Der letzte Schuldirektor des Musikvereins war der Dirigent Karl Etller aus Leipzig. Er hatte die Leitung von 1910 bis zur Auflösung des deutschen Musikvereins und dessen Schule im Jahr 1921 inne. Zur Auflösung kam es aufgrund der neuen politischen Situation nach dem Ersten Weltkrieg. 1919 wurde in Ptuj die slowenische Musikschule gegründet, genannt Mestna glasbena šola (städtische Musikschule), die unter dem Schutz der Stadtgemeinde wirkte. Ihre Gründung entfachte weiteren nationalen Unfrieden, weil sich die Streitigkeiten zwischen dem deutschen und slowenischen Volk seit dem letzten Drittel des 19. Jahrhunderts gesteigert hatten. Diese konnten selbst nach dem Ersten Weltkrieg nicht beigelegt werden, als das Königreich der Slowenen, Kroaten und Serben und später

seine Nachfolger entstanden. Die deutschen Bürger wollten auch nach dem Krieg ihre Identität behalten und damit auch die kulturellen Einrichtungen, mit denen sie sich identifizierten.

Die städtische Musikschule kämpfte ständig mit einem Mangel an Geld, ausgebildeten Musiklehrern und Noten. In Ptuj wirkten in den Jahren 1919 und 1920 zwei Musikschulen, eine slowenische und eine deutsche nebeneinander. Die Gemeinde strebte deren Vereinigung an, was aber nicht gelang. Nach der Auflösung des Musikvereines 1920 kam das Vereinsvermögen in die Hände der städtischen Musikschule (Mestna glasbena šola). Diese erste slowenische Musikschule existierte nur drei Jahre (1919-1922). Weil es an allem fehlte, gründeten die Slowenen 1922 einen Verein, die Glasbena matica, der die Musikschule unter seinen Schutz nahm.

Ptujska Glasbena matica war zwischen den beiden Weltkriegen die Einrichtung in der Stadt, die das Musikgeschehen vereinte und führte. Ihre Haupttätigkeit war neben der Organisation des Chores und der Konzertveranstaltungen vor allem die Leitung der Musikschule, die einen bedeutenden Einfluss auf die kulturelle und künstlerische Entwicklung der hiesigen Bevölkerung und deren Umgebung hatte. Ihre Arbeitsstätte war in den Räumen des ehemaligen Musikvereins auf dem Kroatischen Markt (Hrvatski trg – heute die Dravska ulica 11, Drauerstraße 11). Der Unterricht fand auch im Schülerheim und Mädcheninternat Mladika (heute Grundschule Mladika) statt. Ihn führten vor allem die früheren Lehrer und der erste Direktor, Vaclav Engerer, durch. An der Schule waren ein Jugendchor und Schülerorchester tätig. Der hochverdiente Direktor in der Zwischenkriegszeit war der Komponist, Violinist und Pädagoge Karol Pahor (1896-1974). In Ptuj war er in den Jahren von 1926 bis 1930 tätig. Er setzte sich für die Erweiterung der Programme, sowie die Modernisierung der Lehrpläne ein und gründete einen Jugendchor, einen Erwachsenenchor, ein Stammorchester sowie ein Schulensemble (Klavier – Trio und Quintett), die oft Konzerte aufführten. Nachdem Pahor gegangen war, wirkte als Hauptperson des Instituts der ausgezeichnete Cellospieler Čenda Šedlbauer, der aus Prag stammte. Die Musikschule veranstaltete in den dreißiger Jahren Kunstabende und half bei allen volkstümlichen, karitativen und anderen feierlichen Veranstaltungen in der Stadt. Sie entwickelte sich trotz des Geldmangels mit Hilfe der engagierten Direktoren und ausgezeichneten Musikpädagogen weiter und verschaffte sich hohes Ansehen.

Kurz vor dem Krieg übernahm die Führung der Schule der Violinist, Sänger und Pädagoge Jože Gregorc (1914-2003), der mit seiner Autorität und hohen Ausbildung neuen Schwung brachte. Unter anderem leitete er ein Orchester, einen gemischten Chor und war Dirigent der städtischen Kapelle. Der Zweite Weltkrieg unterbrach die erfolgreiche Tätigkeit der Musikschule. Gregorc wurde vertrieben und die slowenische Schule von der nationalsozialistischen Regierung aufgelöst. Die Deutschen gründeten eine neue Musikschule, in der vor allem deutsche Lehrer unterrichteten; sie existierte in den Schuljahren 1941/42 bis 1944/45.

Nach Kriegsende begann eine ganz neue Ära für die Musikschule in Ptuj. In der Vergangenheit hatte sie immer eine Vereinsstruktur gehabt, zuerst als deutscher Musikverein und später als Glasbena matica. 1945 kam sie unter die staatliche Verwaltung des damaligen Jugoslawien und erhielt die Bezeichnung Bezirksmusikschule. Zum Direktor wurde nach der Okkupation wieder der Professor Jože Gregorc ernannt, der die Schule erfolgreich in den Jahren von 1945 bis 1950 führte. Er kümmerte sich um die Renovierung der Schulräume, setzte sich für einen qualitativ hochwertigen Unterricht ein und förderte die allgemeine Entwicklung der Musik in der Stadt. Einen bedeutenden Beitrag zur Musikerziehung leisteten der Jugendchor und das Schulorchester. Gregorc gründete auch ein Symphonieorchester. Neben zahlreichen Verpflichtungen gründete und leitete er viele Chöre, die städtische Kapelle und war Dirigent des Symphonieorchesters. In den ersten Nachkriegsjahren war er einer der bekanntesten Persönlichkeiten in Ptuj. Mit dem Ensemble hatte er viel Erfolg, auch außerhalb des

lokalen Umfelds.

Die Leitung der Schule übernahm nach Gregorc im Jahr 1950 die Direktorin Eleonora Šrol-Senčar, die die Schule 27 Jahre erfolgreich führte (1950-1977). Als Direktorin widmete sie viel Zeit den Schulräumen und der musik-pädagogischen Arbeit. In ihrer langjährigen Tätigkeit setzte sie sich für die Personalverstärkung, Sanierung des Schulgebäudes, Verbesserung der Raum- und Arbeitsbedingungen, zusätzliche Ausbildung der Lehrkräfte, Modernisierung der Lehrpläne und für ein abwechslungsreiches Konzertleben in Ptuj ein. Frau Šrol-Senčar knüpfte Kontakte mit den Konzertgeschäftsstellen in Ljubljana und Maribor. Sie organisierte jedes Jahr zahlreiche hochwertige Konzerte von heimischen und ausländischen Künstlern für das breitere Publikum in Ptuj und die Schüler der Musikschule. Solche Ereignisse erhöhten das Niveau des kulturellen Angebots und hatten zugleich einen Einfluss auf die allgemeine Bildung, weil das Publikum zahlreicher wurde. Im Jahr 1975 wurde die Schule nach dem slowenischen Komponisten und ehemaligen Direktor Karol Pahor benannt.

Nachdem die Direktorin Frau Šrol-Senčar in den Ruhestand getreten war, führte in den Jahren von 1978 bis 1998 Professor Anton Horvat die Musikschule Karol Pahor. In seiner Zeit erhöhte sich die Anzahl der Schüler und somit die der Lehrer stark. Horvat sorgte dafür, dass sich die Schule weiter entwickelte und neue Unterrichtsfächer erhielt, wie Akkordeon, Gitarre, Saxophon, Orgel und Violoncello. Neben dem Jugendorchester und Jugendblasorchester entstand im Schuljahr 1985/86 noch das Akkordeonorchester. Die Musikschule wirkte die ganzen Jahre sehr erfolgreich; davon zeugen zahlreiche öffentliche Auftritte, Konzerte, Feiern und Aufnahmen fürs Fernsehen (RTV). Zu den besonderen Erfolgen in dieser Zeit können die zahlreichen Teilnahmen der Schüler und Orchester an Wettbewerben auf regionaler, landesweiter und internationaler Ebene gezählt werden. Anton Horvat leitete auch das Blasorchester Ptuj, das sich unter ihm erheblich vergrößert hat. Es kamen jüngere Musiker hinzu, die Horvat selber als Pädagoge an der Musikschule ausgebildet und für die Orchesterarbeit begeistert hatte. Als Professor zog er viele herausragende Klarinettenbläser und Saxophonisten heran, die ihre Ausbildung auf der zweiten Stufe oder an der Musikakademie in Ljubljana oder anderswo fortsetzten.

Im Jahr 1998 wurde Professor Štefan Petek Direktor der Musikschule. In seiner zehnjährigen Karierre setzte er sich für die Beschäftigung hochqualifizierter Lehrer ein. Die Musikschule stellte in den letzten zehn Jahren mehrere junge Pädagogen ein, die eine noch höhere Qualität der Musikausbildung erreichten. Die zahlreichen Auftritte der Schüler, selbstständige Auftritte und Teilnahmen an nationalen und internationalen Wettbewerben zeugen von der guten und erfolgreichen Arbeit der Musikschule. Die Schüler nehmen aktiv an zahlreichen Wettbewerben und Veranstaltungen in Ptuj als auch in anderen Städten und bei Gastspielen im Ausland teil. Im Schuljahr 2003/04 wurden zwei neue Fächer eingeführt, Singen und Ballett, womit sich die Tätigkeit der Schule erneut erweitert und verbessert hat. Aufgrund dieser vielfältigen Tätigkeiten mussten im Jahr 2003 wegen des Raummangels einige Abteilungen an andere Standorte in der Stadt umziehen. Aber die Institution hat noch immer zu wenig Räume, Ballettsäle, Bibliotheken und Lehrerzimmer. Die Musikschule Ptuj ist seit ihrer Gründung (1878) in den Räumen des ehemaligen bürgerlichen Spitals untergebracht, das 1315 gebaut wurde. Im Schuljahr 2008/09 wird des 130-jährigen Wirkens des Musikschulwesens in Ptuj gedacht; in diesem Rahmen finden zahlreiche Veranstaltungen und Konzerte statt. Die Institution rühmt sich ihrer zahlreichen Erfolge und Anerkennungen. Für die Zukunft schmiedet sie neue Pläne, die vor allem eine hochwertige pädagogische Arbeit und den Erwerb neuer Lehrräume betreffen.

VIRI IN LITERATURA

Viri

Zgodovinski arhiv Ptuj
Fond Glasbena šola
Fond Muzejsko društvo
Fond Mestna občina
Fond VARIA
Simon Povoden, Meščanska čitanka »Bürgerliches Lesebuch«, v prepisu, Ptuj 1884.

Arhiv Glasbene šole Karola Pahorja Ptuj
Šolska kronika št. 1 od 1945/46 do 1971/72
Šolska kronika št. 2 od 1972/73 do 1991/92
Šolska kronika št. 3 od 1992/93 do 1999/00
Šolska kronika št. 4 od 2000/01 do 2007/08
Personalne mape
Statuti, pravilniki, delovni načrti, letna poročila

Časopisni viri
Ptujski list, leto 1920
Jutro, leto 1926 in 1928
Slovenec, leto 1927
Narodna sloga, leto 1932
Tednik, leto 1977
Ptujski tednik, leto 1998

Literatura

Bagarič, Alenka, Ptujsko glasbeno društvo v letih 1878–1882, diplomska naloga, Filozofska fakulteta, Muzikološki oddelek, Ljubljana 1999.
Budkovič, Cvetko, Razvoj glasbenega šolstva na Slovenskem I, Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, Ljubljana, 1992.
Budkovič, Cvetko, Razvoj glasbenega šolstva na Slovenskem II, Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, Ljubljana 1995.
Enciklopedija Slovenije, 12. zvezek (ur. Alenka Dermastia), Ljubljana: Mladinska knjiga, 1998.
Ciglenečki, Marjeta, Najlepši pa je zame Ptuj, Maribor: Umetniški kabinet Primož Premzl, 1995.
Cvetko, Alenka, Glasbeno življenje na Ptuju med obema vojnama (1918–1941), diplomska naloga na Pedagoški

fakulteti Univerze v Mariboru, Maribor 2002.

Gregorc, Jože, Kulturno življenje tik pred 2. svetovno vojno in prva leta po njej v Ptuju, v: Ptujski zbornik V, Ptuj 1985.

Hasl, Drago, Zgodovina glasbene šole v Ptuju (k 40. obletnici slovenske glasbene šole), Ptuj 1959.

Hasl, Drago, Petdesetletnica slovenske glasbene šole v Ptuju, Ptuj 1969.

Jevremov, Blagoje, Vpliv občinske politike na delovanje društev v Ptuju pred 1. svetovno vojno, v: Ptujski zbornik 4, Maribor 1975.

Muzička Enciklopedija, 1. zvezek, urednik Josip Andreis, Zagreb: Leksikografski zavod FNRJ, 1959.

Koter, Darja, Podobe starodavnega Ptuja z utrinki glasbenega življenja (kronika), v: Ptujski zbornik VI/2, Zgodovinsko društvo Ptuj, 1996.

Koter, Darja, Muzikalije ptujske cerkve sv. Jurija, v: Ptujska župnijska cerkev sv. Jurija (zbornik razprav), Ptuj 1998.

Koter, Darja, Maksimiljan Skalar – goslar, v: Ptujski tednik, kultura izobraževanje, Ptuj 1998

Koter, Darja, Ustanovitev slovenskega pevskega društva in njegov pomen za razvoj zborovskega petja na slovenskem Štajerskem do konca 19. stoletja, v: 18. slovenski glasbeni dnevi, Ljubljana: Festival, 2003.

Koter, Darja, Karol Pahor na Ptuju, v: Pahorjev zbornik, Ljubljana: Akademija za glasbo, 2005.

Lačen, Franc, Pregled pevske dejavnosti na Ptuju, 50 let Komornega moškega zbora Ptuj (jubilejna publikacija), Ptuj 2003.

Norman, Loyd, Grosses Lexikon der musik, München: Orbis Verlag für Publizistik, 1992.

Podhostnik, Klavdija, Razvoj Ptujske glasbene šole (seminarska naloga), Ptuj 1993.

Strelec, Ivan, Zgodovinske črtice o »Narodni čitalniciv Ptuji« povodom njene petindvajsetletnice, založba »Narodne čitalnice«, Ptuj 1889.

Špendal, Manica, Iz Mariborske glasbene zgodovine, Maribor: Založba obzorja, 2000.

Žgeč, Lidija, Glasbeno društvo »Pettauer Musikverein« (1878–1920) in njegova notna dediščina, diplomska naloga, Akademija za glasbo UL, Ljubljana 2004.

Žgeč, Lidija, Mestna godba Ptuj od leta 1855 do 2005, v: ptujska (z)godba (jubilejna publikacija ob 150-letnici Pihalnega orkestra Ptuj, Ptuj 2005.

KRATICE

GŠ	Glasbena šola
SGBŠ	Srednja glasbena in baletna šola
SGŠ	Srednja glasbena šola
AG	Akademija za glasbo
OŠ	Osnovna šola
SŠC	Srednje šolski center
GM	Glasbena matica
RTV	Radio in televizija
DPD	Delavsko prosvetno društvo
ZAP	Zgodovinski arhiv Ptuj
MD	Muzejsko društvo
UL	Univerza v Ljubljani
UM	Univerza v Mariboru
PA	Pedagoška akademija
UPZ	Univerzitetni pevski zbor
SNG	Slovensko narodno gledališče
JNA	Jugoslovanska narodna armada
JLA	Jugoslovanska ljudska armada
SRJ	Socialistična republika Jugoslavija
TIS	Temeljna izobraževalna skupnost

IMENSKO KAZALO

A

Ačimovič Katarina 82
Adamič Bojan 58,
Adamič Emil 42, 43, 46, 49, 60, 82
Antauer Miran 68, 86
Anušek Erika 51
Arlati Kristina 104

B

Babič (Mihelak) Marjeta 95, 96, 97, 102, 103, 104, 105, 107, 111, 112, 113, 119, 122, 128, 131, 132, 133, 135, 137, 138, 140, 145
Babič Barbara 116, 122, 132, 133
Babič Viljem 113
Bachmann Karl 23
Bagarič Alenka 13, 16, 17, 99, 100, 154
Bajde Oton 58, 82
Balakovič Zlatko 29
Barbera Juliana 126
Bargil Lidija 86
Baronik Milan 95
Bejolova Olga 27, 29, 30
Belčič Edvard 99, 106, 139, 140
Belčič Tadeja 121, 139, 145
Benkovič Aleš 96, 130
Berden Dejan 126
Berlak Igor 100
Berlak Tomi 103, 112
Bernard Filip 38, 40, 47
Bertoncelj Aci 83, 104
Betetto Julij 59
Bezjak Klara 116, 132
Bezjak Konrad 93
Bigec Vida 127, 136
Bitenc Janez 78, 80, 81
Blagovič Vilko 66
Bombek Jerneja 99, 102, 104
Boriš Miroslav 53
Brandl trio 36, 46, 47, 48, 58, 82
Brcuce Jernej 108
Brđanovič Davor 106
Brenčič Mihael 46
Brezovšek Ivan 27
Brglez Liljana 102
Brlek Darko 94
Bučar Danilo 42
Burg Rajko 49, 53

C

Cafasso Arthur 13
Cafuta Brigita 139, 140
Cafuta Zvonko 99, 104, 111, 112, 131, 138, 140
Carli Emil 65, 66, 67, 84, 85
Cenčič Alenka 86
Cenčič Ana 126
Ciani Ivo 67
Cipci Jakov 58
Cvetko A. 27, 29, 30, 31, 36, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50
Cvetko Ciril 58
Cvitanič Dominik 107

Č

Čačkovič Jože 100, 104
Čampa Boris 83
Čeh Rudolf 76
Čehič Slava 55
Čehovin Bogomil 40, 50, 55, 60, 61, 77, 82
Černenšek Tomi 111, 113, 131
Čič Alojz 64, 68, 72, 74, 76, 91
Črešnik Milanka 114
Čuček Josip 13
Čuček Tatjana 84
Čuden D. 83

D

Dajčman Jasmina 123, 132
Damiš Magda 72, 73, 74, 76, 91, 92, 102
Degner Erich Wolf 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 148, 151

Delin Mladen 112, 113, 125, 126, 129, 132, 138, 141
Dernač Vlado 56
Desnica Maja 113, 118, 132
Deyol Šlajs Ruža 27, 29, 30
Dežman Edi 116
Dobrijevič Jana 127
Dobronič Anton 42
Đokič Dokša Jožica 73, 92
Dorner Mirko 83
Doyen Ginette 83
Draganič Snežana 113
Draksler Sonja 82
Drevenšek Katja 114, 120, 132, 138, 143
Drevenšek Rebeka 127, 136
Druzovič Mila 27, 29, 36
Dumčić Petar 36, 39, 45, 47, 49, 50
Dvornik Marija 102, 104, 106, 110, 113

E

Emeršič Filip 14, 22, 25
Emeršič Veronika 114
Engerer Vaclav 27, 28, 31, 41, 149, 152
Erčevič Vid 124, 134
Erjavec Herman 51
Ettler Karl 25, 26

F

Fajfar Anica 55
Fakin Miha 103
Fakin Tomaž 113, 131
Feguš Andrej 121, 123, 133, 139, 142
Feguš Hana 127, 135, 136
Feguš Jernej 126, 129, 139, 143
Feguš Klavdija 113
Feguš Maks 95, 108
Feguš Milan 98
Feguš Robi 100
Feguš Simon Peter 126, 128, 139, 141, 142
Feix Adolf 27
Ferčič Alojz 51
Ferk Dragotin 40
Fersch Thelka 25, 26
Fiala Ana 26
Filjak Ranko 83
Fournier Jean 83
Frajnkovič (Meglič) Natalija 93, 97, 99, 100, 102, 104, 105, 113, 114, 124, 125, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 144
Fras Albert 35, 42
Fras Ferdo 27, 31, 40, 41
Fuchs Franz 51
Fuks Silva 139, 140
Furek Julija 113, 119, 132, 133
Furman Klemen 127, 135

G

Gadžijev Sijavuša 125, 126, 129
Gašparič Marija 106
Gerlovič V. 82
Germ Ana 127
Gerželj Saška 129
Glatz Greta 71, 72, 74, 75, 92, 96, 99, 102, 104
Glavakova Božena 83
Gluhak Davor 113, 118
Gobec Radovan 58, 86
Gobec Urban 119
Gogola (?) 56
Golc Marija 64
Gollob (?) 15
Gorič Nika 127
Gorjup Josip 40
Grebenšek Jerneja 120
Gregora Bogomil 28, 29, 30
Gregorač Mitja 83
Gregorc Jože 24, 40, 50, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 82, 86, 88, 149, 152, 153
Gregorc Vita 85, 86, 126, 139, 147
Gregorič Alojz 13
Greil Josef 24, 25, 26
Gril Nevenka 94, 96, 99
Gross Franc 17
Guarrera Giuseppe 129
Gunzek Mihael 83
Gunžer Majda 85, 86

H

Hajdrih A. 57
Hajšek Tom 104, 114, 138
Handl Kristina 51
Haring Ema 26
Haring Franz 19, 22, 23
Hasl Drago 9, 13-34, 37, 38, 40, 46, 47, 52, 53, 54, 60, 62-72, 75-81, 84, 88
Haüsgen Karl 23
Hladek Bohinjski Josip 35, 43
Hochberg Max 23
Hohnjec Nevenka 86
Hojsak Antonio 126
Hojsak David 122, 133
Holc Karel 74, 91, 92
Horvat Anton 73, 74, 90, 91, 92, 93, 96, 101, 102, 103, 104, 108, 109, 110, 113, 130, 131, 150, 153
Horvat Davorin 113, 131
Horvat Špela 127, 135
Hrašovec Silva 83
Hrga Novak Lilijana 100, 102, 104, 106, 110, 113, 118, 122, 139, 145
Hrga Mojca 138
Hribar Zdravko 104
Hribernik Breda 68, 84, 86
Hribernik Franc 53, 54, 61, 63, 64, 68, 76
Hrženjak (Lah) Jasna 97, 104, 113, 122, 137, 139, 145
Hubad Matej 27, 28, 29
Hvalec Julija 127, 135, 136

I

Ingolič Anton 56
Ivačič Samo 116, 133, 139, 142
Ivančič Karmen 105
Ivša Daniel 104

J

Jamnik Eva 72
Jarc Andrej 83
Jenko D. 57
Jerabek Engelbert 51
Jevdjenijevič Brandl Nada 82
Ježovnik Lidija 93, 94, 96, 97, 98, 104, 106, 110, 113, 137, 139, 146
Jiřka Anton 17
Jošt (?) 50
Junger Dušan 100
Jurič Hana 116, 123, 132
Juričinec Ana Nuša 123
Jurtela Franc 13
Jus Amanda 124, 134
Juvanec Ferdo 53, 54

K

Kabaj Mara 31, 33, 37, 38, 40, 41, 42, 47, 49, 50
Kalister Franc 51
Karbelar Camila 26
Karlin Igor 104
Keča Rošker Liljana 116
Kelenc Aleksander 114, 132
Kelenc Matej 111, 113, 131
Kerbler Mojca 95, 96, 97
Kerbler Stojan 92
Kimovec Franc 35, 43
Klampfer Willi 51
Klasinc Roman 58, 82
Klavora Slava 60
Klein Drago 92
Klein Nastja 122, 133
Klemenčič Feliks 94, 96, 97
Klemenšek Vera 83
Klenovšek Manica 100
Klinar Franc 58
Klinc Andreja 112
Klopčič Rok 83
Kocjančič Marija 83
Kokol Mirko 55
Kolarič Aljaž 127, 135
Kolarič Damijan 102, 104, 109, 110, 111, 131
Kolb Teodor 19
Koledník Oto 93
Kolenko Dunja 124, 127, 134, 135, 136
Komarovski B. 30
Končic Mracsek Mira 83

König Hemmy 24
Korat Jolanda 123
Korat Kristjan 127
Korenjak Boris 63
Korošec Marjanca 83
Korošec Marjetica 83
Kos Štepan 126
Kosckina Yevgenija 127
Kosi Ivanka 76
Kosmač Ciril 84
Kostevc Tamara 113, 131
Kostrevc Alenka 116, 127, 128, 135, 136, 139
Koter Darja 10, 13, 14, 16, 17, 31 -36, 42, 46, 65, 98, 99
Kovačič Ella 82
Kovačič Gregor 112
Kovačič Ilonka 112
Kovačič Ivan 49
Kozar Gregor 107
Kozar Stošič Tanja 102, 104, 112, 126, 132, 138, 146
Kozel Matej 114, 132
Krajnc David 126
Krajnc Tina 116, 123, 132
Kramberger Majda 93, 99, 104, 110, 111, 113, 131, 139, 147
Kraut Borut 126
Kremljak Mateja 104
Krena Vaclav 58
Krnjak Dušan 95
Kubat Norbert 29
Kubiček (?) 30
Kukovič Astrid 126
Kundigraber Herman 21, 23, 24
Kuštrin Josip 53, 54, 60, 61
Kuzmanovski Aleksander 118, 126, 133
Kveder Dragotin 27, 31, 33, 42

L

Lacko Jože 55, 58, 59, 77
Lačen Franc 49, 65, 74
Lah Franc 55
Lah Ladislava 55
Lajovic Anton 46
Lang Erwin 51
Leban Nevenka 108
Lenart Rok 119, 133
Lenartič Marija 64
Lepenik Darja 116
Leskovic B. 82
Levanič Andrej 93, 130
Lhotka Fran 59
Likar Mihael 55
Lipar Peter 58
Lipovšek Marijan 65, 82, 83, 84
Lipušček Janez 82
Ljubec Božo 103
Ljubec Urška 124, 134, 135
Logar Miroslav 36, 37, 38, 46, 47
Lojen Tomaž 113, 118
Lončarič (Selinšek) Jolanda 93, 96, 97, 99, 102, 104, 110, 112, 113, 146
Lorenčič Asja 127
Lorenz Theodor 23, 24
Lorkovič Melita 58
Lubej Jože 98
Lumber Martin 112
Luževič Franjo 55, 56, 60, 64, 65, 66, 68, 71, 72, 74, 75, 77, 78, 80, 81, 84, 85, 92

M

Magdovski Adriana 120
Majcen Mirko 27
Majcen Zorka 68, 86
Majer Alenka 55, 60, 63, 64, 80
Mantuani Josip 38
Marciuš Ivan 71, 72, 73, 74, 91, 92
Marin Matjaž 127
Markež Franc 31, 32
Markovič Vladimir 82
Marolt France 50
Maté Rudolf 27, 29
Matjašič Biserka 73
Maver Polona 108
Medved Rok 122
Mehlborn Maks 23
Menoni Mojca 104, 105, 109, 110, 112, 113, 114, 120, 123
Menoni Planinšek Suzana 102, 104, 105, 138, 144

Meznarič Jan 119, 124, 133
Meznarič Taja 127, 134, 136
Meža Mihael 27
Mijačevič Mira 66, 116
Milošič Eva 113, 124, 132
Mirk Vasilij 38, 43, 46, 49
Mirt Branko 95
Mlakar Tadeja 139, 140
Mlejnikov Miloš 83
Mlinarič Anja 127, 135
Mohorko Rudi 65
Mojsisovics Margareta 24
Mojsisovics Roderich 21, 24, 25
Mokranjac Stevan 43, 49, 117, 119, 122, 125
Mrazovič Miro 72
Muhič Majda 74, 91, 97, 99, 102, 104, 110, 112
Muhič Neža 122
Mulec Ivanka 71
Murko Ana 126
Murko Janko 86
Murko Simona 113
Murko Stanko 70
Musek Ljudevit 54

N

Nesler Lastavec Božena 53, 54, 55
Nestorov Gregor 127, 128, 135, 136
Neuvirt Nataša 112
Neuvirt Renata 109
Novak Matjaž 119, 133
Novakovič Aleksander 113, 131

O

Obrul Ivica 113
Ondrička V. 30
Orožen Bogo 31, 33, 40, 42, 49
Orožen Milan 38
Oske Karl 19
Osojnik Franc 85, 86
Osterc Slavko 46, 60
Otrin Iko 116
Ozim Igor 83
Ozvaltič Violeta 113, 124
Ožinger Robert 116, 126, 138, 141

P

Pači Marjan 118, 122, 124, 134, 135, 136, 138, 141
Pahor Karol 7, 9, 10, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 41, 42, 43, 45, 46, 49, 90, 91, 93, 94, 96, 110, 116, 120, 129, 137, 149, 150, 152, 153
Patat Johann 16
Pavletič Julij 37, 46
Pečnik Aleksandra 127, 135, 136
Pečnik Franz 51
Peinkiher Tom 122
Peklar Ela 124, 134
Peklar Urban 127, 128, 135
Perger Rihard 24
Petek Franjo 60, 63, 64, 65, 78, 81, 84
Petek Larisa 123
Petek Štefan 93, 100, 110, 113, 116, 117, 122, 130, 131, 132, 134, 139
Peternel Franjo 114
Peternel Maja 104
Petrič Valter 110
Pevec Avgust 64, 65
Picker Karl 26
Pintarič Teja 113, 132
Pirc Ferdo 58
Pirc Mateja 126
Pirnat Stanko 17
Pisk Wilhelm 13
Ploj Jakob 13
Podgornik Mirko 54, 61
Pohl Franz 51
Poljanec Maša 112
Potrč Jože 81
Praga Philipp 19
Prek Stanko 50
Premrl Stanko 42, 57
Pernarčič Tibor 124, 134
Prešern Eva 122, 124, 127, 133, 134, 135, 136
Prevoršek U. 82
Prötsch Albert 26
Prstec Miro 72
Pulko Ladislav 85
Purkeljc Eva 138, 143

R

Raiz A. 23
Rajšter Branko 91
Rakuša Dragica 104
Ranner Johann 13
Rau Ivan 76
Ravnik Anton 88
Ravnik J. 46
Rebernik Franjo 86
Resič Erna 29
Ribič Anton 61
Ribič Marija 42
Richs Ervin 51
Rihtarič Jasmina 103, 104, 112, 113, 138, 139, 145, 146, 147
Ritlop Dejan 110
Ritter Georg 23
Robinson Simon 95
Rogina Jure 131
Rogina Miha 103, 113, 120
Rogina Nina 103, 107, 116, 129, 130, 134, 138, 147
Rogina Stanko 72, 92, 96
Rojic Jože 62, 64
Rojko Bojana 138
Romih Tomaž 17
Rosan (?) 15
Rosanelli Marija 21, 24, 25
Rožanc Nika 127, 135
Rožman Jože 97
Rudolf Božena 68, 86
Rupel Karlo 46, 53, 59, 84
Rus Marjan 71, 72, 74, 75, 90, 91, 92, 93, 96, 104, 106, 113, 114, 119, 123, 130, 131, 132, 133, 135, 137, 139, 142
Rus Vilko 49

S

Salemovič Danilo 95, 96, 103, 104
Savič Daša 113, 126, 131
Schachenhofer Ida 25, 51
Schachenhofer Ludwig 23
Schwab Anton 29, 43
Schindler Josef 24, 25
Schlöwat Waldemar 19, 22
Schmeisser Ernst 22, 23
Schmidt Miklavž 22, 25
Schmidt Paul 22, 23
Schmidtler F. 24
Schobermeier Anton 19
Schöncher (?) 59
Schreiber Wilibald 23
Schreiner Hinko 27
Schuhbauer Anton 23
Schulfink Viktor 13, 23, 24, 25
Schütze Arno 22
Schweyda Hans 24
Schweyda Karl 25
Schweyda Marija 26
Seiferd Karl 24
Selinšek Mirko 92, 99
Senčar Emerik 62, 64, 68, 71, 72, 74, 76, 78, 87, 91, 92, 93, 94
Senčar Emil 68
Senčar Milko 27, 30
Serajnik Franc 50
Sever Jan 120
Sevšek Katja 114, 132
Sevšek Lucija 124, 134
Sevšek Tamara 116, 122, 132, 133
Sikur Martin 120
Simoniti Rado 58, 81
Skalar Darka 85, 86
Skalar Filomena 64, 65, 68, 76
Skalar Maksimiljan 64, 65, 66, 67, 68, 69, 76, 79, 80, 85, 86, 87
Skalar Monika 67, 68, 85, 86, 87
Skaza Aleksander 30
Skaza Saša 35
Soetens Robert 49
Sok Hrga Mojca 113, 134, 138, 144
Spiller Ljerko 44
Stahl Franc 16
Stanič Krek Jelka 82
Steinberger Josef 16, 17
Steudte Ivan 27
Stöckl Anton 14, 15, 16, 22, 148, 151
Stöhr Anka 28, 31, 33, 34, 35, 36, 41, 42, 43, 45
Strelec Ivan 17

Stritar Albin 31, 33, 42
Strižič Rok 122
Stropnik Črt 68, 86
Stropnik Janko 54
Strunz Franz 26
Suchsland Leopold 22, 23
Sušek Lea 122, 133
Svenšek Lucija 127, 136
Svenšek Terezija 54
Szymanske Elizabeta 109

Š

Šandor Kristina 64
Šantl Karolina 98
Šaše Blaž 122
Šedlbauer Čenda 35, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 45, 46, 49, 50, 54, 78, 82, 149, 152
Šegula Barbara 102
Šegula Daniel 111, 131
Šegula Franc 13
Šegula Pec 58
Šenkiš Klara 124, 134
Šenveter Barbara 106, 109, 113, 132
Šenveter Julija 111
Šerona Vinko 27, 38, 40
Šivic Pavel 63, 82, 83
Škerjanc Lucjan Marija 59, 83, 84
Škrinjar (Pirš) Irma 64, 65, 66, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 76, 80, 81, 84, 85, 86, 91, 92, 96, 104, 106, 110, 112
Šlajs Jan 27, 29, 30
Šosterič Mojca 114, 131, 132
Šrol Senčar Eleonora 53, 54, 56, 60, 63, 64, 66, 67, 68, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 84, 88, 89, 90, 91, 92, 96, 99, 102, 103, 104, 149, 150, 153
Šrot Mirjana 127
Štebih Zmago 123, 128, 139, 140
Štucl Jakob 60, 61, 64, 65, 66, 67, 68, 71, 72, 73, 76, 77, 79, 85, 90
Štuhec Bela 27, 30
Šturm Franc 71
Šuler Irma 84
Šuta Živa 124, 134
Švagan Blaž 113, 131
Švagan Matija 111, 113, 131
Švarc (?) 56

T

Tartini Giuseppe 44, 104, 105
Teichmann Anny 26
Terbuc Manica 85
Thual Chauvel Veronique 108, 109, 112
Tolger Dominika 109
Tomažič Nina 122
Tomšič Stane 76
Tomšič Tatjana 64, 66, 67, 68, 71, 72, 74, 75, 76, 80, 81, 85, 86, 91, 92, 94
Tomšič Tone 50
Toplak Rudi 93, 96, 102, 110, 112, 113, 134, 138, 140
Topolovec Jerca 122, 133
Topolovec Vid 122, 133
Tramšek (Tušek) Sonja 100, 104, 112, 138, 145
Trogler Elsa 25
Trop Gregl Metoda 92, 96, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 111, 112, 113, 117, 123, 130, 131, 132, 133, 136, 137
Trost – Fildner Claire 30
Trost Anton 30, 41, 42, 45, 58, 82
Tuček Franc 27, 32, 34
Tulaček Tomaš 105, 106, 107, 111, 113, 119, 123, 124, 126, 134, 135, 136
Tumpej B. 82
Turk Andreja 104
Turk Janja 124, 126, 134, 135
Turk Martina 104
Turk Petra 127
Turk Špela 124, 134
Turnšek Amadeja 104, 105, 110, 112, 113, 138, 144
Tyrš Miroslav 48

U

Urbanc Marjeta 103, 104
Urbanič Marjetka 123, 135, 138, 146
Uršič (?) 56

V

Vaclav Stanislav 55
Valh Slavica 97, 102
Vaulin Evgen 82
Vaupotič (?) 38
Vavh Boštjan 113, 114, 118, 119, 125, 126, 127, 128, 133, 135, 136, 139, 142
Vedlin Anže 124, 127, 134, 135, 136
Veruška Stanislav 87
Vidovič Adolf 91
Vidovič Dejan 103, 120
Vidovič Eva 124, 134
Vidovič Jelka 72
Vidovič Marjan 74, 92
Vidovič Vida 76
Vidovič Ženet 126
Vietinghoff – Schell Anatol 45
Viher Miran 47, 50
Vilefort (?) 16
Vipotnik Nika 112
Višnar Marjana 92, 93, 96
Vodišek (Gjurasek) Vera 64, 68, 71, 76, 86, 87
Vodišek Dušan 70, 71, 87
Vodnik Hinko 27
Vodopivec Vinko 42
von Bülov Hans 18
von Negroni Karl 13, 15
Voršič M. 30
Vrabec Ubald 38, 58
Vreg Darinka 139, 140
Vute Barbara 124, 127, 134, 136

W

Walner Carl Maria 16
Wamlek Hans 51, 52
Weigl Silvija 60, 73, 74, 91
Weiksler Anton 14, 17, 22
Wolf Hugo 100
Wray Steven 106
Wressnik Edita 51

Y

Yacoub Sašo 129

Z

Zabel Hans 24
Zagoranski Borut 103, 109, 112
Zajko Cvetka 99, 106
Zavec Jani 74, 94, 95
Završanov kvartet 39, 49
Zemljak Sandrine 113, 138, 144
Zidanšek Miloš 60
Ziherl Franc 38
Zika 29, 30, 35, 42, 45, 47, 49
Zorjan Škorjanec Klavdija 114
Zorko Olga 96, 97
Zupan Alojz 110
Zupanc Viljem 55
Zupančič Dragotin 30, 40
Zupanič Gregor 121
Zupanič Maks 55
Zurynkova Ljudmila 28, 29, 30

Ž

Železnik Alenka 84
Žganec Tomas 110, 113, 138, 142
Žgeč Lidija 10, 13, 14, 16, 25, 26, 38, 40, 57, 90, 110, 112, 126, 138, 146
Žibrat Tadej 122, 126
Živko (septet bratov) 49
Žižek Adolf 84
Žižek Alenka 84
Žižek Metka 55
Žličar Davor 114
Žnidarič Tone 76, 85

Izdajo so omogočili:

RTV SLO | Regionalni RTV-center Maribor

ZM d.d. ZAVAROVALNICA MARIBOR

Garant

VEOLIA TRANSPORT

altius glasba za pogledat

SERVIS
PIHAL IN TROBIL
Andrej Robnik s. p.
Kaniža 25 a, 2212 Šentilj
Tel.: 02/6500 366
GSM: 041/206 456

K&K
Kultura in komunikacije - Davorin Jukič s.p.
Snemanje koncertov
gsm: 041 716 257
e-mail:jukc.davorin@gmail.com

Melodija

60 let
CMT d.o.o., Glavarjeva 2, 1234 Mengeš
tel.: +386 (0)1 72 37 578 www.melodija.si

info@foto-tone.si
Trg osvoboditve 1, LENART
FotoTone®
OKVIRJANJE PO NAROČILU
Butik uokvirjanja
500 RAZLIČNIH LETVIC
PE Ptuj: 02/ 78 78 600 ptuj@foto-tone.si

EUROGRAND d.o.o.
EUROGRAND d.o.o.
EUROGRAND d.o.o.

STROKOVNO UGLAŠEVANJE
KLAVIRJEV
(nasveti, selitve, servis)
* FAIRMONT *

TOMI KOZAR, S.P, ROGAŠKA C. 34, 2251 PTUJ
(02) 782-9391, GSM: (031) 530-185

Bar in gostilna
AMADEUS

Gabrovec
ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU
VODOVOD - KANALIZACIJE
OGREVALNI SISTEMI
Janko Gabrovec s.p.
Potrčeva cesta 13, 2250 Ptuj

REPROMATERIAL in ZAŠČITA
REPRIZA
Trgovsko podjetje d.o.o
Miklošičeva ulica1, 2250 PTUJ
telefon: +386(0)2 749 38 40

Euro Klik

Bar Maraton
Mirko Vindiš
Cankarjeva 11 PTUJ
Tel.: 02/776-40-51

YAMAHA

Paganini glasbeni instrumenti
LASTRA

CVETLIČARNA Roža

JAPAN PC
Piano Center
CENTER PIANIN IN KLAVIRJEV
01 756 58 22

SoundTECH
prodaja | posredovanje | produkcija

DOM KULTURE
muziKafe